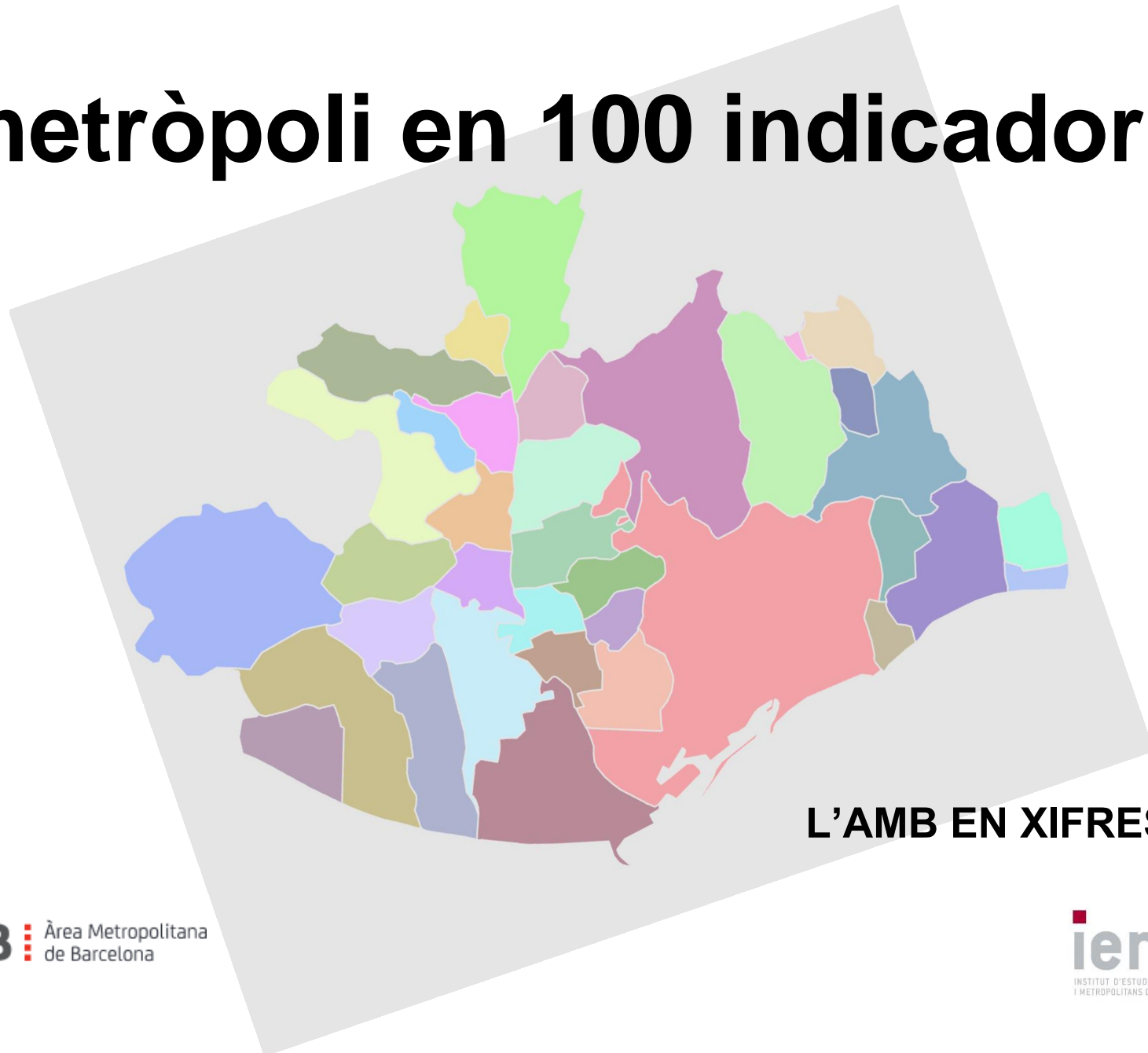

La metròpoli en 100 indicadors

L'AMB EN XIFRES 2017

La metròpoli en 100 indicadors

L'AMB EN XIFRES 2017

Institut d'Estudis Regionals i Metropolitans de Barcelona

La metròpoli en 100 indicadors. L'AMB EN XIFRES 2017

Aquesta publicació ha estat realitzada per l'equip d'investigadors de l'Institut d'Estudis Regionals i Metropolitans de Barcelona (IERMB)

Coordinació editorial: Jaume Clapés

Aquesta publicació és una selecció dels indicadors més rellevants del Sistema d'Indicadors Metropolitans de Barcelona (SIMBA), plataforma web de serveis estadístics (<https://iermbdb.uab.cat/>) desenvolupada en el marc d'un conveni entre l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB) i l'Institut d'Estudis Regionals i Metropolitans de Barcelona (IERMB).

Institut d'Estudis Regionals i Metropolitans de Barcelona

Bellaterra, maig de 2018

Dipòsit legal: B 17731-2018

ISBN: 978-84-92940-33-2

Sumari

Número d'indicador		
0	Mapa de l'Àrea metropolitana de Barcelona	
1	Població total	Demografia
2	Estructura de la població	
3	Evolució de la població	
4	Moviment natural de població	
5	Moviment migratori	
6	Població estrangera	
7	Índex d'envelliment	
8	Renda mitjana declarada i desigualtat d'ingressos	Cohesió social i urbana
9	Població amb rendes baixes i risc d'exclusió social	
10	Atur registrat	
11	Prestacions per desocupació	
12	Població beneficiària de la Renda Mínima d'Inserció (RMI)	
13	Població de 45 a 64 anys beneficiària de la Renda Activa d'Inserció (RAI)	
14	Població de 65 anys i més amb pensió no contributiva de jubilació	
15	Idoneïtat formativa als 15 anys	
16	Escolarització als 17 anys	
17	Sobrecàrrega de despeses de l'habitatge	
18	Mobilitat residencial	
19	Llançaments d'habitatge executats	
20	Població de 75 anys i més que viu sola	
21	Incidències ateses pels Serveis Socials Bàsics	
22	Incidències ateses pels Serveis Socials Bàsics per raons econòmiques	
23	Incidències ateses pels Serveis Socials Bàsics per raons laborals	
24	Incidències ateses pels Serveis Socials Bàsics per raons d'habitatge	
25	Habitatge iniciats	Habitatge
26	Habitatges acabats	

27	Segments del mercat d'habitatge	
28	Compravenda d'habitatges d'obra nova	
29	Compravenda d'habitatges de segona mà	
30	Nous contractes de lloguer	
31	Preu mitjà de l'habitatge d'obra nova	
32	Preu mitjà de l'habitatge de segona mà	
33	Preu mitjà de l'habitatge de lloguer	
34	Esforç d'accés al lloguer	
35	Inscripcions vigents al Registre de Sol·licitants d'HPO	
36	Desnonaments d'habitatge executats	
37	Habitatges iniciats de protecció oficial	
38	Habitatges acabats de protecció oficial	
39	Ajuts a la rehabilitació	
40	Ajuts al pagament de l'habitatge	
41	Índex de victimització	Convivència i seguretat
42	Índex de victimització segons àmbits	
43	Índex de denúncia	
44	Opinió sobre el servei que donen els cossos policials	
45	Evolució del nivell de seguretat	
46	Percepció d'inseguretat als barris	
47	Percepció de situacions problemàtiques als barris	
48	Conflictes de convivència i veïnals als barris	
49	Producte Interior Brut	Economia
50	PIB, PIB per càpita i VAB per sectors	
51	Taxa d'ocupació i d'atur	
52	Taxa d'ocupació i d'atur juvenil	
53	Salari i bretxa salarial	
54	Afiliats/ades a la Seguretat Social	
55	Llocs de treball i població ocupada resident	
56	Ocupació segons els principals sectors econòmics	
57	Sectors més destructors i creadors d'ocupació	
58	Nombre d'empreses	
59	Contractes laborals	

60	Atur registrat	
61	Treballadors/res i empreses en R+D	
62	Treballadors/res en economia del coneixement i en indústries creatives	
63	Exportacions i importacions	
64	Exportacions i importacions per sector d'activitat econòmica	
65	Ocupació i empreses en activitats comercials	
66	Establiments hotelers i places turístiques	
67	Viatgers i pernoctacions hoteleres	
68	Mobilitat quotidiana segons motiu del desplaçament	Mobilitat
69	Mobilitat quotidiana segons repartiment modal	
70	Autocontenció municipal	
71	Ràtio d'atracció i emissió (RAE)	
72	Trànsit (IMD) en vies d'ús d'alta capacitat	
73	Accidents de trànsit	
74	Índex de motorització	
75	Matriculacions segons tipus de vehicle i tipus de combustible	
76	Demanda de la xarxa de transport públic col·lectiu	
77	Oferta de la xarxa de transport públic col·lectiu	
78	Satisfacció dels serveis de transport públic col·lectiu	
79	Flota dels serveis d'autobús metropolitans segons tipus de carburant	
80	Abonats i demanda del servei Bicing	
81	Abonats i demanda del servei Bicibox	
82	Llicències de taxis segons combustible	
83	Passatgers i mercaderies per via marítima	
84	Passatgers i mercaderies per via aèria	
85	Consum elèctric per sector i emissions de CO ₂ associades	Sostenibilitat
86	Consum de gas natural per sector i emissions de CO ₂ associades	
87	Producció d'energia elèctrica	
88	Consum d'aigua per sector i per habitant	
89	Sanejament i aprofitament de l'aigua	
90	Pobresa energètica i hídrica	
91	Generació residus municipals	
92	Recollida selectiva de residus municipals	

93	Destí dels residus municipals
94	Qualitat de l'aire (NO ₂)
95	Qualitat de l'aire (PM ₁₀)
96	Qualitat de l'aire (PM _{2,5})
97	Verd urbà
98	Agricultura urbana
99	Diversitat urbana
100	Despesa municipal ambiental segons pressupost total liquidat

Presentació

Janet Sanz, vicepresidenta de Planificació estratègica de l'AMB

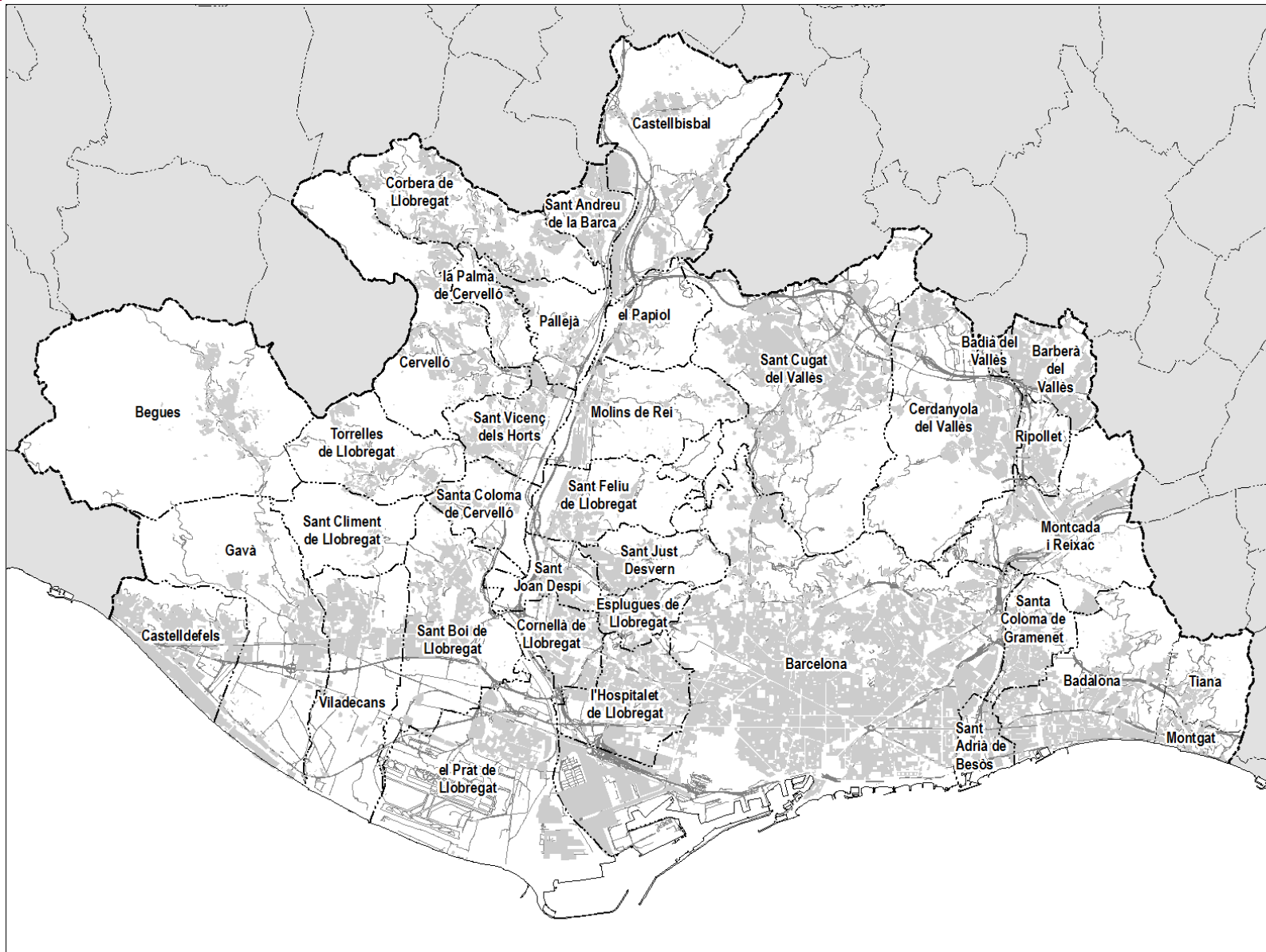
La publicació "*La metròpoli en 100 indicadors. L'AMB en Xifres 2017*" consolida la proposta d'innovació tant en el model com en el format de presentació dels indicadors encetada amb l'edició de 2016. La ciutat metropolitana és una realitat de complexitat i dinamisme creixent. No podem defugir el repte de produir coneixement sobre cadascuna de les seves dimensions. L'hem de produir en clau d'anàlisi, i és així que recentment l'IERMB i l'AMB hem publicat "*El det a la metròpoli*", com a proposta que aplega la recerca més estratègica orientada a fixar reptes de millora i transformació. I ens cal generar coneixement també des d'una plataforma sòlida i àgil d'indicadors: aquest és el sentit de la publicació que posem ara al vostre abast. Una plataforma de 100 indicadors metropolitans, vertebrada en set dimensions temàtiques, com a fonament on arrelar els estudis de la metròpoli que volem. Novament, una xarxa de coneixement compartit per construir el dret a la ciutat metropolitana.

A l'IERMB renovem el compromís de millorar, actualitzar i fer accessible de manera permanent el Sistema d'Indicadors Metropolitans de Barcelona (SIMBA). Al SIMBA es despleguen de forma exhaustiva el conjunt d'indicadors metropolitans disponibles, organitzats en més d'un centenar de dimensions. La informació i les eines que incorpora el sistema ens permeten aprofundir en l'evolució temporal dels indicadors, i en diferents escales territorials. "*L'AMB en Xifres*" pretén posar a l'abast una síntesi del SIMBA on quedi ben reflectida "*la metròpoli en 100 indicadors*". No és una aposta fàcil, atesa la complexitat metropolitana. És però una tasca del tot necessària basada en la irrenunciable vocació d'utilitat ciutadana i institucional de les dades que generem.

És important disposar d'una publicació que ens permeti conèixer, de forma senzilla i directa, quina és l'estructura de la població metropolitana, quines xifres perfilen les seves fragilitats socials, com han evolucionat els preus mitjans del lloguer, com es distribueixen les percepcions de la convivència i la seguretat als barris, quines són les taxes d'activitat econòmica, ocupació i atur, quin és el repartiment modal de la nostra mobilitat quotidiana, com evolucionen els nivells de qualitat de l'aire... Per tal de fer això possible, "*L'AMB en Xifres*" opta per un format de 100 indicadors amb un tractament compartit que dota d'unitat a la publicació. Cada indicador es presenta en una pàgina pròpia on podreu trobar en tots els casos un breu resum informatiu, més un tractament en forma de gràfics i taules, per mitjà de les quals es visibilitzen dinàmiques evolutives i àmbits municipals.

El repte metropolità és apassionant perquè és col·lectiu i democràtic, perquè es va forjant des de les aportacions de cada barri, de cada municipi, del conjunt de la ciutadania. Els indicadors que la reflecteixen no són una bateria freda de xifres; són eines per conèixer-la de forma rigorosa i sensible. En ells batega la quotidianitat de la metròpoli; hi bateguen també esperances i horitzons de futur. Desitjo doncs que trobeu d'utilitat aquest treball de l'equip de l'IERMB, que sigui un nou incentiu a seguir treballant per teixir el dret a la ciutat metropolitana.

Àrea metropolitana de Barcelona (AMB)

Demografia

1. Població total

→SIMBA

Població total a l'AMB i altres àmbits territorials, 2017

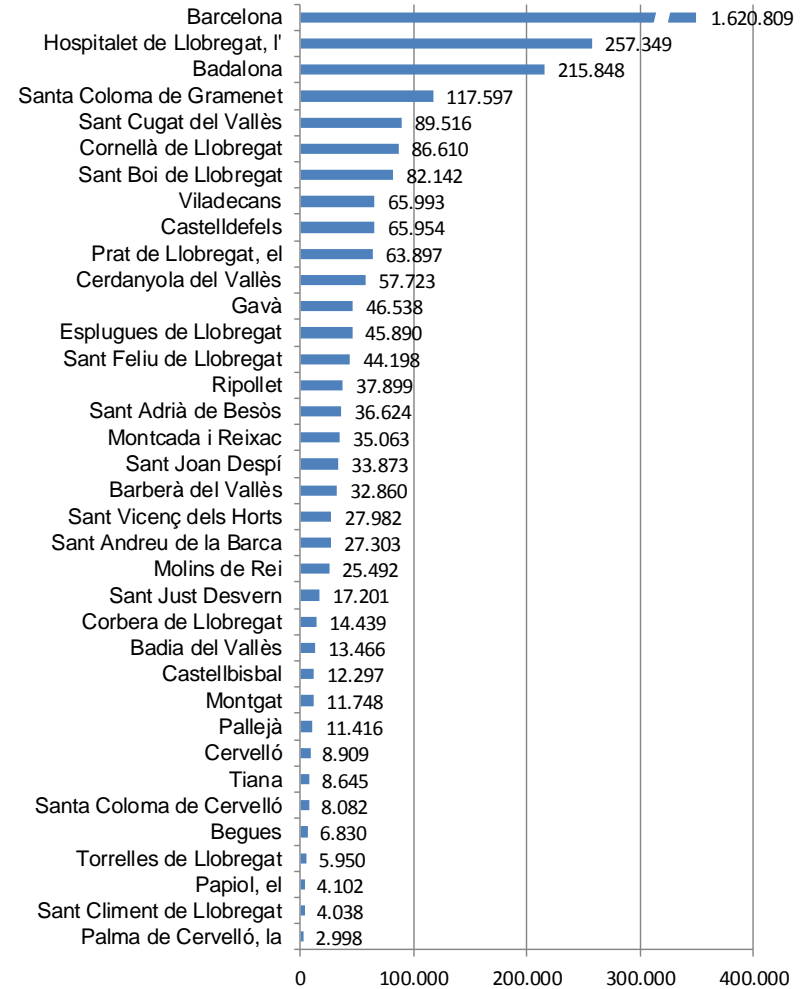
	Població	Pes sobre el total de Catalunya, en %
Barcelona	1.620.809	21,5
Resta AMB	1.626.472	21,5
Total AMB	3.247.281	43,0
Resta RMB	1.830.514	24,2
Total RMB	5.077.795	67,2
Resta Catalunya	2.478.035	32,8
Total Catalunya	7.555.830	100,0

Font: Idescat a partir del Padró municipal d'habitants.

La població del conjunt de municipis que formen part de l'AMB era de 3.247.281 persones l'any 2017. El conjunt de la regió metropolitana de Barcelona tenia 5.077.795 habitants, que representaven dos terços de les 7.555.830 persones comptades en el conjunt de Catalunya.

D'altra banda, la població de l'AMB es reparteix de manera molt desigual entre els 36 municipis que la componen. Així, Barcelona amb els seus 1.620.809 habitants ja n'aplega la meitat; a més, hi ha 11 municipis que passen dels 50.000 habitants, dels quals 3 passen dels 100.000: Santa Coloma de Gramenet (117.597), Badalona (215.848) i l'Hospitalet de Llobregat (257.349). I pel costat dels municipis amb menor nombre d'habitants, trobem que n'hi ha 8 que no arriben als 10.000, dels quals 3 no arriben als 5.000: el Papiol (4.102), Sant Climent de Llobregat (4.038) i la Palma de Cervelló (2.998).

Població dels municipis de l'AMB, 2017

Font: Idescat a partir del Padró municipal d'habitants.

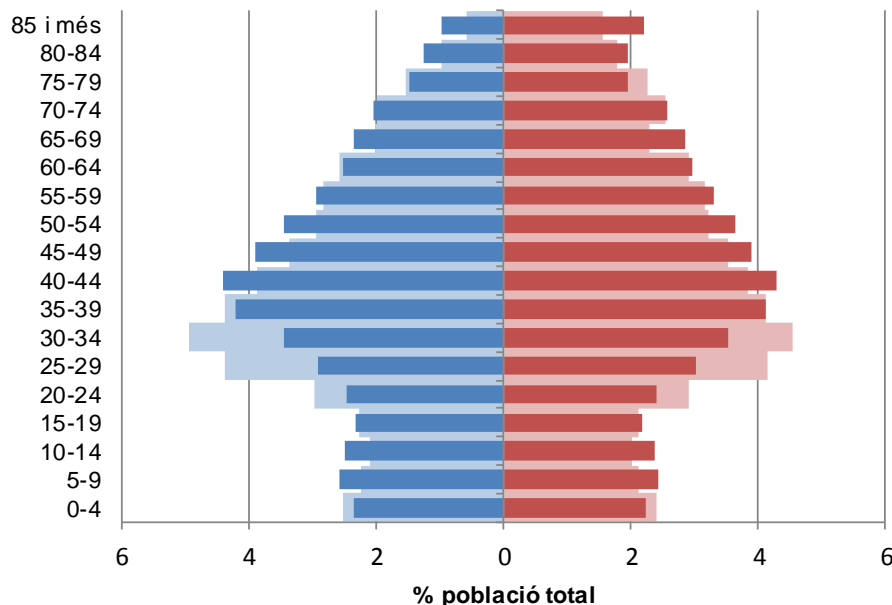

2. Estructura de la població

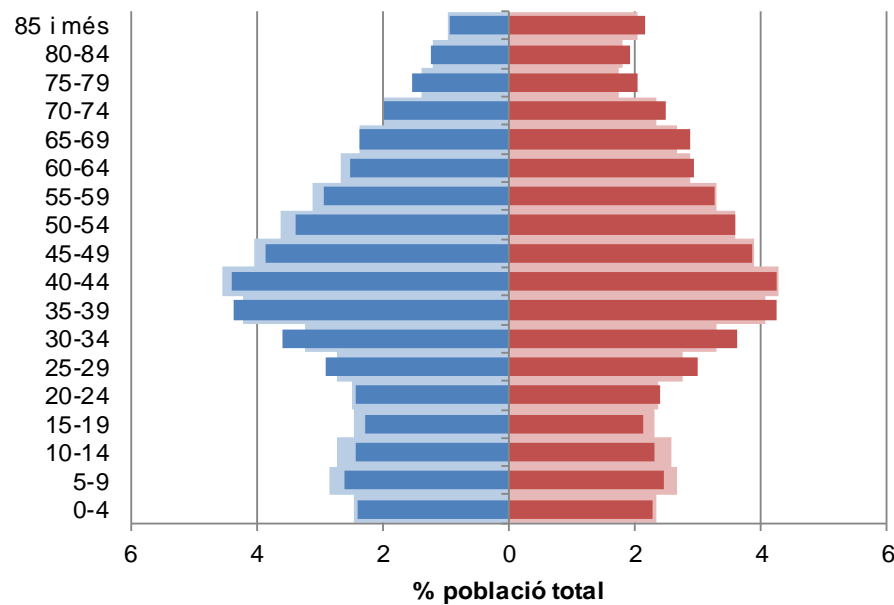
Població per edat i sexe de l'AMB 2007 i 2017

Població per edat i sexe de l'AMB i de Catalunya, 2017

2

■ Dones 2007 ■ Homes 2007 ■ Dones 2017 ■ Homes 2017

■ Dones Catalunya ■ Homes Catalunya ■ Dones AMB ■ Homes AMB

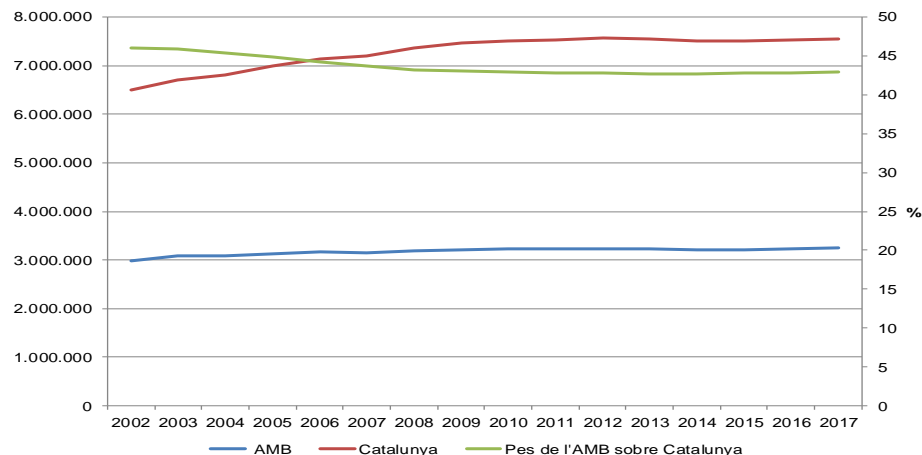
Font: Idescat a partir del Padró municipal d'habitants.

Font: Idescat a partir del Padró municipal d'habitants.

La població de l'AMB presenta una estructura cada cop més envellida i també s'hi pot apreciar la forta petja dels guanys migratoris dels primers anys del segle XXI, que es van afeblir notablement a partir de 2009. En 2017, els grups amb més efectius es trobaven entre els 35 i els 44 anys: són les persones que en 2007 tenien entre 25 i 34 anys, amb elevats components d'immigració estrangera i que van propiciar els augments de naixements reflectits en els grups que tenien entre 5 i 14 anys en 2017. L'efecte del descens de naixements provocat per l'afebliment de la immigració es pot veure en la menor proporció de persones de 0 a 4 anys respecte a les del grup 5-9 anys: la piràmide es torna a estrènyer per baix. Però també s'eixampla per dalt: en deu anys la població de més de 80 anys ha passat de ser el 4,9% del total, a ser el 6,4%; i això, amb un clar desequilibri en favor de les dones, fruit d'una esperança de vida més elevada. Les poblacions de l'AMB i de Catalunya presentaven, el 2017, una estructura molt similar, per bé que a Catalunya la proporció de persones en els grups d'edat més joves (0-19 anys) és més elevada, una situació que es capgira en el grup dels adults joves (25-34 anys). També destaca la lleugera, però persistent a llarg de 5 grups d'edat, major proporció d'homes a Catalunya respecte l'àrea metropolitana en les edats adultes (40-64 anys).

3. Evolució de la població

Evolució de la població a l'AMB i Catalunya i pes de l'AMB sobre Catalunya, 2002-2017

Font: Idescat a partir del Padró municipal d'habitants.

L'evolució de la població tant de l'AMB com de Catalunya en els darrers anys presenta dues etapes ben marcades: creixement fins a 2009 i estancament després d'aquest any. Cal dir que el creixement va ser més ràpid a Catalunya que a l'àrea metropolitana, d'això en resulta una pèrdua de pes de l'àrea metropolitana sobre Catalunya, que passa de ser el 46,0% en 2002 al 43,0% en 2009, any en què les dinàmiques s'estanquen. Entre 2016 i 2017 ha continuat l'estancament, per bé que es poden apreciar algunes diferències entre els municipis de l'AMB. El conjunt de municipis va guanyar 20.681 habitants, el que representa el 0,64% respecte l'any anterior. Més de la meitat d'aquests guanys són deguts al creixement de Barcelona (12.063 hab., +0,75%). En termes relatius, els municipis amb proporcions més elevades de guany varen ser Corbera de Llobregat (+1,91%), Castelldefels (+1,64%) i Sant Just Desvern (+1,62%). També es destacable el diferent comportament dels municipis grans: mentre que l'Hospitalet de Llobregat guanyava 2.545 habitants (+1,00%), Badalona i Santa Coloma de Gramenet presentaven uns creixements força més febles (214 hab., +0,10%; i 444 hab., +0,38%, respectivament).

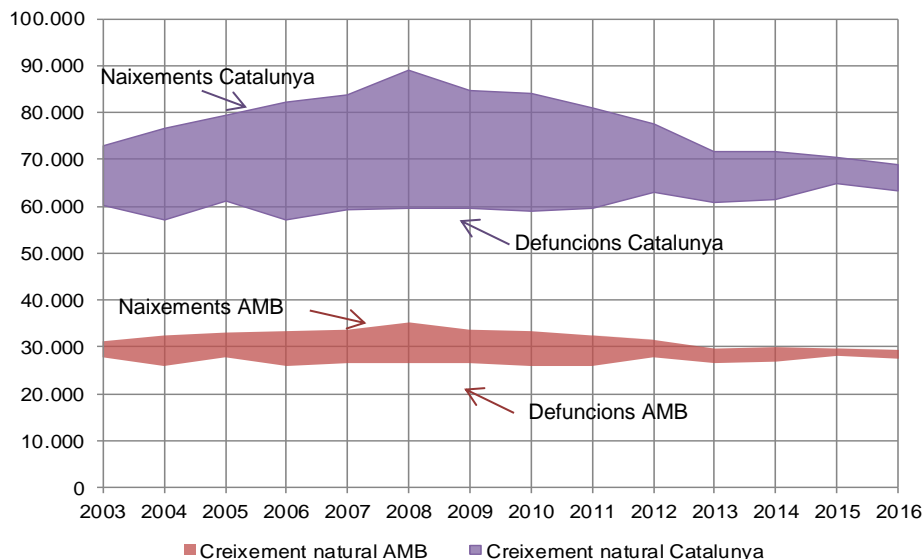
Variació de la població dels municipis de l'AMB, en valor absolut i en %, 2016-2017

	2016	2017	Variació	% variació
Badalona	215.634	215.848	214	0,10
Badia del Vallès	13.482	13.466	-16	-0,12
Barberà del Vallès	32.832	32.860	28	0,09
Barcelona	1.608.746	1.620.809	12.063	0,75
Begues	6.736	6.830	94	1,40
Castellbisbal	12.277	12.297	20	0,16
Castelldefels	64.892	65.954	1.062	1,64
Cerdanyola del Vallès	57.543	57.723	180	0,31
Cervelló	8.861	8.909	48	0,54
Corbera de Llobregat	14.168	14.439	271	1,91
Cornellà de Llobregat	86.072	86.610	538	0,63
Esplugues de Llobregat	45.733	45.890	157	0,34
Gavà	46.266	46.538	272	0,59
Hospitalet de Llobregat, l'	254.804	257.349	2.545	1,00
Molins de Rei	25.359	25.492	133	0,52
Montcada i Reixac	34.802	35.063	261	0,75
Montgat	11.621	11.748	127	1,09
Pallejà	11.348	11.416	68	0,60
Palma de Cervelló, la	3.000	2.998	-2	-0,07
Papiol, el	4.075	4.102	27	0,66
Prat de Llobregat, el	63.457	63.897	440	0,69
Ripollet	37.648	37.899	251	0,67
Sant Adrià de Besòs	36.496	36.624	128	0,35
Sant Andreu de la Barca	27.434	27.303	-131	-0,48
Sant Boi de Llobregat	82.402	82.142	-260	-0,32
Sant Climent de Llobregat	4.024	4.038	14	0,35
Sant Cugat del Vallès	88.921	89.516	595	0,67
Sant Feliu de Llobregat	44.086	44.198	112	0,25
Sant Joan Despí	33.502	33.873	371	1,11
Sant Just Desvern	16.927	17.201	274	1,62
Sant Vicenç dels Horts	27.961	27.982	21	0,08
Santa Coloma de Cervelló	8.073	8.082	9	0,11
Santa Coloma de Gramenet	117.153	117.597	444	0,38
Tiana	8.553	8.645	92	1,08
Torrelles de Llobregat	5.933	5.950	17	0,29
Viladecans	65.779	65.993	214	0,33
Total AMB	3.226.600	3.247.281	20.681	0,64

Font: Idescat a partir del Padró municipal d'habitants.

4. Moviment natural de població

Creixement natural de la població a l'AMB i Catalunya, 2003-2016

Font: Idescat, a partir del Moviment Natural de la Població de l'INE.

Tant a l'AMB com a Catalunya el nombre de naixements va experimentar creixement fins a 2008, i després una davallada fins a 2013, per estancar-se d'aquest any endavant. El nombre de defuncions s'ha mantingut pràcticament estable a l'àrea metropolitana, mentre que a Catalunya ha experimentat un lleuger creixement sostingut, d'acord amb el progressiu augment de l'envelliment de la població. La conjunció d'aquests dues dinàmiques ha resultat en uns saldos de creixement natural cada vegada més reduïts. Així, el creixement natural de la població de l'àrea metropolitana ha estat de 1.909 persones en 2016, amb un notable desequilibri entre Barcelona i la resta de municipis. En el darrer any Barcelona va experimentar un creixement natural negatiu de 1.554 persones (població més envellida). Entre els municipis mitjans i grans que més aporten al creixement natural de l'àrea metropolitana es troben l'Hospitalet de Llobregat (+356), Badalona (+324), i Santa Coloma de Gramenet (+231), però destaca especialment Sant Cugat del Vallès com el més dinàmic (a banda d'alguns de petits) amb un saldo positiu de 430 persones i on els naixements gairebé doblen les defuncions.

Creixement natural de la població en els municipis de l'AMB, 2016

	Naixements	Defuncions	Creixement natural
Badalona	1.949	1.625	324
Badia del Vallès	129	93	36
Barberà del Vallès	311	223	88
Barcelona	14.087	15.641	-1.554
Begues	53	30	23
Castellbisbal	104	61	43
Castelldefels	599	459	140
Cerdanyola del Vallès	428	366	62
Cervelló	83	71	12
Corbera de Llobregat	140	114	26
Cornellà de Llobregat	761	672	89
Esplugues de Llobregat	407	351	56
Gavà	433	359	74
Hospitalet de Llobregat, l'	2.428	2.072	356
Molins de Rei	246	174	72
Montcada i Reixac	320	231	89
Montgat	146	79	67
Pallejà	108	83	25
Palma de Cervelló, la	28	20	8
Papiol, el	40	23	17
Prat de Llobregat, el	606	456	150
Ripollet	396	208	188
Sant Adrià de Besòs	380	297	83
Sant Andreu de la Barca	293	190	103
Sant Boi de Llobregat	764	700	64
Sant Climent de Llobregat	38	31	7
Sant Cugat del Vallès	939	509	430
Sant Feliu de Llobregat	375	272	103
Sant Joan Despí	315	211	104
Sant Just Desvern	183	148	35
Sant Vicenç dels Horts	263	186	77
Santa Coloma de Cervelló	57	46	11
Santa Coloma de Gramenet	1.172	941	231
Tiana	92	54	38
Torrelles de Llobregat	58	34	24
Viladecans	629	421	208
Total AMB	29.360	27.451	1.909

5. Moviment migratori

Creixement total, creixement natural i creixement migratori de l'AMB, 2004-2016

	creixement total (1)	creixement natural (2)	creixement migratori (1)-(2)
2004	45.036	6.458	38.578
2005	25.323	5.312	20.011
2006	-10.701	7.420	-17.723
2007	36.081	7.022	27.303
2008	31.610	8.778	24.492
2009	6.987	7.118	-525
2010	1.886	7.512	-4.556
2011	12.393	6.442	8.611
2012	-10.768	3.782	-13.835
2013	-14.358	3.067	-17.337
2014	-436	2.979	-3.415
2015	12.825	1.662	11.163
2016	20.681	1.909	18.772

Font: Idescat a partir del Padró municipal d'habitants i del Moviment Natural de la Població de l'INE.

En 2016 s'ha confirmat el capgirament del signe del creixement migratori experimentat en 2015. Després de les pèrdues de 13.835 persones en 2012 i de 17.337 en 2013, i de 3.415 en 2014, en 2015 es varen guanyar 11.163 persones i, en 2016, 18.772 (val a dir que es tracta d'un saldo calculat de manera indirecta i, per tant, no es pot saber el volum d'entrades i sortides, ni el seu origen/destí). A nivell municipal destaca el municipi de Barcelona amb un guany de 13.617 persones, així com també Castelldefels (+922), i Cornellà de Llobregat (+449). Tot i que cada cop hi ha menys municipis que presenten saldos migratoris negatius, encara caldria esmentar les pèdues d'habitats per aquest motiu a Sant Boi de Llobregat (-324), Sant Andreu de la Barca (-234) i Badalona (-110).

Creixement total, natural i migratori de la població en els municipis de l'AMB, 2016

	creixement total (1)	creixement natural	creixement migratori (1)-(2)
Badalona	214	324	-110
Badia del Vallès	-16	36	-52
Barberà del Vallès	28	88	-60
Barcelona	12.063	-1.554	13.617
Begues	94	23	71
Castellbisbal	20	43	-23
Castelldefels	1.062	140	922
Cerdanyola del Vallès	180	62	118
Cervelló	48	12	36
Corbera de Llobregat	271	26	245
Cornellà de Llobregat	538	89	449
Esplugues de Llobregat	157	56	101
Gavà	272	74	198
Hospitalet de Llobregat, l'	2.545	356	2.189
Molins de Rei	133	72	61
Montcada i Reixac	261	89	172
Montgat	127	67	60
Pallejà	68	25	43
Palma de Cervelló, la	-2	8	-10
Papiol, el	27	17	10
Prat de Llobregat, el	440	150	290
Ripollet	251	188	63
Sant Adrià de Besòs	128	83	45
Sant Andreu de la Barca	-131	103	-234
Sant Boi de Llobregat	-260	64	-324
Sant Climent de Llobregat	14	7	7
Sant Cugat del Vallès	595	430	165
Sant Feliu de Llobregat	112	103	9
Sant Joan Despí	371	104	267
Sant Just Desvern	274	35	239
Sant Vicenç dels Horts	21	77	-56
Santa Coloma de Cervelló	9	11	-2
Santa Coloma de Gramenet	444	231	213
Tiana	92	38	54
Torrelles de Llobregat	17	24	-7
Viladecans	214	208	6
Total AMB	20.681	1.909	18.772

Font: Idescat, a partir del Padró municipal d'habitants i del Moviment Natural de la Població de l'INE.

6. Població estrangera

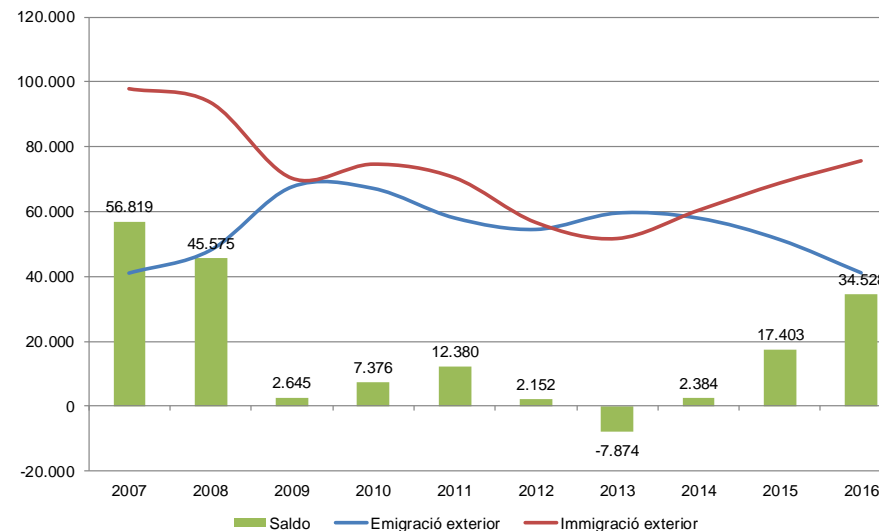

Població estrangera en els municipis de l'AMB segons continent d'origen, 2017

	Població estrangera	% població estrangera / població total	Origen de la població estrangera (%)			
			Europa	Àfrica	Amèrica	Àsia i Oceania
Badalona	26.107	12,1	16,2	21,6	21,3	40,9
Badia del Vallès	673	5,0	15,3	57,9	20,7	6,1
Barberà del Vallès	2.163	6,6	24,2	23,6	28,8	23,4
Barcelona	284.907	17,6	37,5	7,1	32,0	23,3
Begues	377	5,5	58,1	5,3	31,0	5,6
Castellbisbal	589	4,8	29,5	32,8	31,1	6,6
Castelldefels	12.567	19,1	64,3	6,4	20,4	8,9
Cerdanyola del Vallès	5.039	8,7	31,1	13,8	36,1	19,0
Cervelló	474	5,3	47,7	21,1	24,5	6,8
Corbera de Llobregat	1.152	8,0	30,7	17,7	48,6	3,0
Cornellà de Llobregat	11.635	13,4	21,5	27,1	38,8	12,5
Esplugues de Llobregat	4.714	10,3	30,9	11,0	45,7	12,4
Gavà	4.455	9,6	44,9	20,0	23,6	11,4
Hospitalet de Llobregat, l'	48.033	18,7	14,2	14,9	49,1	21,9
Molins de Rei	1.245	4,9	22,5	21,0	43,8	12,7
Montcada i Reixac	3.625	10,3	19,6	34,5	30,4	15,5
Montgat	738	6,3	48,6	7,2	27,4	16,8
Pallejà	591	5,2	48,4	17,8	27,9	5,9
Palma de Cervelló, la	159	5,3	31,4	14,5	44,0	10,1
Papiol, el	211	5,1	28,9	34,6	30,3	6,2
Prat de Llobregat, el	4.828	7,6	27,3	32,4	24,2	16,1
Ripollet	3.871	10,2	22,7	35,5	25,2	16,5
Sant Adrià de Besòs	4.583	12,5	19,1	17,5	27,3	36,1
Sant Andreu de la Barca	2.365	8,7	15,4	54,7	18,9	11,0
Sant Boi de Llobregat	6.737	8,2	15,8	39,6	28,0	16,6
Sant Climent de Llobregat	76	1,9	38,2	25,0	34,2	2,6
Sant Cugat del Vallès	10.267	11,5	47,4	5,7	37,8	9,1
Sant Feliu de Llobregat	2.742	6,2	31,7	22,4	31,3	14,7
Sant Joan Despí	2.275	6,7	30,9	27,0	31,1	11,0
Sant Just Desvern	1.609	9,4	60,8	4,5	26,7	8,0
Sant Vicenç dels Horts	1.775	6,3	22,0	48,5	18,5	11,0
Santa Coloma de Cervelló	261	3,2	57,1	6,9	29,1	6,9
Santa Coloma de Gramenet	22.840	19,4	11,2	21,8	24,5	42,4
Tiana	290	3,4	49,7	8,3	33,8	8,3
Torrelles de Llobregat	282	4,7	54,6	12,1	28,0	5,3
Viladecans	4.410	6,7	23,3	37,6	22,2	17,0
Total AMB	478.665	14,7	32,0	12,4	32,4	23,1

Font: Idescat a partir del Padró municipal d'habitants

Emigració i immigració exterior de l'AMB, 2007-2016

Font: Idescat, a partir de l'Estadística de variacions residencials de l'INE.

El saldo migratori amb l'estranger va ser a l'AMB, en 2016, de 34.528 persones (doblant el de l'any anterior), resultat d'unes sortides de 41.035 persones i d'unes arribades de 75.563. L'evolució d'aquests fluxos mostra l'extraordinari poder d'atracció de població estrangera de l'AMB: fins i tot en els anys pitjors de la recessió el volum d'arribades ha estat d'unes 60.000 a l'any. Val a dir que la composició actual de la població estrangera de l'AMB, el 2017, es reparteix a terços: 1/3 procedeix d'Europa, 1/3 d'Amèrica i 1/3 de la resta del món. Tanmateix, s'observa força disparitat entre el diferents municipis segons el percentatge de població amb passaport estranger. Per sobre de la mitjana del 14,7% de tota l'AMB, es troben Santa Coloma de Gramenet (19,4%), Castelldefels (19,1%), l'Hospitalet (18,7%) i Barcelona (17,6%). També és força desigual la distribució segons origen de cada municipi.

7. Índex d'envelliment

Índex d'envelliment a l'AMB i Catalunya, 2002-2017

	AMB	Catalunya
2002	140,5	127,1
2003	137,9	124,5
2004	135,4	121,3
2005	131,5	116,5
2006	131,7	115,2
2007	131,0	113,1
2008	128,9	110,3
2009	127,9	108,7
2010	127,1	108,0
2011	127,7	108,4
2012	128,2	108,8
2013	129,7	110,3
2014	131,9	112,8
2015	133,9	115,1
2016	135,0	116,9
2017	135,6	118,6

Nota: Índex d'envelliment és el quocient entre el nombre de persones de 65 anys i més i el nombre de joves menors de 15 anys.

Font: Idescat a partir del Padró municipal d'habitants.

L'índex d'envelliment és força superior a l'AMB que a Catalunya, una distància que s'ha mantingut a llarg dels darrers anys amb evolucions paral·leles. L'índex ha tingut un important descens fins a 2010 fruit del rejuveniment produït per la immigració estrangera. De 2010 endavant, ha tornat a remuntar, sense arribar, encara, als alts nivells de principis de segle. A nivell municipal, Barcelona és, de molt, el municipi amb un índex més elevat: s'hi ajunten la proporció menor de menors de 15 anys i la major de majors de 65 (amb l'excepció d'Esplugues de Llobregat). Altres municipis amb índex alt són l'Hospitalet de Llobregat i Esplugues de Llobregat, no per casualitat els que formen part més nítidament del contínuum urbà de Barcelona.

Estructura de la població en els municipis de l'AMB i índex d'envelliment, 2017

	% població de 0 a 14 anys	% població de 15 a 64 anys	% població de 65 anys i més	Índex d'envelliment
Badalona	15,8	65,8	18,4	116,0
Badia del Vallès	15,5	64,9	19,6	126,7
Barberà del Vallès	17,3	67,1	15,6	90,4
Barcelona	12,7	65,8	21,5	169,9
Begues	19,0	68,5	12,4	65,3
Castellbisbal	19,4	67,8	12,8	66,1
Castelldefels	17,0	68,9	14,1	83,2
Cerdanyola del Vallès	14,9	67,3	17,8	119,4
Cervelló	17,1	67,0	15,9	93,0
Corbera de Llobregat	17,9	68,2	13,9	78,1
Cornellà de Llobregat	15,2	64,7	20,1	132,4
Esplugues de Llobregat	14,1	63,3	22,5	159,4
Gavà	16,8	66,4	16,8	100,1
Hospitalet de Llobregat, l'	14,1	65,5	20,5	145,4
Molins de Rei	17,9	65,5	16,6	93,1
Montcada i Reixac	17,4	67,5	15,1	86,6
Montgat	17,6	67,9	14,5	82,6
Pallejà	18,7	66,3	15,0	79,9
Palma de Cervelló, la	14,9	69,7	15,4	103,6
Papiol, el	17,6	66,5	15,9	90,4
Prat de Llobregat, el	15,8	65,8	18,4	116,0
Ripollet	18,5	66,9	14,6	78,9
Sant Adrià de Besòs	17,0	65,8	17,2	101,0
Sant Andreu de la Barca	19,7	66,2	14,1	71,7
Sant Boi de Llobregat	15,8	65,6	18,6	117,8
Sant Climent de Llobregat	19,9	67,0	13,1	66,1
Sant Cugat del Vallès	19,9	66,8	13,3	66,9
Sant Feliu de Llobregat	16,6	65,1	18,2	109,8
Sant Joan Despí	17,2	66,1	16,7	96,6
Sant Just Desvern	16,9	63,9	19,2	113,4
Sant Vicenç dels Horts	16,5	67,8	15,7	95,7
Santa Coloma de Cervelló	20,9	66,6	12,5	59,8
Santa Coloma de Gramenet	15,5	64,8	19,7	127,2
Tiana	17,6	66,9	15,5	88,0
Torrelles de Llobregat	19,7	68,1	12,2	62,1
Viladecans	17,8	66,5	15,7	87,9
Total AMB	14,5	65,9	19,6	135,6

Font: Idescat a partir del Padró municipal d'habitants.

8. Renda mitjana declarada i desigualtat d'ingressos

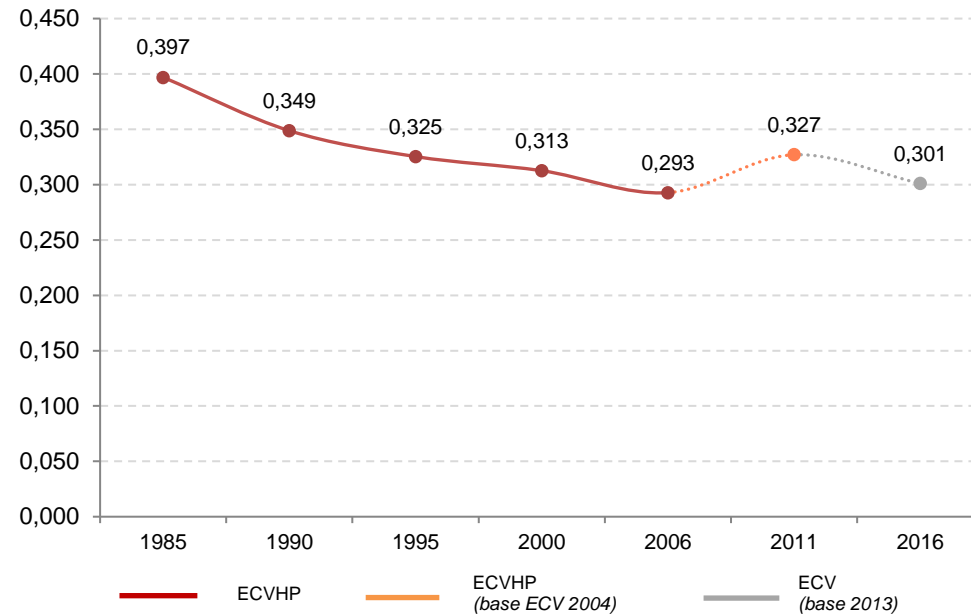
Renda mitjana declarada (IRPF) per contribuent segons municipis, AMB, 2015

Municipi	€
Badalona	19.559
Badia del Vallès	16.945
Barberà del Vallès	20.021
Barcelona	26.682
Begues	29.891
Castellbisbal	22.186
Castelldefels	29.843
Cerdanyola del Vallès	23.692
Cervelló	23.688
Corbera de Llobregat	24.890
Cornellà de Llobregat	19.262
Esplugues de Llobregat	25.084
Gavà	24.702
Hospitalet de Llobregat, l'	18.483
Molins de Rei	24.491
Montcada i Reixac	20.121
Montgat	23.265
Pallejà	23.908
Palma de Cervelló, la	25.222
Papiol, el	21.913
Prat de Llobregat, el	20.286
Ripollet	19.207
Sant Adrià de Besòs	18.729
Sant Andreu de la Barca	20.785
Sant Boi de Llobregat	19.661
Sant Climent de Llobregat	22.577
Sant Cugat del Vallès	38.710
Sant Feliu de Llobregat	23.131
Sant Joan Despí	25.825
Sant Just Desvern	39.793
Sant Vicenç dels Horts	19.417
Santa Coloma de Cervelló	26.302
Santa Coloma de Gramenet	16.722
Tiana	32.048
Torrelles de Llobregat	24.756
Viladecans	20.489

Nota: La base imposable consisteix en l'import format pel total de rendiments obtinguts pel contribuent durant el període impositiu.

Font: AEAT, Estadística dels declarants de l'IRPF per municipi (EDM).

Coefficient de Gini, AMB, 1985-2016

Nota: Els mètodes d'estimació de la renda han variat entre les diferents fonts de dades.

Font: Idescat i IERMB, Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població, 1985-2011; INE i Idescat, Enquesta de condicions de vida, 2016.

Sant Just Desvern (39.793 €) i Sant Cugat del Vallès (38.710 €) són els municipis de l'àrea metropolitana de Barcelona que compten amb la mitjana de renda anual més alta entre els seus residents. Per contra, Santa Coloma de Gramenet (16.722 €) i Badia del Vallès (16.945 €) registren la més baixa.

El coeficient de Gini és un indicador que mesura el grau de desigualtat de la distribució de renda amb una puntuació entre 0 (màxima igualtat) i 1 (màxima desigualtat). L'any 2016 aquest indicador marca pel conjunt de l'AMB (0,301) un grau de desigualtat d'ingressos inferior que el registrat l'any 2011 (0,327). El nivell de desigualtat d'ingressos actual a l'AMB s'apropa al nivell que es registrava en els moments previs a la recessió econòmica (0,293 en 2006), tot i que encara és lleugerament superior.

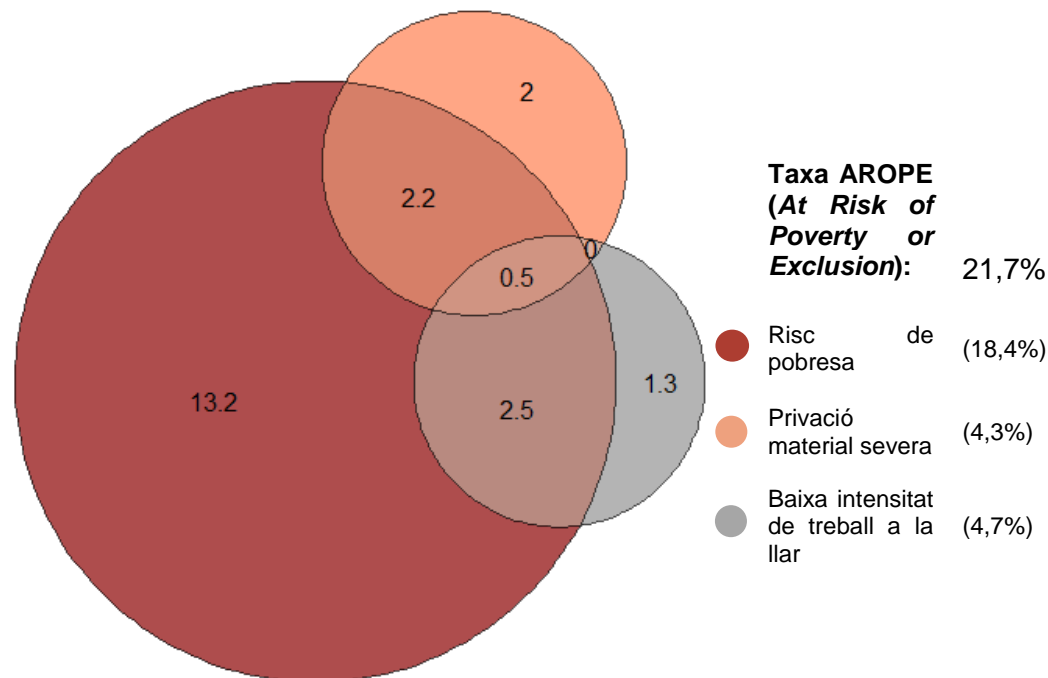
9. Població amb rendes baixes i risc d'exclusió social

Població amb rendes declarades (IRPF) inferiors a 6.010 € segons municipis, AMB, 2015

Municipi	%
Badalona	24,1
Badia del Vallès	25,0
Barberà del Vallès	20,7
Barcelona	20,0
Begues	16,7
Castellbisbal	17,8
Castelldefels	18,3
Cerdanyola del Vallès	19,4
Cervelló	19,8
Corbera de Llobregat	18,0
Cornellà de Llobregat	23,5
Esplugues de Llobregat	20,8
Gavà	20,7
Hospitalet de Llobregat, l'	24,7
Molins de Rei	18,5
Montcada i Reixac	21,4
Montgat	19,3
Pallejà	18,9
Palma de Cervelló, la	18,9
Papiol, el	21,5
Prat de Llobregat, el	20,0
Ripollet	21,2
Sant Adrià de Besòs	24,4
Sant Andreu de la Barca	18,3
Sant Boi de Llobregat	21,8
Sant Climent de Llobregat	18,5
Sant Cugat del Vallès	14,1
Sant Feliu de Llobregat	20,0
Sant Joan Despí	18,3
Sant Just Desvern	15,2
Sant Vicenç dels Horts	22,1
Santa Coloma de Cervelló	15,5
Santa Coloma de Gramenet	27,9
Tiana	16,3
Torrelles de Llobregat	16,4
Viladecans	21,1

Font: AEAT, Estadística dels declarants de l'IRPF per municipi (EDM).

Interseccions entre les subpoblacions afectades pels components de la taxa de risc de pobresa o exclusió social (Taxa AROPE), AMB, 2016

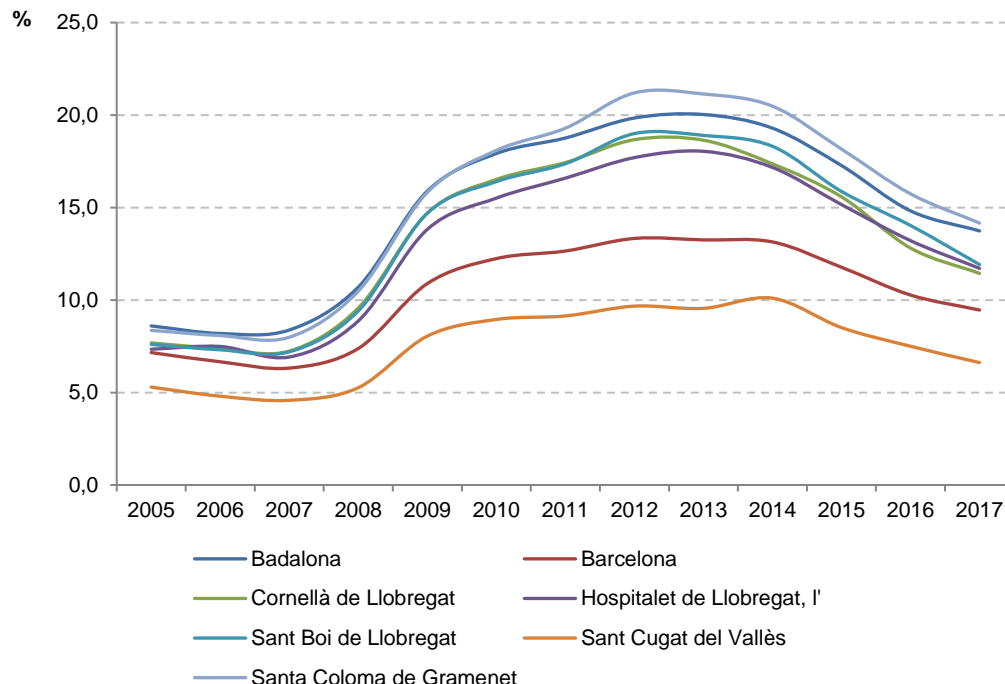
Font: INE i Idescat, Enquesta de condicions de vida, 2016.

Santa Coloma de Gramenet és el municipi que, l'any 2015, agrupa una major proporció de població amb rendes baixes segons les declaracions d'IRPF (27,9%). Altres municipis ubicats a l'eix Besòs, com Sant Adrià de Besòs (24,4%) i Badalona (24,1%), també registren percentatges elevats, així com Badia del Vallès (25,0%), l'Hospitalet de Llobregat (24,7%), Cornellà de Llobregat (23,5%) i Sant Vicenç dels Horts (22,1%). La taxa AROPE mostra que, l'any 2016, el 21,7% de la població del conjunt de l'àrea metropolitana de Barcelona es troba en risc de pobresa o d'exclusió social, dels quals el 18,4% estan en risc de pobresa, el 4,3% pateixen privació material severa i el 4,7% viuen en llars amb una intensitat de treball molt baixa. Les situacions més greus afecten al 5,2% de la població de l'AMB (2 o 3 formes de vulnerabilitat simultànies).

10. Atur registrat

Taxa d'atur registrat, municipis amb més població de l'AMB, 2005-2017

Font: IERMB a partir de dades de la Diputació de Barcelona, programa HERMES.

Taxa d'atur registrat segons municipis, AMB, 2017

Municipi	%
Badalona	13,7
Badia del Vallès	19,0
Barberà del Vallès	11,5
Barcelona	9,5
Begues	6,7
Castellbisbal	9,9
Castelldefels	10,0
Cerdanyola del Vallès	9,5
Cervelló	10,0
Corbera de Llobregat	8,9
Cornellà de Llobregat	11,4
Esplugues de Llobregat	10,1
Gavà	11,3
Hospitalet de Llobregat, l'	11,7
Molins de Rei	8,3
Montcada i Reixac	13,1
Montgat	10,1
Pallejà	9,0
Palma de Cervelló, la	10,5
Papiol, el	10,4
Prat de Llobregat, el	11,6
Ripollet	13,9
Sant Adrià de Besòs	16,9
Sant Andreu de la Barca	11,1
Sant Boi de Llobregat	11,9
Sant Climent de Llobregat	7,4
Sant Cugat del Vallès	6,6
Sant Feliu de Llobregat	9,2
Sant Joan Despi	9,0
Sant Just Desvern	6,9
Sant Vicenç dels Horts	14,1
Santa Coloma de Cervelló	7,7
Santa Coloma de Gramenet	14,2
Tiana	6,9
Torrelles de Llobregat	9,3
Viladecans	11,9

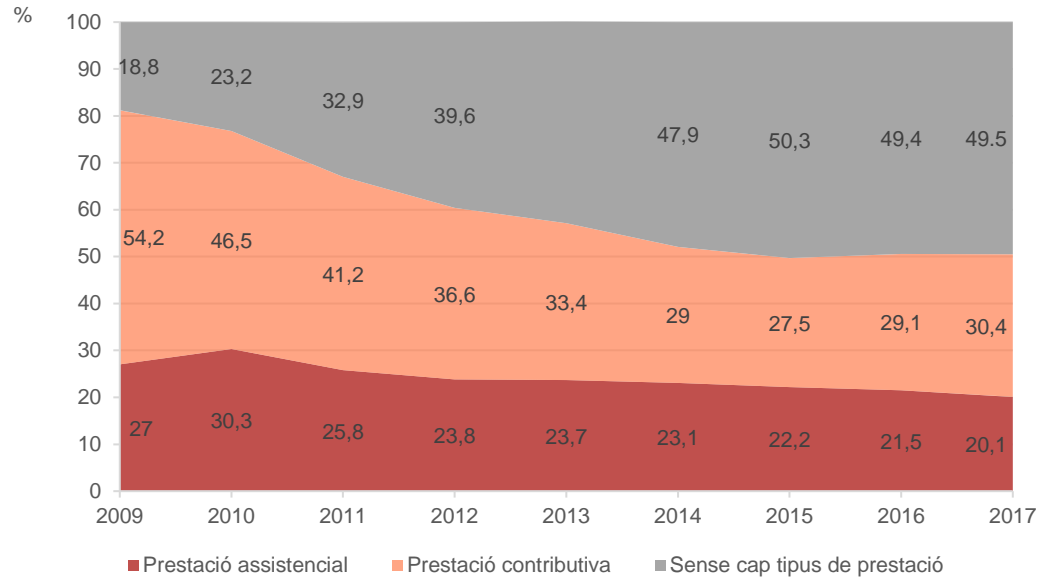
Font: IERMB a partir de dades de la Diputació de Barcelona, programa HERMES.

Des de 2014 la reactivació econòmica s'està traduint en una reducció progressiva de l'atur en el conjunt metropolità. Tanmateix, persisteixen desigualtats importants entre els diferents municipis. Per una banda, l'atur continua sent elevat a municipis com ara Badia del Vallès o Sant Adrià de Besòs (19,0% i 16,9%, respectivament). En canvi, als municipis de Sant Cugat del Vallès (6,6%), Begues (6,7%), Sant Just Desvern (6,9%) i Tiana (6,9%), l'increment de la desocupació arran de la crisi va ser molt més moderada i actualment són els únics municipis metropolitans que presenten una taxa d'atur registrat inferior al 7%.

11. Prestacions per desocupació

Població aturada segons tipus de prestació de desocupació, AMB, 2009-2017

Font: Diputació de Barcelona, programa HERMES.

A l'AMB la meitat de la població aturada no rep cap tipus de prestació l'any 2017 (49,5%), una situació que es manté en aquest màxim des de 2015. Per altra banda, la protecció de població metropolitana aturada a partir de prestacions contributives continua reduint-se. L'any 2017 només un de cada cinc aturats rep aquest tipus de prestació per desocupació (20,1%), mentre que un 30,4% rep la prestació assistencial.

En els darrers temps destaca sobretot l'increment de la proporció de població aturada amb prestació assistencial resident al municipi de Sant Climent de Llobregat (29,9%). Respecte a la prestació contributiva, Badia del Vallès (18,2%) i Sant Adrià de Besòs (20,2%) són els municipis que registren una menor protecció.

Població aturada beneficiària de prestacions per desocupació segons tipus i municipis, AMB, 2017

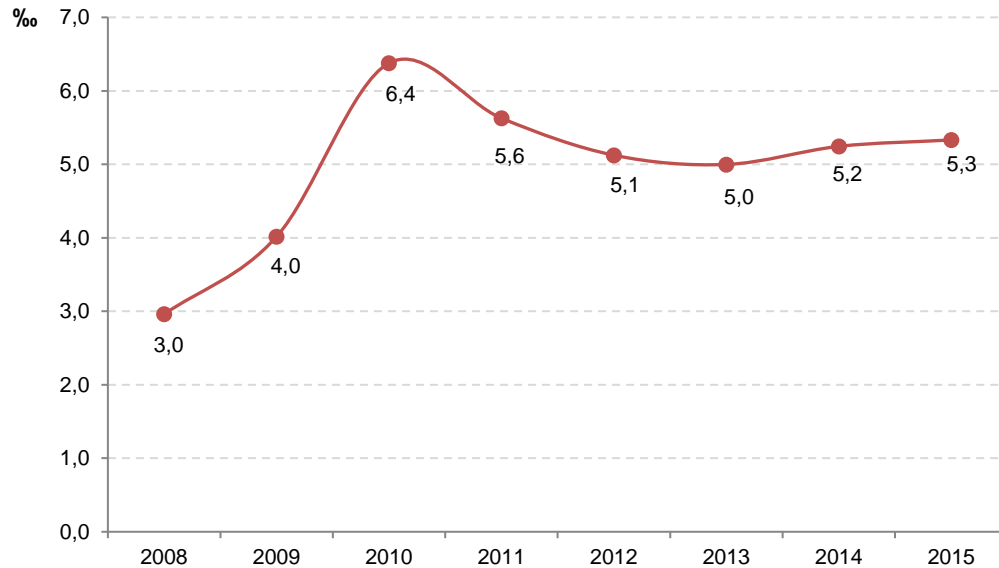
Municipi	Prestació assistencial (%)	Prestació contributiva (%)
Badalona	20,6	22,9
Badia del Vallès	24,2	18,2
Barberà del Vallès	23,1	27,8
Barcelona	18,8	34,4
Begues	18,9	40,3
Castellbisbal	21,1	33,8
Castelldefels	19,7	38,1
Cerdanyola del Vallès	22,7	28,0
Cervelló	20,7	33,8
Corbera de Llobregat	20,3	32,3
Cornellà de Llobregat	21,9	29,2
Esplugues de Llobregat	23,6	32,3
Gavà	22,0	27,5
Hospitalet de Llobregat, l'	19,6	28,1
Molins de Rei	22,9	32,1
Montcada i Reixac	20,6	24,0
Montgat	18,6	31,5
Pallejà	21,8	31,2
Palma de Cervelló, la	20,0	27,3
Papiol, el	20,2	34,1
Prat de Llobregat, el	23,6	28,1
Ripollet	21,3	23,7
Sant Adrià de Besòs	20,9	20,2
Sant Andreu de la Barca	18,2	28,5
Sant Boi de Llobregat	22,3	25,0
Sant Climent de Llobregat	29,9	34,0
Sant Cugat del Vallès	17,8	41,6
Sant Feliu de Llobregat	23,4	29,1
Sant Joan Despí	23,5	32,6
Sant Just Desvern	21,3	39,1
Sant Vicenç dels Horts	20,8	22,3
Santa Coloma de Cervelló	21,1	33,0
Santa Coloma de Gramenet	20,5	22,9
Tiana	18,2	40,2
Torrelles de Llobregat	21,7	33,2
Viladecans	22,8	29,1

Font: Diputació de Barcelona, programa HERMES.

12. Població beneficiària de la Renda Mínima d'Inserció (RMI)

→SIMBA

Població beneficiària de la Renda Mínima d'Inserció (RMI), AMB, 2008-2015

Nota: Mitjana calculada sobre la informació disponible dels municipis.
Font: IERMB a partir de dades dels ajuntaments de l'AMB.

Població beneficiària de la Renda Mínima d'Inserció (RMI) segons municipis, AMB, 2015

Municipi	%
Badalona	19,6
Badia del Vallès	9,3
Barberà del Vallès	5,2
Barcelona	3,6
Begues	0,9
Castellbisbal	0,2
Castelldefels	5,6
Esplugues de Llobregat	4,9
Gavà	6,8
Hospitalet de Llobregat, l'	3,4
Molins de Rei	2,9
Montcada i Reixac	4,2
Montgat	2,3
Pallejà	1,9
Papiol, el	2,2
Prat de Llobregat, el	8,6
Ripollet	5,2
Sant Adrià de Besòs	26,0
Sant Andreu de la Barca	5,9
Sant Boi de Llobregat	7,5
Sant Cugat del Vallès	1,9
Sant Feliu de Llobregat	3,0
Sant Joan Despí	5,0
Sant Just Desvern	0,5
Santa Coloma de Cervelló	2,7
Tiana	0,8
Torrelles de Llobregat	1,2
Viladecans	2,6

Nota: Dades no disponibles pels municipis de Cerdanyola del Vallès, Cervelló, Corbera de Llobregat, Cornellà de Llobregat, la Palma de Cervelló, Sant Climent de Llobregat, Sant Vicenç dels Horts i Santa Coloma de Gramenet.

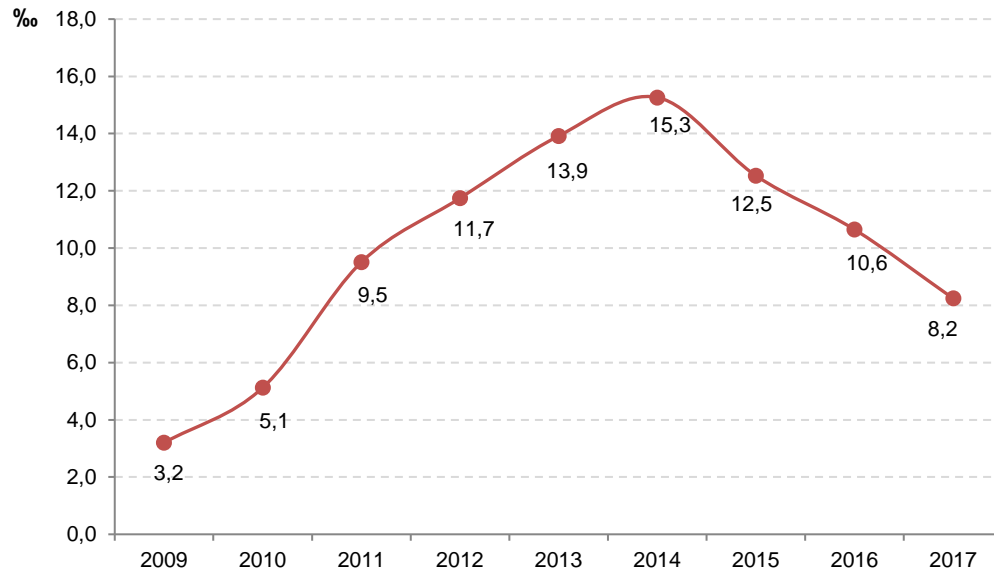
Font: IERMB a partir de dades dels ajuntaments de l'AMB.

L'evolució de la població beneficiària de la Renda Mínima d'Inserció, entre 2008 i 2015, va seguir una fase de creixement (2008-2010), una altra de descens (2011-2014) i una darrera d'estabilitat (2015). Sant Adrià de Besòs i Badalona encapçalen amb una diferència significativa la proporció de beneficiaris de Rendes Mínimes d'Inserció (RMI) per cada 1.000 habitants. La desprotecció creixent per motius de desocupació explicaria l'augment de beneficiaris de RMI en alguns municipis durant els primers anys de crisi. A partir de 2011, el canvi normatiu que es va impulsar des del govern de la Generalitat, marcat per la introducció d'una sèrie de restriccions en els criteris de concessió, va comportar una reducció dels beneficiaris que s'han mantingut lleugerament a l'alça durant els darrers anys.

13. Població de 45 a 64 anys¹ beneficiària de la Renda Activa d'Inserció (RAI)

→SIMBA

Població de 45 a 64 anys beneficiària de la Renda Activa d'Inserció (RAI), AMB, 2009-2017

Nota 1: Des de 2012, s'inclou entre els perfils potencials de persones beneficiàries les víctimes de violència de gènere o violència domèstica i persones amb discapacitat, sense limitació d'edat.
Font: IERMB a partir de dades de la Diputació de Barcelona, programa HERMES.

Població de 45 a 64 anys beneficiària de la Renda Activa d'Inserció (RAI) segons municipis, AMB, 2017

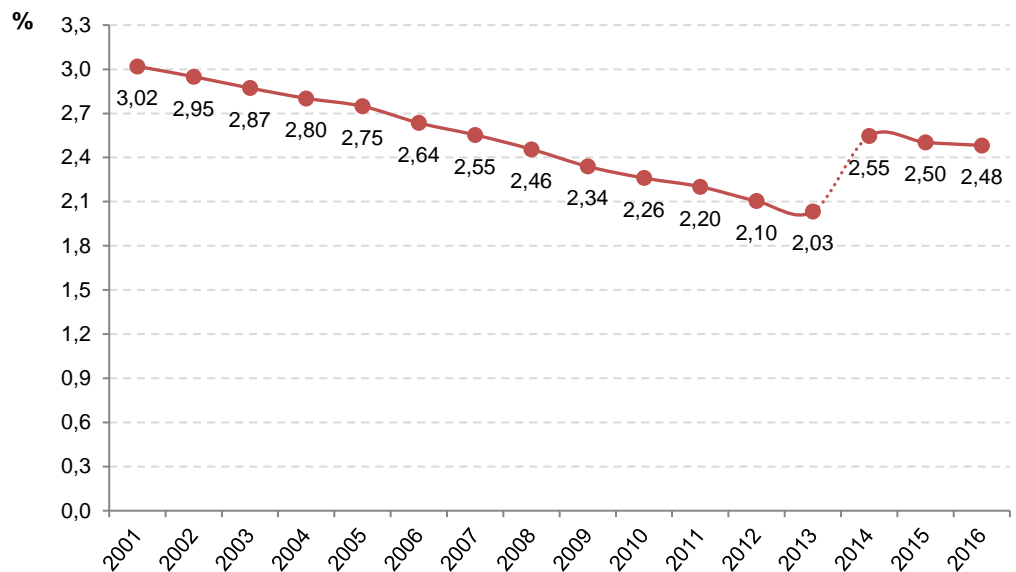
Municipi	%
Badalona	10,2
Badia del Vallès	16,0
Barberà del Vallès	7,8
Barcelona	7,6
Begues	2,8
Castellbisbal	5,7
Castelldefels	6,5
Cerdanyola del Vallès	5,5
Cervelló	5,2
Corbera de Llobregat	4,3
Cornellà de Llobregat	8,3
Esplugues de Llobregat	7,1
Gavà	8,3
Hospitalet de Llobregat, l'	10,3
Molins de Rei	7,1
Montcada i Reixac	10,6
Montgat	7,1
Pallejà	2,5
Palma de Cervelló, la	8,7
Papiol, el	7,0
Prat de Llobregat, el	9,8
Ripollet	9,7
Sant Adrià de Besòs	16,4
Sant Andreu de la Barca	8,3
Sant Boi de Llobregat	9,3
Sant Climent de Llobregat	4,4
Sant Cugat del Vallès	2,2
Sant Feliu de Llobregat	6,5
Sant Joan Despí	5,6
Sant Just Desvern	4,4
Sant Vicenç dels Horts	11,9
Santa Coloma de Cervelló	5,4
Santa Coloma de Gramenet	14,6
Tiana	3,5
Torrelles de Llobregat	9,8
Viladecans	9,1

Font: IERMB a partir de dades de la Diputació de Barcelona, programa HERMES.

En el cas de les Rendes Actives d'Inserció, la proporció de beneficiaris va augmentar a l'AMB des de l'inici de la crisi fins el 2014. A partir de 2011 es registra un increment sobtat de beneficiaris que podria tenir a veure amb el canvi normatiu de la RMI comentat anteriorment. Actualment (2017), Sant Adrià de Besòs (16,4%) i Badia del Vallès (16%) són els municipis amb una proporció major de població beneficiària d'aquesta prestació social, seguits de Santa Coloma de Gramenet (14,6%).

14. Població de 65 anys i més amb pensió no contributiva de jubilació

Població de 65 anys i més amb pensió no contributiva de jubilació, AMB, 2001-2016

*Nota: Mitjana calculada sobre la informació disponible dels municipis.
 **Nota: L'any 2014 comencen a considerar-se com a pensions de jubilació les pensions d'invalidesa de les persones beneficiàries de més de 64 anys.
 Font: IERMB a partir de dades de la Diputació de Barcelona, programa HERMES.

En el conjunt de l'AMB la proporció de població de 65 anys i més amb pensió de jubilació no contributiva ha tendit a reduir-se com a conseqüència sobretot de la progressiva inserció de les dones al mercat laboral durant les darreres dècades. L'any 2016, els municipis que presenten una proporció més elevada de pensions no contributives són Sant Adrià de Besòs (3,9%) i Badia del Vallès (3,5%). Per contra, Santa Coloma de Cervelló, Torrelles de Llobregat i la Palma de Cervelló són els que presenten els percentatges més baixos, amb un 0,8% pels dos primers municipis i un 1,1%, en el darrer cas.

Població de 65 anys i més amb pensió no contributiva de jubilació segons municipis, AMB, 2016

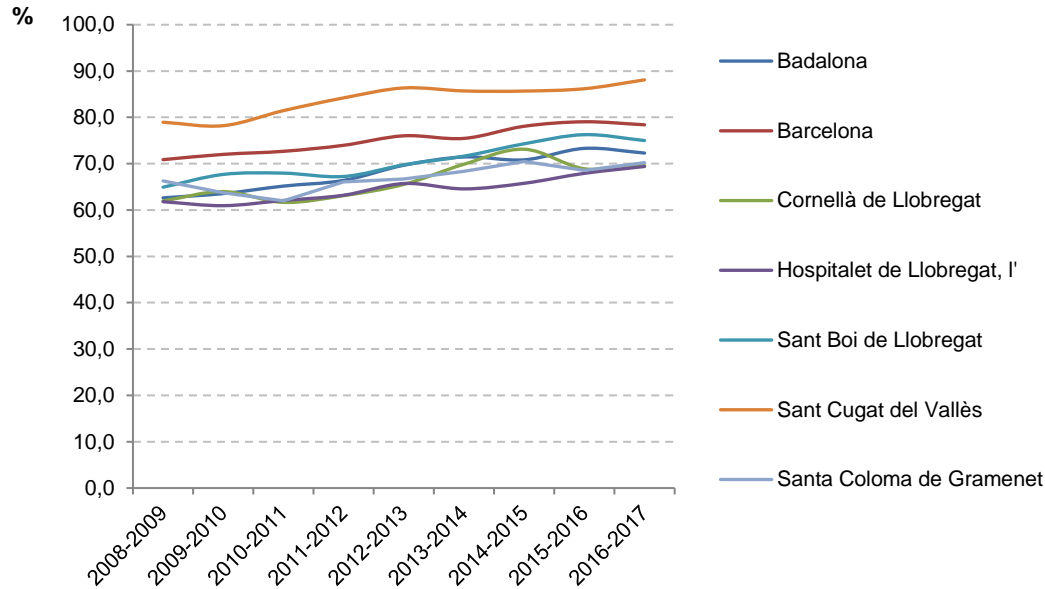
Municipi	%
Badalona	2,6
Badia del Vallès	3,5
Barberà del Vallès	1,5
Barcelona	2,6
Begues	2,0
Castellbisbal	1,4
Castelldefels	2,9
Cerdanyola del Vallès	1,8
Cervelló	1,8
Corbera de Llobregat	2,6
Cornellà de Llobregat	2,5
Esplugues de Llobregat	1,9
Gavà	2,2
Hospitalet de Llobregat, l'	2,4
Molins de Rei	1,2
Montcada i Reixac	2,6
Montgat	2,0
Pallejà	1,2
Palma de Cervelló, la	1,1
Prat de Llobregat, el	2,5
Ripollet	2,2
Sant Adrià de Besòs	3,9
Sant Andreu de la Barca	1,4
Sant Boi de Llobregat	3,1
Sant Cugat del Vallès	1,5
Sant Feliu de Llobregat	1,6
Sant Joan Despí	1,7
Sant Just Desvern	1,5
Sant Vicenç dels Horts	2,7
Santa Coloma de Cervelló	0,8
Santa Coloma de Gramenet	2,4
Tiana	1,2
Torrelles de Llobregat	0,8
Viladecans	2,8

Nota: Dades no disponibles pels municipis del Papiol i Sant Climent de Llobregat.
 Font: IERMB a partir de dades de la Diputació de Barcelona, programa HERMES.

15. Idoneïtat formativa als 15 anys

Taxa d'idoneïtat formativa als 15 anys, municipis amb més població de l'AMB, 2008-2009 a 2016-2017

Font: Departament d'Ensenyament, Generalitat de Catalunya.

La taxa d'idoneïtat formativa als 15 anys mostra la proporció de nens de 15 anys que estudien l'últim curs de l'ESO (4rt d'ESO), que és el curs que els pertoca per la seva edat. Per tant, la lectura d'aquest indicador a la inversa permet realitzar una aproximació al fracàs escolar. Durant els darrers anys aquesta taxa ha anat augmentant progressivament en el conjunt de l'AMB, de manera que es podria dir que aquesta tendència es correspon amb una lleugera reducció del fracàs escolar. A Badia del Vallès (80,6%) l'increment de la taxa d'idoneïtat formativa als 15 anys ha estat especialment rellevant, mentre que a Sant Joan Despí (66,4%) s'ha reduït considerablement en aquest últim curs, essent actualment la més baixa dels municipis metropolitans.

Taxa d'idoneïtat formativa als 15 anys segons municipis, AMB, 2016-2017

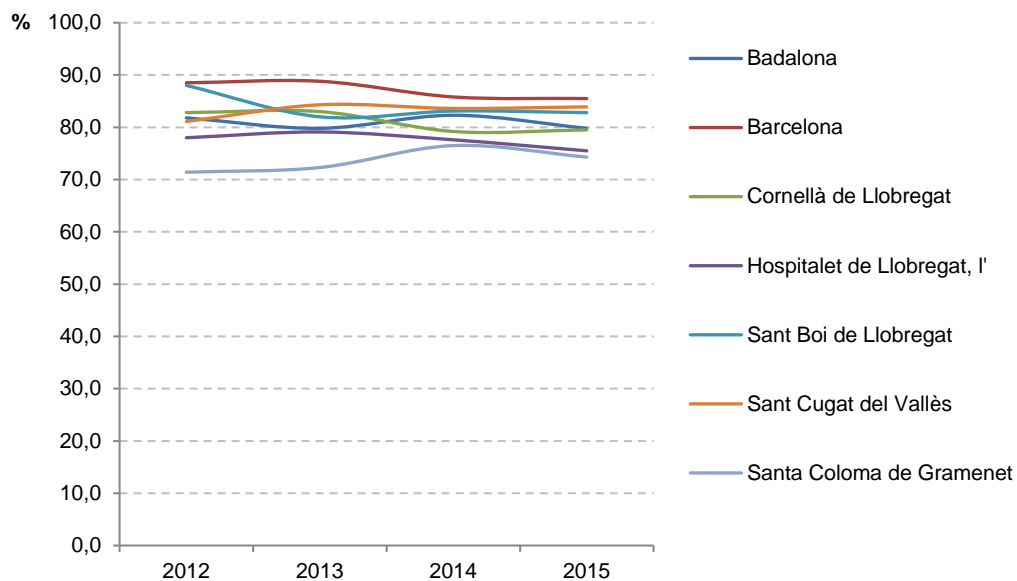
Municipi	%
Badalona	72,3
Badia del Vallès	80,6
Barberà del Vallès	70,1
Barcelona	78,4
Begues	91,0
Castellbisbal	87,2
Castelldefels	82,2
Cerdanyola del Vallès	82,3
Cervelló	83,6
Corbera de Llobregat	68,8
Cornellà de Llobregat	69,6
Esplugues de Llobregat	82,4
Gavà	79,0
Hospitalet de Llobregat, l'	69,4
Molins de Rei	85,3
Montcada i Reixac	73,0
Montgat	80,2
Pallejà	85,0
Prat de Llobregat, el	81,0
Ripollet	75,7
Sant Adrià de Besòs	70,4
Sant Andreu de la Barca	80,1
Sant Boi de Llobregat	75,0
Sant Cugat del Vallès	88,1
Sant Feliu de Llobregat	81,0
Sant Joan Despí	66,4
Sant Just Desvern	86,9
Sant Vicenç dels Horts	75,1
Santa Coloma de Cervelló	87,5
Santa Coloma de Gramenet	70,2
Tiana	69,1
Torrelles de Llobregat	93,0
Viladecans	81,4

Nota: Els municipis de la Palma de Cervelló, el Papiol i Sant Climent de Llobregat no disposen d'IES.

Font: Departament d'Ensenyament, Generalitat de Catalunya.

16. Escolarització als 17 anys

Taxa d'escolarització als 17 anys, municipis amb més població de l'AMB, 2012-2015

Font: IERMB a partir de dades d'Idescat.

Taxa d'escolarització als 17 anys segons municipis, AMB, 2015

Municipi	%
Badalona	79,8
Badia del Vallès	71,8
Barberà del Vallès	81,6
Barcelona	85,5
Castelldefels	74,8
Cerdanyola del Vallès	87,5
Cornellà de Llobregat	79,5
Esplugues de Llobregat	82,1
Gavà	80,6
Hospitalet de Llobregat, l'	75,5
Molins de Rei	90,2
Montcada i Reixac	78,4
Prat de Llobregat, el	81,3
Ripollet	77,5
Sant Adrià de Besòs	61,9
Sant Andreu de la Barca	84,3
Sant Boi de Llobregat	82,8
Sant Cugat del Vallès	83,9
Sant Feliu de Llobregat	79,5
Sant Joan Despí	85,5
Sant Vicenç dels Horts	75,3
Santa Coloma de Gramenet	74,3
Viladecans	88,5

Nota: Dades no disponibles pels municipis de Begues, Castellbisbal, Cervelló, Corbera de Llobregat, Montgat, Pallejà, la Palma de Cervelló, el Papiol, Sant Climent de Llobregat, Sant Just Desvern, Santa Coloma de Cervelló, Tiana i Torrelles de Llobregat.

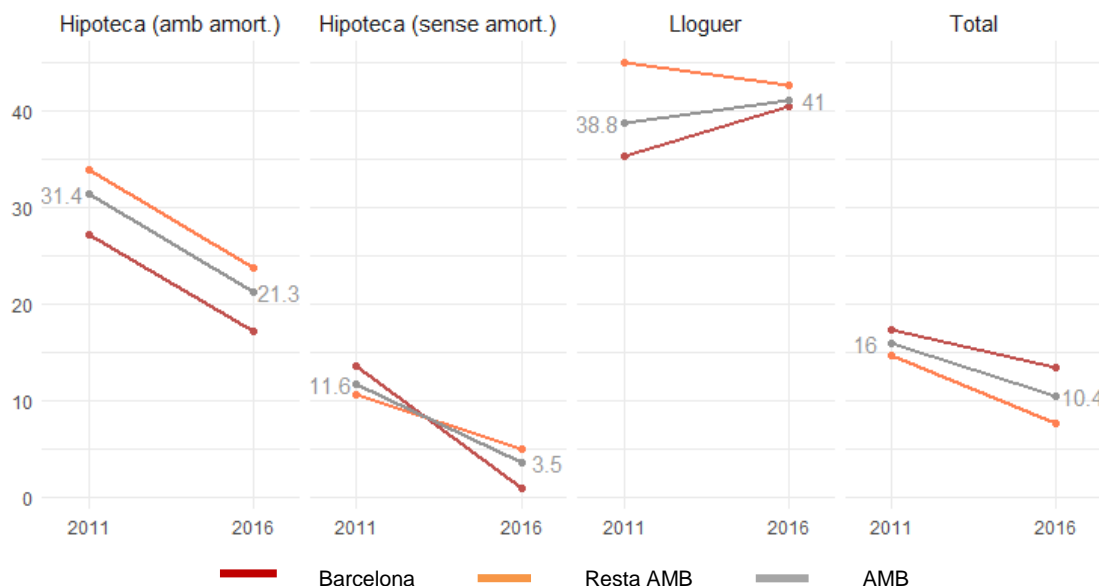
Font: IERMB a partir de dades d'Idescat.

La taxa d'escolarització als 17 anys mesura la proporció d'individus d'aquesta edat que continua cursant estudis (més enllà, per tant, de l'edat obligatòria). La seva lectura a la inversa permet oferir una aproximació a l'abandonament escolar prematur. L'any 2015 la taxa d'escolarització als 17 anys més baixa s'ha registrat a Sant Adrià de Besòs (61,9%). Per tant, es podria dir que és el municipi amb més problemes d'abandonament escolar prematur a l'AMB actualment. El cas contrari és Molins de Rei, amb una taxa d'escolarització als 17 anys del 90,2%.

17. Sobrecàrrega de despeses de l'habitatge

→SIMBA

Taxa de sobrecàrrega de despeses de l'habitatge segons règim de tinença, AMB, 2011-2016

Font: Idescat i IERMB, Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població, 2011; INE i Idescat, Enquesta de condicions de vida, 2016.

La taxa de sobrecàrrega de despeses de l'habitatge quantifica la població resident a llars on es dedica més del 40% dels ingressos disponibles totals de la llar a les despeses de l'habitatge. És un indicador que es calcula a nivell individual. Entre la població metropolitana, la sobrecàrrega de despeses de l'habitatge està més estesa entre els llogaters (41,0% al 2016), entre els quals la problemàtica s'ha incrementat en els darrers anys, particularment al municipi de Barcelona.

La proporció del preu mitjà del lloguer sobre la mitjana de la renda declarada és una aproximació a la noció d'accés econòmic a l'habitatge. Des de l'any 2013, tots els municipis metropolitans registren per primera vegada des de 2005 dades inferiors al 40%.

Proporció del preu mitjà de lloguer de l'habitatge sobre la mitjana de renda declarada (IRPF) segons municipis, AMB, 2015

Municipi	%
Badalona	33,7
Badia del Vallès	14,8
Barberà del Vallès	32,5
Barcelona	33,1
Begues	33,8
Castellbisbal	32,6
Castelldefels	32,4
Cerdanyola del Vallès	31,3
Cervelló	34,7
Corbera de Llobregat	27,4
Cornellà de Llobregat	33,5
Esplugues de Llobregat	32,9
Gavà	34,8
Hospitalet de Llobregat, l'	33,9
Molins de Rei	29,1
Montcada i Reixac	30,9
Montgat	35,0
Pallejà	29,5
Palma de Cervelló, la	26,6
Papiol, el	30,6
Prat de Llobregat, el	34,9
Ripollet	31,4
Sant Adrià de Besòs	35,8
Sant Andreu de la Barca	30,1
Sant Boi de Llobregat	33,7
Sant Climent de Llobregat	31,2
Sant Cugat del Vallès	27,8
Sant Feliu de Llobregat	31,0
Sant Joan Despí	30,2
Sant Just Desvern	28,4
Sant Vicenç dels Horts	34,9
Santa Coloma de Cervelló	28,8
Santa Coloma de Gramenet	34,7
Tiana	28,6
Torrelles de Llobregat	29,5
Viladecans	35,4

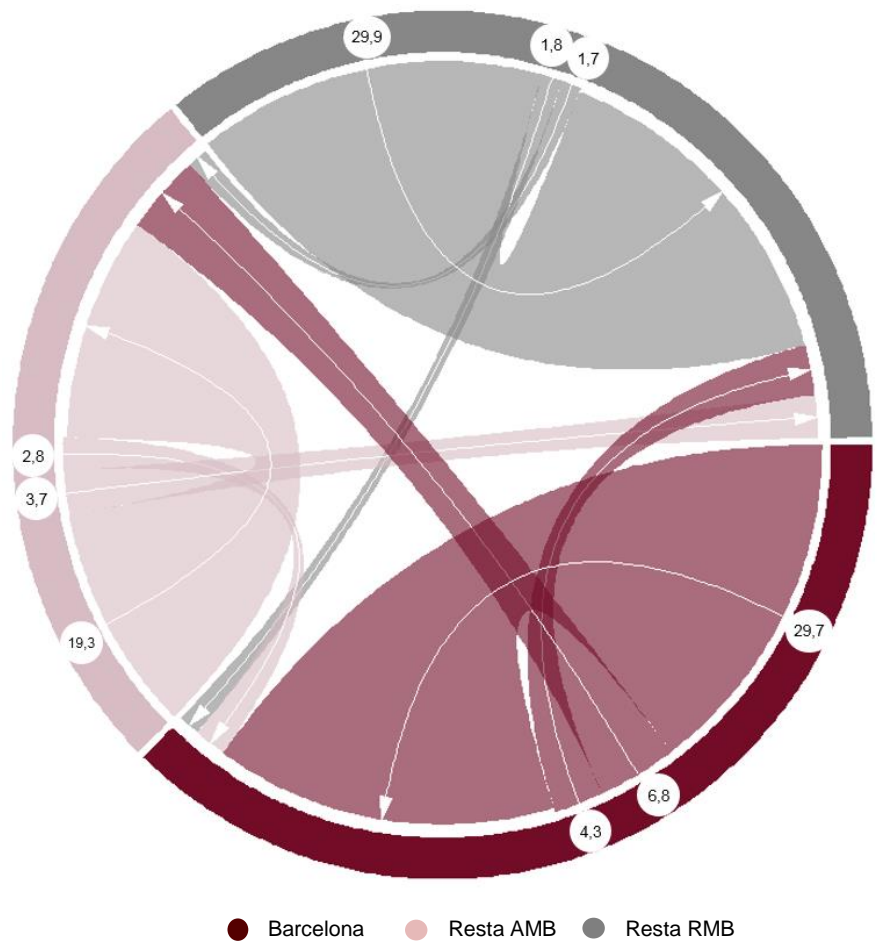
Font: IERMB a partir de dades de Diputació de Barcelona i del Departament de Territori i Sostenibilitat.

18. Mobilitat Residencial

Mobilitat residencial entre corones metropolitanes (població que ha canviat d'habitatge en els darrers 5 anys dins de la RMB), RMB, 2017

Raó principal per la qual es va canviar d'habitatge (població que ha canviat d'habitatge en els darrers 5 anys), RMB, 1995-2017

18

Motius (%)	1995	2000	2006	2011	2017
Formació d'una llar o altres motius familiars	49,0	38,5	45,7	42,5	35,1
Millorar habitatge / entorn	37,2	50,5	42,9	35,5	40,6
Motius econòmics o forçats per l'habitatge	5,7	5,3	6,0	17,1	14,4
Motius laborals	3,9	3,9	3,7	4,6	7,5
Altres motius	4,3	1,9	1,8	0,3	2,3
Total	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Font: IERMB, Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població, 1995 i 2000; Idescat i IERMB, Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població, 2006 i 2011; IERMB, Enquesta de cohesió urbana, 2017.

L'any 2017, del conjunt de moviments residencials que es van produir en els darrers 5 anys a la RMB, la majoria es van realitzar dins de Barcelona (29,7%) o dins de la segona corona metropolitana (resta RMB) (29,9%). Entre corones el moviment més freqüent va ser el de Barcelona-primer corona metropolitana (resta AMB) (6,8%).

Entre els motius principals per canviar d'habitatge, la formació d'una nova llar o altres motius familiars (47,2%) passa a ser la raó principal, per davant del desig de millorar l'habitatge o l'entorn residencial (36,4%). Aquest últim havia estat el principal motiu en el període abans de la crisi, i enguany s'aprecia un petit increment respecte al 2011. El més rellevant, però, és l'increment que des del 2006 es percep en els motius econòmics o forçats per l'habitatge (del 6,0% en 2006 al 14,4% en 2017).

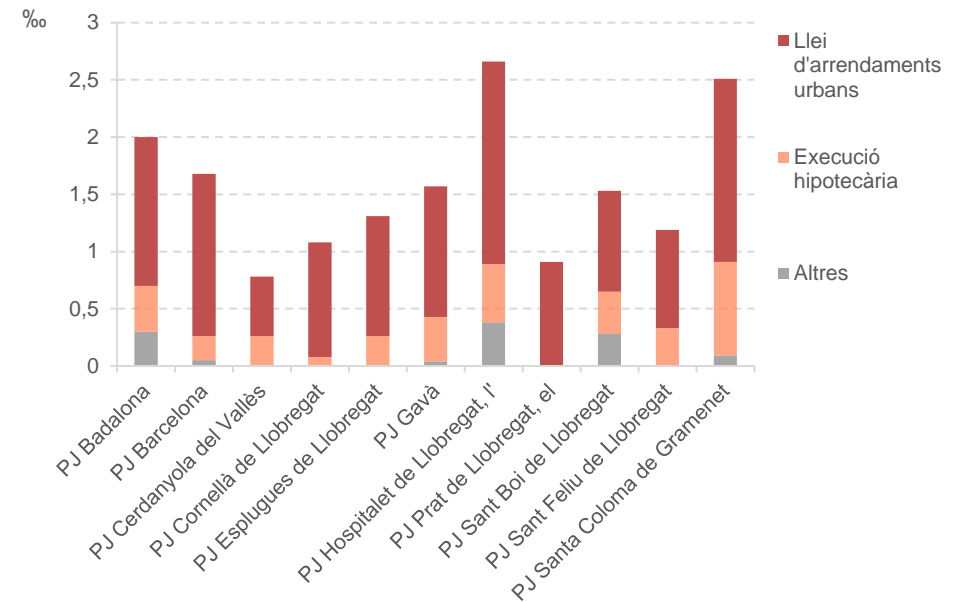
19. Llançaments d'habitatge executats

→SIMBA

Llançaments d'habitatge executats segons Partits Judicials (total població), AMB, 2013-2016

Partit Judicial (%)	2013	2014	2015	2016
PJ Badalona	2,4	2,7	2,2	2,0
PJ Barcelona	2,0	2,0	1,9	1,7
PJ Cerdanyola del Vallès	1,3	1,0	1,1	0,8
PJ Cornellà de Llobregat	1,7	1,5	1,6	1,1
PJ Esplugues de Llobregat	1,3	1,4	1,7	1,3
PJ Gavà	2,0	1,9	1,7	1,6
PJ Hospitalet de Llobregat, l'	2,7	3,3	3,2	2,7
PJ Prat de Llobregat, el	0,9	0,9	1,0	0,9
PJ Sant Boi de Llobregat	1,8	1,6	1,8	1,5
PJ Sant Feliu de Llobregat	1,3	0,8	0,8	1,2
PJ Santa Coloma de Gramenet	3,2	3,1	3,4	2,5

Llançaments d'habitatge executats segons tipus (total població), Partits Judicials, AMB, 2016

Nota: Els municipis de Sant Cugat i Castellbisbal formen part del PJ de Rubí, Tiana del PJ de Mataró i Sant Andreu de la Barca forma part del PJ de Martorell.
Font: IERMB a partir de dades del Consejo General del Poder Judicial.

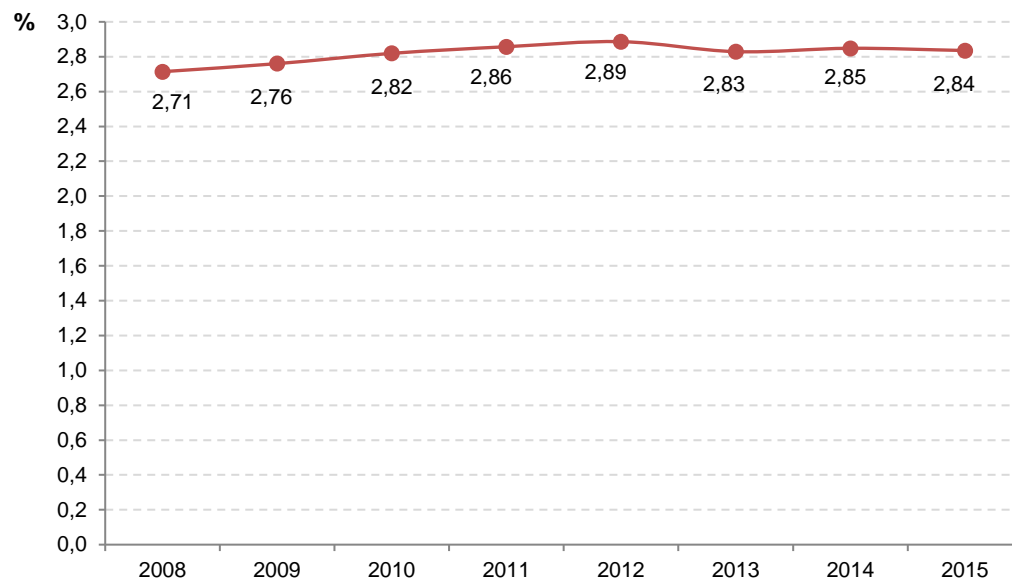
Font: IERMB a partir de dades del Consejo General del Poder Judicial.

Entre els anys 2015 i 2016, el partit judicial de Sant Feliu de Llobregat va ser l'únic que va experimentar un augment del volum de llançaments d'habitatge executats. L'any 2016, a Santa Coloma de Gramenet i a l'Hospitalet de Llobregat es van a portar a terme 2,5 i 2,7 desnonaments per cada 1.000 habitants respectivament, essent els partits judicials que van registrar les xifres més elevades del conjunt de l'AMB. La major part dels desnonaments en cada àrea administrativa s'han produït en habitatges de lloguer.

20. Població de 75 anys i més que viu sola

→SIMBA

Població de 75 anys i més que viu sola, AMB, 2008-2015

Nota: Mitjana calculada sobre la informació disponible dels municipis.
Font: IERMB a partir de dades dels ajuntaments de l'AMB.

La proporció de població de 75 anys i més que viu sola mostra una aproximació a l'aïllament social i al risc de solitud que hi ha als municipis. En els darrers temps, aquest fenomen despunta significativament al municipi de la Palma de Cervelló (6,6%, 2015). El Prat de Llobregat (4,0%) i Barcelona (3,6%) també acusen aquesta problemàtica amb més intensitat que la resta de municipis metropolitans. En el conjunt de l'AMB, aquest fenomen ha anat augmentant progressivament, tot i que en els darrers anys s'ha estabilitzat.

Població de 75 anys i més que viu sola segons municipis (sobre total població), AMB, 2015

Municipi	%
Badalona	2,4
Barberà del Vallès	1,7
Barcelona	3,6
Begues	0,9
Castellbisbal	1,3
Castelldefels	1,3
Cerdanyola del Vallès	1,7
Cornellà de Llobregat	2,3
Esplugues de Llobregat	2,6
Hospitalet de Llobregat, l'	2,9
Molins de Rei	1,5
Montcada i Reixac	2,1
Pallejà	1,5
Palma de Cervelló, la	6,6
Papiol, el	1,8
Prat de Llobregat, el	4,0
Sant Adrià de Besòs	2,1
Sant Andreu de la Barca	1,1
Sant Boi de Llobregat	2,2
Sant Climent de Llobregat	1,2
Sant Cugat del Vallès	3,0
Sant Feliu de Llobregat	1,9
Sant Joan Despí	1,8
Sant Vicenç dels Horts	0,1
Santa Coloma de Cervelló	1,4
Torrelles de Llobregat	1,1
Viladecans	1,5

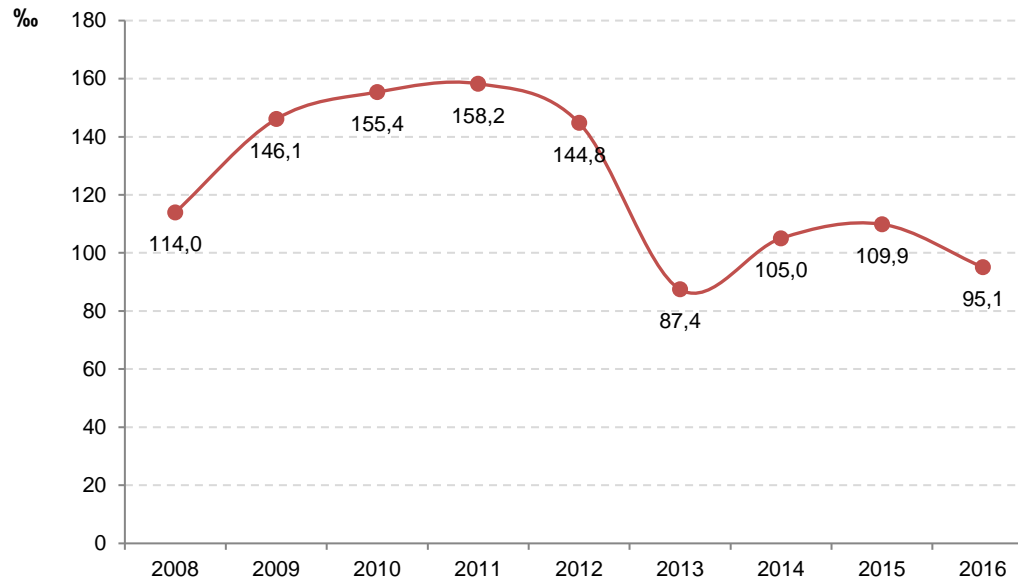
Nota: Dades no disponibles pels municipis de Badia del Vallès, Cervelló, Corbera de Llobregat, Gavà, Montgat, Ripollet, Sant Just Desvern, Santa Coloma de Gramenet i Tiana.

Font: IERMB a partir de dades dels ajuntaments de l'AMB.

21. Incidències ateses pels Serveis Socials Bàsics

Incidències (per mil habitants) ateses pels Serveis Socials Bàsics, AMB, 2008-2016

Nota: Mitjana calculada sobre la informació disponible dels municipis.
 Font: IERMB a partir del Mapa de Serveis Socials de Catalunya del Departament de Treball, Afers Socials i Famílies.

Incidències (per mil habitants) ateses pels Serveis Socials Bàsics segons municipis, AMB, 2016

Municipi	‰
Badalona	127,7
Badia del Vallès	503,7
Barberà del Vallès	62,9
Barcelona	31,0
Castelldefels	84,9
Cerdanyola del Vallès	494,2
Cornellà de Llobregat	53,7
Esplugues de Llobregat	249,1
Gavà	50,6
Hospitalet de Llobregat, l'	132,6
Molins de Rei	140,0
Montcada i Reixac	52,7
Prat de Llobregat, el	254,8
Ripollet	47,4
Sant Adrià de Besòs	165,5
Sant Andreu de la Barca	209,4
Sant Boi de Llobregat	148,8
Sant Cugat del Vallès	123,3
Sant Feliu de Llobregat	246,7
Sant Joan Despí	242,0
Sant Vicenç dels Horts	381,3
Santa Coloma de Gramenet	70,0
Viladecans	414,0

Nota: Dades no disponibles pels municipis de Begues, Castellbisbal, Cervelló, Corbera de Llobregat, Montgat, Pallemà, la Palma de Cervelló, el Papiol, Sant Climent de Llobregat, Sant Just Desvern, Santa Coloma de Cervelló, Tiana i Torrelles de Llobregat, municipis adherits a Consells Comarcals amb d'altres municipis fora de l'AMB.

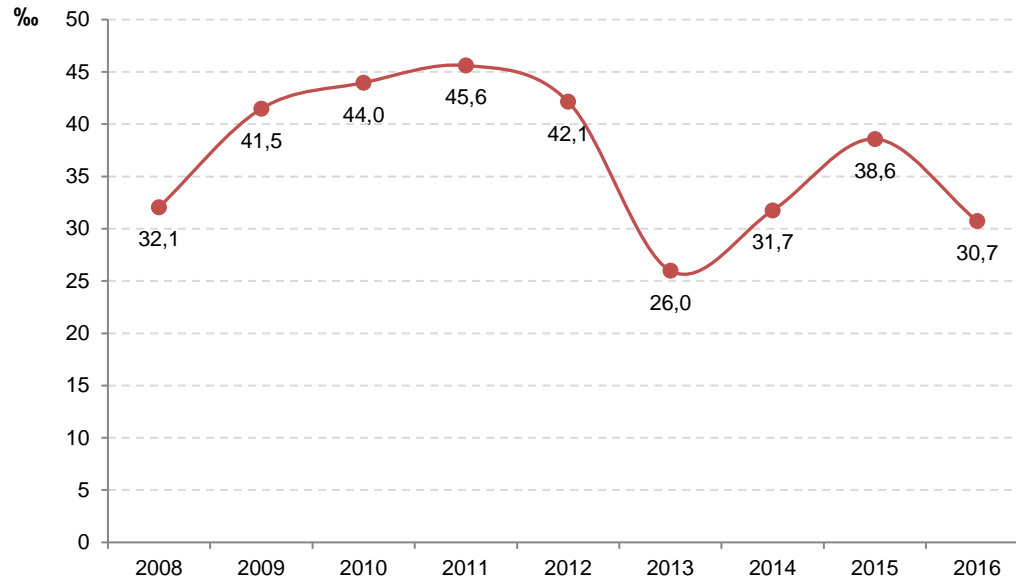
Font: IERMB a partir del Mapa de Serveis Socials de Catalunya del Departament de Treball, Afers Socials i Famílies, 2016.

Respecte el conjunt de l'AMB, la proporció de problemàtiques ateses pels Serveis Socials Bàsics es van reduir durant els anys 2012 i 2013, arribant a unes dades inferiors al 100‰ (87,4‰). No obstant, aquesta xifra ha tornat a augmentar darrerament, per a després, en 2016, de nou tornar a disminuir fins a un 95,1‰. Pel que fa a les dades municipals de l'any 2016, el municipi amb més problemàtiques ateses pels Serveis Socials Bàsics en termes relatius és Badia del Vallès (503,7‰), seguit de Cerdanyola del Vallès (494,2‰) i Viladecans (414‰).

22. Incidències ateses pels Serveis Socials Bàsics per raons econòmiques

Incidències (per mil habitants) ateses pels Serveis Socials Bàsics per raons econòmiques, AMB, 2008-2016

Nota: Mitjana calculada sobre la informació disponible dels municipis.
 Font: IERMB a partir del Mapa de Serveis Socials de Catalunya del Departament de Treball, Afers Socials i Famílies.

Incidències (per mil habitants) ateses pels Serveis Socials Bàsics per raons econòmiques segons municipis, AMB, 2016

Municipi	‰
Badalona	39,1
Badia del Vallès	231,4
Barberà del Vallès	18,4
Barcelona	7,2
Castelldefels	15,8
Cerdanyola del Vallès	181,3
Cornellà de Llobregat	14,5
Esplugues de Llobregat	66,8
Gavà	20,7
Hospitalet de Llobregat, I	51,4
Molins de Rei	51,7
Montcada i Reixac	11,2
Prat de Llobregat, el	76,1
Ripollet	14,1
Sant Adrià de Besòs	39,2
Sant Andreu de la Barca	109,4
Sant Boi de Llobregat	72,6
Sant Cugat del Vallès	68,9
Sant Feliu de Llobregat	74,9
Sant Joan Despi	83,9
Sant Vicenç dels Horts	107,1
Santa Coloma de Gramenet	12,7
Viladecans	120,5

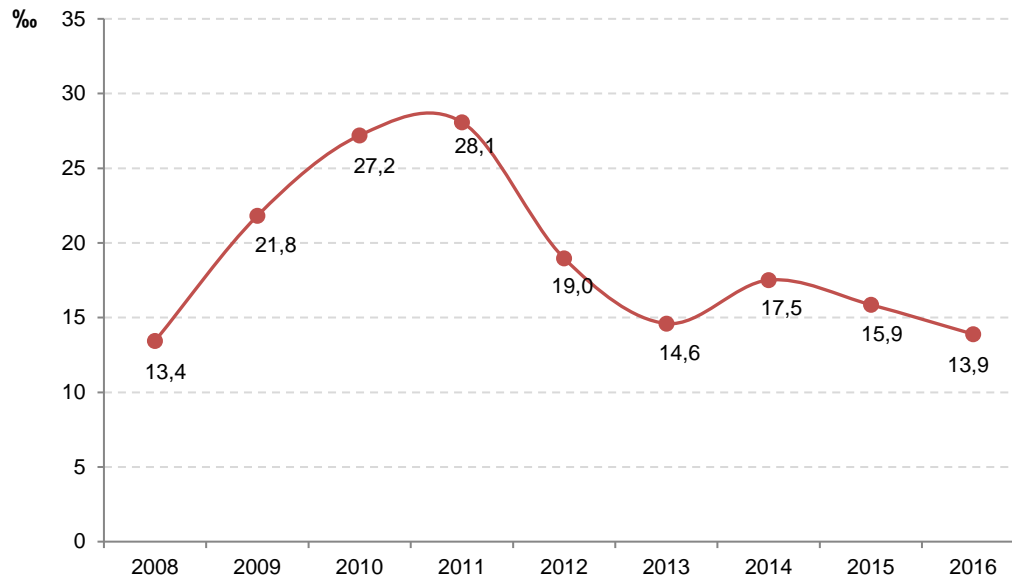
Nota: Dades no disponibles pels municipis de Begues, Castellbisbal, Cervelló, Corbera de Llobregat, Montgat, Pallegà, la Palma de Cervelló, el Papiol, Sant Climent de Llobregat, Sant Just Desvern, Santa Coloma de Cervelló, Tiana i Torrelles de Llobregat, municipis adherits a Consells Comarcals amb d'altres municipis fora de l'AMB.
 Font: IERMB a partir del Mapa de Serveis Socials de Catalunya del Departament de Treball, Afers Socials i Famílies, 2016.

En el conjunt de l'AMB la proporció de problemàtiques ateses pels Serveis Socials Bàsics per motius econòmics va augmentar entre els anys del 2013 al 2015. No obstant això, en l'actualitat (2016) ha tornat a disminuir fins un 30,7‰. El municipi que en termes relatius registra més problemàtiques ateses pels Serveis Socials Bàsics per causes econòmiques és Badia del Vallès (231,4‰), seguit a certa distància per Cerdanyola del Vallès (181,3‰).

23. Incidències ateses pels Serveis Socials Bàsics per raons laborals

→SIMBA

Incidències (per mil habitants) ateses pels Serveis Socials Bàsics per raons laborals, AMB, 2008-2016

Nota: Mitjana calculada sobre la informació disponible dels municipis.

Font: IERMB a partir del Mapa de Serveis Socials de Catalunya del Departament de Treball, Afers Socials i Famílies.

Incidències (per mil habitants) ateses pels Serveis Socials Bàsics per raons laborals segons municipis, AMB, 2016

Municipi	%
Badalona	24,7
Badia del Vallès	72,8
Barberà del Vallès	4,3
Barcelona	2,5
Castelldefels	7,8
Cerdanyola del Vallès	138,7
Cornellà de Llobregat	6,5
Esplugues de Llobregat	19,4
Gavà	7,0
Hospitalet de Llobregat, l'	17,0
Molins de Rei	8,4
Montcada i Reixac	5,7
Prat de Llobregat, el	32,1
Ripollet	6,1
Sant Adrià de Besòs	22,8
Sant Andreu de la Barca	44,7
Sant Boi de Llobregat	7,5
Sant Cugat del Vallès	4,8
Sant Feliu de Llobregat	19,3
Sant Joan Despí	33,6
Sant Vicenç dels Horts	108,8
Santa Coloma de Gramenet	5,3
Viladecans	103,3

Nota: Dades no disponibles pels municipis de Begues, Castellbisbal, Cervelló, Corbera de Llobregat, Montgat, Palnejà, la Palma de Cervelló, el Papiol, Sant Climent de Llobregat, Sant Just Desvern, Santa Coloma de Cervelló, Tiana i Torrelles de Llobregat, municipis adherits a Consells Comarcals amb d'altres municipis fora de l'AMB.

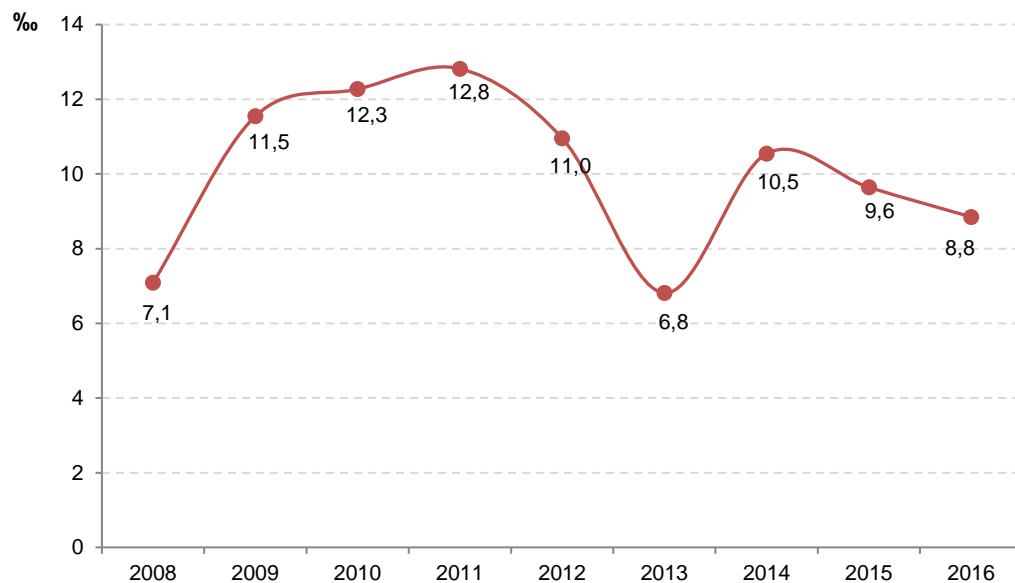
Font: IERMB a partir del Mapa de Serveis Socials de Catalunya del Departament de Treball, Afers Socials i Famílies, 2016.

La proporció de problemàtiques ateses pels Serveis Socials Bàsics per causes laborals a l'AMB s'ha anat reduint des de 2011. L'any 2016, Cerdanyola del Vallès (138,7‰) és la localitat amb més casos atesos pels Serveis Socials Bàsics per motius laborals.

24. Incidències ateses pels Serveis Socials Bàsics per raons d'habitatge

→SIMBA

Incidències (per mil habitants) ateses pels Serveis Socials Bàsics per raons d'habitatge, AMB, 2008-2016

Nota: Mitjana calculada sobre la informació disponible dels municipis.
Font: IERMB a partir del Mapa de Serveis Socials de Catalunya del Departament de Treball, Afers Socials i Famílies.

Incidències (per mil habitants) ateses pels Serveis Socials Bàsics per raons d'habitatge segons municipis, AMB, 2016

Municipi	%
Badalona	17,6
Badia del Vallès	11,9
Barberà del Vallès	14,7
Barcelona	2,5
Castelldefels	4,2
Cerdanyola del Vallès	64,1
Cornellà de Llobregat	3,2
Esplugues de Llobregat	11,9
Gavà	2,4
Hospitalet de Llobregat, l'	16,9
Molins de Rei	18,3
Montcada i Reixac	4,3
Prat de Llobregat, el	18,7
Ripollet	3,8
Sant Adrià de Besòs	17,8
Sant Andreu de la Barca	17,3
Sant Boi de Llobregat	9,8
Sant Cugat del Vallès	3,9
Sant Feliu de Llobregat	12,1
Sant Joan Despí	25,9
Sant Vicenç dels Horts	27,0
Santa Coloma de Gramenet	3,5
Viladecans	45,4

Nota: Dades no disponibles pels municipis de Begues, Castellbisbal, Cervelló, Corbera de Llobregat, Montgat, Pallemà, la Palma de Cervelló, el Papiol, Sant Climent de Llobregat, Sant Just Desvern, Santa Coloma de Cervelló, Tiana i Torrelles de Llobregat, municipis adherits a Consells Comarcals amb d'altres municipis fora de l'AMB.

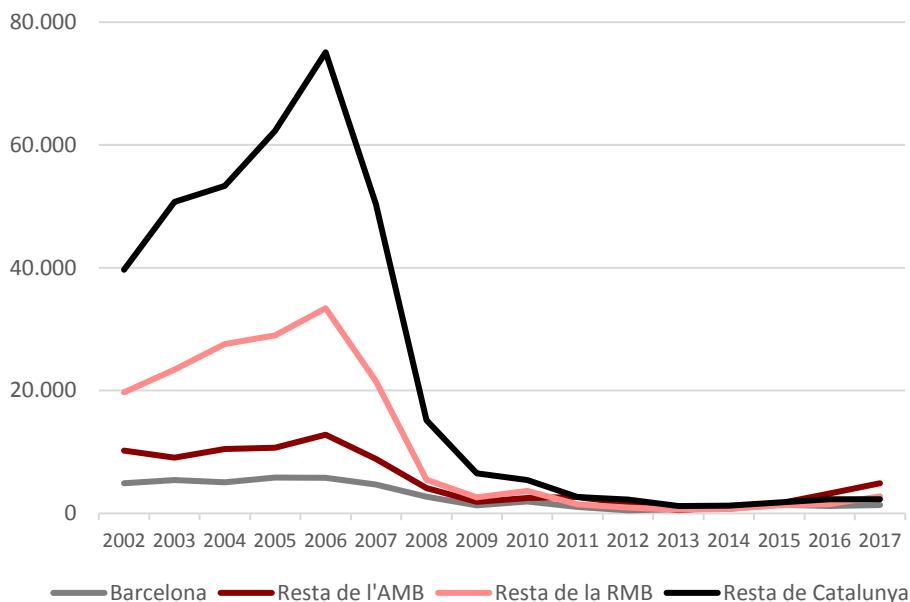
Font: IERMB a partir del Mapa de Serveis Socials de Catalunya del Departament de Treball, Afers Socials i Famílies, 2016.

A l'AMB les problemàtiques ateses per motius d'habitatge als Serveis Socials Bàsics han tornat a disminuir en termes relatius durant els darrers anys, passant del 10,5‰ en 2014 al 8,8‰ en 2016. El municipi que registra la xifra més alta l'any 2016 és Cerdanyola del Vallès (64,1‰).

25. Habitatges iniciats

Habitatges iniciats a Barcelona, resta de l'AMB, resta de l'RMB i resta de Catalunya, 2002-2017

Font: Generalitat de Catalunya, Secretaria d'Habitatge i Millora Urbana a partir dels visats d'obra del Col·legi d'Aparelladors i Arquitectes Tècnics de Catalunya.

Durant el 2017, el nombre d'habitatges iniciats a l'àrea metropolitana de Barcelona va tornar a augmentar per cinquè any consecutiu i es va situar en 6.265 habitatges, un 39,5% més que l'any anterior. Tot i això, la construcció d'habitatge es continua situant molt per sota dels nivells registrats durant els anys del boom de la construcció: el 2006 a l'àrea metropolitana de Barcelona es van iniciar 18.620 habitatges.

Per àmbits territorials, a la ciutat de Barcelona el nombre d'habitatges iniciats ha augmentat un 11,4% i a la resta de l'àrea metropolitana l'augment ha estat del 50,1%.

Habitatges iniciats en els municipis de l'AMB, 2017

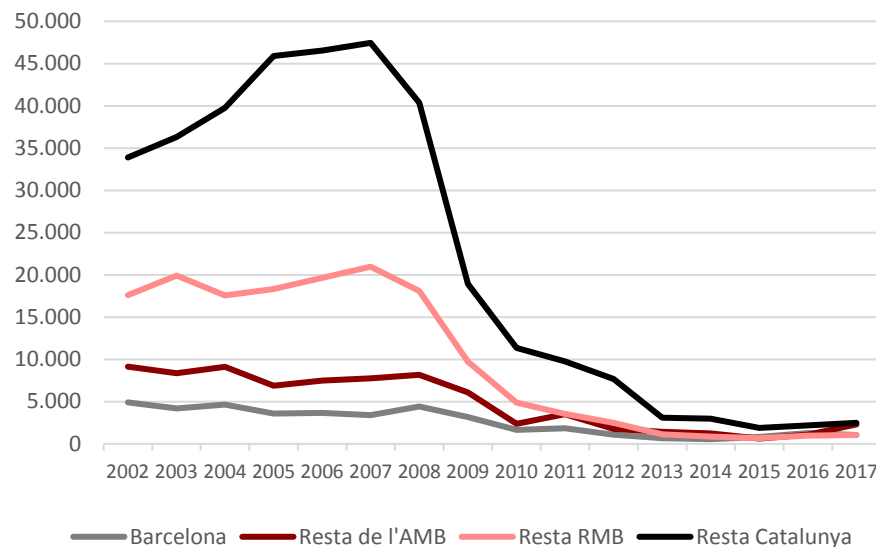
Municipi	Habitatges iniciats	H. Iniciats per 1000 habitants	Variació 2015-16
Badalona	960	4,4	55,3%
Badia del Vallès	0		0,0%
Barberà del Vallès	64	1,9	2033,3%
Barcelona	1.373	0,8	11,4%
Begues	28	4,1	211,1%
Castellbisbal	20	1,6	185,7%
Castelldefels	40	0,6	-40,3%
Cerdanyola del Vallès	56	1,0	40,0%
Cervelló	12	1,3	100,0%
Corbera de Llobregat	3	0,2	-85,0%
Cornellà de Llobregat	187	2,2	-44,3%
Esplugues de Llobregat	79	1,7	107,9%
Gavà	48	1,0	-31,4%
Hospitalet de Llobregat, l'	746	2,9	33,2%
Molins de Rei	111	4,4	184,6%
Montcada i Reixac	18	0,5	-67,9%
Montgat	64	5,4	700,0%
Pallejà	24	2,1	-52,0%
Palma de Cervelló, la	2	0,7	
Papiol, el	1	0,2	
Prat de Llobregat, el	194	3,0	438,9%
Ripollet	214	5,6	1845,5%
Sant Adrià de Besòs	115	3,1	
Sant Andreu de la Barca	2	0,1	-33,3%
Sant Boi de Llobregat	134	1,6	-13,5%
Sant Climent de Llobregat	2	0,5	-33,3%
Sant Cugat del Vallès	583	6,5	5,6%
Sant Feliu de Llobregat	114	2,6	2,7%
Sant Joan Despí	190	5,6	660,0%
Sant Just Desvern	639	37,1	149,6%
Sant Vicenç dels Horts	14	0,5	366,7%
Santa Coloma de Cervelló	1	0,1	
Santa Coloma de Gramenet	41	0,3	355,6%
Tiana	48	5,6	-7,7%
Torrelles de Llobregat	5	0,8	0,0%
Viladecans	133	2,0	19,8%
AMB sense Barcelona	4.892	3,0	50,1%
AMB	6.265	1,9	39,5%
Catalunya	11.340	1,5	36,3%

Font: Generalitat de Catalunya, Secretaria d'Habitatge i Millora Urbana a partir dels visats d'obra del Col·legi d'Aparelladors i Arquitectes Tècnics de Catalunya, i INE.

26. Habitatges acabats

Habitatges acabats a Barcelona, resta de l'AMB, resta de la RMB i resta de Catalunya, 2002-2017

Font: Generalitat de Catalunya, Secretaria d'Habitatge i Millora Urbana a partir dels certificats de final d'obra del Col·legi d'Aparelladors i Arquitectes Tècnics de Catalunya.

El 2017, a l'àrea metropolitana de Barcelona es van acabar 3.352 habitatges, el que significa un augment del 40,8% respecte l'any anterior. En aquestes xifres hi tenen un pes determinant els habitatges acabats a la ciutat de Barcelona (1.039).

En relació a la població, la ràtio d'habitatges acabats per 1.000 habitants continua sent baixa (en 17 municipis no arriba a 1 habitatge per 1.000 habitants). Tot i això, tres municipis metropolitans es situen per sobre dels 5 habitatges acabats per 1.000 habitants: Sant Just Desvern (7,8); Montgat (7,2); i Pallejà (5,3).

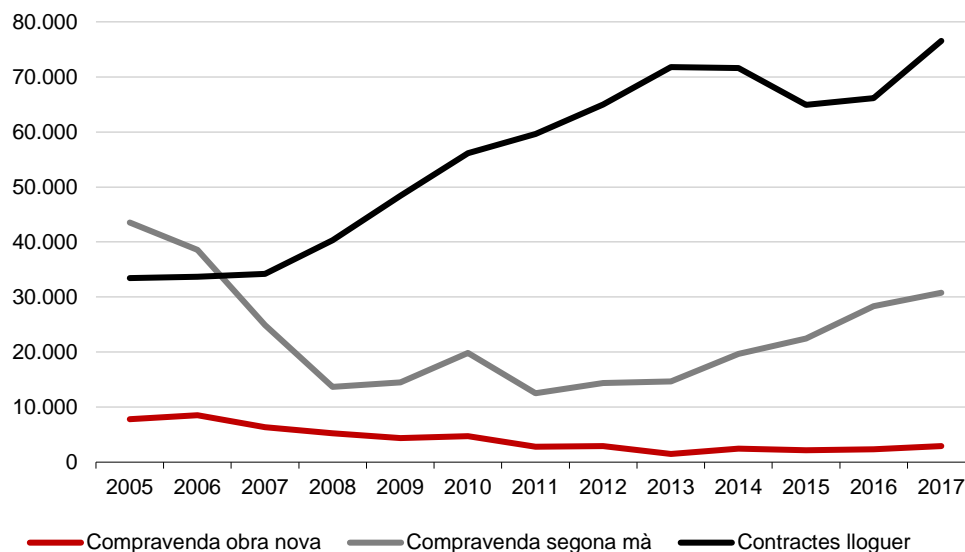
Municipi	Habitatges acabats	H. acabats per 1000 hab	Variació 2015-16
Badalona	400	1,9	67,4%
Badia del Vallès	0		
Barberà del Vallès	3	0,1	-25,0%
Barcelona	1.039	0,6	-19,5%
Begues	16	2,3	-63,6%
Castellbisbal	11	0,9	266,7%
Castelldefels	37	0,6	2,8%
Cerdanyola del Vallès	31	0,5	19,2%
Cervelló	6	0,7	100,0%
Corbera de Llobregat	21	1,5	133,3%
Cornellà de Llobregat	3	0,0	-96,2%
Esplugues de Llobregat	63	1,4	23,5%
Gavà	162	3,5	1520,0%
Hospitalet de Llobregat, l'	356	1,4	196,7%
Molins de Rei	36	1,4	227,3%
Montcada i Reixac	111	3,2	
Montgat	84	7,2	950,0%
Pallejà	61	5,3	6000,0%
Palma de Cervelló, la	0	0,0	
Papiol, el	1	0,2	
Prat de Llobregat, el	67	1,0	-1,5%
Ripollet	22	0,6	175,0%
Sant Adrià de Besòs	58	1,6	
Sant Andreu de la Barca	0	0,0	
Sant Boi de Llobregat	151	1,8	51,0%
Sant Climent de Llobregat	0	0,0	
Sant Cugat del Vallès	266	3,0	87,3%
Sant Feliu de Llobregat	87	2,0	-2,2%
Sant Joan Despí	39	1,2	3800,0%
Sant Just Desvern	135	7,8	542,9%
Sant Vicenç dels Horts	2	0,1	-50,0%
Santa Coloma de Cervelló	1	0,1	
Santa Coloma de Gramenet	6	0,1	50,0%
Tiana	29	3,4	1350,0%
Torrelles de Llobregat	2	0,3	-50,0%
Viladecans	46	0,7	2200,0%
AMB sense Barcelona	2.313	1,4	112,2%
AMB	3.352	1,0	40,8%
Catalunya	6.892	0,9	24,5%

Font: Generalitat de Catalunya, Secretaria d'Habitatge i Millora Urbana a partir dels certificats de final d'obra del Col·legi d'Aparelladors i Arquitectes Tècnics de Catalunya, i INE.

27. Segments del mercat d'habitatge

Evolució de les compravendes d'habitatge d'obra nova, de segona mà i contractes de lloguer a l'AMB, 2005-2017

Segments del mercat a Barcelona, resta de l'AMB i Catalunya, 2017

	Barcelona		Resta AMB		Catalunya	
	operacions	%	operacions	%	operacions	%
Compravenda obra nova	978	1,5	1.951	4,5	6.330	2,6
Compravenda segona mà	15.939	23,8	14.842	34,2	79.245	32,7
Contractes de lloguer	49.953	74,7	26.592	61,3	156.936	64,7
Total	66.870	100,0	43.385	100,0	242.511	100,0

Font: Ministerio de Fomento, a partir del Consejo General del Notariado i Secretaria d'Habitatge, a partir de les fiances dipositades a l'INCASÒL

Font: Ministerio de Fomento, a partir del Consejo General del Notariado i Secretaria d'Habitatge, a partir de les fiances dipositades a l'INCASÒL

En l'evolució dels segments que configuren el mercat de l'habitatge, entre 2016 i 2017, destaca el creixement del lloguer. El 2017 a l'AMB es van signar 76.545 contractes de lloguer, una xifra que supera nombre màxim de contractes registrats des del 2005 (71.795 contractes el 2013). El pes de les operacions de lloguer continua sent més alt a la ciutat de Barcelona (on representa el 74,1%) que a la resta de l'àrea metropolitana (on són el 61,3%). En canvi, les compravendes d'obra nova (4,5%) i de segona mà (34,2%) tenen un pes major a la resta de l'àrea metropolitana que a la ciutat, on representen l'1,5% i el 23,8% respectivament.

D'altra banda, creixement de les compravendes de segona mà es manté. Del total de 33.710 operacions de compravenda realitzades a l'àrea metropolitana de Barcelona el 2017, 2.929 van ser d'obra nova i 30.781 de segona mà. Respecte les 2.340 i 28.320 de l'any anterior, les compravendes d'habitatge d'obra nova han crescut un 25,2% i les de segona mà s'han incrementat en un 8,7%. Tot i això, els valors absoluts de compravendes, especialment en l'obra nova, segueixen lluny dels màxims registrats l'any 2006 (8.525 compravendes d'obra nova i 38.601 de segona mà).

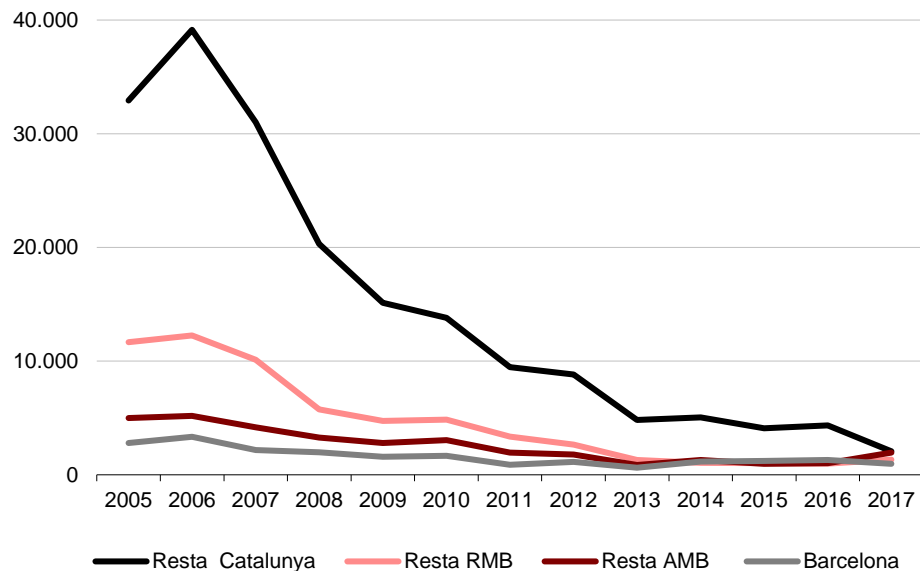
28. Compravenda d'habitatges d'obra nova

Evolució de les compravendes d'habitatge d'obra nova a Barcelona, resta de l'AMB, resta de l'RMB i resta de Catalunya, 2005-2017

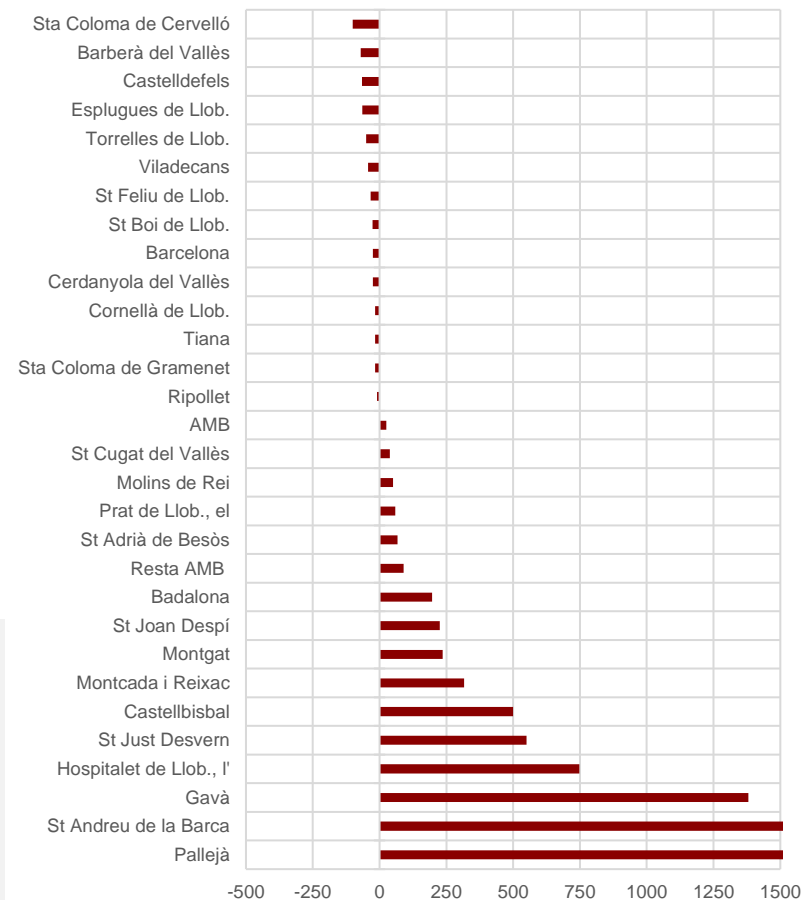
Variació de les compravendes d'habitatge d'obra nova als municipis de l'AMB, 2016-2017 (%)

28

Font: Ministerio de Fomento, a partir del Consejo General del Notariado.

En el conjunt de l'àrea metropolitana, les compravendes d'habitatges d'obra nova s'ha incrementat un 25,2%. La recuperació d'aquestes compravendes però, no s'està donant de forma uniforme als municipis metropolitans. D'una banda hi ha municipis on el creixement de les compravendes d'obra nova ha estat molt intens: a Gavà aquestes operacions s'han gairebé multiplicat per 14, a Sant Andreu de Barca per 31 i a Pallejà s'han multiplicat per 53. D'altra banda, a Sta. Coloma de Cervelló, Barberà, Castelldefels, Esplugues, Torrelles, Viladecans, Sant Feliu, Sant Boi, Barcelona, Cerdanyola, Cornellà, Tiana, Sta. Coloma de Gramenet i Ripollet en d'altres, les compravendes d'habitatge d'obra nova entre 2016 i 2017 s'han reduït.

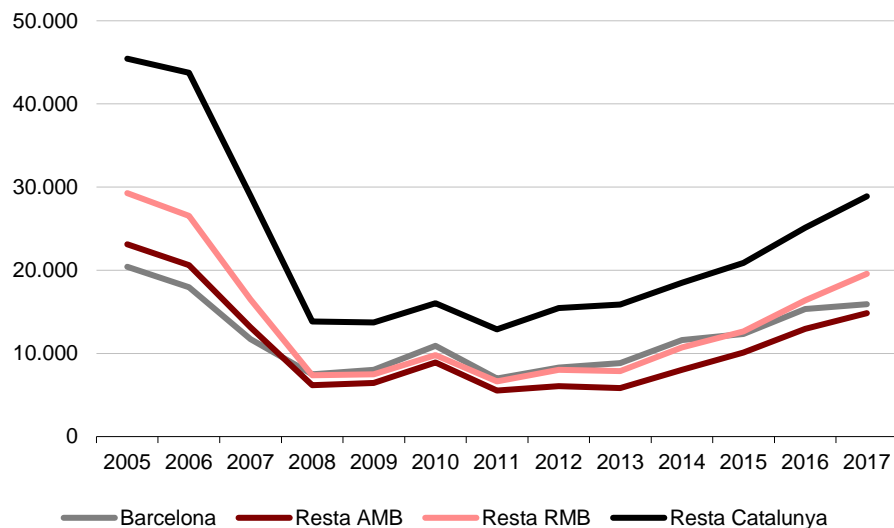

Font: Ministerio de Fomento, a partir del Consejo General del Notariado.

29. Compravenda d'habitatges de segona mà

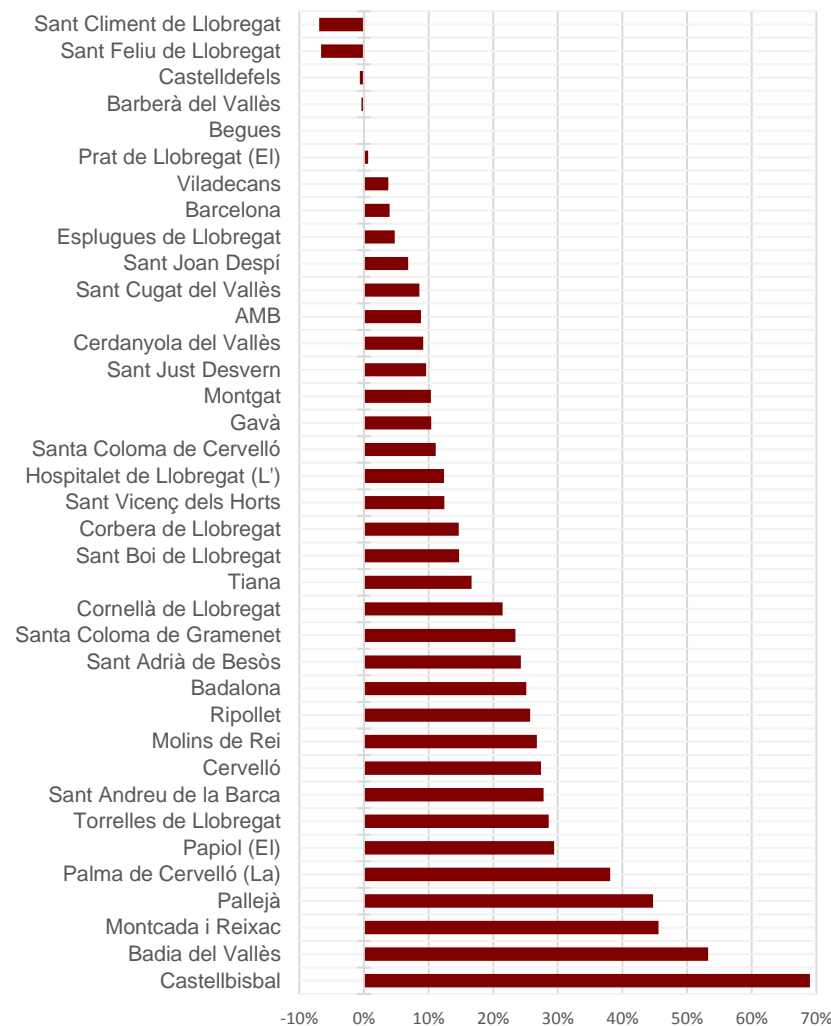
Evolució de les compravendes d'habitatge de segona mà a Barcelona, resta de l'AMB, resta de l'RMB i resta de Catalunya, 2005-2017

Font: Ministerio de Fomento, a partir del Consejo General del Notariado.

L'any 2017 les compravendes d'habitatges de segona mà van créixer un 8,8% a l'àrea metropolitana. Aquest increment, que es manté per tercer any consecutiu, es dona als diferents àmbits territorials: tant a la ciutat de Barcelona com a la resta de l'àrea, la resta de la regió metropolitana i la resta de Catalunya. A escala municipal, només a St Climent, Sant Feliu, Castelldefels i Barberà, les compravendes d'habitatges de segona mà del 2017 van ser menors que les del 2016. En l'extrem oposat els creixements més intensos (per sobre del 30%) s'han donat a municipis del Baix Llobregat com La Palma de Cervelló, Pallejà i Castellbisbal i del Vallès Occidental com Montcada i Reixac i Badia del Vallès.

Variació de les compravendes d'habitatge de segona mà als municipis de l'AMB, 2016-2017 (%)

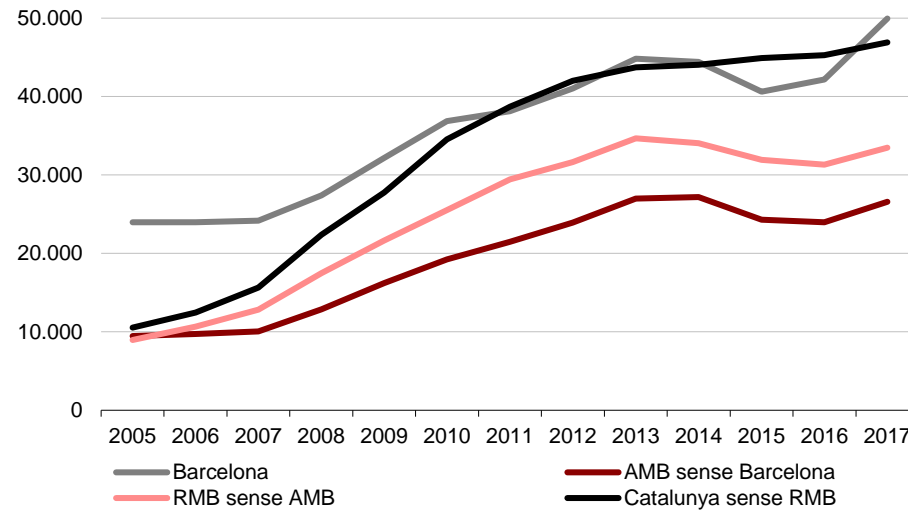

Font: Ministerio de Fomento a partir del Consejo General del Notariado.

30. Nous contractes de lloguer

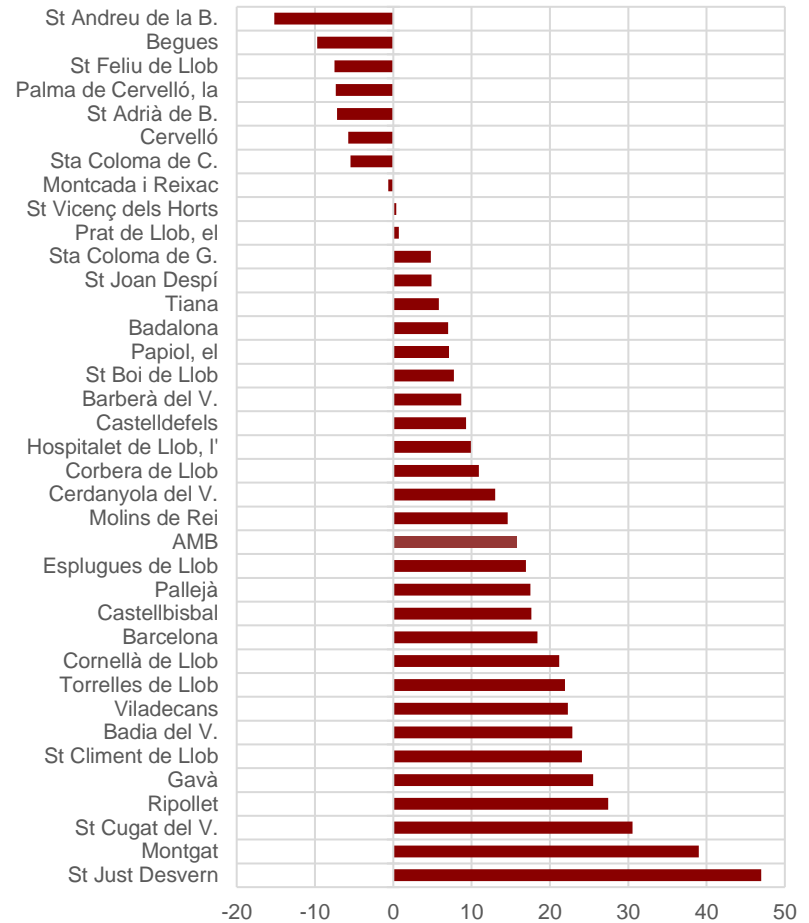
Evolució dels nous contractes de lloguer a Barcelona, resta de l'AMB, resta de l'RMB i resta de Catalunya, 2005-2017

Font: Generalitat de Catalunya, Secretaria d'Habitatge i Millora Urbana a partir de les dades dipositades a l'INCASOL.

Des del 2015 el nombre de contractes anual de lloguer creix de nou a l'àrea metropolitana. El 2017 el nombre de nous contractes se situa en els 76.545 enfront els 66.143 del 2016. Per àmbits territorials, a la ciutat de Barcelona el nombre de contractes creix un 18,4% respecte l'any anterior. A resta de l'àrea metropolitana, les dades municipals mostren dues tendències dispars: mentre que a 8 municipis (entre els que troben Sant Andreu de la Barca, Sant Feliu de Llobregat, Sant Adrià de Besòs i Montcada i Reixac), els nous contractes es redueixen, als 28 municipis restants, el nombre de contractes anuals s'incrementa.

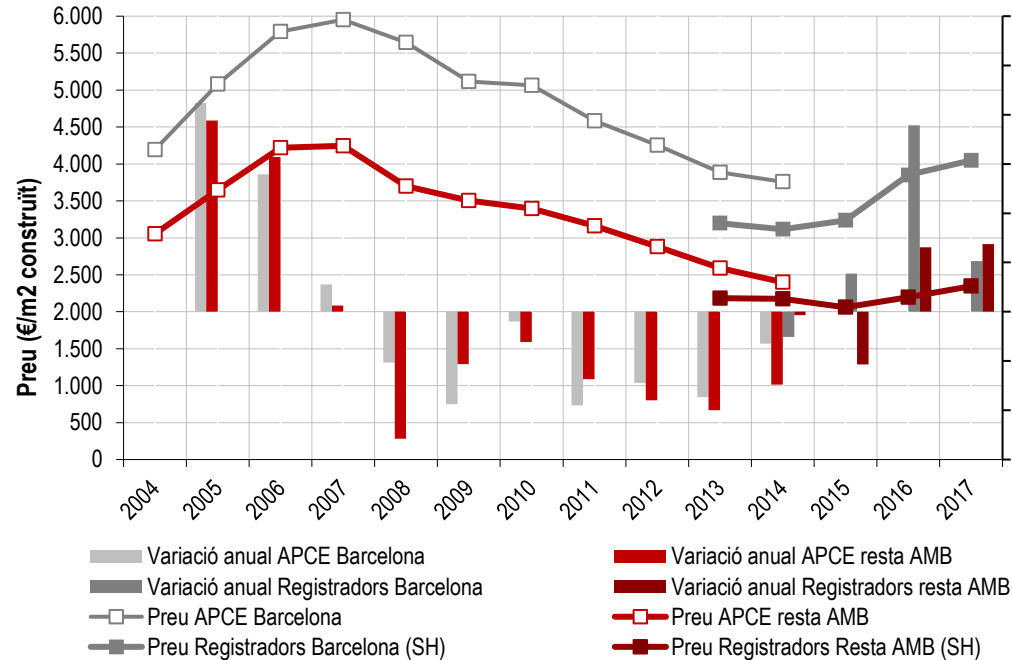
Variació del nombre de nous contractes de lloguer als municipis de l'AMB, 2016-2017 (%)

Font: Generalitat de Catalunya, Secretaria d'Habitatge i Millora Urbana a partir de les dades dipositades a l'INCASOL.

31. Preu mitjà de l'habitatge d'obra nova

Evolució del preu mitjà de l'habitatge d'obra nova (APCE i Registradors) i variació interanual (%) a Barcelona, i resta de l'AMB, 2004–2017

Font: APCE i Generalitat de Catalunya, Secretaria d'Habitatge i Millora Urbana a partir del Col·legi de Registradors de la Propietat.

El preu mitjà de l'obra nova a l'àrea metropolitana es va situar el 2017 en 2.972€/m², el que suposa un increment del 3,2% respecte el mateix període de l'any anterior. Aquest augment consolida la dinàmica a l'alça que es va iniciar a Barcelona amb un creixement del 18,9% dels preus entre 2015 i 2016. El darrer any el creixement del preu de l'habitatge d'obra nova s'ha moderat a la ciutat (ha estat del 5,2%) i s'ha estès a més municipis metropolitans però no a tots: a Castelldefels, Esplugues, Montgat, Sta. Coloma de Cervelló i Torrelles de Llobregat els preus de l'obra nova es redueixen respecte el 2016.

Preu mitjà de l'habitatge d'obra nova als municipis de l'AMB, 2015-2017

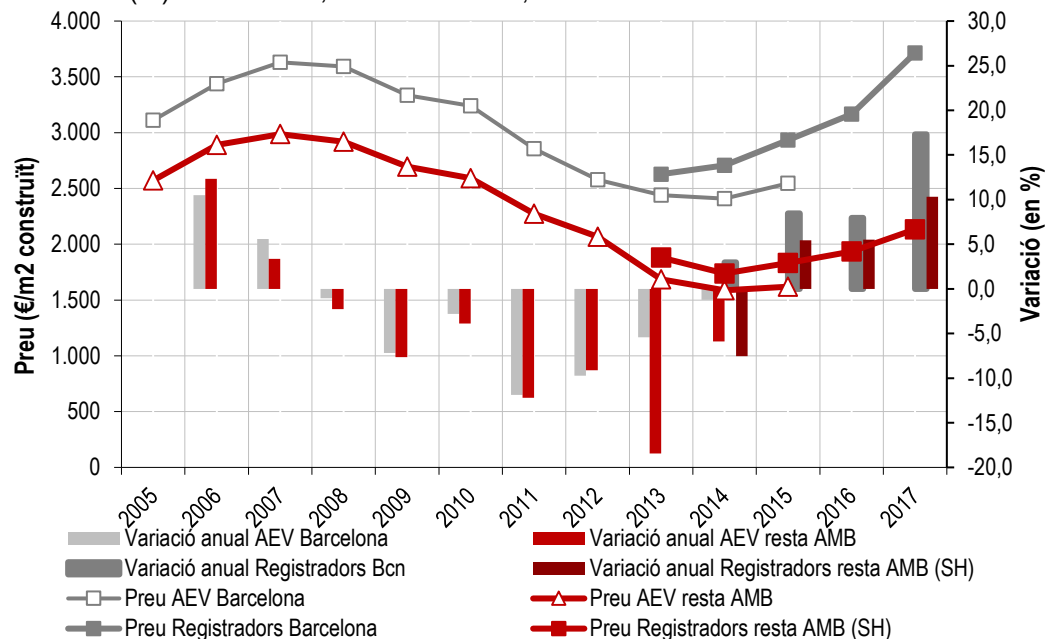
Municipi	2.015	2.016	2.017	Var.2016-2017
Badalona	2.008,4	2.089,4	2.250,1	7,7
Badia del V.	-	-	-	-
Barberà del V.	1.725,7	1.774,2	2.030,1	14,4
Barcelona	3.237,0	3.849,7	4.048,3	5,2
Begues	-	1.752,8	1.869,0	6,6
Castellbisbal	1.214,7	-	-	-
Castelldefels	4.420,9	3.673,5	3.399,9	-7,4
Cerdanyola del V.	1.856,1	2.171,1	2.969,3	36,8
Cervelló	1.421,1	1.414,0	1.626,0	15,0
Corbera de Llob.	1.126,9	1.347,7	1.343,4	-0,3
Cornellà de Llob.	-	-	3.363,0	-
Esplugues de Llob.	2.214,9	3.434,1	2.647,9	-22,9
Gavà	2.105,7	2.097,8	2.309,0	10,1
Hospitalet de Llob., l'	1.995,4	2.111,0	2.284,0	8,2
Molins de Rei	1.972,3	1.679,0	2.077,4	23,7
Montcada i Reixac	1.560,5	1.424,6	1.468,3	3,1
Montgat	2.571,6	3.393,3	2.315,3	-31,8
Pallejà	1.914,1	1.638,4	2.394,4	46,1
Prat de Llob., el	2.242,4	2.335,6	2.731,8	17,0
Ripollet	1.713,7	1.636,2	1.831,1	11,9
St. Adrià de Besòs	-	-	2.375,6	-
St. Andreu de la B.	-	-	-	-
St. Boi de Llob.	1.733,1	1.930,5	1.988,6	3,0
St. Cugat del V.	2.387,3	2.624,9	3.215,8	22,5
St. Feliu de Llob.	2.139,5	2.369,0	2.444,3	3,2
St. Joan Despí	2.207,7	2.288,0	2.468,8	7,9
St. Just Desvern	2.245,9	2.509,1	3.852,7	53,6
St Vicenç dels H.	1.397,3	1.659,6	1.674,3	0,9
Sta Coloma de C.	-	2.013,5	1.265,2	-37,2
Sta Coloma de G.	-	1.739,7	1.996,5	14,8
Tiana	2.562,4	2.694,5	2.759,6	2,4
Torrelles de Llob.	1.163,1	1.869,1	1.498,5	-19,8
Viladecans	1.648,5	1.904,5	-	-
AMB	2.581,6	2.880,4	2.972,0	3,2

Font: Generalitat de Catalunya, Secretaria d'Habitatge i Millora Urbana a partir del Col·legi de Registradors de la Propietat.

32. Preu mitjà de l'habitatge de segona mà

Evolució del preu mitjà de l'habitatge de segona mà (AEV i Registradors) i variació interanual (%) a Barcelona, i resta de l'AMB, 2005-2017

Font: Ministerio de Fomento a partir de AEV i Generalitat de Catalunya, Secretaria d'Habitatge i Millora Urbana, a partir del Col·legi de Registradors de la Propietat.

Els preus de l'habitatge de segona mà han crescut per quart any consecutiu tant a la ciutat de Barcelona com al conjunt de l'àrea metropolitana. Al conjunt de l'àrea, el preu mitjà se situa en els 2.981,7€/m². A la ciutat de Barcelona l'augment de preu entre 2016 i 2017 ha estat del 17,3% i el preu mitjà es situa en els 3.714,2€/m². A la resta de l'àrea metropolitana, l'increment del preu de l'habitatge de segona mà ha estat menor, del 10,3%, i es situa en els 2.133,5€/m². Queden fora de la tendència a l'alça dels preus: Begues, Pallejà i Torrelles de Llobregat.

Preu mitjà de l'habitatge de segona mà als municipis de l'AMB, 2015-2017

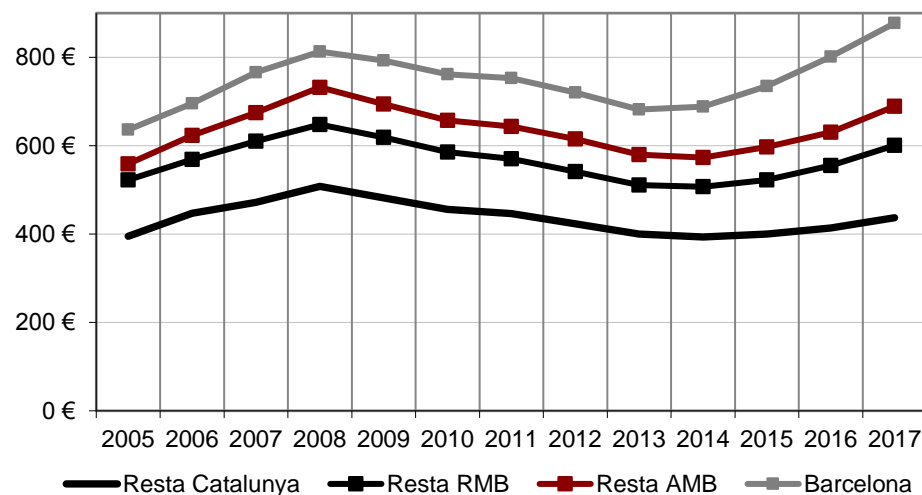
Municipi	2.015	2.016	2.017	Var.2016-2017
Badalona	1.644,9	1.665,5	1.836,2	10,2
Badia del Vallès	610,9	745,2	938,3	25,9
Barberà del Vallès	1.340,0	1.503,1	1.618,4	7,7
Barcelona	2.933,7	3.166,6	3.714,2	17,3
Begues	1.562,1	1.775,5	1.688,9	-4,9
Castellbisbal	1.477,3	1.494,5	1.754,6	17,4
Castelldefels	2.496,8	2.869,8	2.990,3	4,2
Cerdanyola del Vallès	1.922,0	2.082,3	2.204,4	5,9
Cervelló	1.407,9	1.452,5	1.551,5	6,8
Corbera de Llobregat	1.282,8	1.331,4	1.534,1	15,2
Cornellà de Llobregat	1.934,2	2.146,2	2.199,3	2,5
Esplugues de Llobregat	2.185,0	2.087,7	2.595,7	24,3
Gavà	2.351,2	2.381,5	2.612,1	9,7
Hospitalet de Llobregat, l'	1.584,3	1.634,0	1.914,7	17,2
Molins de Rei	1.801,3	2.024,0	2.076,3	2,6
Montcada i Reixac	1.182,2	1.363,3	1.405,8	3,1
Montgat	2.180,1	2.180,0	2.478,8	13,7
Pallejà	1.680,6	1.822,7	1.759,0	-3,5
Prat de Llobregat, el	1.970,3	1.876,1	2.040,0	8,7
Ripollet	1.513,2	1.733,0	1.938,7	11,9
Sant Adrià de Besòs	1.967,1	1.863,5	2.120,0	13,8
Sant Andreu de la Barca	1.434,1	1.603,6	1.745,6	8,9
Sant Boi de Llobregat	1.699,5	1.819,1	2.009,4	10,5
Sant Cugat del Vallès	2.754,1	3.075,1	3.351,5	9,0
Sant Feliu de Llobregat	1.770,3	1.971,0	2.276,7	15,5
Sant Joan Despí	2.170,0	2.389,6	2.572,2	7,6
Sant Just Desvern	2.704,5	2.578,4	3.383,6	31,2
Sant Vicenç dels Horts	1.529,4	1.592,2	1.766,2	10,9
Santa Coloma de Cervelló	1.880,0	1.816,2	1.970,8	8,5
Santa Coloma de Gramenet	1.516,1	1.479,7	1.675,6	13,2
Tiana	1.978,8	2.128,7	2.641,0	24,1
Torrelles de Llobregat	1.308,3	1.568,4	1.538,4	-1,9
Viladecans	1.708,6	1.896,4	2.080,8	9,7
AMB	2.461,3	2.611,7	2.981,7	14,2

Font: Generalitat de Catalunya, Secretaria d'Habitatge i Millora Urbana a partir del Col·legi de Registradors de la Propietat.

33. Preu mitjà de l'habitatge de lloguer

Evolució del preu mitjà de l'habitatge de lloguer a Barcelona, resta de l'AMB, resta de l'RMB i resta de Catalunya, 2005-2017

Font: Generalitat de Catalunya, Secretaria d'Habitatge i Millora Urbana a partir de les fiances dipositades a l'INCASOL.

El 2017 el preu mitjà del lloguer a l'àrea metropolitana de Barcelona és de 811,8€, el que significa que supera el màxim observat el 2008 (787,39€). Aquesta tendència a l'alça, iniciada el 2014, és especialment intensa a la ciutat de Barcelona on el preu mitjà s'ha incrementat un 9,5% el darrer any i es situa en 877,3€. Els majors increments percentuals s'han donat però, a Sant Feliu de Llobregat (15,3%), Begues (24,5%) i el Papiol, (28,8%). L'únic municipi de l'àrea metropolitana on el preu mitjà s'ha reduït ha estat Sant Just Desvern (-11,1%), on el preu mitjà del lloguer va situar-se el 2016 en els 1.003,2€ i el 2017 ha baixat als 891,9€.

Preu mitjà de l'habitatge de segona mà als municipis de l'AMB, 2015-2017

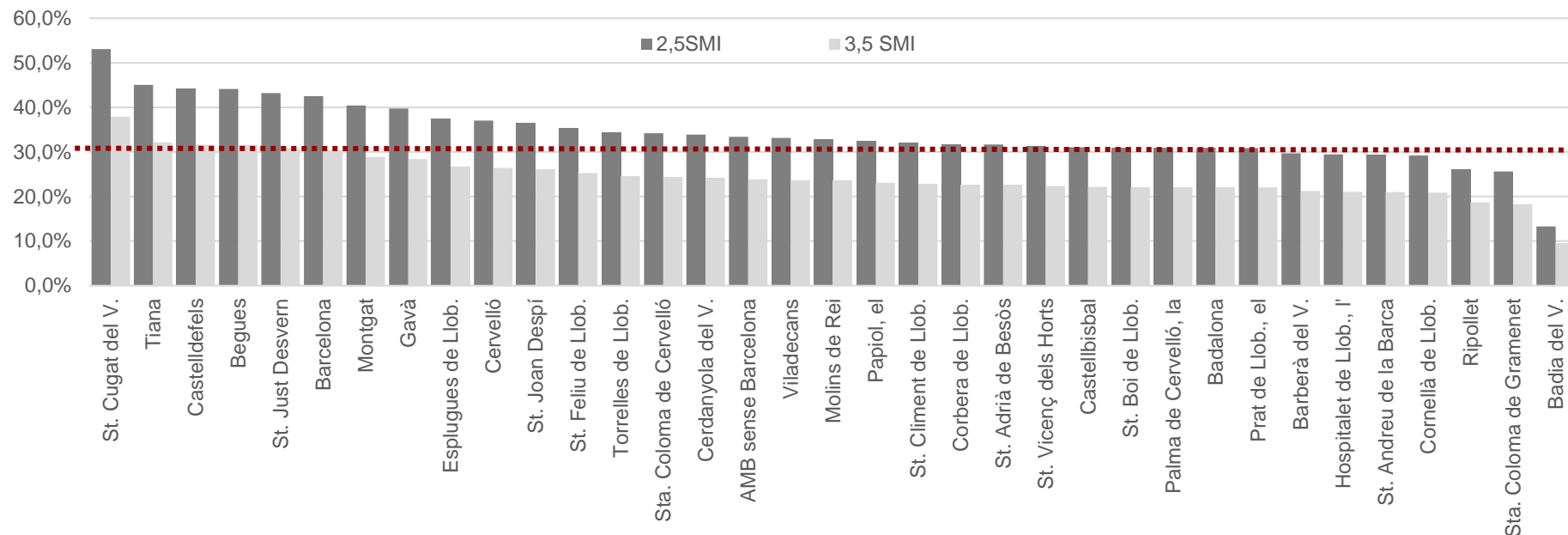
	2015	2016	2017	Var. 2016-16 (%)
Badalona	549,2	580,1	638,2	10,0
Badia del Vallès	208,4	247,2	274,6	11,1
Barberà del Vallès	541,7	569,3	613,1	7,7
Barcelona	734,9	801,3	877,3	9,5
Begues	841,7	731,7	910,9	24,5
Castellbisbal	602,3	614,6	640,5	4,2
Castelldefels	805,7	844,0	913,8	8,3
Cerdanyola del Vallès	618,1	643,9	698,9	8,6
Cervelló	685,7	679,1	764,2	12,5
Corbera de Llobregat	567,3	642,5	655,1	2,0
Cornellà de Llobregat	537,0	566,4	602,5	6,4
Esplugues de Llobregat	687,7	740,5	773,0	4,4
Gavà	716,2	749,8	820,3	9,4
Hospitalet de Llobregat, l'	521,7	554,7	608,3	9,6
Molins de Rei	593,9	629,8	679,5	7,9
Montcada i Reixac	517,3	535,4	556,6	4,0
Montgat	679,2	740,6	835,0	12,8
Pallejà	588,4	685,4	741,5	8,2
Palma de Cervelló, la	560,1	581,7	639,0	9,8
Papiol, el	558,6	518,7	668,3	28,8
Prat de Llobregat, el	590,5	612,9	636,6	3,9
Ripollet	502,8	509,6	540,4	6,1
Sant Adrià de Besòs	559,2	588,5	654,1	11,2
Sant Andreu de la Barca	522,2	544,2	606,7	11,5
Sant Boi de Llobregat	551,6	590,7	639,6	8,3
St Climent de Llob.	586,5	599,6	660,2	10,1
Sant Cugat del Vallès	897,5	996,1	1095,8	10,0
Sant Feliu de Llobregat	596,6	632,7	729,2	15,3
Sant Joan Despí	650,6	697,1	754,5	8,2
Sant Just Desvern	941,6	1003,2	891,9	-11,1
Sant Vicenç dels Horts	565,4	584,5	646,7	10,6
Santa Coloma de Cervelló	631,1	691,7	705,6	2,0
Santa Coloma de Gram.	483,3	505,8	529,1	4,6
Tiana	763,0	896,1	930,2	3,8
Torrelles de Llobregat	607,6	676,9	711,0	5,0
Viladecans	604,1	624,4	683,8	9,5
AMB	683,4	739,4	811,8	9,8

Font: Generalitat de Catalunya, Secretaria d'Habitatge i Millora Urbana a partir de les fiances dipositades a l'INCASOL.

34. Esforç d'accés al lloguer

→SIMBA

Esforç d'accés al lloguer per ingressos de 2,5 i 3,5 Salari Mínim Interprofessional als municipis de l'AMB, 2017

Font: IERMB a partir de Generalitat de Catalunya, Secretaria d'Habitatge i Millora Urbana, a partir de les fiances dipositades a l'INCASOL i Ministerio de Empleo y Seguridad Social.

L'any 2017, a 28 dels 36 municipis metropolitans, les llars amb ingressos de 2,5 SMI (2.064 €/mes) haurien de destinar més d'un 30% de les seves remuneracions salarials al pagament del lloguer d'un habitatge de preu mitjà.

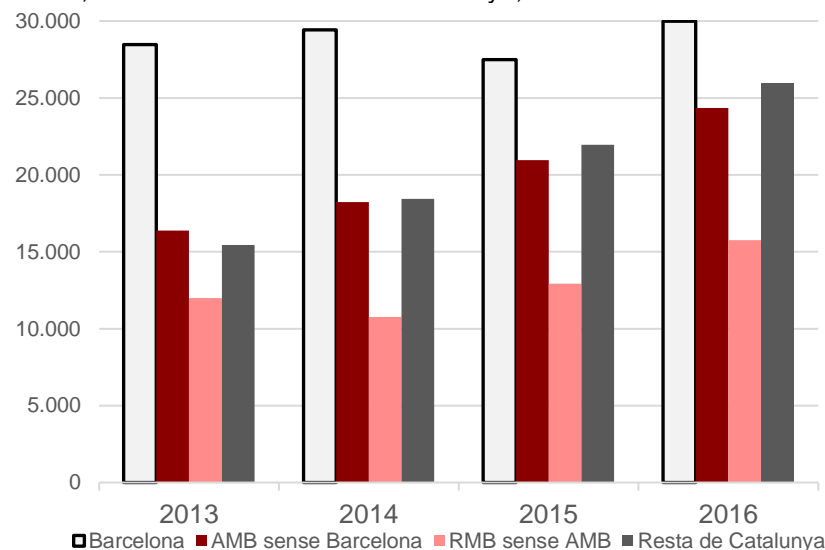
A la ciutat de Barcelona, per les llars de 2,5 SMI, el pagament del lloguer suposaria el 42,5% de les seves remuneracions del treball. Per les llars amb ingressos 3,5 SMI (2.889 €/mes) l'esforç es situaria en el 30,4%.

Badia del Vallès (13,3%), Santa Coloma de Gramenet (25,6%) i Ripollet (26,2%) són els tres municipis on l'esforç és menor. En l'extrem oposat, Sant Cugat del Vallès (53,1%), Tiana (45,1%), Castelldefels (44,3%) són els municipis on el lloguer representa un esforç més alt. En els tres casos, a més, l'esforç es situa per sobre del 30% per llars amb ingressos 3,5 SMI.

35. Inscripcions vigents al Registre de Sol·licitants d'HPO

→SIMBA

Inscripcions vigents al Registre de Sol·licitants d'HPO a Barcelona, resta de l'AMB, resta de l'RMB i resta de Catalunya, 2013–2016

Font: Generalitat de Catalunya, Secretaria d'Habitatge i Millora Urbana.

La demanda d'habitatge amb protecció segueix creixent a l'àrea metropolitana tant en valors absoluts com en relació a la població. El 2016 es comptabilitzen un total de 54.351 sol·licituds d'habitatge en protecció (29.998 a Barcelona i 24.353 a la resta de l'àrea).

Aquest creixement es dona a tots els àmbits territorials: a la ciutat de Barcelona, a la resta de l'àrea metropolitana, de la regió metropolitana i a la resta de Catalunya.

En relació a la població, els municipis metropolitans on la demanda és més intensa són: Cornellà de Llobregat (30,3 sol·licitants per 1.000 habitants), Gavà (30,2) i Sant Joan Despí (25,9) que pràcticament doblen del valor metropolità de 16,8 sol·licitants per 1.000 habitants.

Inscripcions vigents al Registre de Sol·licitants d'HPO per 1.000hab. a l'AMB, 2014-2016

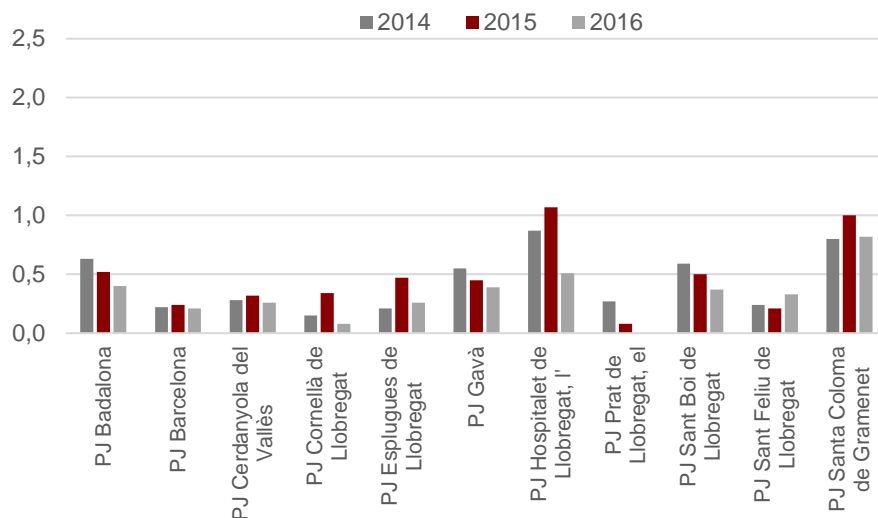
	2014	2015	2016	Var. 2015-16
Badalona	9,8	12,7	16,1	26,3
Badia del V.	4,2	5,0	7,5	51,1
Barberà del V.	9,6	10,3	13,6	32,5
Barcelona	18,4	17,1	18,6	8,5
Begues	2,7	2,8	4,5	58,0
Castellbisbal	2,7	5,2	9,4	81,6
Castelldefels	12,9	7,4	8,4	13,0
Cerdanyola del V.	3,2	4,1	5,2	28,1
Cervelló	4,8	4,9	5,3	9,1
Corbera de Llob.	0,6	1,6	2,4	48,6
Cornellà de Llob.	19,9	25,3	30,3	19,8
Esplugues de Llob.	13,7	16,6	13,1	-21,1
Gavà	24,6	25,8	30,2	17,3
Hospitalet de Llob., L'	13,4	13,4	15,8	17,5
Molins de Rei	5,9	10,7	14,0	30,9
Montcada i Reixac	5,6	8,8	10,6	19,9
Montgat	21,5	22,3	26,4	18,1
Pallejà	0,4	1,1	1,4	31,8
Palma de C., La	0,7	0,3	0,3	-11,0
Papiol, el	0,0	0,5	0,5	1,8
Prat de Llob., el	13,4	19,6	24,6	25,8
Ripollet	3,7	7,4	17,5	135,7
St Adrià de Besòs	15,9	18,4	18,9	2,6
St Andreu de la Barca	26,8	18,9	20,5	8,4
St Boi de Llob.	1,7	1,9	3,3	75,0
St Climent de Llob.	0,5	0,5	0,7	40,5
St Cugat del V.	28,9	34,6	24,5	-29,2
St Feliu de Llob.	6,2	9,8	13,6	39,2
St Joan Despí	19,9	22,5	25,9	15,2
St Just Desvern	9,6	5,7	12,1	111,8
St Vicenç dels Horts	1,9	3,1	5,0	62,7
Sta Coloma de C.	1,6	1,2	2,0	60,4
Sta Coloma de G.	5,2	6,5	7,6	16,8
Tiana	20,8	22,1	23,7	7,2
Torrelles de Llob.	0,7	0,7	1,3	91,2
Viladecans	4,4	5,8	10,7	83,6
AMB	14,8	15,1	16,8	11,4

Font: Generalitat de Catalunya, Secretaria d'Habitatge i Millora Urbana i INE.

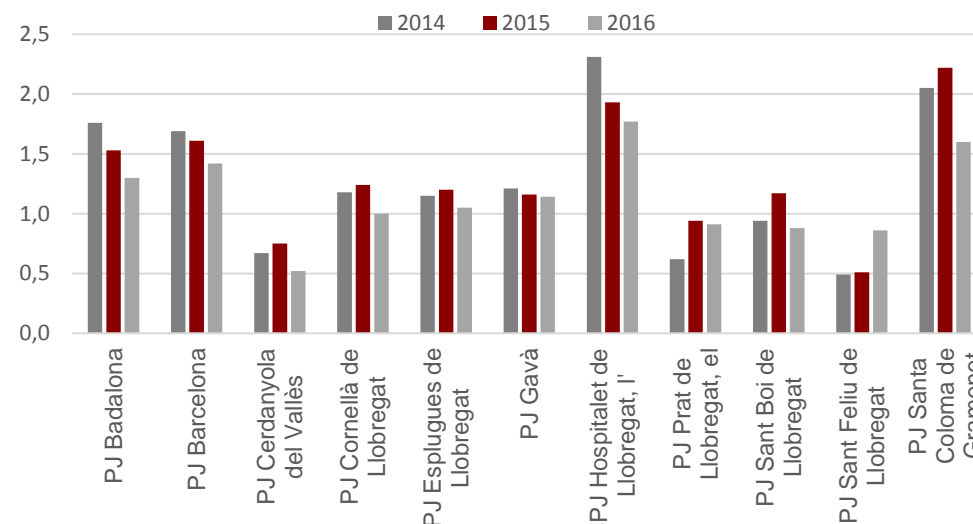
36. Desnonaments d'habitatge executats

Desnonaments hipotecaris executats per 1.000 habitants per Partits Judicials de l'AMB, 2014-2016

Desnonaments LAU executats per 1.000 habitants per Partits Judicials de l'AMB, 2014-2016

Font: Consejo General del Poder Judicial i INE.

Font: Consejo General del Poder Judicial i INE.

1. Badalona, Montgat, St Adrià de Besòs; 2. Esplugues de Llob., St Just Desvern; 3. Gavà, Begues, Castelldefels, Viladecans; 4. St Boi de Llob, St Climent de Llob, Sta Coloma de Cervelló, Torrelles de Llob.; 5. Sant Feliu de Llob., Cervelló, Corbera de Llob., Molins de Rei, Pallejà, La Palma de Cervelló, El Papiol, St Joan Despí, St Vicenç dels Horts, Vallirana; 6. Cerdanyola del Vallès, Badia del V., Barberà del V., Montcada i Reixac, Ripolllet.

Durant l'any 2016, als Partits Judicials de l'àrea metropolitana, es van executar 4.929 desnonaments, 901 hipotecaris i 4.028 arrendaticis. Aquestes xifres mostren un descens dels desnonaments hipotecaris (1.197 el 2015) i també dels desnonaments de lloguer (4.524 el 2015).

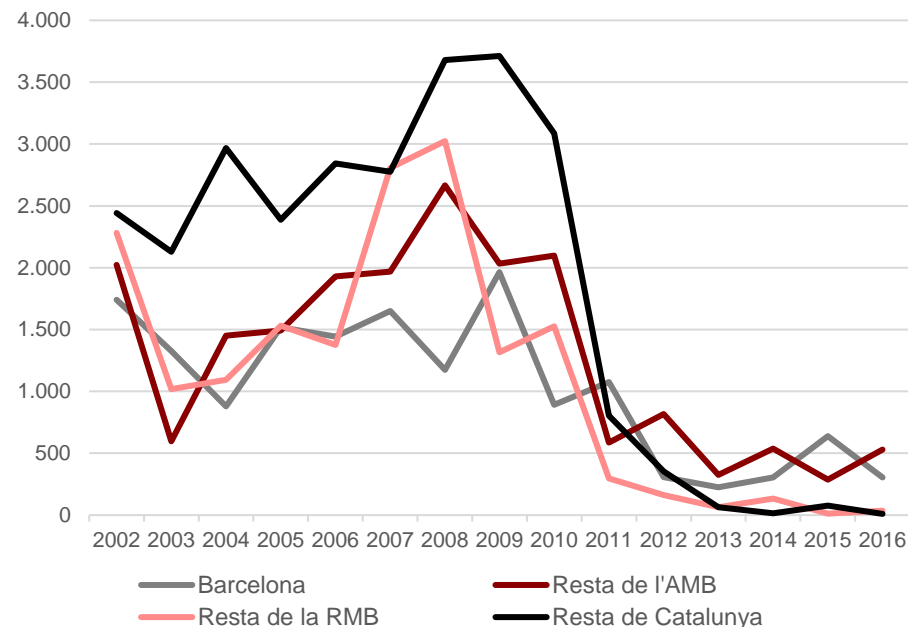
Les dades estadístiques del Consejo General del Poder Judicial indiquen que els desnonaments executats en règim de lloguer tenen una major incidència sobre la població que els desnonaments hipotecaris.

El Partit Judicial de Sta. Coloma de Gramenet (0,82 desnonaments /1.000 hab.) i el de L'Hospitalet de Llobregat (0,51 desnonaments/1.000 hab.) presenten els valors més alts l'any 2016 en desnonaments hipotecaris. En ambdós casos, respecte l'any anterior disminueix la incidència d'aquest tipus de desnonaments. Aquests partits judicials són també els que presenten una major incidència de desnonaments vinculats a la Llei d'Arrendaments Urbans, (1,77 desnonaments/1.000 hab al Partit Judicial de L'Hospitalet i 1,6 desnonaments/1.000 hab al Partit Judicial de Sta Coloma de Gramenet). Al Partit judicial de Barcelona el 2016 es van executar 1,42 desnonaments de llogaters per 1.000 habitants.

37. Habitatges iniciats de protecció oficial

→SIMBA

Habitatges iniciats de protecció oficial a Barcelona, resta de l'AMB, resta de l'RMB i resta de Catalunya, 2002-2016

Habitatges iniciats de protecció oficial a Barcelona, AMB i Catalunya, 2002-2016

Any	Barcelona	AMB	Catalunya	Pes AMB sobre Catalunya
2002	1.742	3.765	8.488	44,4%
2003	1.328	1.925	5.073	37,9%
2004	879	2.329	6.390	36,4%
2005	1.519	3.012	6.932	43,5%
2006	1.442	3.373	7.592	44,4%
2007	1.650	3.619	9.201	39,3%
2008	1.174	3.840	10.542	36,4%
2009	1.964	3.998	9.027	44,3%
2010	893	2.990	7.602	39,3%
2011	1.077	1.664	2.767	60,1%
2012	306	1.122	1.638	68,5%
2013	225	550	678	81,1%
2014	305	842	992	84,9%
2015	638	925	1.013	91,3%
2016	304	833	879	94,8%
Total	15.446	34.787	78.814	44,1%

Font: Generalitat de Catalunya, Secretaria d'Habitatge i Millora Urbana, a partir de les qualificacions provisionals i dels habitatges promoguts per l'INCASOL en el marc del programa de remodelació de barris.

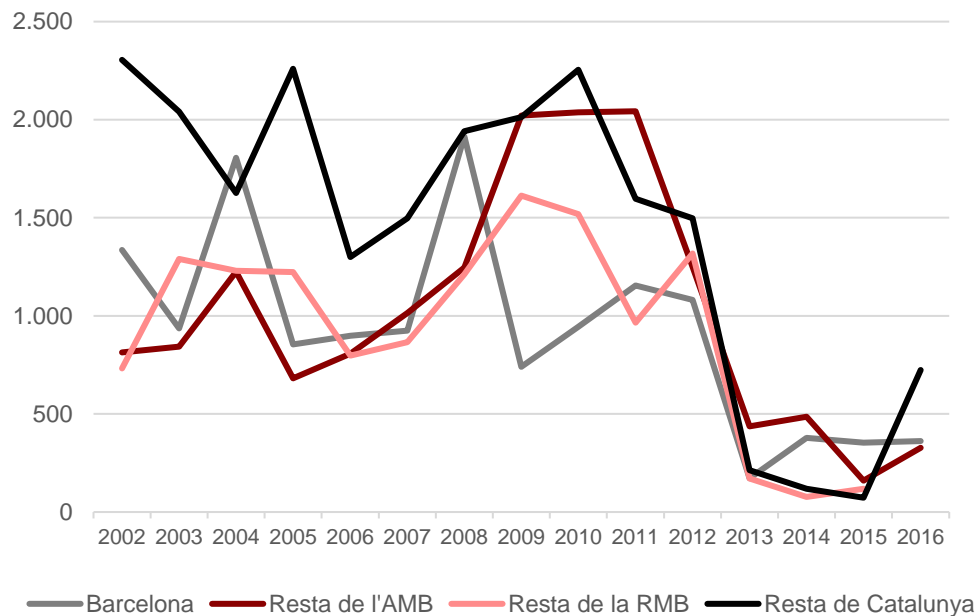
Font: Generalitat de Catalunya, Secretaria d'Habitatge i Millora Urbana a partir de les qualificacions provisionals i dels habitatges promoguts per l'INCASOL en el marc del programa de remodelació de barris.

El 2016 es van iniciar 833 habitatges amb protecció a l'àrea metropolitana de Barcelona. Aquesta xifra se situa per sota dels 925 habitatges protegits iniciats el 2015 i segueix molt allunyada del màxim registrat el 2009 de 3.998 habitatges. Per àmbits territorials, mentre a la ciutat de Barcelona el nombre d'habitatges protegits iniciats es redueix respecte l'any passat i passen de 638 a 304, a la resta de l'àrea metropolitana s'incrementen de forma significativa passant de 287 a 529 habitatges. En conjunt, l'habitatge protegit a l'àrea metropolitana manté la tendència iniciada el 2011 d'augmentar el seu pes en el conjunt de Catalunya i se situa en el 94,8%.

38. Habitatges acabats de protecció oficial

→SIMBA

Habitatges acabats de protecció oficial a Barcelona, resta de l'AMB, resta de l'RMB i resta de Catalunya, 2002-2016

Habitatges acabats de protecció oficial a Barcelona, AMB i Catalunya, 2002-2016

Any	Barcelona	AMB	Catalunya	Pes AMB sobre Catalunya
2002	1.336	2.149	5.186	41,4%
2003	936	1.779	5.109	34,8%
2004	1.806	3.031	5.887	51,5%
2005	855	1.537	5.020	30,6%
2006	898	1.705	3.803	44,8%
2007	925	1.939	4.303	45,1%
2008	1.915	3.161	6.315	50,1%
2009	740	2.762	6.388	43,2%
2010	944	2.981	6.753	44,1%
2011	1.154	3.197	5.759	55,5%
2012	1.081	2.331	5.147	45,3%
2013	172	608	992	61,3%
2014	378	864	1.059	81,6%
2015	354	514	706	72,8%
2016	362	689	784	87,9%
Total	13.856	29.247	63.211	46,3%

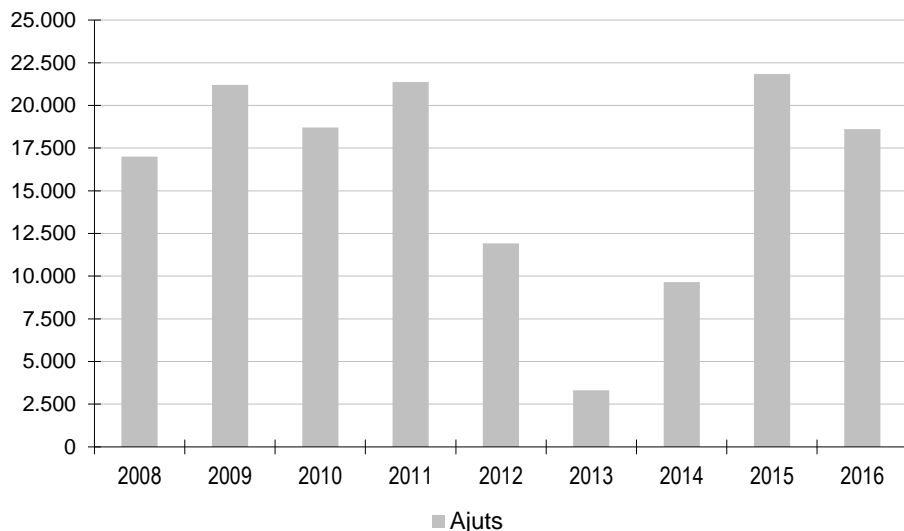
Font: Generalitat de Catalunya, Secretaria d'Habitatge i Millora Urbana a partir de les qualificacions definitives i dels habitatges promoguts per l'INCASOL en el marc del programa de remodelació de barris.

Font: Generalitat de Catalunya, Secretaria d'Habitatge i Millora Urbana a partir de les qualificacions definitives i dels habitatges promoguts per l'INCASOL en el marc del programa de remodelació de barris.

Durant el 2016 es van acabar un total de 689 habitatges protegits a l'àrea metropolitana que van representar el 87,9% dels habitatges protegits acabats a tot Catalunya. Aquesta xifra supera la registrada el 2015, quan es van acabar 514 habitatges amb protecció. La meitat d'aquests habitatges acabats a l'àrea metropolitana el 2016 es troben a la ciutat de Barcelona (362). L'increment del nombre d'habitatges amb protecció es dona també a la ciutat de Barcelona (el 2015 es van acabar 354 habitatges amb protecció) i al conjunt de Catalunya, on el 2016 es van acabar un total de 784 dels habitatges protegits enfront dels 706 acabats el 2015.

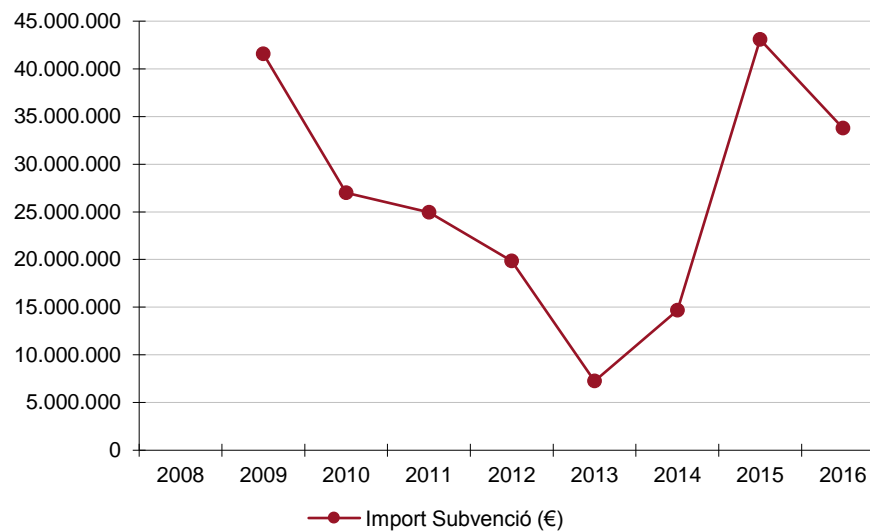
39. Ajuts a la rehabilitació

Nombre d'ajuts a la rehabilitació a l'AMB, 2008-2016

Font: Consorci de l'Habitatge de Barcelona, Consorci Metropolità de l'Habitatge i Generalitat de Catalunya, Secretaria d'Habitatge i Millora Urbana.

Import dels ajuts a la rehabilitació a l'AMB, 2008-2016

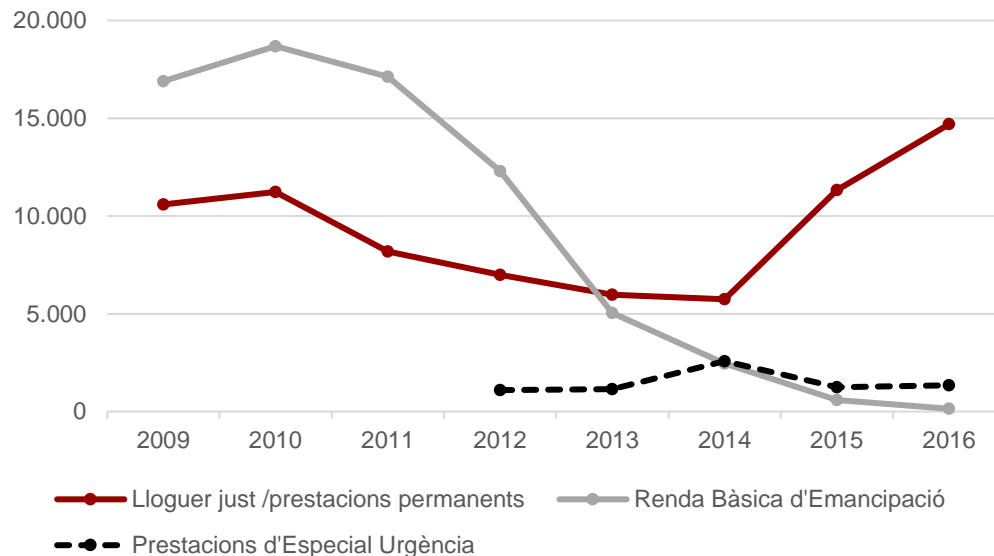
Font: Consorci de l'Habitatge de Barcelona, Consorci Metropolità de l'Habitatge i Generalitat de Catalunya, Secretaria d'Habitatge i Millora Urbana.

En el camp de la rehabilitació, l'any 2016 a l'àrea metropolitana de Barcelona es van donar 18.620 ajuts per a la rehabilitació d'habitatges. Aquesta xifra és menor a la de 2015 quan es va arribar al valor màxim del període amb 21.836 ajuts. Aquesta reducció també es posa de manifest en l'import dels ajuts que es situa amb 33.792.090€ per sota del màxim de 2015 de 43.077.084€. Així, els ajuts a la rehabilitació d'habitatges privats que havien experimentat una pujada molt notable en el 2015, es redueixen, canviant la tendència creixent iniciada el 2013.

40. Ajuts al pagament de l'habitatge

→SIMBA

Ajuts al pagament del lloguer a l'AMB, 2009-2016

- **Lloguer just/prestacions econòmiques de caràcter permanent:** són ajuts a fons perdut per fer front al pagament del lloguer de les unitats de convivència que tinguin ingressos baixos o moderats, a qui el cost de l'habitatge pot situar en risc d'exclusió social i residencial, amb especial atenció a les famílies monoparentals i dones en situació de violència de gènere.
- **Renda Bàsica d'Emancipació** (en extinció): prestació de 210 € per tal de fer front a les despeses de lloguer. Està adreçada a joves entre 22 i 30 anys que acreditin una vida laboral i que tinguin una font regular d'ingressos inferior als 22.000 € bruts anuals.
- **Prestacions d'especial urgència:** es tracta d'ajuts destinats a famílies amb fort risc d'exclusió residencial, adreçades al pagament del lloguer i de les quotes hipotecaries.

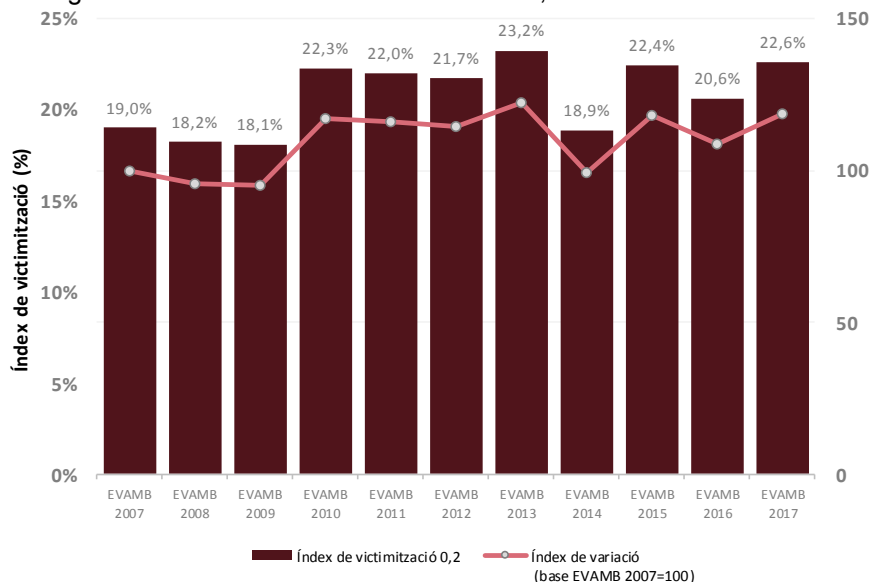
Font: Generalitat de Catalunya, Secretaria d'Habitatge i Millora Urbana.

En el camp del lloguer, les prestacions permanents s'han incrementat de manera destacada: el 2016, a l'àrea metropolitana de Barcelona es van concedir un total de 14.694 ajuts (5.756 a Barcelona i 8.938 a la resta de l'àrea). Aquesta xifra pràcticament triplica els 5.742 del 2014. Per àmbits, el nombre d'ajuts creix tant a la ciutat de Barcelona, com a la resta de l'àrea i de la regió metropolitana.

Els ajuts d'especial urgència també s'incrementen: el 2016 a l'àrea metropolitana se'n van concedir 1.350 (739 a Barcelona i 611 a la resta de l'àrea), una xifra que també supera els 1.243 ajuts d'aquest tipus de l'any anterior.

41. Índex de victimització

Índex global de victimització i variació a l'AMB, 2007-2017

Font: IERMB a partir d'EVAMB 2007-2017, AMB.

Índex de victimització i variació segons grandària municipal, 2016-2017

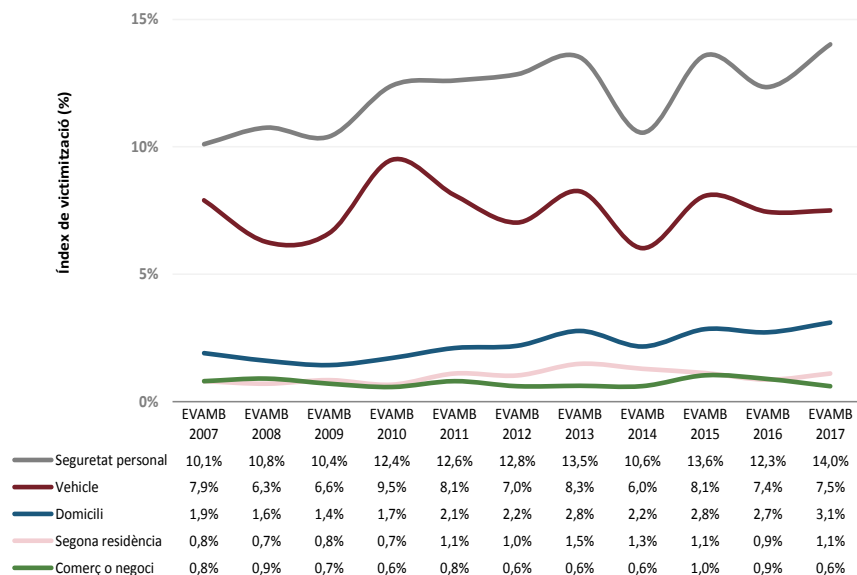
GRANDÀRIA MUNICIPAL	EVAMB 2016	EVAMB 2017	Var Abs. (2017-2016)	Var Rel. (2017-2016)
Barcelona	23,3	24,9	1,6	6,8%
L'Hospitalet de Llobregat	22,9	23,4	0,5	2,2%
Badalona	17,9	24,0	6,0	33,6%
Santa Coloma de Gramenet	19,6	22,2	2,6	13,2%
Cornellà de Llobregat	19,1	18,2	-0,9	-4,8%
Sant Boi de Llobregat	21,0	20,2	-0,9	-4,1%
Sant Cugat del Vallès	16,9	22,6	5,6	33,2%
Resta de municipis de 50.000 a 75.000 hab.	20,5	18,1	-2,4	-11,5%
De 25.000 a 50.000 hab	19,1	18,7	-0,4	-2,3%
Menys de 25.000 hab	15,2	17,3	2,1	13,8%
Total AMB	20,6	22,6	2,0	9,5%

Font: IERMB a partir d'EVAMB 2016-2017, AMB.

L'índex de victimització mesura la proporció de persones residents a l'AMB que han patit un fet que consideren delictiu. L'índex de 2017 ha estat del 22,6%, posicionant-se així a la part alta d'un cicle alcista que s'inicià l'any 2010 i que, amb la sola excepció de l'any 2014, ha situat l'índex de victimització per sobre del 20%. En termes absoluts, l'índex ha augmentat 2,0 punts percentuals respecte al 2016. Aquest augment es reflecteix a gran part del territori Metropolità on l'índex de victimització ha incrementat per sobre dels 5 punts percentuals a Badalona (33,6%) i a Sant Cugat del Vallès (33,2%). A Santa Coloma de Gramenet, Barcelona i els municipis de menys de 25.000 habitants l'increment ha estat moderat. A la resta de municipis la victimització es manté i disminueix a Cornellà, Sant Boi de Llobregat i els municipis mitjans. Amb tot, any rere any es constata que la major victimització es correspon a les ciutats amb més intensitat d'ús.

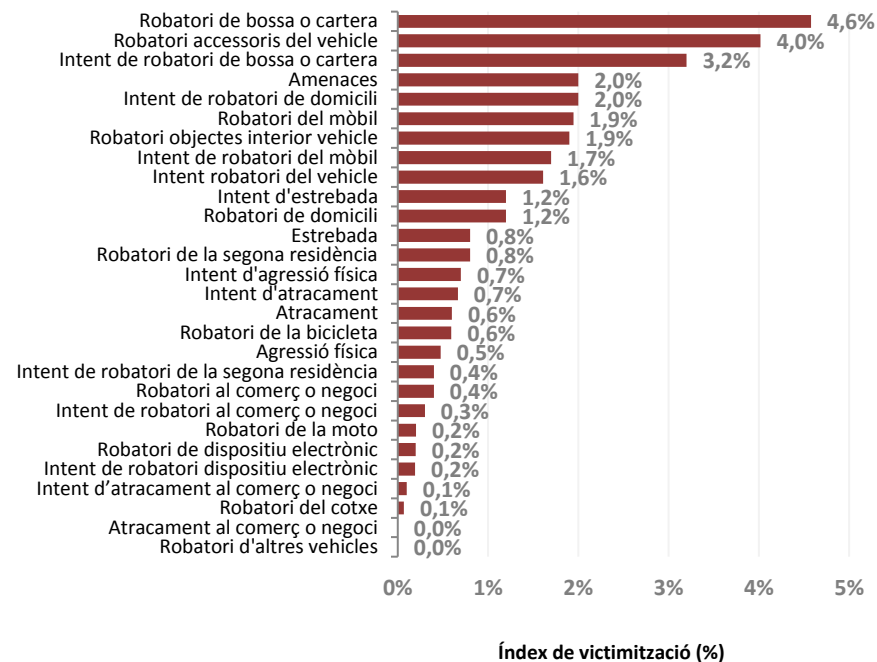
42. Índex de victimització segons àmbits

Índexs de victimització dels àmbits a l'AMB, 2007-2017

Font: IERMB a partir d'EVAMB 2007-2017, AMB.

Índexs de victimització segons fets delictius a l'AMB, 2017

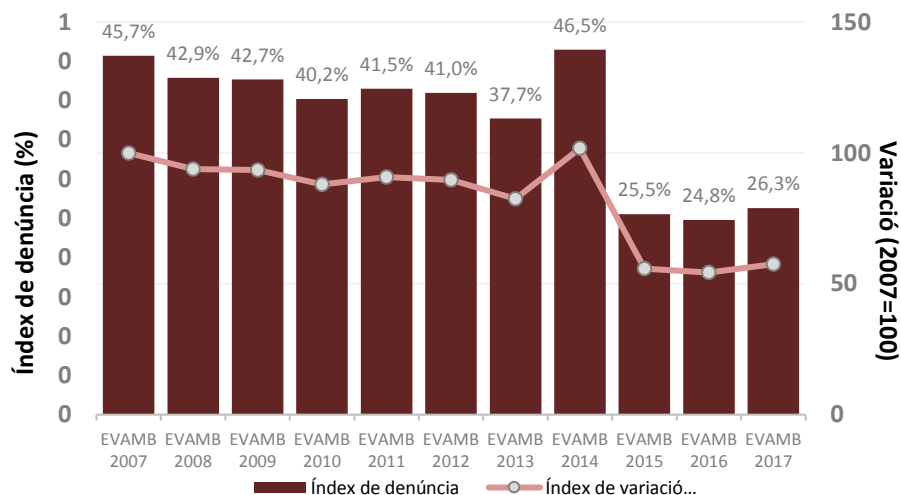

Font: IERMB a partir d'EVAMB 2017, AMB.

Els fets contra la seguretat personal constitueixen els principals motius de victimització a l'AMB (14,0%). En el període que va de l'any 2007 al 2017, la tendència general de l'índex ha estat augmentar. A la vegada, d'una banda, es constata un augment de la victimització contra els domicilis (3,1%). Per altra banda, la victimització dels vehicles s'ha mantingut respecte al 2016 al voltant del 7,5%. L'examen de l'actual situació de l'àrea metropolitana ens permet observar que els índexs més elevats corresponen als robatoris de bossa i cartera (4,6%), als robatoris d'accessoris del vehicle (4,0%) i als intents de robatori de bossa o cartera (3,2%). Pel que fa als domicilis, els intents de robatori (2,0%) han estat més freqüents que els robatoris que s'han arribat a consumir (1,2%).

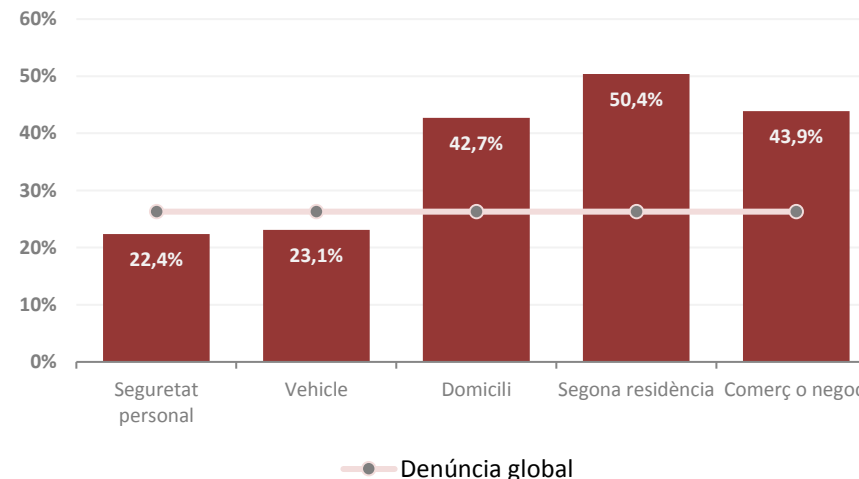
43. Índex de denúncia

Índex global de denúncia i variació a l'AMB, 2007-2017

Font: IERMB a partir d'EVAMB 2007-2017, AMB.

Índex de denúncia segons àmbits a l'AMB, 2017

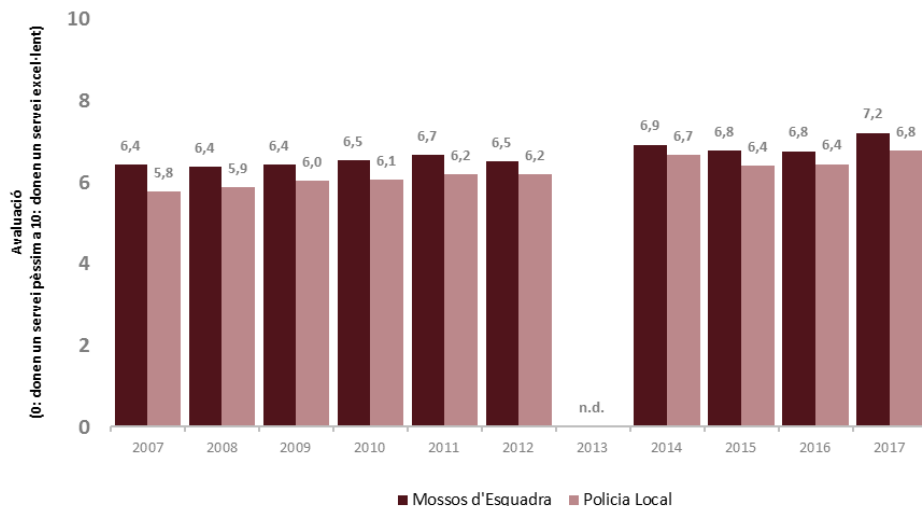

Font: IERMB a partir d'EVAMB 2017, AMB.

L'índex de denúncia calcula la proporció de fets de victimització que s'han posat en coneixement de la policia o del jutjats mitjançant un document escrit. Si en el període que va de 2007 a l'any 2014 la població metropolitana denunciava aproximadament el 40% dels fets delictius, aquesta proporció ha passat a situar-se al voltant del 25%. L'evolució de l'índex reflecteix una corrent d'opinió majoritàriament sustentada en la creença que davant determinats fets de victimització no val la pena interposar una denúncia, ja sigui perquè les víctimes troben que des del sistema penal es podrà fer poca cosa o perquè s'ha assumit que determinats fets tenen poca entitat criminològica. Aquesta manca de confiança es manifesta especialment en la seguretat personal (22,4%) i en el vehicle (23,1%). En canvi, la utilitat de la denúncia es veu major en els fets contra les segones residències (50,4%), comerços o negocis (43,9%) i domicilis (42,7%).

44. Opinió sobre el servei que donen els cossos policials

Avaluació dels serveis de policia a l'AMB, 2007-2017

Avaluació dels serveis de policia segons grandària municipal a l'AMB, 2017

GRANDÀRIA MUNICIPAL	Mossos d'Esquadra	Policia Local
Barcelona	7,3	6,8
L'Hospitalet de Llobregat	7,1	6,6
Badalona	6,9	6,4
Santa Coloma de Gramenet	7,3	7,0
Cornellà de Llobregat	7,5	7,3
Sant Boi de Llobregat	7,3	6,8
Sant Cugat del Vallès	7,3	7,1
Municipis de 50.000 a 75.000 hab.	7,4	7,1
De 25.000 a 50.000 hab.	7,3	6,8
Menys de 25.000 hab.	6,6	6,5
Total AMB	7,2	6,8

44

Font: IERMB a partir d'EVAMB 2017, AMB.

Font: IERMB a partir d'EVAMB 2017, AMB.

L'opinió sobre els serveis que ofereixen els cossos policials ha experimentat una lleugera millora al conjunt de l'AMB tant en relació a les policies locals com als Mossos d'Esquadra. La valoració positiva de les policies locals ha augmentat progressivament en el període que va de l'any 2007 al 2017, passant de 5,8 punts de nota mitjana a 6,8 punts l'any 2017. L'opinió sobre els serveis que presten els Mossos d'Esquadra també ha millorat, si bé el punt de partida era més alt i el recorregut de les avaluacions ha estat menor (les valoracions han passat de 6,4 a 7,2 punts de nota mitjana). Aquesta ha estat la tendència general, però s'observen algunes diferències territorials. Cal destacar el cas de Cornellà de Llobregat els Mossos d'Esquadra han rebut valoracions especialment altes (7,5 de mitjana). A la banda contrària, les policies locals que han rebut valoracions que queden per sota la mitjana de l'AMB són l'Hospitalet de Llobregat (6,6), els municipis més petits de l'AMB (6,5) i Badalona (6,4).

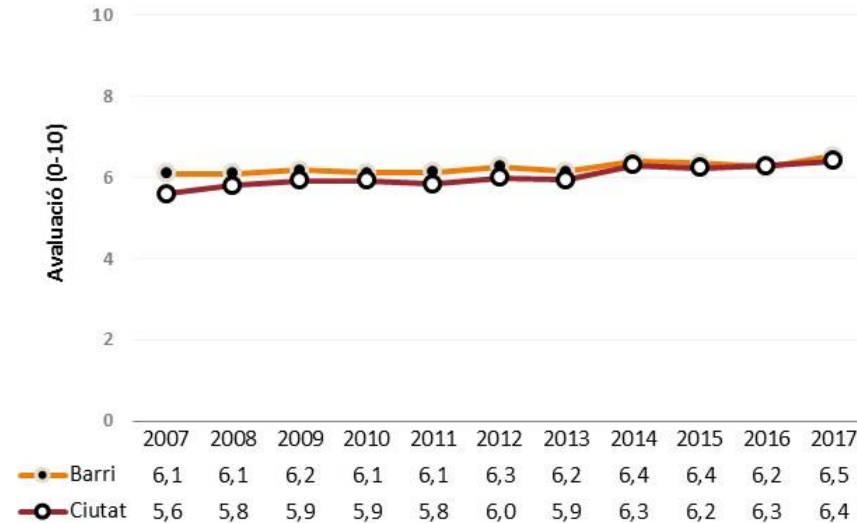
Convivència i seguretat

45. Evolució del nivell de seguretat

→SIMBA

Avaluació del nivell de seguretat als barris i ciutats de l'AMB, 2007-2017

Avaluació del nivell de seguretat segons grandària municipal a l'AMB, 2017

GRANDÀRIA MUNICIPAL	Barri	Ciutat
Barcelona	6,5	6,3
L'Hospitalet de Llobregat	5,8	5,9
Badalona	6,1	5,8
Santa Coloma de Gramenet	6,3	6,1
Cornellà de Llobregat	6,9	6,8
Sant Boi de Llobregat	6,7	6,6
Sant Cugat del Vallès	6,8	7,1
Municipis de 50.000 a 75.000 hab.	6,9	6,9
De 25.000 a 50.000 hab.	6,9	6,8
Menys de 25.000 hab.	6,9	6,9
Total AMB	6,5	6,4

Font: IERMB a partir d'EVAMB 2007-2017, AMB.

Font: IERMB a partir d'EVAMB 2017, AMB.

La mesura del nivell de seguretat percebut pels veïns/es de l'AMB al seu barri i al conjunt de la ciutat ha consolidat una tendència que es venia projectant des de l'any 2008, moment en què les diferències de valoració entre el barri i la ciutat es van començar a reduir. El barri sempre havia estat considerat més segur que la ciutat, entre d'altres motius, perquè el barri és un espai conegut, que ofereix la possibilitat d'establir relacions de comunitat i controls socials efectius sobre les seves gents (era "l'espai defensable"). A partir del 2014, les diferències entre el nivell de seguretat al barri i el nivell de seguretat la ciutat cada vegada són més petites, situant-se al 2017, en un 6,5 i un 6,4 respectivament. Les diferències entre la valoració de la seguretat al barri i a la ciutat no arriben als 0,5 punts en cap municipi.

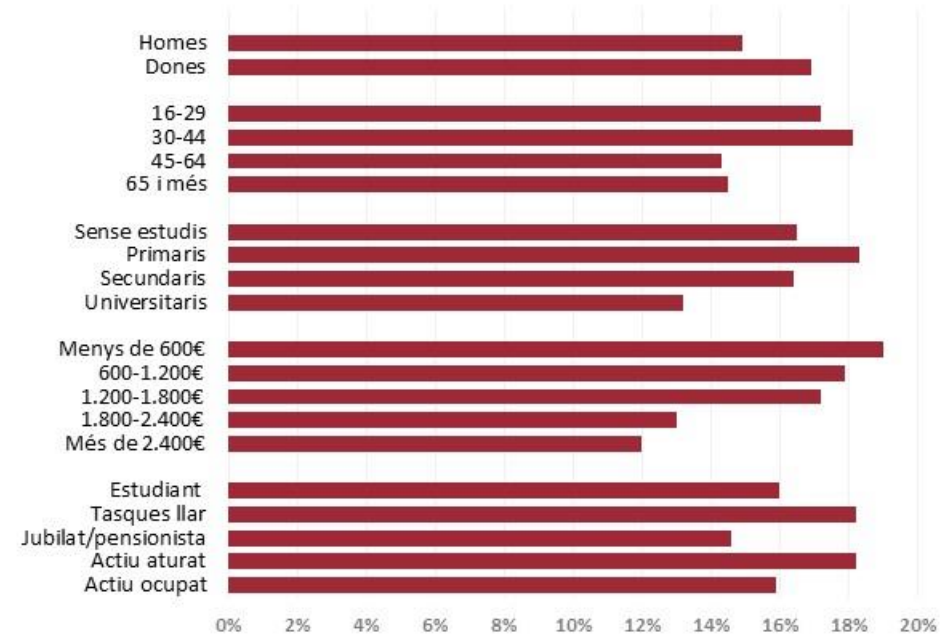
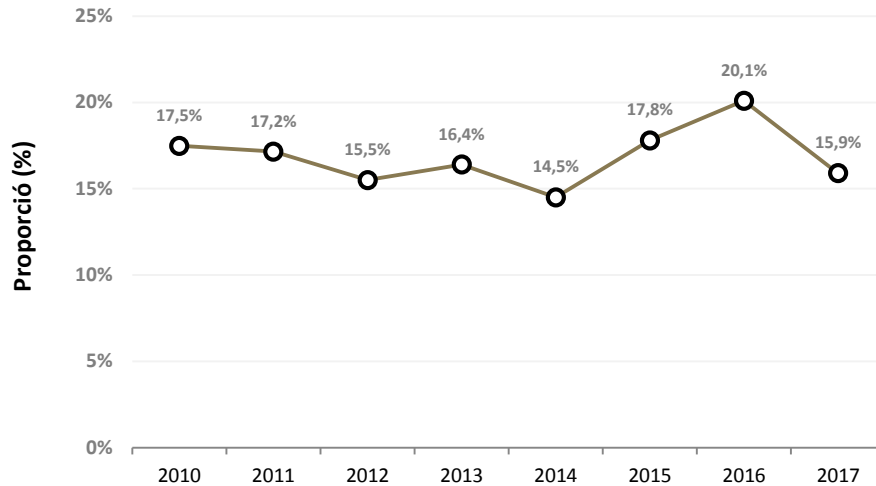
Convivència i seguretat

46. Percepció d'inseguretat als barris

→SIMBA

Evolució del sentiment d'inseguretat als barris de l'AMB, 2010-2017

Perfil sociodemogràfic del sentiment d'inseguretat als barris a l'AMB, 2017

Font: IERMB a partir d'EVAMB 2010-2017, AMB.

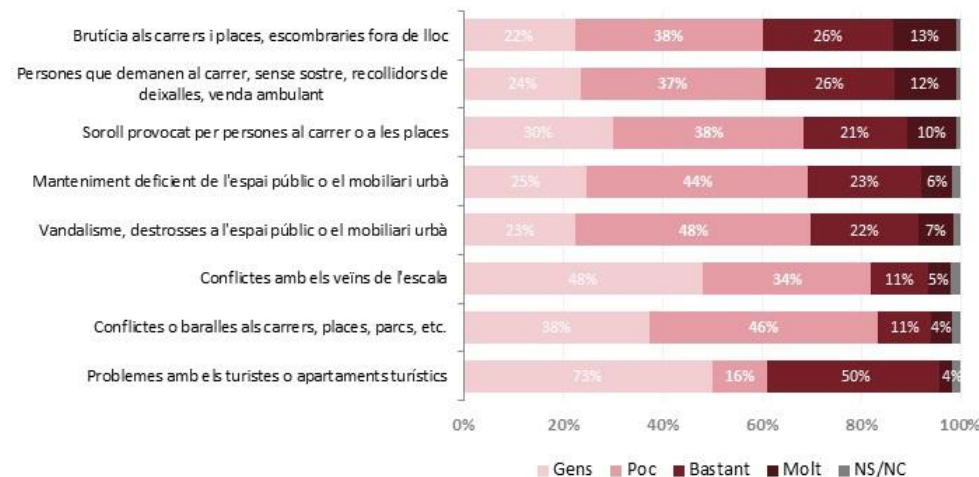
Font: IERMB a partir d'EVAMB 2017, AMB.

Del nivell de seguretat al barri se'n pot derivar un indicador específic que mesura el volum de persones que suspelen la seguretat del seu barri. El càlcul es realitza des de l'any 2010 i permet observar el sentiments d'inseguretat de la població al seu barri de residència. Després de dos anys d'increment, al 2017, aquesta proporció disminueix i se situa al 15,9%. Aquest sentiment d'inseguretat es concreta de manera més específica en les dones, els segments de població més joves, les persones amb uns ingressos familiars baixos, aturats, persones que es dediquen a les tasques de la llar i persones amb menors nivells d'instrucció.

47. Percepció de situacions problemàtiques als barris

→SIMBA

Freqüència de situacions problemàtiques als barris de l'AMB, 2017

Font: IERMB a partir d'EVAMB 2017, AMB.

Situacions problemàtiques segons grandària municipal a l'AMB, 2017

GRANDÀRIA MUNICIPAL	Soroll	Problemes entorn físic	Problemes socials
Barcelona	33,1%	21,3%	33,7%
L'Hospitalet de Llobregat	43,3%	32,5%	34,9%
Badalona	33,3%	33,3%	20,0%
Santa Coloma de Gramenet	32,0%	25,5%	24,8%
Cornellà de Llobregat	29,0%	17,9%	14,7%
Sant Boi de Llobregat	34,3%	16,8%	13,2%
Sant Cugat del Vallès	15,9%	13,5%	7,3%
Municipis de 50.000 a 75.000 hab.	26,1%	13,8%	13,2%
De 25.000 a 50.000 hab	23,2%	15,0%	10,9%
Menys de 25.000 hab	12,1%	8,8%	3,1%
Total AMB	30,9%	21,3%	25,0%

Font: IERMB a partir d'EVAMB 2017, AMB.

La vida urbana és complexa i implica la convivència amb una sèrie de situacions que poden resultar problemàtiques. Les dificultats per mantenir l'entorn compartit net i inalterat ocupen el primer lloc d'aquesta llista, tal i com es desprèn de les percepcions de la població metropolitana. La presència de brutícia i d'escombraries és bastant (26%) o molt freqüent (13%) als barris metropolitans, com també ho són les deficiències en el manteniment dels espais i del mobiliari urbà i, en menor mesura, el vandalisme. En el segon lloc de la llista està la presència de persones que visibilitzen la marginalitat urbana i la pobresa, molt més freqüents que altres problemes socials com ara els conflictes amb els veïns d'escala o les baralles en espais públics. També ocupen un lloc destacat els problemes derivats dels turistes i/o els apartaments turístics (50%). Pel que fa a les situacions problemàtiques segons la grandària municipal, pel que fa als problemes de soroll cal destacar la situació de l'Hospitalet de Llobregat (43,3%), i en els problemes socials la ciutat de Barcelona (33,7%). En els problemes derivats de l'entorn físic, destaca Badalona (33,3%) i l'Hospitalet del Llobregat (32,5%).

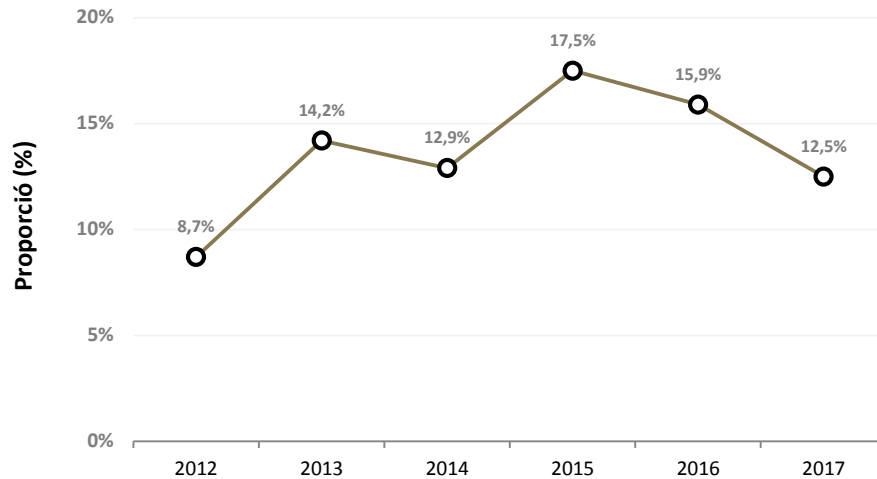
48. Conflictes de convivència i veïnals als barris

→SIMBA

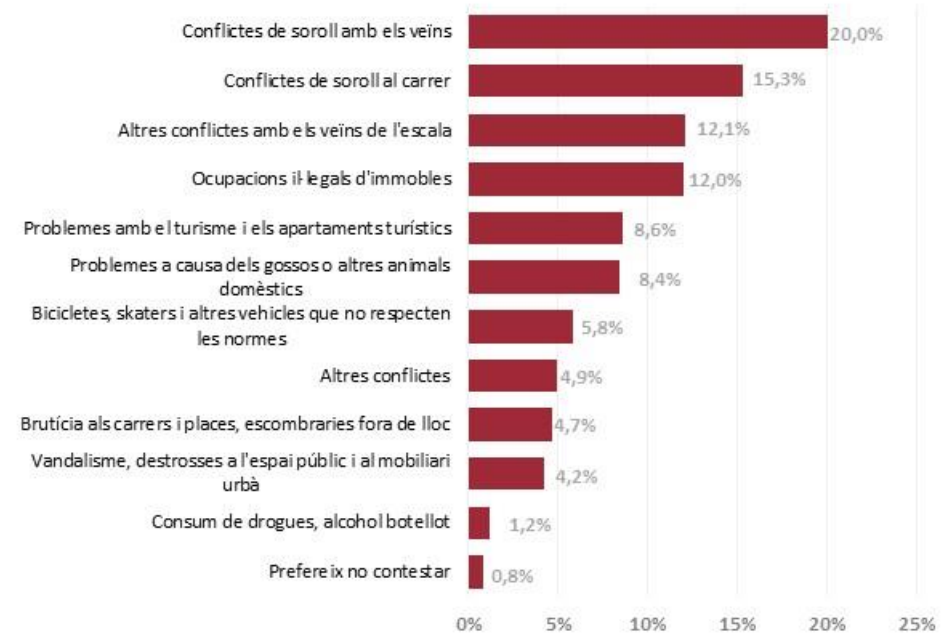
Evocació dels conflictes de convivència i veïnals als barris de l'AMB, 2012-2017

Tipus de conflictes de convivència i veïnals a l'AMB, 2017

48

Font: IERMB a partir d'EVAMB 2012-2017, AMB.

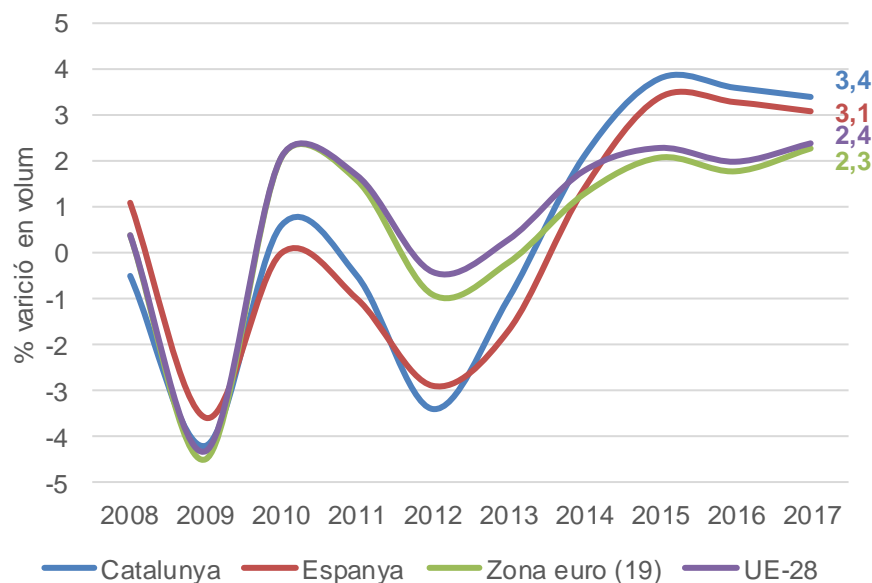

Font: IERMB a partir d'EVAMB 2017, AMB.

Des de l'òptica de la vida quotidiana les experiències de conflicte s'articulen a través de les relacions personals de convivència al barri. Aquests conflictes han experimentat un fort creixement d'ençà el 2012. L'any 2012, el 8,7% de la població metropolitana s'havia vist immersa en un conflicte de convivència al seu barri. Aquesta proporció s'ha reduït fins a situar-se en el 12,5% l'any 2017. Aquests conflictes no atenyen únicament a dificultats per conciliar pràctiques i usos als espais de titularitat pública del barri, sinó fonamentalment a dificultats de convivència veïnal. El soroll es situa com el primer conflicte de convivència veïnal (soroll dels veïns 20,0% i soroll al carrer 15,3%): Els problemes amb veïns d'escala com a conseqüència de les olors, de la brutícia o les ocupacions il·legals d'immobles també són importants fonts de conflicte als barris metropolitans.

49. Producte Interior Brut

Taxa de creixement real del PIB de Catalunya, Espanya, la Zona euro (19) i la UE-28, % variació en volum, 2008-2017

PIB a Barcelona, Catalunya, Espanya, UE-15 i UE-28 en Estàndard de Poder de Compra (PPS), en euros per habitant, 2007-2016

	UE-28	UE-15	Espanya	Catalunya	Barcelona
2007	26.100	29.200	26.900	31.600	31.700
2008	26.100	29.000	26.400	30.800	31.000
2009	24.500	27.100	24.600	28.700	28.700
2010	25.500	28.000	24.400	28.600	28.600
2011	26.200	28.700	24.200	28.200	28.200
2012	26.600	29.100	24.200	28.300	28.300
2013	26.800	29.200	24.000	28.200	28.200
2014	27.600	30.100	24.900	29.600	29.600
2015	29.000	31.500	26.300	31.400	31.400
2016	29.200	31.600	26.700	32.000	n.d.

Font: Eurostat

Font: Idescat i Eurostat.

Després del fort impacte de la crisi de l'any 2009 i la segona recaiguda menys intensa el 2012, les taxes de creixement del PIB real tornen a ser positives a partir del 2014 al conjunt d'Europa. Per l'any 2017 les taxes de creixement del PIB d'Espanya (3,1%) i Catalunya (3,4%) són superiors a les de la UE-28 (2,4%) i les de la Zona euro-19 (2,3%).

Pel que fa al PIB per càpita en PPS, l'any 2009 es produeix una caiguda del PIB per càpita de forma generalitzada al conjunt de la UE-28. A partir de 2010 el PIB per càpita de la UE-28 i de la UE-15 torna a augmentar cada any fins arribar el 2016 a uns valors que superen els anteriors a la crisi. En canvi, en el cas d'Espanya, el creixement és menys intens i encara no ha recuperat els valors anteriors a la crisi. Pel que fa a Catalunya i Barcelona, abans del 2010 el PIB per càpita superava el de la UE-15, però com a conseqüència de la crisi i del menor creixement des del 2011 s'ha situat per sota. No ha estat fins al 2016 que el PIB per càpita de Catalunya ha superat de nou al la UE-15 (la dada per Barcelona no està disponible).

50. PIB, PIB per càpita i VAB per sectors

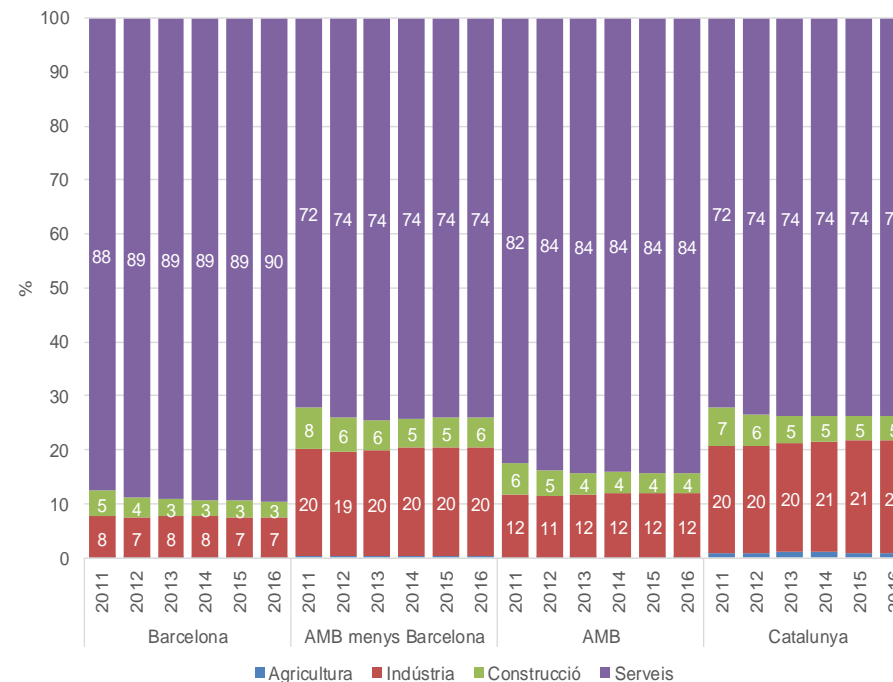
PIB i PIB per càpita de Barcelona, la resta de l'AMB, l'AMB, Catalunya i Espanya, en milions d'euros i en euros; 2011-2016

PIB	Barcelona	Resta AMB	AMB	Catalunya	Espanya
2011	71.668	36.235	107.904	209.716	1.070.413
2012	70.422	34.978	105.400	203.856	1.039.758
2013	70.284	34.882	105.166	203.198	1.025.634
2014	71.729	36.273	108.003	208.018	1.037.025
2015	74.072	37.751	111.822	215.641	1.075.639
2016	76.605	39.159	115.764	223.629	1.113.851

PIB per càpita	Barcelona	Resta AMB	AMB	Catalunya	Espanya
2011	44.364	22.486	33.438	27.955	22.937
2012	43.445	21.613	32.537	27.125	22.208
2013	43.605	21.575	32.574	27.169	21.949
2014	44.764	22.504	33.602	27.982	22.296
2015	46.163	23.459	34.795	29.044	23.157
2016	47.618	24.205	35.878	30.024	23.982

Nota: Dades de 2013 a 2016 són provisionals. PIB base 2010.
 Font: Les dades de Barcelona i l'AMB són del Gabinet Tècnic de Programació (Ajuntament de Barcelona) i les dades de Catalunya són de l'Idescat i les d'Espanya de l'INE.

VAB per sectors d'activitat a Barcelona, la resta de l'AMB, l'AMB i Catalunya, en % sobre el total; 2011-2016

Nota: Dades de 2013 a 2016 són provisionals. PIB base 2010.
 Font: Les dades de Barcelona i l'AMB són del Gabinet Tècnic de Programació (Ajuntament de Barcelona) i les dades de Catalunya són de l'Idescat.

El PIB de l'AMB és de 115.764 milions d'euros l'any 2016 i representa el 51,8% del PIB de Catalunya i el 10,4% del PIB d'Espanya. Dins de l'AMB, Barcelona amb 76.605 milions d'euros representa el 66,2% del PIB de l'AMB. El creixement interanual del PIB de l'AMB entre 2015-2016 ha estat del 3,3%, superior al d'Espanya (3,2%), en línia amb el de Barcelona (3,4%) però inferior al de Catalunya (3,5%). El PIB per càpita de l'AMB l'any 2016 és de 35.878 euros, si bé el de Barcelona amb 47.618 euros gairebé dobla al de la resta de l'AMB (24.205 euros).

El sector serveis és la principal activitat econòmica de Catalunya i de l'AMB, ja que aporta el major percentatge del VAB (74% i 84% respectivament) i a més aquesta terciarització de l'economia ha augmentat amb el temps. Dins de l'AMB, a Barcelona el sector serveis encara és més important ja que representa el 90% del VAB, mentre a la resta de l'AMB té un pes similar al de Catalunya (74%). Pel que fa al VAB industrial, l'AMB i sobretot Barcelona tenen un pes reduït (12% i 7% respectivament), si bé a la resta de l'AMB (20%) és similar al de Catalunya (21%).

51. Taxa d'ocupació i d'atur

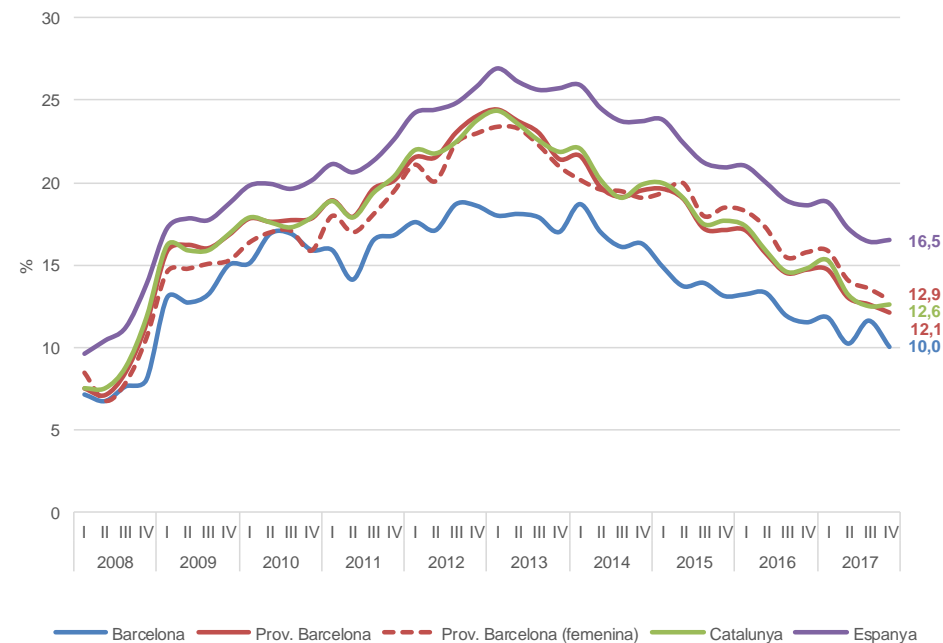
→SIMBA

Taxa d'ocupació de Barcelona, la província de Barcelona, Catalunya i Espanya, 2008-2017

Font: IERMB amb dades de la Encuesta de Población Activa, INE.

Taxa d'atur de Barcelona, la província de Barcelona, Catalunya i Espanya, 2008-2017

Font: IERMB amb dades de la Encuesta de Población Activa, INE.

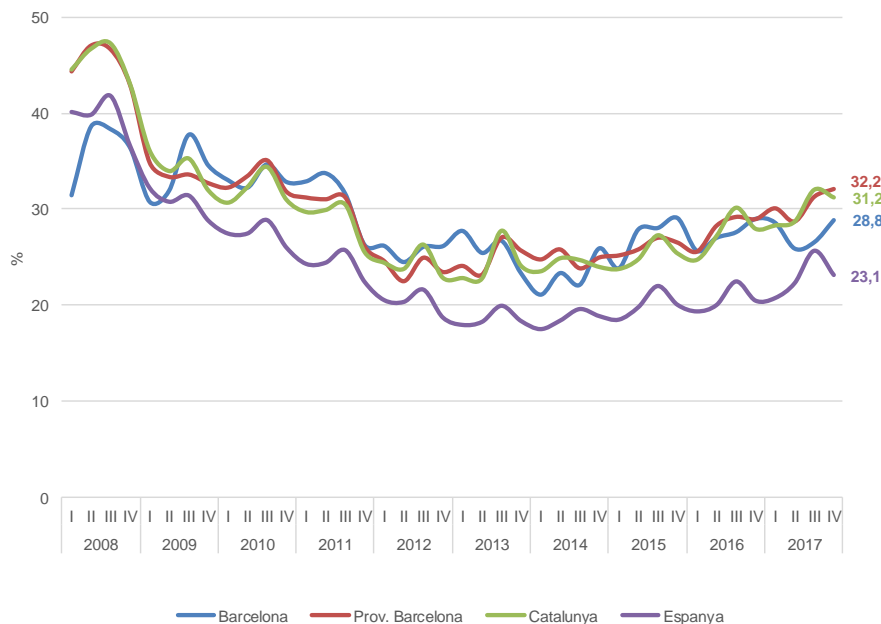
L'evolució de la taxa d'ocupació de la província de Barcelona i de Catalunya ha estat positiva entre els anys 2016 i 2017, ja que se situa en el 54,5% i el 53,9% respectivament (si bé encara estan lluny dels valors previs a la crisi econòmica del 60%). El cas del municipi de Barcelona és lleugerament diferent ja que ha suportat millor l'impacte de la crisi que els altres àmbits. Concretament des de l'inici de la crisi l'any 2008, la taxa d'ocupació ha estat superior a la dels altres àmbits fins assolir l'any 2017 el 54,6%, si bé encara no ha assolit els valors previs a la crisi. En el cas d'Espanya, la taxa d'ocupació ha experimentat una gran davallada amb valors inferiors al 45%, si bé els últims anys s'ha recuperat fins arribar al 49,1% l'any 2017. La taxa d'ocupació femenina de la província de Barcelona segueix la mateixa tendència que la taxa ocupació total però se situa aproximadament uns 10 punts percentuals per sota de la masculina. En canvi, la taxa d'atur femenina també segueix la mateixa tendència que la total però aquesta diferència no és tant accentuada.

La taxa d'atur del municipi de Barcelona el 2017 s'ha situat en el 10% de la població activa. Aquesta xifra és significativament menor a les de la província de Barcelona (12,1%), Catalunya (12,6%) i Espanya (16,5%). Pel que fa a la seva evolució, les taxes d'atur del municipi de Barcelona, la província de Barcelona, Catalunya i Espanya, després del fort increment experimentat el 2008 i el 2009, van continuar augmentat fins arribar a un màxim durant el primer trimestre de 2013 (en el cas de Barcelona el màxim es va registrar abans, durant el tercer trimestre de 2012) i des d'aleshores han disminuït progressivament, si bé encara no han recuperat els valors previs a la crisi econòmica.

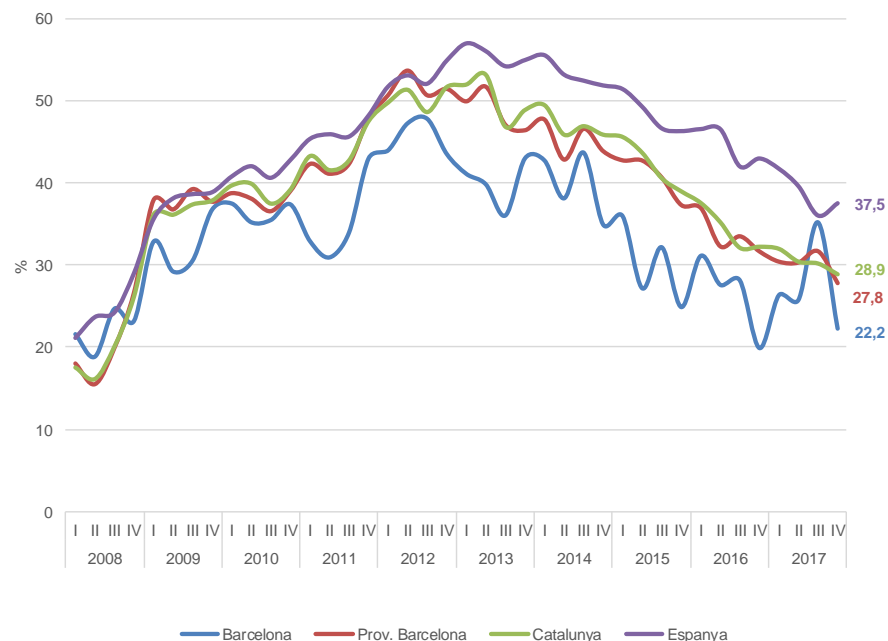

52. Taxa d'ocupació i d'atur juvenil

Taxa d'ocupació juvenil de Barcelona, la província de Barcelona, Catalunya i Espanya, 2008-2017

Taxa d'atur juvenil de Barcelona, la província de Barcelona, Catalunya i Espanya, 2008-2017

Font: IERMB amb dades de la Encuesta de Población Activa, INE.

Font: IERMB amb dades de la Encuesta de Población Activa, INE.

La taxa d'ocupació juvenil (16-24 anys), ja sigui del municipi de Barcelona, la província de Barcelona o de Catalunya, ha tingut una evolució positiva entre els anys 2016 i 2017, ja que ha augmentat fins a situar-se en el 28,8%, 32,2% i el 31,2%, respectivament (si bé encara estan lluny dels valors previs a la crisi econòmica). En el cas d'Espanya, la taxa d'ocupació com a conseqüència de la crisi econòmica ha experimentat una gran davallada assolint puntualment valors inferiors al 20%, si bé els últims anys s'ha començat a recuperar fins arribar al 23,1% l'any 2017. En tots els casos, cal destacar que la taxa d'ocupació juvenil és significativament més baixa que la taxa d'ocupació total i que, en alguns casos, la diferència ha estat de 30 punts percentuals.

La taxa d'atur juvenil de Barcelona el 2017 s'ha situat en el 22,2% de la població activa. Aquesta xifra és menor que les de la província de Barcelona (27,8%), Catalunya (28,9%) i Espanya (37,5%). Pel que fa a la seva evolució, les taxes d'atur de Barcelona, la província de Barcelona, Catalunya i Espanya, després del fort increment experimentat el 2008 i el 2009, van continuar augmentant fins arribar al màxim durant el primer trimestre de 2013 (en el cas de Barcelona el màxim es va registrar abans, durant el tercer trimestre de 2012) i des d'aleshores han disminuït progressivament, si bé encara no han recuperat els valors previs a la crisi econòmica. De nou, en tots els casos la taxa d'atur juvenil és molt més elevada, pràcticament el doble, que la taxa d'atur total.

53. Salaris i bretxa salarial

Salaris mitjans totals per sexe, 14 municipis de l'AMB, Catalunya, Espanya i AMB, euros/any, 2015

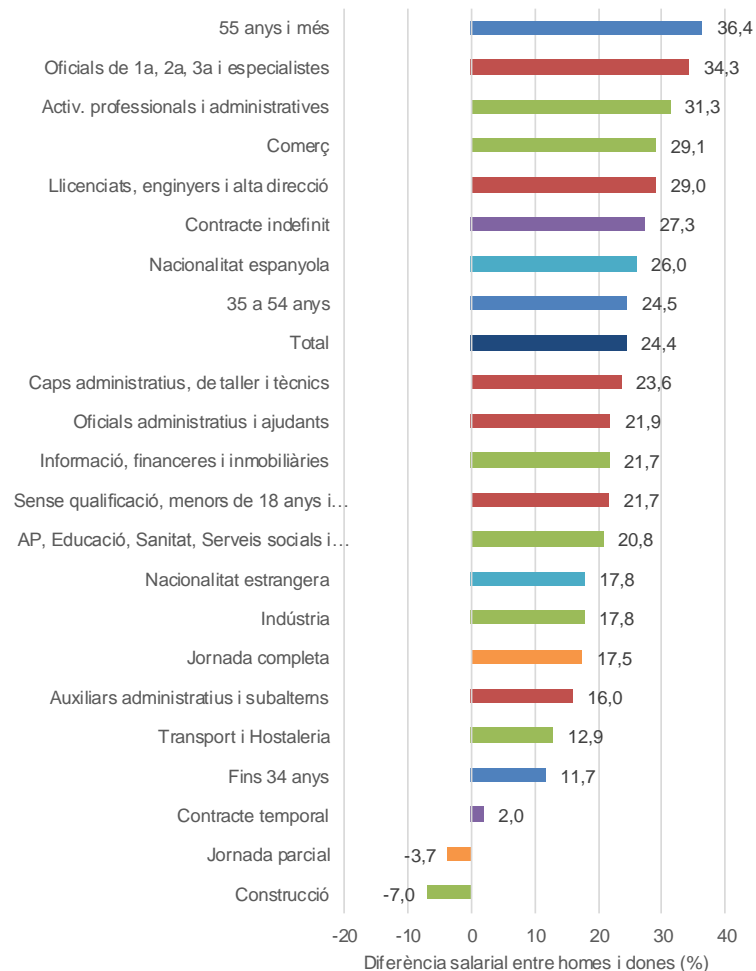
	Total	Home	Dona	Diferència home dona	
				euros/any	en %
Santa Coloma de Gramenet	20.417	23.781	16.869	6.912	29,1
Hospitalet de Llobregat, l'	21.613	24.730	18.174	6.556	26,5
Badalona	22.355	25.384	19.192	6.192	24,4
Cornellà de Llobregat	22.698	25.834	19.046	6.788	26,3
Sant Boi de Llobregat	23.122	26.703	19.047	7.656	28,7
Prat de Llobregat, el	23.181	26.240	19.707	6.533	24,9
Espanya	23.320	26.478	19.865	6.613	25,0
Viladecans	23.945	27.985	19.319	8.666	31,0
Catalunya	25.192	28.697	21.467	7.230	25,2
Cerdanyola del Vallès	25.901	30.808	21.195	9.613	31,2
Esplugues de Llobregat	26.145	29.125	22.718	6.407	22,0
Gavà	26.849	31.958	21.919	10.039	31,4
AMB	27.011	30.731	23.233	7.498	24,4
Sant Feliu de Llobregat	27.701	32.658	22.647	10.011	30,7
Barcelona	28.861	32.615	25.191	7.424	22,8
Castelldefels	29.380	34.581	24.042	10.539	30,5
Sant Cugat del Vallès	39.430	47.573	31.859	15.714	33,0

Font: IERMB a partir de Gabinet Tècnic de Programació, Ajuntament de Barcelona, i MCVL.

Els guanys salarials mitjans dels treballadors/ores residents en els 14 municipis de més de 40.000 habitants de l'AMB per l'any 2015 es van situar en els 27.011 euros. Les remuneracions salarials mitjanes de la majoria de municipis de l'AMB eren inferiors al salari mitjà de l'AMB, sent Santa Coloma de Gramenet el que presentava un salari mitjà més baix (20.417 euros/any) i Sant Cugat del Vallès el que presentava el salari mitjà més elevat (39.430 euros/any). La diferència entre aquests dos municipis era de 19.013 euros/any, el que suposa que el salari mitjà a Sant Cugat del Vallès pràcticament dobla el salari mitjà a Santa Coloma de Gramenet.

La bretxa salarial, entesa com la diferència salarial entre homes i dones expressada en percentatge dels ingressos bruts mitjans dels homes, va ser del 24,4% (les dones van cobrar de mitjana uns 7.498 euros menys que els homes assalariats). De fet, la bretxa salarial és més elevada en els grups d'edat més grans: 55 anys o més (36,4%), i en les categories professionals extremes, és a dir, en els grups dels oficials de 1a, 2a, 3a i especialistes (34,3%), i a la vegada en els grups professionals superiors: els llicenciats/ades, enginyers/es i alta direcció (29%).

Bretxa salarial als 14 municipis de l'AMB, en %, 2015

Font: IERMB a partir de Gabinet Tècnic de Programació, Ajuntament de Barcelona, i MCVL.

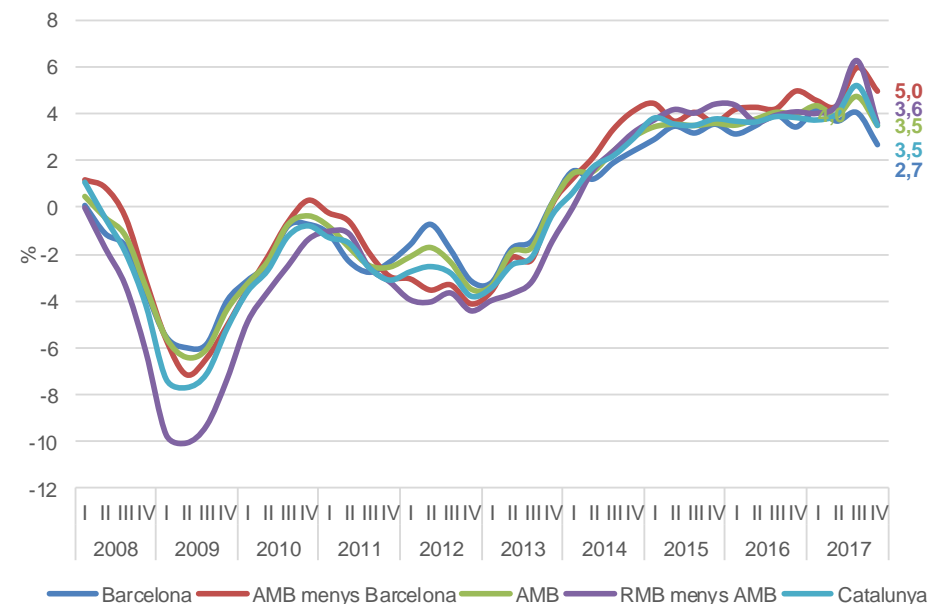
54. Afiliats/ades a la Seguretat Social

Afiliats/ades a la SS (RGSS i autònoms) als municipis de l'AMB, 2016-2017

Municipi	2016	2017	Creixement 2016-2017, en unitats	Creixement 2016-2017, en %
Badalona	55.080	56.102	1.022	1,9
Badia del Vallès	941	953	12	1,3
Barberà del Vallès	19.154	20.023	869	4,5
Barcelona	1.027.352	1.054.722	27.370	2,7
Begues	1.201	1.297	96	8,0
Castellbisbal	8.586	8.751	165	1,9
Castelldefels	15.081	16.399	1.318	8,7
Cerdanyola del Vallès	24.800	25.184	384	1,5
Cervelló	2.629	2.791	162	6,2
Corbera de Llobregat	2.690	2.668	-22	-0,8
Cornellà de Llobregat	36.291	38.082	1.791	4,9
Esplugues de Llobregat	18.408	18.283	-125	-0,7
Gavà	14.922	14.981	59	0,4
Hospitalet de Llobregat, l'	90.239	94.647	4.408	4,9
Molins de Rei	7.806	7.767	-39	-0,5
Montcada i Reixac	19.470	20.168	698	3,6
Montgat	2.552	2.746	194	7,6
Pallejà	2.914	3.098	184	6,3
Palma de Cervelló, la	892	907	15	1,7
Papiol, el	2.044	2.105	61	3,0
Prat de Llobregat, el	40.754	41.980	1.226	3,0
Ripollet	7.804	8.047	243	3,1
Sant Adrià de Besòs	9.710	9.931	221	2,3
Sant Andreu de la Barca	10.417	10.512	95	0,9
Sant Boi de Llobregat	25.328	26.312	984	3,9
Sant Climent de Llobregat	896	869	-27	-3,0
Sant Cugat del Vallès	60.751	68.219	7.468	12,3
Sant Feliu de Llobregat	10.655	15.214	4.559	42,8
Sant Joan Despi	14.563	14.728	165	1,1
Sant Just Desvern	14.817	15.133	316	2,1
Sant Vicenç dels Horts	7.052	7.522	470	6,7
Santa Coloma de Cervelló	2.240	2.287	47	2,1
Santa Coloma de Gramenet	15.261	15.565	304	2,0
Tiana	1.685	1.724	39	2,3
Torrelles de Llobregat	972	977	5	0,5
Viladecans	18.038	18.830	792	4,4
Total AMB	1.593.995	1.649.524	55.529	3,5

Font: Departament d'Empresa i Ocupació, Generalitat de Catalunya.

Afiliats/ades a la SS (RGSS i autònoms) a Barcelona, resta AMB, AMB, Resta RMB i Catalunya, taxes de creixement trimestral interanual, 2008-2017

Font: Departament d'Empresa i Ocupació, Generalitat de Catalunya.

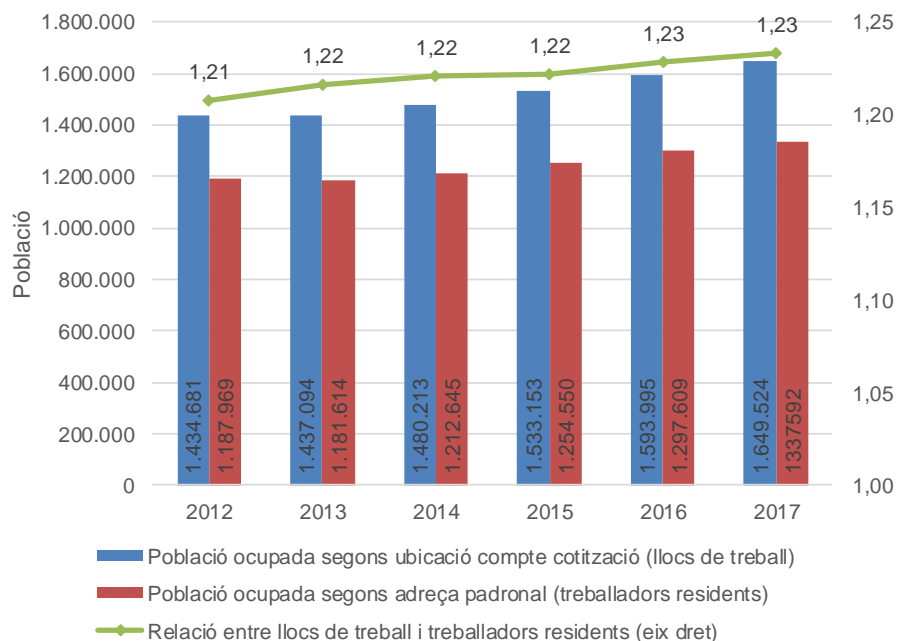
L'AMB concentra, el 2017, 1.649.524 treballadors/ores dels quals 1.054.722 treballen a Barcelona (el 63,9% del total). Entre el 2016 i el 2017 s'han creat 55.529 llocs de treball, que en termes percentuals representa un creixement del 3,5% interanual. La creació d'ocupació ha estat generalitzada a tots els municipis de l'AMB, a excepció de Molins de Rei, Esplugues de Llobregat, Corbera de Llobregat i Sant Climent de Llobregat on s'ha perdut ocupació. Pel que fa a l'evolució de l'ocupació, les taxes de creixement tornen a ser positives als diferents àmbits després de l'impacte de la crisi de l'any 2008 i la segona recaiguda el 2012. Dins l'AMB cal destacar que entre 2016 i 2017, la resta de l'AMB (5%) presenta un creixement superior al de Barcelona (2,7%).

55. Llocs de treball i població ocupada resident

→SIMBA

Afiliats/ades segons localització del compte cotització sobre afiliats/ades segons adreça padronal a l'AMB, 2012-2017

Afiliats/ades segons localització del compte cotització sobre afiliats/ades segons adreça padronal als municipis de l'AMB, 2017

Font: Departament d'Empresa i Ocupació, Generalitat de Catalunya i Idescat.

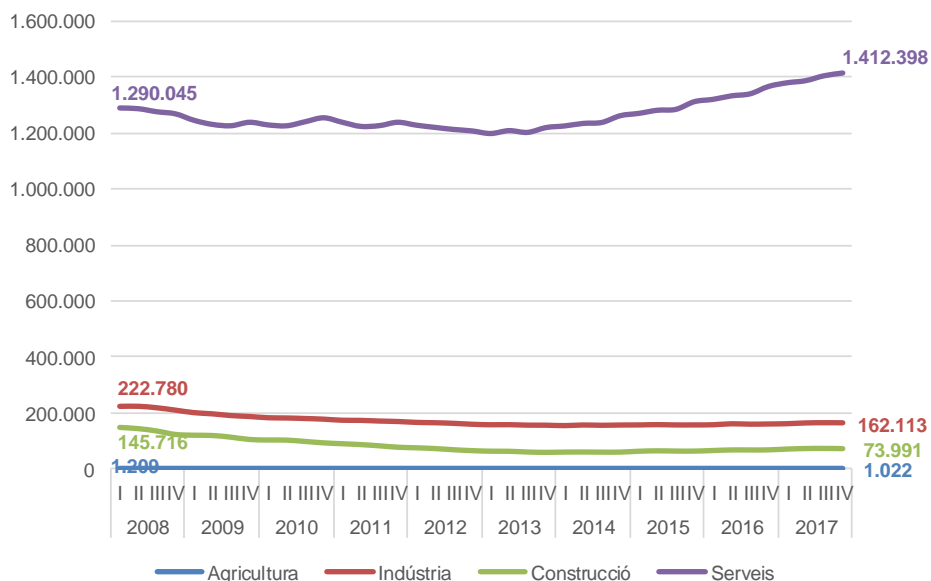
A l'AMB el nombre d'afiliats/ades segons localització del compte de cotització (o llocs de treball) és superior al d'afiliats/ades segons adreça padronal (treballadors residents). Per l'any 2017 la relació entre aquestes dues variables és d'1,2, però des del 2012 ha anat augmentant progressivament i, per tant, això el converteix en un àmbit que cada vegada atreu a un major nombre de treballadors/ores de fora de l'AMB. A nivell municipal, no tots els municipis tenen el mateix comportament, sent Sant Just Desvern (2,1), Sant Cugat del Vallès (1,8), Barcelona, Castellbisbal i el Prat de Llobregat (1,6 tots ells) els municipis que atrauen més treballadors/ores. En canvi, Badia del Vallès (0,2) i Santa Coloma de Gramenet (0,3) són els municipis amb la relació més baixa i per tant que menys llocs de treball atreuen.

Municipi	Afiliats/ades segons compte cotització	Afiliats/ades segons adreça padronal	Relació entre llocs de treball i afiliats/ades per lloc residència
Badalona	56.102	86.208	0,7
Badia del Vallès	953	4.799	0,2
Barberà del Vallès	20.023	14.096	1,4
Barcelona	1.054.722	665.480	1,6
Begues	1.297	3.160	0,4
Castellbisbal	8.751	5.607	1,6
Castelldefels	16.399	27.680	0,6
Cerdanyola del Vallès	25.184	24.079	1,0
Cervelló	2.791	3.970	0,7
Corbera de Llobregat	2.668	6.516	0,4
Cornellà de Llobregat	38.082	35.417	1,1
Esplugues de Llobregat	18.283	18.651	1,0
Gavà	14.981	19.183	0,8
Hospitalet de Llobregat, l'	94.647	102.952	0,9
Molins de Rei	7.767	11.314	0,7
Montcada i Reixac	20.168	15.076	1,3
Montgat	2.746	5.434	0,5
Pallejà	3.098	5.061	0,6
Palma de Cervelló, la	907	1.395	0,7
Papiol, el	2.105	1.818	1,2
Prat de Llobregat, el	41.980	26.974	1,6
Ripollet	8.047	16.040	0,5
Sant Adrià de Besòs	9.931	13.829	0,7
Sant Andreu de la Barca	10.512	11.509	0,9
Sant Boi de Llobregat	26.312	34.221	0,8
Sant Climent de Llobregat	869	1.940	0,4
Sant Cugat del Vallès	68.219	38.948	1,8
Sant Feliu de Llobregat	15.214	18.808	0,8
Sant Joan Despí	14.728	14.921	1,0
Sant Just Desvern	15.133	7.327	2,1
Sant Vicenç dels Horts	7.522	11.505	0,7
Santa Coloma de Cervelló	2.287	3.790	0,6
Santa Coloma de Gramenet	15.565	44.805	0,3
Tiana	1.724	3.988	0,4
Torrelles de Llobregat	977	2.743	0,4
Viladecans	18.830	28.348	0,7
Total AMB	1.649.524	1.337.592	1,2

Font: Departament d'Empresa i Ocupació, Generalitat de Catalunya i Idescat.

56. Ocupació segons els principals sectors econòmics

Afiliats/ades (RGSS i Autònoms) segons sector econòmic a l'AMB, 2008-2017

Font: Departament d'Empresa i Ocupació, Generalitat de Catalunya.

Els treballadors/ores de l'AMB l'any 2017 es dediquen principalment al sector serveis (85,6% del total), seguit de la indústria (9,8%), la construcció (4,5%), i marginalment, de l'agricultura (0,1%). Pel que fa a l'evolució, el nombre de treballadors/ores de serveis ha augmentat progressivament superant a partir de l'any 2016 el nivell previ a la crisi econòmica. En canvi, la indústria i la construcció han experimentat disminucions significatives del nombre de treballadors/ores. A nivell municipal, el major percentatge de treballadors/ores dels sectors serveis sobre el total es dona a Sant Cugat del Vallès i a Barcelona (90%). En canvi, els municipis que destaquen per l'elevat pes de la indústria són Castellbisbal (56%) i Barberà del Vallès (44%).

Afiliats/ades (RGSS i Autònoms) segons sector econòmic als municipis de l'AMB, 2017

Municipi	Agricultura	Indústria	Construcció	Serveis	Total
Badalona	16	6.667	5.994	43.425	56.102
Badia del Vallès	0	31	156	766	953
Barberà del Vallès	4	8.875	980	10.164	20.023
Barcelona	410	75.113	32.911	946.288	1.054.722
Begues	17	146	133	1.001	1.297
Castellbisbal	16	4.894	440	3.401	8.751
Castelldefels	5	1.048	1.228	14.118	16.399
Cerdanyola del Vallès	11	2.405	1.454	21.314	25.184
Cervelló	2	760	268	1.761	2.791
Corbera de Llobregat	10	357	350	1.951	2.668
Cornellà de Llobregat	19	4.992	5.001	28.070	38.082
Esplugues de Llobregat	8	3.996	831	13.448	18.283
Gavà	113	2.611	1.007	11.250	14.981
Hospitalet de Llobregat, l'	27	9.454	4.856	80.310	94.647
Molins de Rei	15	1.438	487	5.827	7.767
Montcada i Reixac	4	5.171	1.529	13.464	20.168
Montgat	4	637	323	1.782	2.746
Pallejà	3	414	354	2.327	3.098
Palma de Cervelló, la	7	169	132	599	907
Papiol, el	22	813	150	1.120	2.105
Prat de Llobregat, el	31	4.276	1.443	36.230	41.980
Ripollet	4	1.817	833	5.393	8.047
Sant Adrià de Besòs	0	1.832	945	7.154	9.931
Sant Andreu de la Barca	9	3.348	755	6.400	10.512
Sant Boi de Llobregat	52	3.884	1.980	20.396	26.312
Sant Climent de Llobregat	25	173	176	495	869
Sant Cugat del Vallès	42	4.544	1.887	61.746	68.219
Sant Feliu de Llobregat	19	1.728	936	12.531	15.214
Sant Joan Despí	12	2.911	819	10.986	14.728
Sant Just Desvern	20	1.520	393	13.200	15.133
Sant Vicenç dels Horts	18	2.325	813	4.366	7.522
Santa Coloma de Cervelló	15	248	201	1.823	2.287
Santa Coloma de Gramenet	4	1.181	1.769	12.611	15.565
Tiana	10	155	143	1.416	1.724
Torrelles de Llobregat	8	84	155	730	977
Viladecans	40	2.096	2.159	14.535	18.830
Total AMB	1.022	162.113	73.991	1.412.398	1.649.524

Font: Departament d'Empresa i Ocupació, Generalitat de Catalunya.

57. Sectors més destructors i creadors d'ocupació

→SIMBA

Sectors més creadors d'ocupació a l'AMB, 2016-2017

Descripció	Treballadors/ ores 2016	Treballadors/ ores 2017	Diferència 2016-2017	% total AMB
Mediació financera, excepte assegurances i fons de pensions	22.768	27.809	5.041	7,8
Activitats sanitàries	97.583	102.569	4.986	7,7
Serveis de tecnologies de la informació	47.363	51.829	4.466	6,9
Educació	98.750	103.172	4.422	6,9
Activitats relacionades amb l'ocupació	24.049	28.176	4.127	6,4
Activitats de serveis socials sense allotjament	25.097	29.188	4.091	6,3
Serveis de menjar i begudes	99.924	102.621	2.697	4,2
Activitats administratives d'oficina i altres activitats auxiliars a les empreses	48.757	51.338	2.581	4,0
Comerç a l'engròs i intermediaris del comerç, excepte vehicles de motor i motocicletes	103.465	105.961	2.496	3,9
Construcció d'immobles	20.825	22.915	2.090	3,2
Resta sectors creadors	811.446	838.907	27.461	42,6
Total sectors creadors	1.400.027	1.464.485	64.458	100,0

Font: Ministerio de Empleo y Seguridad Social.

Sectors més destructors d'ocupació a l'AMB, 2016-2017

Descripció	Treballadors/ ores 2016	Treballador /ores 2017	Diferència 2016-2017	% total AMB
Administració pública, Defensa i Seguretat Social obligatòria	99.584	93.794	-5.790	64,5
Activitats de serveis socials amb allotjament	21.859	20.631	-1.228	13,7
Fabricació de productes de cautxú i matèries plàstiques	5.593	5.231	-362	4,0
Edició	10.100	9.766	-334	3,7
Reparació d'ordinadors, d'efectes personals i efectes domèstics	6.056	5.752	-304	3,4
Assegurances, reassegurances i fons de pensions, excepte la Seguretat Social obligatòria	9.679	9.422	-257	2,9
Activitats de creació, artístiques i d'espectacles	8.665	8.484	-181	2,0
Confecció de peces de vestir	4.614	4.503	-111	1,2
Activitats de les llars que donen ocupació a personal domèstic	4.718	4.631	-87	1,0
Indústries tèxtils	2.449	2.384	-65	0,7
Resta sectors destructors	19.074	18.811	-263	2,9
Total sectors destructors	192.391	183.409	-8.982	100,0

Font: Ministerio de Empleo y Seguridad Social.

Si s'analitza la creació d'ocupació per sectors d'activitat econòmica entre el 2016 i el 2017, s'observa que els serveis és on s'ha creat més ocupació. En primer lloc, destaquen la *Mediació financera* que va crear 5.041 llocs de treball. En segon lloc, les *Activitats sanitàries* (4.986 nous llocs de treball nous). En tercer lloc, es situen els *Serveis de tecnologies de la informació* que van crear 4.466 llocs de treball. A continuació, destaca per sobre dels 4.000 llocs de treball l'*Educació*, les *Activitats relacionades amb l'ocupació* i les *Activitats de serveis socials sense allotjament*. Tot seguit, per sota dels 3.000 llocs de treball destaquen els *Serveis de menjar i begudes*, les *Activitats administratives d'oficina i altres activitats auxiliars a les empreses*, el *Comerç a l'engròs i intermediaris del comerç*. Finalment, tot i la crisi del sector, la *construcció d'immobles*, ha augmentat també l'ocupació (2.090 llocs de treball).

El sector que ha experimentat més destrucció d'ocupació entre el 2016 i el 2017 és l'*Administració pública, Defensa i Seguretat Social obligatòria* (5.790 llocs de treball menys) i que representa el 64,5% del total d'ocupació destruïda. A continuació, si bé a gran distància, es troben la *Activitats de serveis socials amb allotjament* (-1.228 llocs de treball). En tercer lloc, la *Fabricació de productes de cautxú i matèries plàstiques* han reduït també l'ocupació (-362). Addicionalment, cal destacar que la destrucció d'ocupació s'ha concretat en la indústria tèxtil (*Confecció de peces de vestir i Indústries tèxtils*), així com de diversos serveis (*Edició, Reparació d'ordinadors, d'efectes personals i efectes domèstics, Assegurances, reassegurances i fons de pensions, excepte la Seguretat Social obligatòria, Activitats de creació, artístiques i d'espectacles i Activitats de les llars que donen ocupació a personal domèstic*).

58. Nombre d'empreses

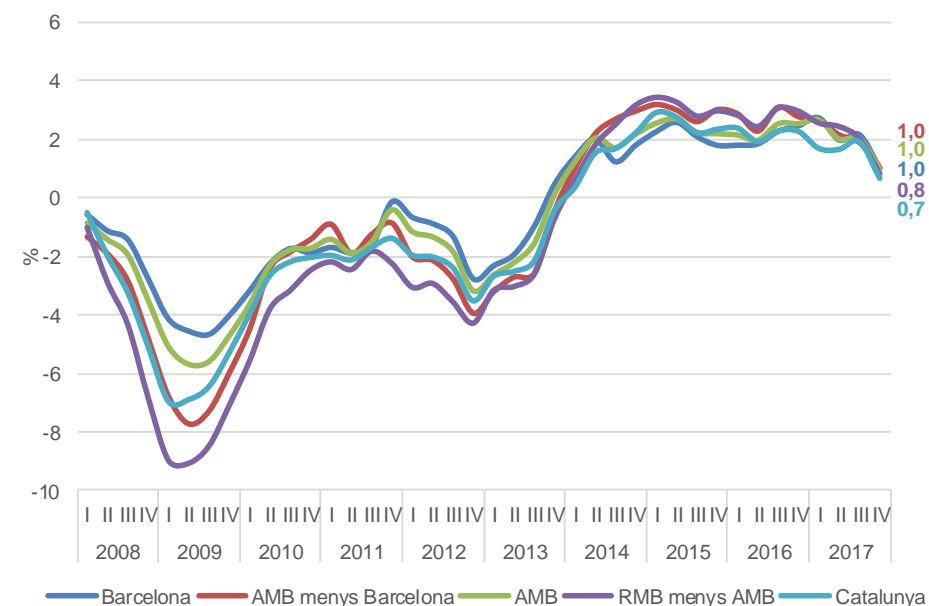
Empreses als municipis de l'AMB, 2016-2017

Municipi	2016	2017	Creixement 2016-2017, en unitats	Creixement 2016-2017, en %
Badalona	5.006	5.108	102	2,0
Badia del Vallès	88	92	4	4,5
Barberà del Vallès	1.320	1.357	37	2,8
Barcelona	74.627	75.372	745	1,0
Begues	135	148	13	9,6
Castellbisbal	576	557	-19	-3,3
Castelldefels	1.703	1.761	58	3,4
Cerdanyola del Vallès	1.599	1.588	-11	-0,7
Cervelló	228	241	13	5,7
Corbera de Llobregat	236	233	-3	-1,3
Cornellà de Llobregat	2.469	2.492	23	0,9
Esplugues de Llobregat	1.233	1.250	17	1,4
Gavà	1.374	1.377	3	0,2
Hospitalet de Llobregat, l'	5.521	5.584	63	1,1
Molins de Rei	920	892	-28	-3,0
Montcada i Reixac	1.288	1.319	31	2,4
Montgat	258	265	7	2,7
Pallejà	290	299	9	3,1
Palma de Cervelló, la	106	115	9	8,5
Papiol, el	228	223	-5	-2,2
Prat de Llobregat, el	1.818	1.825	7	0,4
Ripollet	872	867	-5	-0,6
Sant Adrià de Besòs	925	913	-12	-1,3
Sant Andreu de la Barca	838	836	-2	-0,2
Sant Boi de Llobregat	1.980	1.998	18	0,9
Sant Climent de Llobregat	108	102	-6	-5,6
Sant Cugat del Vallès	3.175	3.273	98	3,1
Sant Feliu de Llobregat	1.046	1.059	13	1,2
Sant Joan Despí	894	888	-6	-0,7
Sant Just Desvern	781	791	10	1,3
Sant Vicenç dels Horts	622	628	6	1,0
Santa Coloma de Cervelló	181	178	-3	-1,7
Santa Coloma de Gramenet	1.849	1.852	3	0,2
Tiana	155	149	-6	-3,9
Torrelles de Llobregat	114	114	0	0,0
Viladecans	1.565	1.554	-11	-0,7
Total AMB	116.128	117.300	1.172	1,0

Font: Departament d'Empresa i Ocupació, Generalitat de Catalunya.

→SIMBA

Empreses a Barcelona, resta AMB, AMB, Resta RMB i Catalunya, taxes de creixement trimestral interanual, 2007-2016

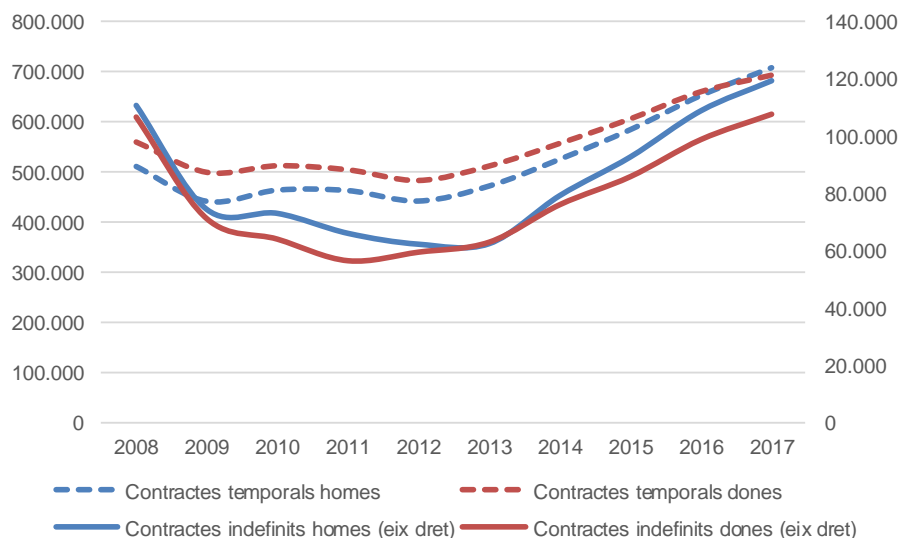
Font: Departament d'Empresa i Ocupació, Generalitat de Catalunya.

L'AMB concentra, el 2017, 117.300 empreses de les quals 75.372 es localitzen a Barcelona (el 64,3% del total). Entre el 2016 i el 2017 s'han creat 1.172 empreses que en termes percentuals representa un creixement de l'1% interanual. La creació d'empreses no ha estat generalitzada a tots els municipis de l'AMB, ja que una tercera part d'aquests ha tingut taxes de creixement negatives.

Pel que fa a l'evolució l'ocupació, les taxes de creixement tornen a ser positives als diferents àmbits si bé a ritme cada vegada més baix. Tant l'AMB com Barcelona i la resta de l'AMB (1%) presenten un creixement superior al de la RMB (0,8%) i Catalunya (0,7%) entre 2016 i 2017.

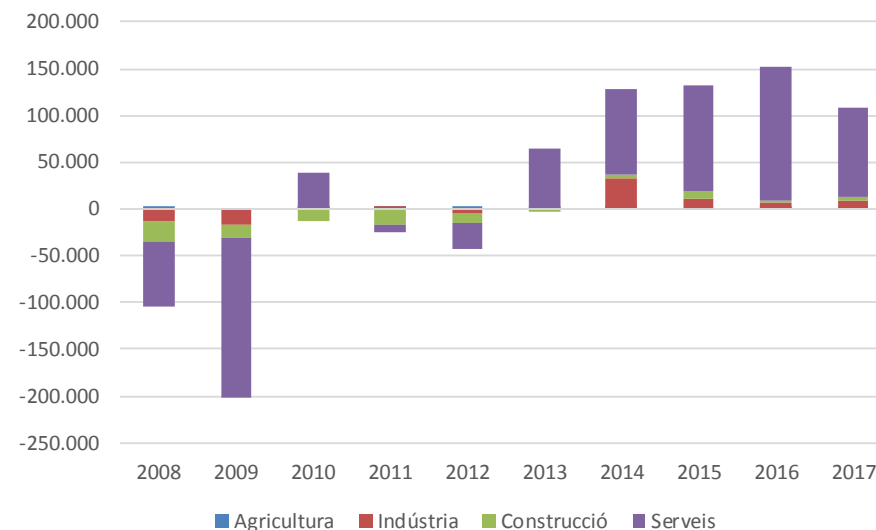
59. Contractes laborals

Contractes a l'AMB segons modalitat i sexe, 2008-2017

Nota: A partir de gener de 2012 s'inclouen les dades dels contractes dels empleats de la llar.
Font: SEPE, Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social.

Contractes a l'AMB segons sector d'activitat, variació interanual en valor absolut, 2008-2017

Nota: A partir de gener de 2012 s'inclouen les dades dels contractes dels empleats de la llar.
Font: SEPE, Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social.

L'any 2017, es van signar 1.628.055 contractes a l'AMB dels quals la gran majoria (1.400.860; 86% del total) són temporals i una petita part (227.195; 14% del total) són indefinits. Aquest elevat pes de la temporalitat és una característica estructural del mercat de treball que s'accentua en èpoques de crisi i disminueix durant la recuperació econòmica. Dels 227.195 contractes indefinits, els homes (119.494) van signar més contractes que les dones (107.701) durant el període 2008-2017. En canvi, dels 1.400.860 contractes temporals registrats el 2017 els homes (707.111) van signar per primer cop més contractes que les dones (693.749).

Pel que fa a l'evolució interanual dels contractes registrats segons el sector d'activitat, a l'inici de la crisi l'any 2008 la caiguda de contractes va afectar tots els sectors. Durant el 2010 la variació interanual va tornar a ser positiva gràcies al sector serveis i a la indústria però va tornar a caure els anys següents. La variació interanual dels contractes no va tornar a ser positiva fins el 2013, els primers trimestres gràcies al sector serveis, i després progressivament gràcies a la resta de sectors. Durant el 2017 la variació interanual dels contractes segueix sent positiva si bé els serveis creixen en menys intensitat que l'any anterior, mentre la indústria i la construcció fan tot el contrari.

60. Atur registrat

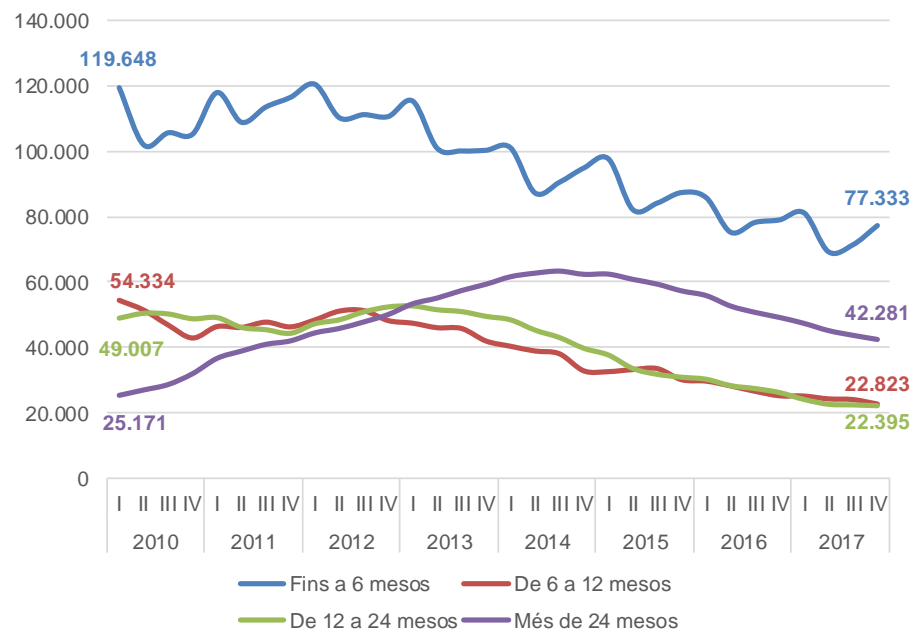
Aturats registrats i taxa d'atur registrat als municipis de l'AMB, 2016-2017

Municipi	2016	2017	Creixement 2016-2017, en unitats	Creixement 2016-2017, en %	Taxa d'atur registrat
Badalona	15.616	14.619	-997	-6,4	13,7
Badia del Vallès	1.305	1.198	-107	-8,2	19,0
Barberà del Vallès	2.085	1.839	-246	-11,8	11,5
Barcelona	78.864	73.752	-5.112	-6,5	9,5
Begues	234	206	-28	-12,0	6,7
Castellbisbal	634	588	-46	-7,3	9,9
Castelldefels	3.186	2.873	-313	-9,8	10,0
Cerdanyola del Vallès	3.119	2.709	-410	-13,1	9,5
Cervelló	438	420	-18	-4,1	10,0
Corbera de Llobregat	650	600	-50	-7,7	8,9
Cornellà de Llobregat	5.342	4.854	-488	-9,1	11,4
Esplugues de Llobregat	2.495	2.245	-250	-10,0	10,1
Gavà	2.690	2.412	-278	-10,3	11,3
Hospitalet de Llobregat, l'	16.673	15.046	-1.627	-9,8	11,7
Molins de Rei	1.165	999	-166	-14,2	8,3
Montcada i Reixac	2.411	2.195	-216	-9,0	13,1
Montgat	581	543	-38	-6,5	10,1
Pallejà	568	477	-91	-16,0	9,0
Palma de Cervelló, la	142	150	8	5,6	10,5
Papiol, el	216	208	-8	-3,7	10,4
Prat de Llobregat, el	4.136	3.597	-539	-13,0	11,6
Ripollet	2.827	2.560	-267	-9,4	13,9
Sant Adrià de Besòs	2.984	2.797	-187	-6,3	16,9
Sant Andreu de la Barca	1.692	1.423	-269	-15,9	11,1
Sant Boi de Llobregat	5.651	4.791	-860	-15,2	11,9
Sant Climent de Llobregat	192	144	-48	-25,0	7,4
Sant Cugat del Vallès	2.941	2.649	-292	-9,9	6,6
Sant Feliu de Llobregat	2.386	2.096	-290	-12,2	9,2
Sant Joan Despi	1.634	1.454	-180	-11,0	9,0
Sant Just Desvern	556	516	-40	-7,2	6,9
Sant Vicenç dels Horts	2.155	1.910	-245	-11,4	14,1
Santa Coloma de Cervelló	319	285	-34	-10,7	7,7
Santa Coloma de Gramenet	9.187	8.367	-820	-8,9	14,2
Tiana	287	264	-23	-8,0	6,9
Torrelles de Llobregat	266	244	-22	-8,3	9,3
Viladecans	4.162	3.802	-360	-8,6	11,9
Total AMB	179.789	164.832	-14.957	-8,3	10,5

Font: SEPE, Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social, Departament d'Empresa i Ocupació i Hermes (DIBA).

→SIMBA

Aturats registrats segons durada de l'atur a l'AMB, 2010-2017

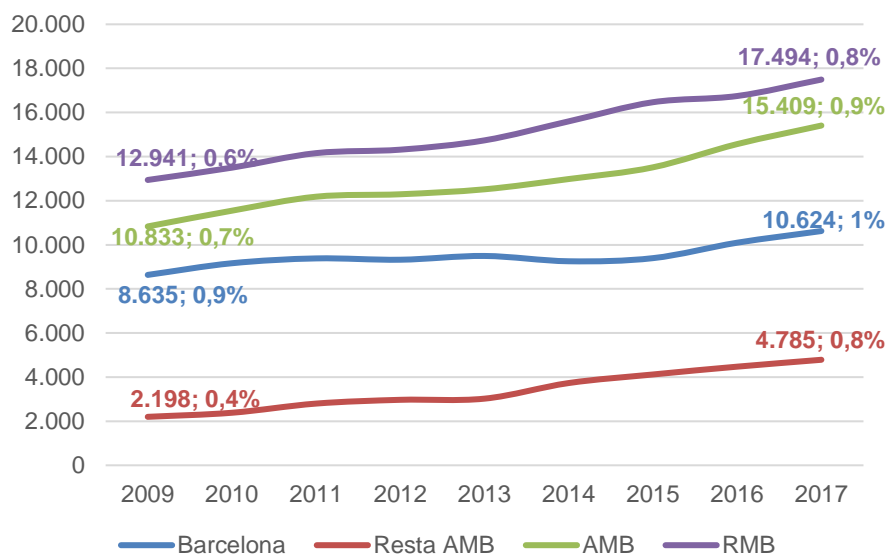

Font: Departament d'Empresa i Ocupació.

L'atur registrat a l'AMB el 2017 ha estat de 164.832 persones, de les quals 73.752 es troben al municipi de Barcelona (45% del total). Entre 2016 i 2017 el nombre d'aturats de l'AMB ha disminuït el 8,3% i aquesta ha estat una disminució generalitzada a tots els municipis menys a la Palma de Cervelló. La taxa d'atur registrat a l'AMB ha arribat al 10,5% amb importants diferències entre municipis, sent Badia del Vallès el més elevat (19%) i Sant Cugat del Vallès el més baix (6,6%). L'atur registrat ha disminuït els últims anys, però si es té en compte el temps que fa que cerquen feina, els aturats fins a 6 mesos són el grup més nombrós (77.333), seguit dels aturats des de fa més de 2 anys (42.281). Els aturats de 6 a 12 mesos i els de 12 a 24 mesos se situen en les últimes posicions (22.823 i 22.395 aturats respectivament).

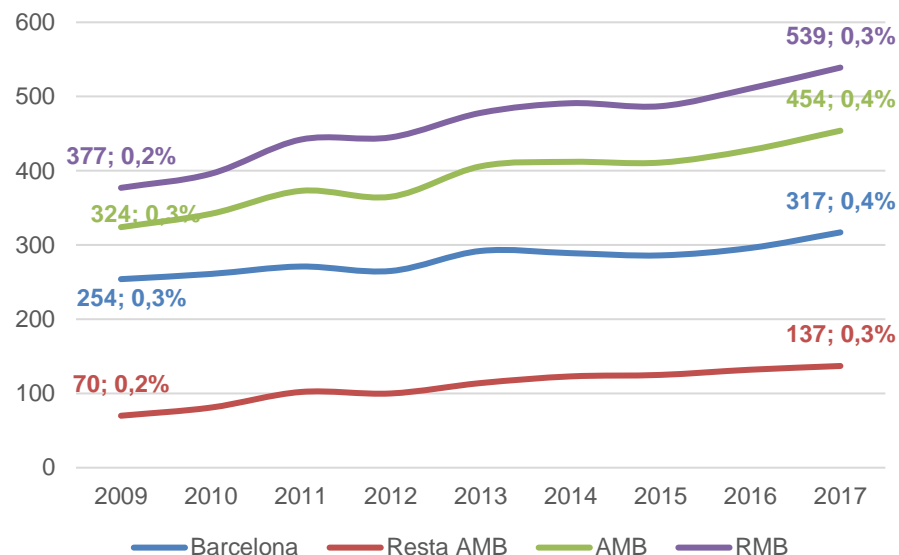
61. Treballadors/es i empreses en R+D

Treballadors/ores (afiliats al RGSS i Autònoms) en R+D a Barcelona, la resta de l'AMB, l'AMB i l'RMB, en valor absolut i en % sobre el total treballadors, 2009-2017

Nota: S'entén R+D com les activitats que recull l'epígraf 72 segons la CNAE-09.
Font: Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social.

Empreses en R+D a Barcelona, la resta de l'AMB, l'AMB i l'RMB, en valor absolut i en % sobre el total treballadors, 2009-2017

Nota: S'entén R+D com les activitats que recull l'epígraf 72 segons la CNAE-09.
Font: Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social.

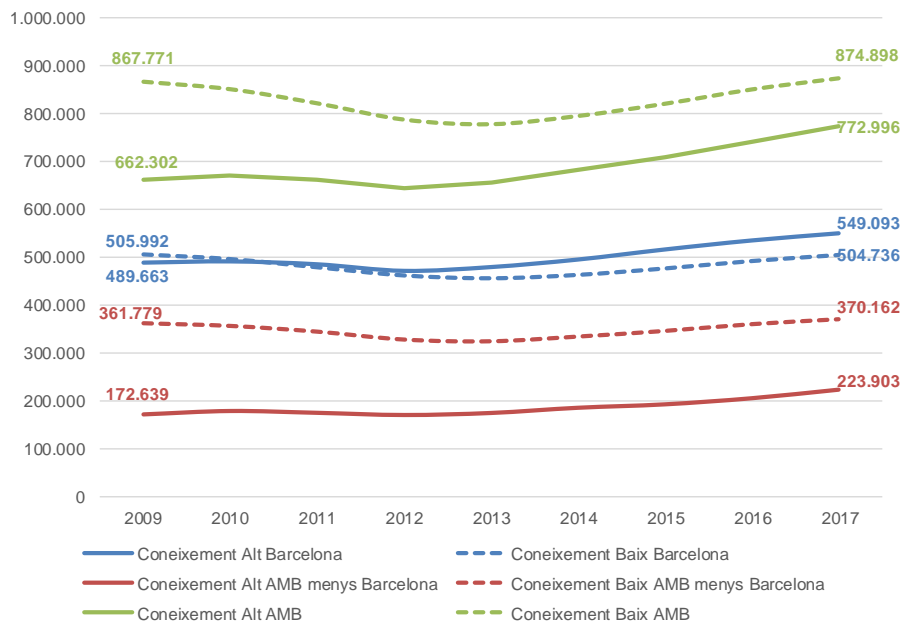
L'any 2017 el nombre de treballadors/ores de l'AMB que es dediquen a l'R+D és de 15.409 persones de les quals 10.624 es localitzen a Barcelona (equival al 69% dels ocupats en R+D de l'AMB). A nivell percentual per l'any 2017, els treballadors/ores en R+D representen l'1% del treballadors/ores totals a Barcelona, a l'AMB és el 0,9% dels treballadors/ores totals, mentre a la resta de l'AMB i a l'RMB suposa el 0,8% dels treballadors/ores totals. Respecte al 2009 els treballadors/ores que es dediquen a l'R+D han guanyat pes relatiu sobre el total de treballadors/ores a Barcelona, l'AMB i l'RMB però és sobretot a la resta de l'AMB on l'increment és més gran (s'ha doblat del 0,4% al 0,8%).

Pel que fa a les empreses, l'any 2017 a l'AMB n'hi ha 454 que es dediquen a activitats d'R+D de les quals 317 (el 70% del total de l'AMB) es concentren a Barcelona. El pes de les empreses en R+D sobre el total d'empreses és molt petit i en tots els àmbits suposa menys del 0,5% del total d'empreses. Des del punt de vista evolutiu, aquestes empreses i en tots els àmbits han experimentat un augment significatiu, si bé les de la resta de l'AMB han experimentat un increment més gran.

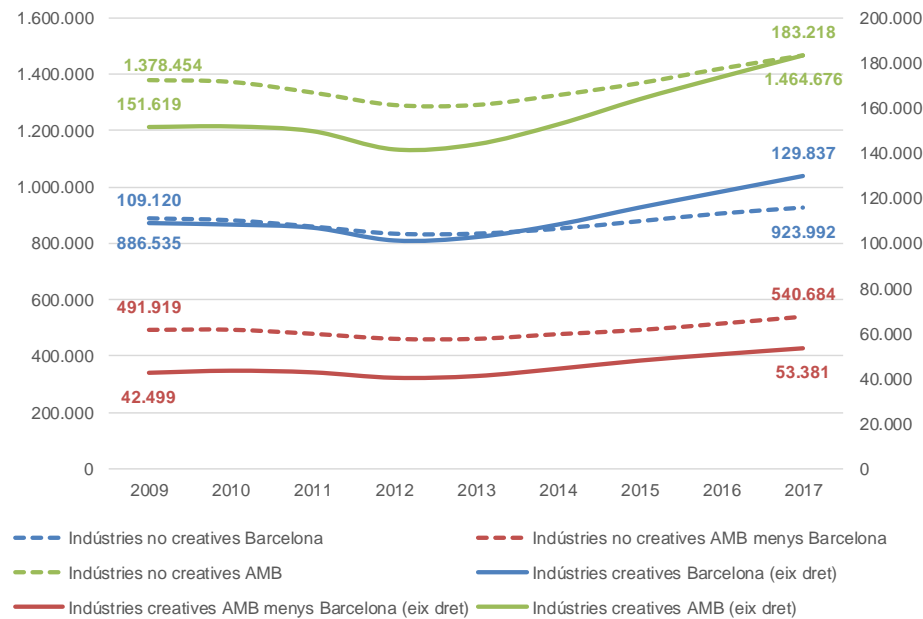
62. Treballadors/es en economia del coneixement i en indústries creatives

Treballadors/ores (afiliats/ades al RGSS i Autònoms) per intensitat de coneixement a Barcelona, la resta de l'AMB i l'AMB, 2009-2017

Font: IERMB a partir de Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social i classificació Eurostat.

Treballadors/ores (afiliats/ades al RGSS i Autònoms) en indústries creatives a Barcelona, la resta de l'AMB i l'AMB, 2009-2017

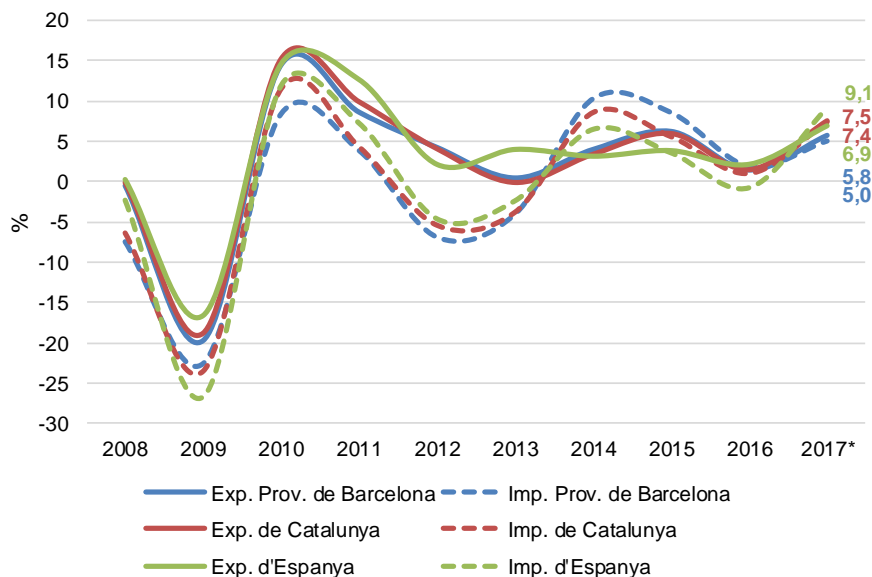
Font: IERMB a partir de Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social i Lazzeretti, Boix i Capone, 2008.

L'any 2017 el nombre de treballadors/ores de l'AMB que es dediquen a activitats de Coneixement Alt és de 772.996 persones, de les quals 549.093 es localitzen a Barcelona (equival al 71% dels ocupats en Coneixement Alt de l'AMB). Barcelona és l'únic àmbit on (des de l'any 2011) el pes de les activitats de Coneixement Alt superen a les activitats de Coneixement Baix. A l'AMB, però especialment a la resta de l'AMB, el pes de les activitats de Coneixement Baix és superior al Coneixement Alt si bé durant el període 2009-2017 les diferències entre els dos tipus d'activitat s'han reduït. En tots els àmbits, les activitats de Coneixement Alt han resistit millor davant la crisi econòmica, ja que han perdut menys ocupats i han començat a recuperar-se abans que les de Coneixement Baix.

El nombre de treballadors/ores de l'AMB que es dediquen a les indústries creatives és de 183.218 persones, de les quals 129.837 es localitzen a Barcelona (equival al 71% dels ocupats en indústries creatives de l'AMB). A nivell percentual per l'any 2017, els treballadors/ores en economia creativa representen el 12% del treballadors/ores totals a Barcelona, a l'AMB és l'11% dels treballadors/ores totals, mentre a la resta de l'AMB suposa el 9% dels treballadors/ores totals. L'evolució del nombre de treballadors/ores mostra una davallada important, tant en els ocupats en indústries creatives com no creatives entre els anys 2010 i 2012 a causa dels efectes de la crisi. Però quan s'inicia la recuperació econòmica, les indústries creatives presenten una millor evolució i recuperació que la resta de sectors.

63. Exportacions i importacions

Exportacions i importacions de la província de Barcelona, Catalunya i Espanya, variació interanual en termes reals, en percentatge, 2008-2017

Exportacions i importacions de la província de Barcelona per grans àmbits, en % sobre el total, 2008-2017

Exportacions										
	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017*
UE-15	62,4	61,2	58,7	57,1	53,2	53,8	56,0	56,4	57,4	56,3
Resta d'Europa	12,1	12,5	13,1	13,8	14,0	13,2	12,5	12,5	13,2	13,8
BRIC	4,4	4,0	4,7	5,0	5,9	5,9	5,1	4,6	4,2	4,6
EEUU	2,8	3,0	3,2	3,0	3,2	3,1	3,2	3,5	3,4	3,4
Japó	0,7	0,7	0,9	0,9	1,1	1,2	1,2	1,4	1,3	1,3
Resta del món	17,6	18,5	19,4	20,2	22,5	22,9	22,1	21,6	20,4	20,7
Total	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Importacions										
	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017*
UE-15	58,5	59,3	52,6	52,4	50,6	53,4	53,5	52,0	51,8	50,9
Resta d'Europa	7,9	8,6	10,0	9,0	9,6	10,6	11,4	11,5	12,6	12,2
BRIC	11,4	11,9	14,4	13,6	14,2	13,1	12,8	14,2	14,1	15,0
EEUU	3,6	3,6	3,6	3,5	3,3	3,1	3,6	3,4	3,4	3,2
Japó	4,0	2,8	3,1	2,9	2,8	2,3	2,2	2,5	2,7	2,8
Resta del món	14,6	13,8	16,4	18,6	19,5	17,3	16,4	16,3	15,4	15,9
Total	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

* Dades provisionals

Nota: S'ha actualitzat el valor de les exportacions i importacions a preus de l'any 2017. Aquesta actualització s'ha calculat a partir de l'IPC d'Espanya base 2016 entre el 2017 i cada un dels anys. Font: IERMB a partir d'AEAT.

* Dades provisionals.

Font: IERMB a partir d'AEAT.

L'evolució dels fluxos de comerç internacional ha estat marcada per una forta contracció l'any 2009 seguida d'una forta recuperació l'any següent. A partir de 2010 les exportacions segueixen una evolució favorable, ja que creixen amb taxes positives si bé ho fan amb una forta irregularitat. Per l'any 2017 les exportacions tornen a créixer (per sobre del 6%) després de fer-ho amb taxes més moderades l'any 2016. Les importacions tenen un comportament encara més irregular ja que presenten períodes amb elevats creixement amb altres de negatius (període 2012-2013). L'any 2007 les importacions s'acceleren en comparació a les taxes més reduïdes de l'any 2016.

L'any 2017 la majoria de les exportacions de la província de Barcelona tenia com a destinació el continent europeu: els països de la UE-15 (56,3% del total) i la resta d'Europa (13,8%). Des del 2008, mentre el pes de les exportacions a la UE-15 no ha parat de disminuir, el pes de les exportacions a la resta d'Europa, els BRIC, EEUU, Japó i sobretot a la resta del món ha augmentat progressivament. En el cas de les importacions, el continent europeu també és el principal origen: UE-15 (50,9%) i resta d'Europa (12,2%). Respecte el 2008 la UE-15, el Japó i els EEUU són els únics àmbits on el pes de les importacions sobre el total ha disminuït mentre a la resta d'Europa, els BRIC i la resta del món ha experimentat un important augment.

64. Exportacions i importacions per sector d'activitat econòmica

Primeres 10 activitats exportadores de la província de Barcelona, per sector d'activitat econòmica, en milions d'euros i en % sobre el total, 2017

Sector d'activitat	2017	2017 % total
Fabricació de vehicles de motor, remolcs i semiremolcs	11.630	21,2
Indústries químiques	7.749	14,1
Fabricació de productes farmacèutics	4.599	8,4
Indústries de productes alimentaris	3.959	7,2
Fabricació de maquinària i equips ncaa	3.443	6,3
Confecció de peces de vestir	3.061	5,6
Fabricació de materials i equips elèctrics	2.465	4,5
Metal·lúrgia; fabricació de productes bàsics de ferro, acer i ferroaliatges	2.083	3,8
Fabricació de productes de cautxú i matèries plàstiques	1.913	3,5
Fabricació de productes metàl·lics, excepte maquinària i equips	1.728	3,2
Resta de sectors	12.160	22,2
Total exportacions	54.790	100,0

Font: IERMB a partir d'AEAT.

Primeres 10 activitats importadores de la província de Barcelona, per sector d'activitat econòmica, en milions d'euros i en % sobre el total, 2017

Sector d'activitat	2017	2017 % total
Fabricació de vehicles de motor, remolcs i semiremolcs	12.254	17,8
Indústries químiques	9.358	13,6
Confecció de peces de vestir	5.626	8,2
Fabricació de maquinària i equips ncaa	4.531	6,6
Indústries de productes alimentaris	4.395	6,4
Fabricació de productes farmacèutics	3.985	5,8
Fabricació de productes informàtics, electrònics i òptics	3.695	5,4
Fabricació de materials i equips elèctrics	3.567	5,2
Indústries manufactureres diverses	3.014	4,4
Agricultura, ramaderia, caça i activitats dels serveis que s'hi relacionen	2.853	4,1
Resta de sectors	15.509	22,5
Total importacions	68.788	100,0

Font: IERMB a partir d'AEAT.

L'any 2017 la *Fabricació de vehicles de motor* és el principal sector exportador de la província de Barcelona amb 11.630 milions d'euros i el 21,2% de les exportacions totals. Les *Indústries químiques* i la *Fabricació de productes farmacèutics* ocupen la segona i tercera posició per valor de les exportacions i acumulen en conjunt 12.349 milions d'euros i el 22,5% de les exportacions totals. En total, els deu principals sectors acumulen 42.630 milions d'euros d'un total de 54.790 milions d'euros, és a dir, el 77,8% del total.

La *Fabricació de vehicles de motor* també és el principal sector per valor de les importacions de la província de Barcelona l'any 2017, amb 12.254 milions d'euros, que representen el 17,8% de les importacions totals. El sector de les *Indústries químiques* se situa en segona posició, amb un total de 9.358 milions d'euros i el 13,6% de les importacions. El segueixen les importacions del sector de la *Confecció de peces de vestir* amb 5.626 milions d'euros i el 8,2% de les importacions. En total, els deu principals sectors acumulen 53.279 milions d'euros d'un total de 68.788 milions d'euros, és a dir, el 77,5% del total.

El saldo comercial (diferència entre exportacions i importacions) de la província de Barcelona és negatiu per valor de -13.999 milions d'euros que representen el 9,3% del PIB de l'any 2015 (l'últim any amb dades disponibles).

65. Ocupació i empreses en activitats comercials

→SIMBA

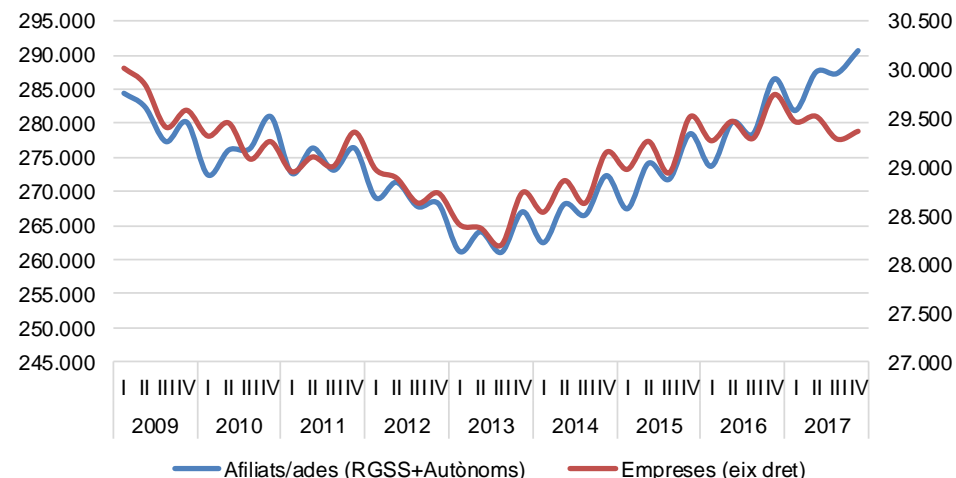
Afiliats/ades (RGSS i Autònoms) i empreses en activitats comercials a l'AMB, 2017

Municipi	Règim		Total	Empreses
	General	Autònoms		
Badalona	11.162	3.278	14.440	1.691
Badia del Vallès	158	87	245	35
Barberà del Vallès	4.733	525	5.258	385
Barcelona	133.441	26.409	159.850	17.091
Begues	80	175	255	33
Castellbisbal	1.218	200	1.418	154
Castelldefels	1.756	1.281	3.037	427
Cerdanyola del Vallès	2.187	959	3.146	392
Cervelló	319	237	556	53
Corbera de Llobregat	134	314	448	46
Cornellà de Llobregat	7.497	918	8.415	778
Esplugues de Llobregat	2.535	769	3.304	349
Gavà	3.335	682	4.017	433
Hospitalet de Llobregat, l'	17.904	2.800	20.704	1.693
Molins de Rei	1.685	466	2.151	268
Montcada i Reixac	8.349	476	8.825	388
Montgat	255	220	475	63
Pallejà	758	198	956	75
Palma de Cervelló, la	162	92	254	33
Papiol, el	396	84	480	55
Prat de Llobregat, el	9.070	709	9.779	525
Ripollet	1.228	513	1.741	252
Sant Adrià de Besòs	2.559	540	3.099	303
Sant Andreu de la Barca	1.328	330	1.658	231
Sant Boi de Llobregat	5.240	1.024	6.264	646
Sant Climent de Llobregat	93	93	186	25
Sant Cugat del Vallès	8.186	1.759	9.945	801
Sant Feliu de Llobregat	2.010	587	2.597	304
Sant Joan Despí	3.121	515	3.636	266
Sant Just Desvern	3.367	404	3.771	236
Sant Vicenç dels Horts	970	418	1.388	168
Santa Coloma de Cervelló	356	131	487	29
Santa Coloma de Gramenet	1.761	1.653	3.414	614
Tiana	142	265	407	35
Torrelles de Llobregat	91	123	214	24
Viladecans	3.071	876	3.947	464
Total AMB	240.657	50.110	290.767	29.365

Nota: S'entén ocupació en activitats comercials la venda i reparació de vehicles de motor i motocicletes, el comerç a l'engròs i intermediaris del comerç i el comerç al detall (epígrafs 45, 46 i 47 de la CNAE-09).

Font: Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social.

Afiliats/ades (RGSS i Autònoms) i empreses en activitats comercials a l'AMB, 2009-2017

Nota: S'entén ocupació en activitats comercials la venda i reparació de vehicles de motor i motocicletes, el comerç a l'engròs i intermediaris del comerç i el comerç al detall (epígrafs 45, 46 i 47 de la CNAE-09).

Font: Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social.

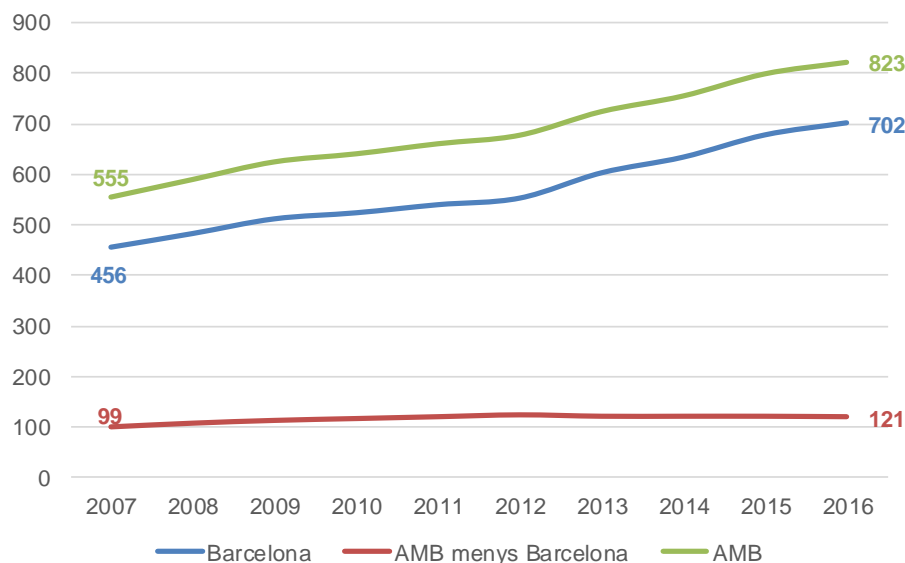
L'AMB concentra, el 2017, un total de 290.767 treballadors/ores en activitats comercials dels quals 159.850 treballen a Barcelona (el 55% del total). Les empreses que es dediquen a activitats comercials són 29.365, de les quals més de la meitat (58%) es concentren a Barcelona. Cal destacar que les activitats comercials són la principal activitat de l'AMB ja que representen un 18% del total de treballadors i el 25% de les empreses.

Pel que fa a l'evolució de l'ocupació i de les empreses en activitats comercials, aquesta ha seguit una tendència decreixent fins a meitats del 2013. A partir d'aleshores ha augmentat progressivament fins assolir un nombre de treballadors/ores en activitats comercials superior al del 2009. En el cas de les empreses, encara no se situa a nivells anteriors al de 2009.

66. Establiments hotelers i places turístiques

→SIMBA

Establiments hotelers a Barcelona, la resta de l'AMB i l'AMB, 2007-2016

Font: Idescat.

El nombre d'establiments hotelers (hotels, hostals i pensions) de l'AMB l'any 2016 és de 823, si bé el 85% d'aquests es concentren a Barcelona (702). Des del 2007 el nombre d'establiments hotelers de Barcelona ha experimentat un fort augment (del 54%) mentre que a la resta de l'AMB l'augment ha estat més progressiu i, de fet, els últims anys ha experimentat un lleu retrocés.

El nombre de places turístiques per 10.000 habitants a l'AMB és de 480 de les quals la gran majoria són a hotels (285), seguits d'habitatges d'ús turístic (202), apartaments turístics (9), càmpings (9) i turisme rural. Els municipis que concentren més places turístiques per 10.000 habitants són Castelldefels (850) i Barcelona (811), mentre que la resta de municipis està per sota el valor de l'AMB(480).

Places turístiques per 10.000 habitants als municipis de l'AMB, 2016

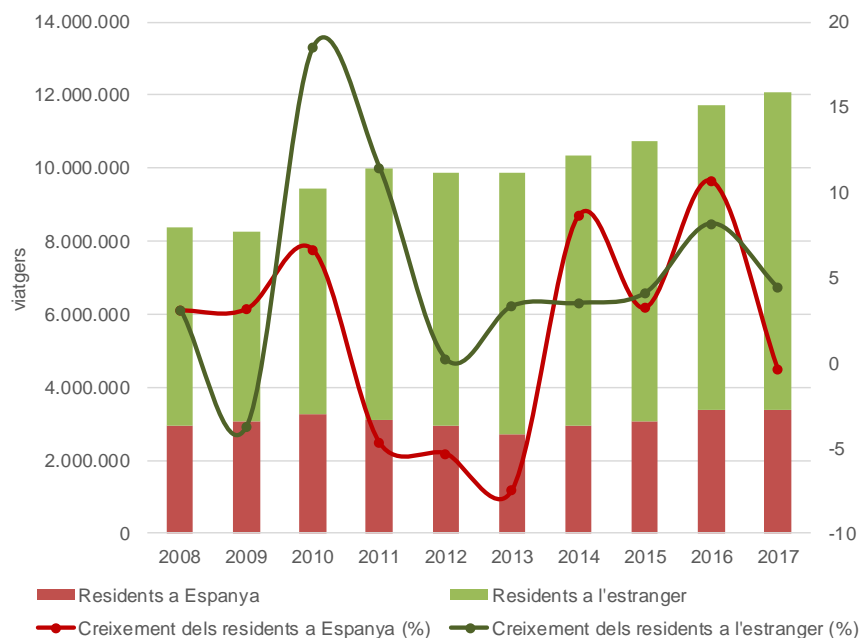
Municipi	Hotels	Càmpings	Turisme rural	Apartaments turístics	Habitatges d'ús turístic	Total
Badalona	24	0	0	0	15	39
Badia del Vallès	0	0	0	0	0	0
Barberà del Vallès	274	0	0	0	3	277
Barcelona	465	0	0	6	340	811
Begues	24	0	0	0	25	49
Castellbisbal	80	0	0	0	0	80
Castelldefels	343	281	0	120	106	850
Cerdanyola del Vallès	169	0	0	0	1	170
Cervelló	56	0	0	0	25	81
Corbera de Llobregat	18	0	0	0	43	61
Cornellà de Llobregat	121	0	0	0	6	127
Esplugues de Llobregat	104	0	0	0	1	105
Gavà	55	264	0	0	37	356
Hospitalet de Llobregat, l'	142	0	0	8	45	195
Molins de Rei	184	0	0	0	2	186
Montcada i Reixac	66	0	0	0	0	66
Montgat	0	0	0	0	95	95
Pallejà	0	0	0	0	29	29
Palma de Cervelló, la	0	0	0	0	0	0
Papiol, el	49	0	0	0	0	49
Prat de Llobregat, el	199	0	0	0	5	204
Ripollet	53	0	0	0	0	53
Sant Adrià de Besòs	18	0	0	0	39	57
Sant Andreu de la Barca	87	0	0	0	2	89
Sant Boi de Llobregat	103	0	0	2	0	105
Sant Climent de Llobregat	0	0	0	0	0	0
Sant Cugat del Vallès	116	0	0	1	12	128
Sant Feliu de Llobregat	11	0	0	0	2	14
Sant Joan Despí	234	0	0	0	0	234
Sant Just Desvern	421	0	0	0	13	434
Sant Vicenç dels Horts	0	0	0	0	0	0
Santa Coloma de Cervelló	0	0	0	0	7	7
Santa Coloma de Gramenet	32	0	0	3	0	34
Tiana	0	0	12	0	7	19
Torrelles de Llobregat	34	0	0	66	19	118
Viladecans	95	0	0	0	8	104
Total AMB	285	9	0	9	202	480

Font: Idescat i Departament d'Empresa i Ocupació.

67. Viatgers i pernoctacions hoteleres

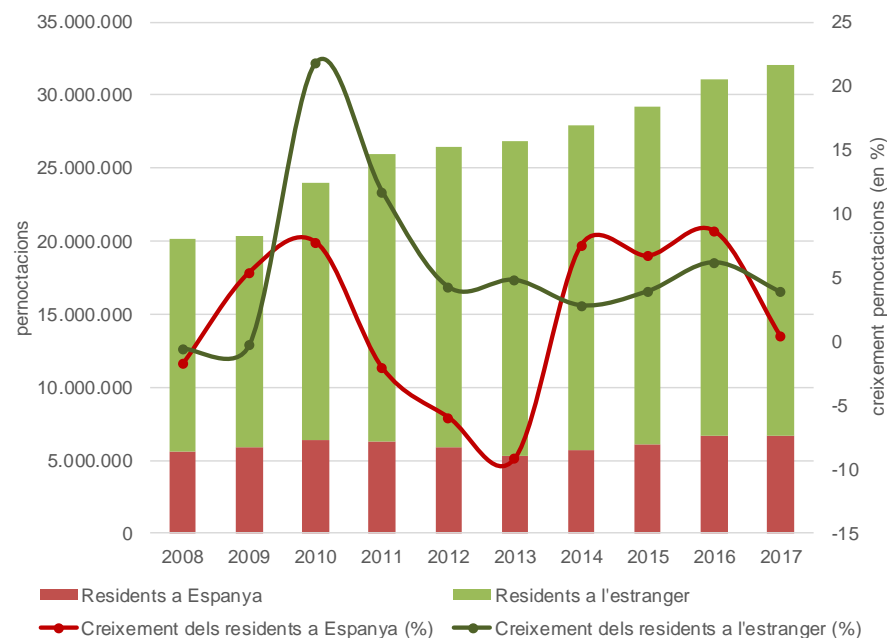
→SIMBA

Nombre de viatgers en establiments hotelers a la província de Barcelona, 2008-2017

Nota: Any 2017 dades provisionals.
Font: INE a partir de l'Enquesta d'Ocupació Hotelera.

Nombre de pernoctacions en establiments hotelers a la província de Barcelona, 2008-2017

Nota: Any 2017 dades provisionals.
Font: INE a partir de l'Enquesta d'Ocupació Hotelera.

La província de Barcelona va rebre, l'any 2017, uns 12 milions de turistes que van realitzar unes 32 milions de pernoctacions hoteleres. Cal destacar que la major part dels turistes (8,7 milions) provenen de fora d'Espanya (72% del total) i que 25 milions de pernoctacions (79% del total) són de turistes residents a l'estranger.

Pel que fa a l'evolució entre el 2016 i el 2017, el creixement de viatgers totals va ser positiu (3,1%) però inferior a la del any anterior. Mentre els viatgers residents a l'estranger, que acumulen vuit anys de creixements consecutius, han augmentat el 4,4%, els viatgers residents a Espanya, després d'encadenar tres anys d'augment consecutius, han disminuït un 0,3%.

L'evolució de les pernoctacions totals ha estat positiva (3,2%) l'any 2017 però inferior a la de l'any anterior. Les pernoctacions de residents a l'estranger continuen augmentant (un 3,9%) però a un ritme inferior al dels anys anteriors. Les pernoctacions de residents a Espanya han crescut un 0,4% després de tres anys consecutius d'augment a un ritme superior al dels residents a l'estranger.

68. Mobilitat quotidiana segons motiu del desplaçament

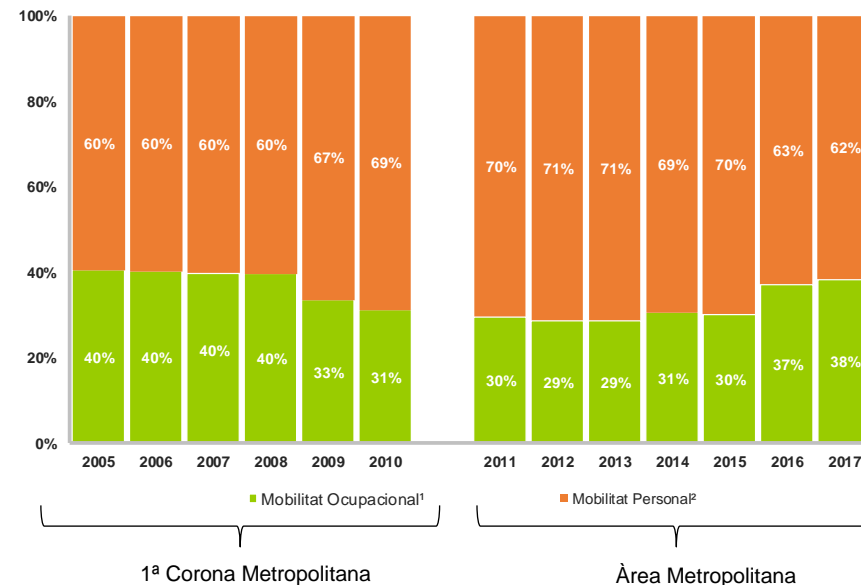
Motiu de desplaçament. Població resident a l'AMB, 2016-2017

Motiu del desplaçament	2017		2016	
	Absolut	%	Absolut	%
Treball	1.604.557	18,2%	1.550.095	17,1%
Estudis	299.080	3,4%	343.362	3,8%
Mobilitat ocupacional	1.903.637	21,6%	1.893.457	20,9%
Compres	762.911	8,6%	825.717	9,1%
Acompanyar persones	692.780	7,9%	668.882	7,4%
Oci/diversió/àpats/esports	532.522	6,0%	576.275	6,4%
Gestions personals	329.043	3,7%	257.983	2,8%
Passeig	305.108	3,5%	322.841	3,6%
Visita amic/familiar	230.191	2,6%	301.114	3,3%
Metge/hospital	209.441	2,4%	221.940	2,4%
Mobilitat personal	3.061.996	34,7%	3.174.752	35,0%
Tornada a casa	3.854.701	43,7%	4.004.880	44,1%
Total	8.820.334	100,0%	9.073.090	100,0%

Font: Enquesta de mobilitat en dia feiner (ATM, Ajuntament de Barcelona, AMTU, AMB i IDESCAT).

→SIMBA

Distribució dels desplaçaments dels residents segons motiu, 2005-2017

¹Inclou els desplaçaments per motius ocupacionals i les respectives tornades a casa.

²Inclou els desplaçaments per motius personals i les respectives tornades a casa.

Nota: Les dades 2005-2010 fan referència a l'antic àmbit EMT (18 municipis); les dades 2011-2015 a l'AMB (36 municipis).

Font: Enquesta de mobilitat en dia feiner (ATM, Ajuntament de Barcelona, AMTU, AMB i IDESCAT).

Durant l'any 2017 s'han arribat a realitzar un total de 8,8 milions de desplaçaments. Això suposa una reducció del 2,8% respecte l'any 2016. La mobilitat ocupacional ha incrementat lleugerament respecte l'any anterior (10.180 desplaçaments), i representa el 21,6% del total de desplaçaments. La mobilitat personal ha disminuït respecte l'any anterior (112.756 desplaçaments), però segueix sent la que genera més desplaçaments: el 62% del total. Els motius principals de desplaçaments són anar a treballar (18,2%) seguidament d'anar a comprar (8,6%).

69. Mobilitat quotidiana segons repartiment modal

Mitjà de transport dels desplaçaments. Població resident a l'AMB, 2016-2017

Mitjà de transport	2017		2016	
	Absolut	%	Absolut	%
Caminant	3.505.373	39,7%	3.771.677	41,6%
Bicicleta	201.608	2,3%	165.719	1,8%
Vehicles de mobilitat personal (VMP) i cadira de rodes	19.716	0,2%	-	-
Total mobilitat activa	3.726.697	42,3%	3.937.396	43,4%
Autobús	943.700	10,7%	895.361	9,9%
Metro	1.013.199	11,5%	970.263	10,7%
Altres ferroviaris (FGC, Rodalies Renfe, Tramvia)	534.528	6,1%	533.296	5,9%
Resta transport públic	91.294	1,0%	97.591	1,1%
Total transport públic	2.582.722	29,3%	2.496.511	27,5%
Cotxe conductor	1.679.522	19,0%	1.786.356	19,7%
Cotxe acompanyant	259.237	2,9%	281.593	3,1%
Moto	511.985	5,8%	524.796	5,8%
Resta vehicle privat	60.171	0,7%	46.439	0,5%
Total vehicle privat	2.510.915	28,5%	2.639.184	29,1%
Total	8.820.334	100,0%	9.073.091	100,0%

Font: Enquesta de mobilitat en dia feiner (ATM, Ajuntament de Barcelona, AMTU, AMB i IDESCAT).

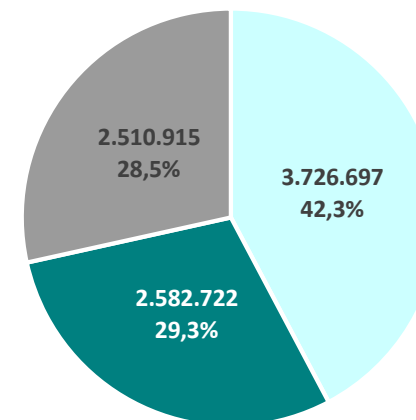
La població resident a l'AMB ha reduït sensiblement els seus desplaçaments a peu i en vehicle privat (7,1% i 4,9% respectivament), mentre que l'ús del transport públic i la bicicleta ha incrementat un 3,5% i 21,7% respecte l'any 2016.

El 39,9% dels desplaçaments de la població resident es fan caminant i en VMP i el 2,3% en bicicleta. El percentatge de desplaçaments en transport públic és de 29,3% i el dels realitzats en transport privat sés del 28,5%.

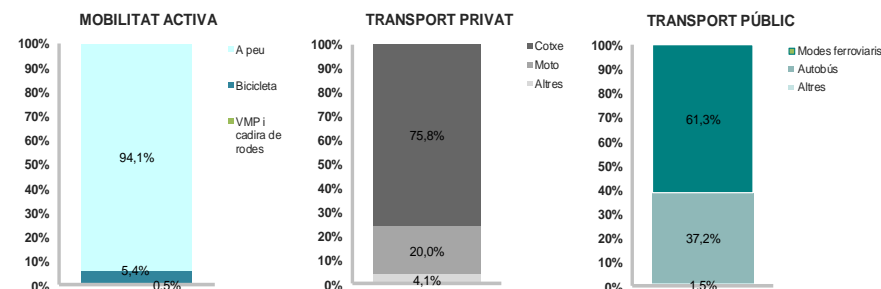
Cal destacar que entre el transport privat, el cotxe és emprat per realitzar el 75,8% dels desplaçaments. D'altra banda entre els mitjans de transport públic els modes ferroviaris s'utilitzen en el 61,3% dels desplaçaments.

→SIMBA

Modes de transport. Població resident a l'AMB, 2017

■ Mobilitat activa ■ Transport públic ■ Transport privat

Font: Enquesta de mobilitat en dia feiner (ATM, Ajuntament de Barcelona, AMTU, AMB i IDESCAT).

70. Autocontenció municipal

Autocontenció municipal segons corona de residència i mode de transport. Població resident a l'AMB, 2017

Corona	Autocontenció municipal (%)		
	Mobilitat activa	Transport públic	Transport privat
Barcelona	98,1	85,4	63,9
Resta 1a corona metropolitana	88,5	24,0	27,3
Total 1a corona metropolitana	94,4	63,9	44,8
2a corona metropolitana	89,7	8,6	30,2
Total àrea metropolitana de Barcelona	94,0	60,9	41,6

Font: Enquesta de mobilitat en dia feiner (ATM, Ajuntament de Barcelona, AMTU, AMB i IDESCAT).

L'autocontenció es pot definir com el percentatge de desplaçaments realitzats per la població resident que tenen com origen i destinació el propi àmbit de residència. Es pot calcular des de la perspectiva del municipi, comarca o corona de residència.

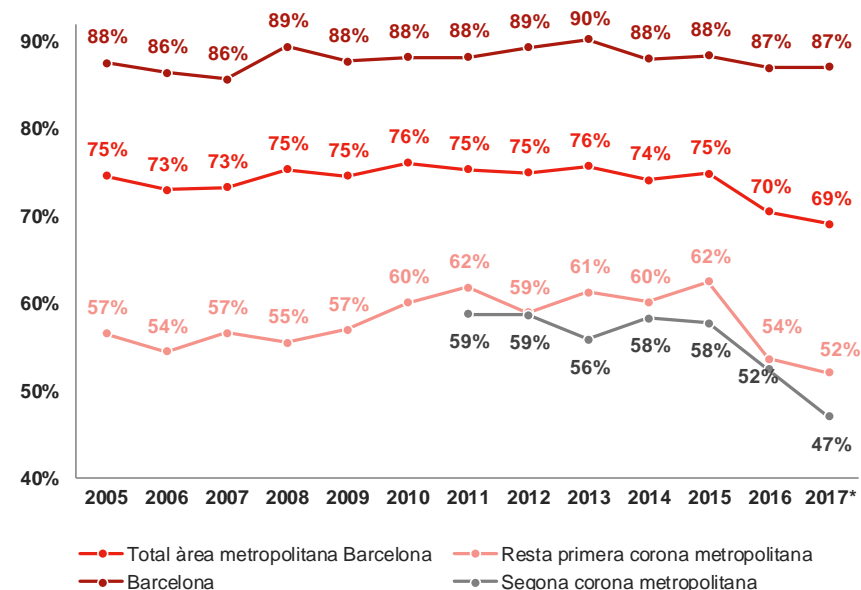
L'autocontenció de Barcelona es manté pràcticament constant durant els 12 anys analitzats (2005-2017). Segueix sent l'àmbit amb una autocontenció municipal major: el 87% dels desplaçaments dels seus residents es fan dins de la ciutat.

No succeeix el mateix amb els residents a la 1a corona i 2a corona metropolitananes, on aquesta proporció és menor (52% i 47% respectivament). Respecte l'any 2016, els valors d'autocontenció en aquest dos àmbits han disminuït sensiblement.

L'autocontenció municipal de la població que fa ús de modes de transport no motoritzats és la més elevada independentment de l'àmbit territorial. L'autocontenció municipal de la població que fa ús de modes de transport públic decreix quan s'allunya de la ciutat de Barcelona i per tant, d'una xarxa de transport públic més densa. L'autocontenció municipal de la població que fa ús de modes de transport privat motoritzats és el doble entre els residents de Barcelona que entre els de la resta de l'AMB.

Autocontenció municipal segons corona de residència. Població resident a l'AMB, 2005-2017

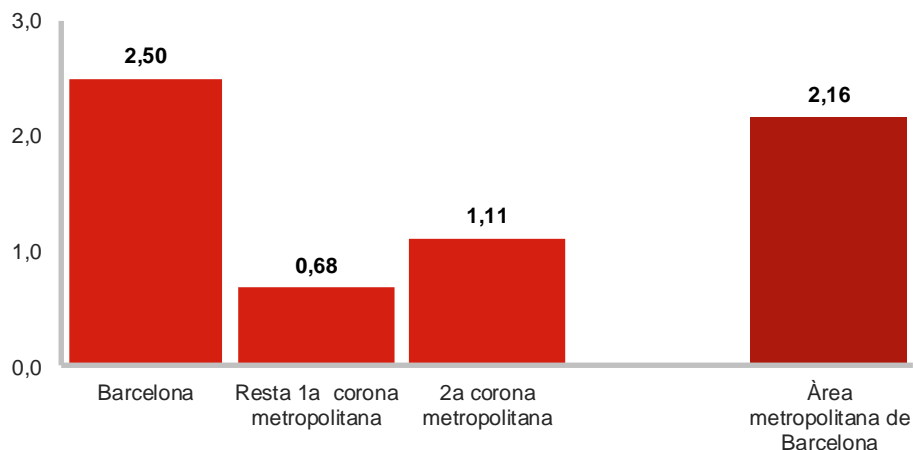
Nota: Les dades 2003-2010 fan referència a l'antic àmbit EMT (18 municipis); les dades 2011-2015 a l'AMB (36 municipis).

Nota: *dades provisionals.

Font: Enquesta de mobilitat en dia feiner (ATM, Ajuntament de Barcelona, AMTU, AMB i IDESCAT).

71. Ràtio d'atracció i emissió (RAE)

Ràtio d'atracció i emissió (RAE) per corones de residència de l'AMB, 2017

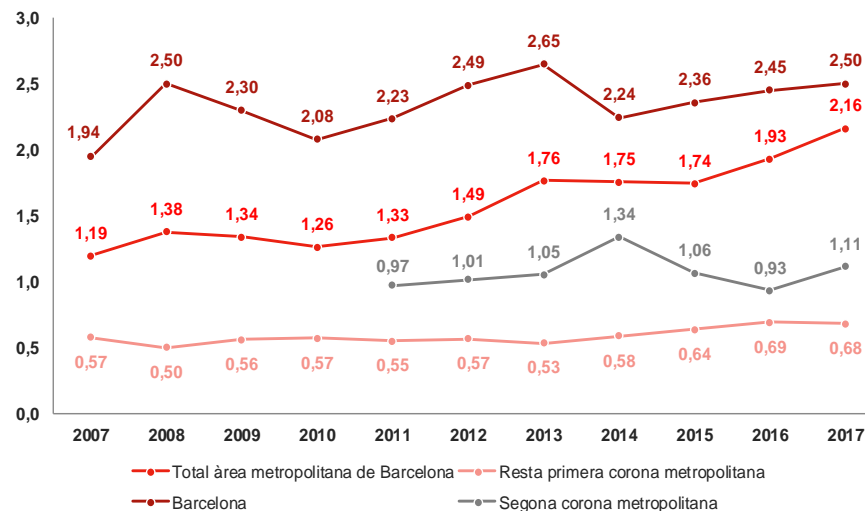

Font: Enquesta de mobilitat en dia feiner (ATM, Ajuntament de Barcelona, AMTU, AMB i IDESCAT).

La ràtio d'atracció i emissió (RAE) és un indicador utilitzat per conèixer les relacions d'un àmbit territorial amb la resta. És el quocient entre el nombre de desplaçaments atrats i el nombre de desplaçaments emesos. Valors inferiors a 1 indiquen que l'àmbit és emissor i valors per sobre d'1 que és receptor. D'aquesta manera, la RAE permet classificar els àmbits com a receptors o generadors de desplaçaments

El territori de l'AMB que atrau més desplaçaments és la ciutat de Barcelona, amb un valor de 2,50. L'any 2017 els municipis de la segona corona metropolitana passen a tenir una RAE major que 1. Els valors de la resta de territori es mantenen més o menys estables respecte l'any anterior.

Ràtio d'atracció i emissió (RAE) per corones de residència. Població resident a l'AMB, 2007-2017

Nota.- Les dades 2005-2010 fan referència a l'antic àmbit EMT (18 municipis); les dades 2011-2017 a l'AMB (36 municipis).

Font: Enquesta de mobilitat en dia feiner (ATM, Ajuntament de Barcelona, AMTU, AMB i IDESCAT).

72. Trànsit (IMD) en vies d'ús d'alta capacitat

Intensitat mitjana diària (IMD) en trams d'autopistes de peatge, 2016-2017

Via	Longitud tram (km)	IMD	2017	2016	Variació 2017-2016	
					Absolut	%
Barcelona-Tarragona AP-7	100,4	IMD	54.255	52.459	1.796	3,42%
		% pesants	18,26%	17,98%		
Montmeló-Papiol AP-7	26,6	IMD	114.353	109.884	4.469	4,07%
		% pesants	19,97%	20,45%		

Font: Ministerio de Fomento.

Via	Longitud tram (km)	2017	2016	Variació 2017-2016	
				Absolut	%
AP-2 Saragossa-Mediterrani	478	27.559	26.789	770	2,9%
C-33 Barcelona-Montmeló	66	51.563	50.231	1.332	2,7%
C-32 Castelldefels-el Vendrell	47	25.408	24.116	1.292	5,4%

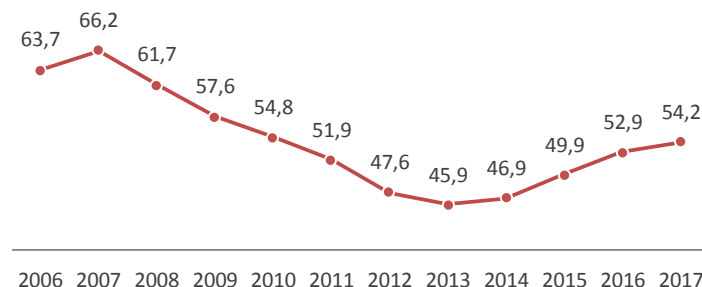
Font: Abertis.

Les intensitats mitjanes diàries de diferents trams d'autopistes que donen servei a l'àmbit metropolità mostren un increment de vehicles l'any 2017 respecte l'any 2016. El tram en què més ha crescut el nombre de vehicles ha estat el de la C-32 Castelldefels-el Vendrell (5,4%). El percentatge de vehicles pesants en el tram Barcelona-Tarragona AP-7 és lleugerament superior al de l'any 2016. No obstant, en el tram Montmeló – Papiol AP-7 el percentatge de vehicles pesants és inferior. Tot i així, els canvis no són molt destacables respecte l'any 2016.

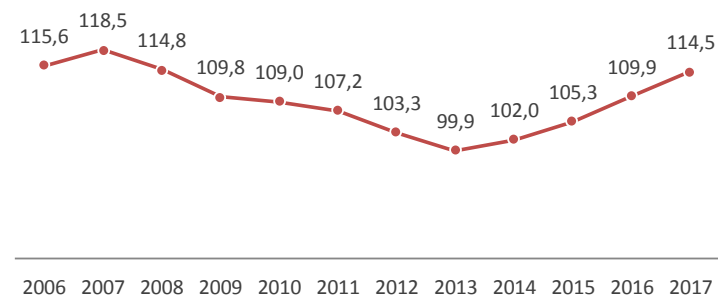
Entre els trams analitzats destaca el de Montmeló-Papiol AP-7, que comptabilitza 114.353 vehicles l'any 2017 i manté el creixement iniciat el 2013, després del període de crisi. El seu trànsit se situa ja en valors de l'any 2008. No obstant, no ha arribat a l'any record que fou el 2007.

→SIMBA

IMD (milers). Barcelona-Tarragona AP-7, 2006-2017

IMD (milers). Montmeló-Papiol AP7, 2006-2017

Font: Ministerio de Fomento.

73. Accidents de trànsit

Víctimes d'accidents de trànsit a l'AMB, 2016-2017

	Víctimes	2017*	2016	Variació víctimes 2017-2016
Carretera	Ferits	2.757	3.650	-24,5%
	Morts	21	12	75,0%
	Total	2.778	3.662	-24,1%
Zona urbana	Ferits	16.291	15.455	5,4%
	Morts	23	38	-39,5%
	Total	16.314	15.493	5,3%
Total	Ferits	19.048	19.105	-0,3%
	Morts	44	50	-12,0%
	Total	19.092	19.155	-0,3%
Carretera	Morts/ 100.000 hab	6,5	3,7	73,9%
Zona urbana	Morts/ 100.000 hab	7,1	11,8	-39,9%
Total	Morts/ 100.000 hab	13,5	15,5	-12,6%

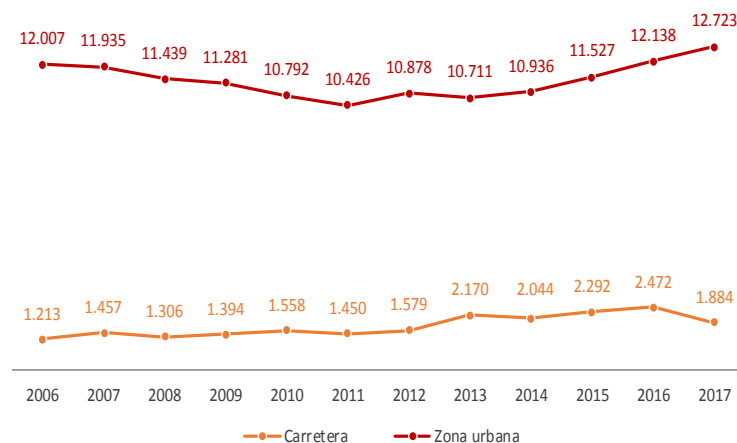
* Dades provisionals.
Font: SCT.

El nombre d'accidents de trànsit amb víctimes residents a l'AMB durant l'any 2017 ha incrementat amb 585 víctimes respecte l'any anterior. El nombre de víctimes d'accidents de trànsit, en canvi, s'ha reduït en 6 víctimes respecte l'any 2016. Pel que fa el nombre de víctimes per tipus de via, els ferits en carretera ha disminuït un 24,5%, tot i així, el nombre de morts ha augmentat un 75% (de 12 víctimes mortals el 2016 a 21 al 2017). En zona urbana, el total de morts ha disminuït notablement (39,5%), mentre que el nombre de ferits ha incrementat un 5,4%. Cal remarcar també que el nombre de víctimes en zona urbana representa un 85,4% del total del 2017.

L'any 2017 hi ha hagut 6 víctimes mortals menys que l'any anterior (de 50 víctimes el 2016 a 44 el 2017).

→SIMBA

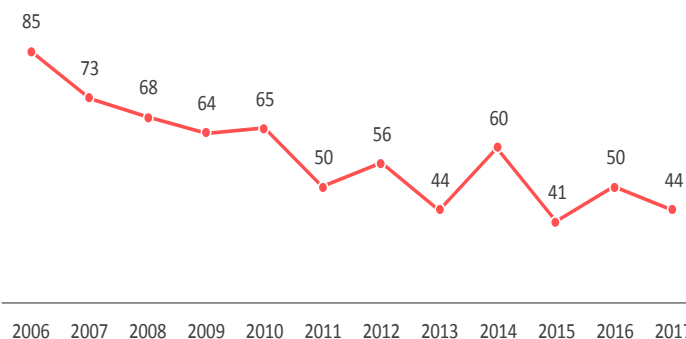
Accidents de trànsit amb víctimes a l'AMB, 2006-2017

Font: SCT

* Les dades del 2017 són provisionals

Víctimes d'accidents de trànsit a l'AMB, 2006-2017

Font: SCT

* Les dades del 2017 són provisionals

74. Índex de motorització

Parc de vehicles. AMB i Catalunya, 2016-2017

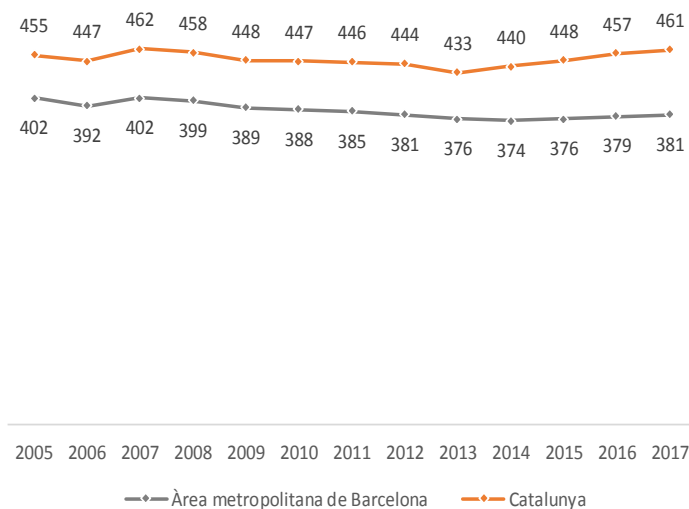
		2017	2016	Variació 2017-2016	
				Abs.	%
Catalunya a	Turismes	3.481.340	3.436.275	45.065	1,3%
	Motocicletes	807.080	782.722	24.358	3,1%
	Camions furgonetes ⁱ	747.474	770.531	-23.057	-3,0%
	Tractors industrials	27.475	26.646	829	3,1%
	Autobusos i altres	159.406	155.766	3.640	2,3%
	Total vehicles	5.222.775	5.171.940	50.835	1,0%
AMB	Turismes	1.236.249	1.224.057	12.192	1,0%
	Motocicletes	391.531	380.451	11.080	2,9%
	Camions furgonetes ⁱ	214.394	216.924	-2.530	-1,2%
	Tractors industrials	6.516	6.378	138	2,2%
	Autobusos i altres	41.195	40.585	610	1,5%
	Total vehicles	1.889.885	1.868.395	21.490	1,2%

Font: DGT.

Nota: No s'inclouen ciclomotors.

→SIMBA

Índex de motorització (turismes/1.000 habitants). AMB i Catalunya, 2005-2017

Font: DGT

El parc de vehicles ha augmentat el 2017 respecte el 2016, tant a l'àrea metropolitana de Barcelona (1,2%) com a Catalunya (1,0%).

Pel que fa al parc de motocicletes, l'augment tant a Catalunya com a a l'àrea metropolitana de Barcelona és notable (3,1% i 2,9%, respectivament).

El 35,6% del parc de turismes de Catalunya es localitza als municipis metropolitans, si bé engloben el 43,0 de la població. L'índex de motorització és 80 punts inferior en aquest àmbit que a la resta de Catalunya.

75. Matriculacions segons tipus de vehicle i tipus de combustible

→SIMBA

Matriculacions a l'AMB segons tipus de combustible, 2017-2016

	Matriculacions 2017		Matriculacions 2016		Variació 2017-2016	
	Abs.	%	Abs.	%	Abs.	%
Gasolina	52.654	61,5%	49.361	58,7%	3.293	6,7%
Diesel	26.889	31,4%	31.118	37,0%	-4.229	-13,6%
Elèctric Pur	1.350	1,6%	1.092	1,3%	258	23,6%
Elèctric Híbrid	4.193	4,9%	2.325	2,8%	1.868	80,3%
Altres	539	0,6%	200	0,2%	339	169,5%
Total	85.625	100,0%	84.096	100,0%	1.529	1,8%

Matriculacions a l'AMB segons tipus de vehicle i combustible, 2017

	Gasolina	Dièsel	Elèctric Pur	Elèctric Híbrid	Altres	Total
Camions	81	2.446	20	0	11	2.558
Furgonetes	253	3.388	72	2	52	3.767
Autobús	0	241	0	56	0	297
Turismes	30.968	19.469	752	4.135	449	55.773
Motocicletes	20.014	4	174	0	0	20.192
Ciclomotors	1.305	54	194	0	0	1.553
Tractors industrials	1	482	1	0	6	490
Altres vehicles	32	400	134	0	15	581
Total	52.654	26.484	1.347	4.193	533	85.211

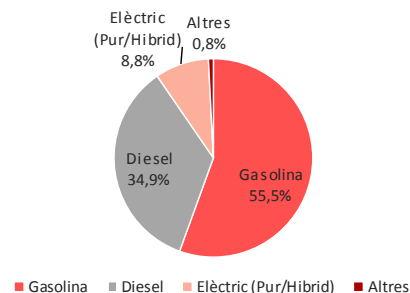
*Dades provisionals
Font: DGT.

La matriculació de vehicles elèctrics i de gasolina guanya pes a l'AMB en detriment a la dels vehicles dièsel, que han disminuït un 13,6%.

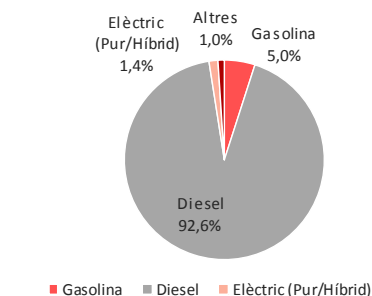
El pes dels vehicles dièsel en matriculacions ha disminuït en 5,6 punts percentuals aquest darrer any; els de gasolina han guanyat 2,8 punts percentuals i els híbrids i elèctrics han guanyat 2,4 punts percentuals. Les matriculacions de vehicles elèctrics i híbrids representen el 8,8% en el cas de turismes, el 2,0 % en les furgonetes-camions i l'1,7% en el cas dels vehicles de dues rodes.

Matriculacions a l'AMB segons tipus de vehicle i de combustible, 2017

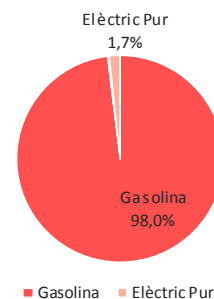
Turismes

Camions i furgonetes

Motocicletes i ciclomotors

Font: DGT.
Nota: Dades 2017 provisionals

76. Demanda de la xarxa de transport públic col·lectiu

Viatges anuals (milions) a l'àmbit del Sistema Tarifari Integrat de l'Autoritat del Transport Metropolità de Barcelona, 2016-2017

Mitjà de transport	Viatges (milions)		Variació 2017-2016	
	2017	2016	Absolut	%
Metro	390,4	381,5	8,9	2,3%
FGC	84,3	81,4	2,9	3,6%
Rodalies Renfe	113,4	108,2	5,2	4,8%
Tramvia metropolità	28,0	26,8	1,2	4,5%
Total transport ferroviari	616,1	597,9	18,2	3,0%
Autobús AMB (gestió directa TMB)	202,0	195,8	6,2	3,2%
Autobús AMB (gestió indirecta)	90,1	86,6	3,5	4,0%
Autobús interurbà Generalitat	35,7	33,9	1,8	5,3%
Autobús urbà	41,2	39,8	1,4	3,5%
Total transport en autobús	369,0	356,1	12,9	3,6%
Total transport públic col·lectiu	985,1	954,0	31,1	3,3%

Font: ATM.

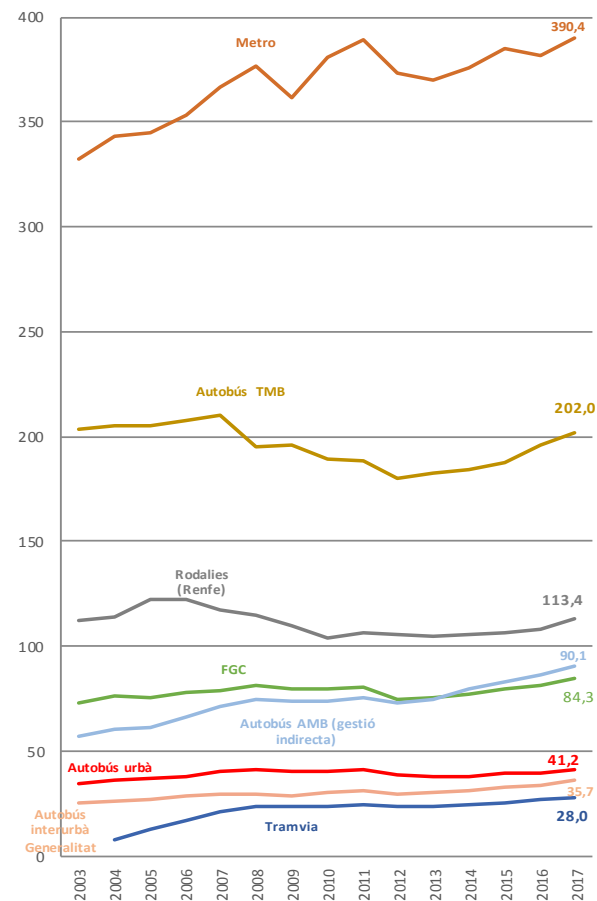
El 2017 s'han realitzat el 3,3% més de viatges en transport públic col·lectiu que l'any 2016, això suposa un total de 985 milions de viatges en l'àmbit del Sistema Tarifari Integrat de Barcelona.

La variació de la demanda en autobús (3,6%), és superior a la variació amb mitjans ferroviaris (3,0%).

L'autobús interurbà de la Generalitat és el que ha tingut un augment de la demanda més notable, del 5,3% respecte l'any anterior. El segueixen Rodalies Renfe (4,8%), el tramvia metropolità (4,5%) i l'autobús AMB de gestió indirecta (4,0%).

→SIMBA

Viatges anuals (milions) a l'àmbit del Sistema Tarifari Integrat de l'Autoritat del Transport Metropolità de Barcelona, 2003-2017

Font: ATM.

77. Oferta de la xarxa de transport públic col·lectiu

Oferta anual en (veh-km,milions) a l'àmbit del Sistema Tarifari Integrat de l'Autoritat del Transport Metropolità de Barcelona, 2016 -2017

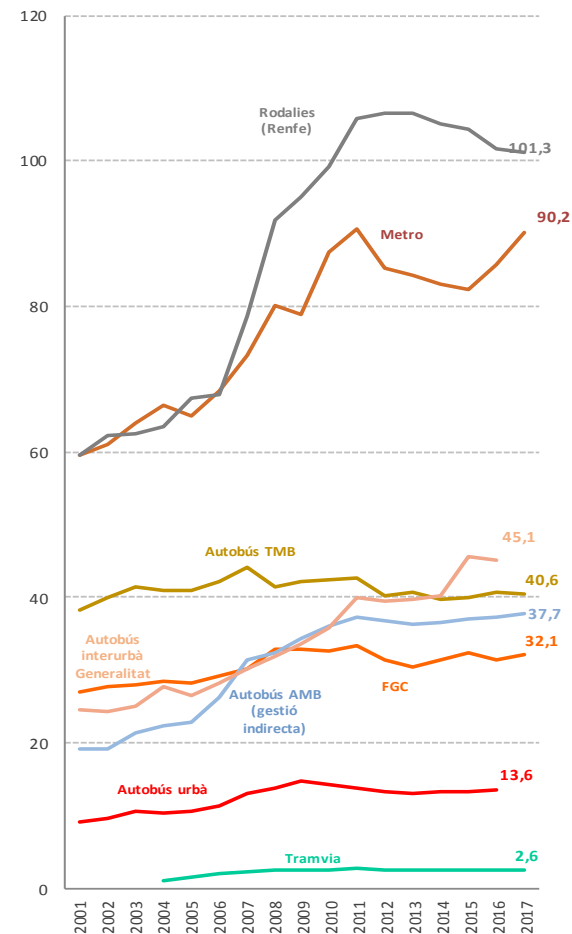
Mitjà de transport	Veh-km (milions)		Variació 2017-2016	
	2017	2016	Absolut	%
Metro	90,2	85,8	4,4	5,2%
FGC	32,1	31,5	0,6	1,9%
Rodalies (Renfe)	101,3	101,6	-	-
Tramvia metropolità	2,6	2,5	0,1	2,8%
Total transport ferroviari	nd	221,4	-	-
Autobús AMB (TMB gestió directa)	40,6	40,6	0,0	0,0%
Autobús AMB (gestió indirecta)	37,7	37,4	0,3	0,8%
Autobús interurbà Generalitat	nd	45,1	-	-
Autobús urbà municipal	nd	13,6	-	-
Total transport en autobús	nd	136,7	-	-
Total transport públic col·lectiu	nd	358,1	-	-

*Des de gener de 2015 l'àmbit del STI s'amplia a les comarques d'Osona, Berguedà i Ripollès.
Font: TransMet Xifres (2016) i dades operadors (2017).

Les dades sobre oferta dels serveis de transport públic metropolità indiquen un lleuger augment en el nombre de veh-km recorreguts en tots els mitjans de transport, excepte en l'autobús AMB (TMB gestió directa) que es manté igual que l'any anterior. Dels mitjans de què es disposen dades, el metro és el que ha incrementat més l'oferta, amb un 5,2%, seguit del tramvia metropolità amb un 2,8%.

→SIMBA

Vehicles-km (milions) a l'àmbit del Sistema Tarifari Integrat de l'Autoritat del Transport Metropolità de Barcelona, 2001-2017

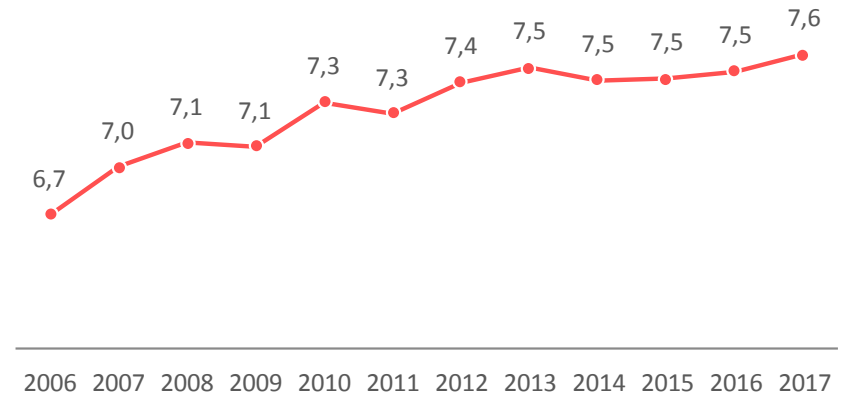
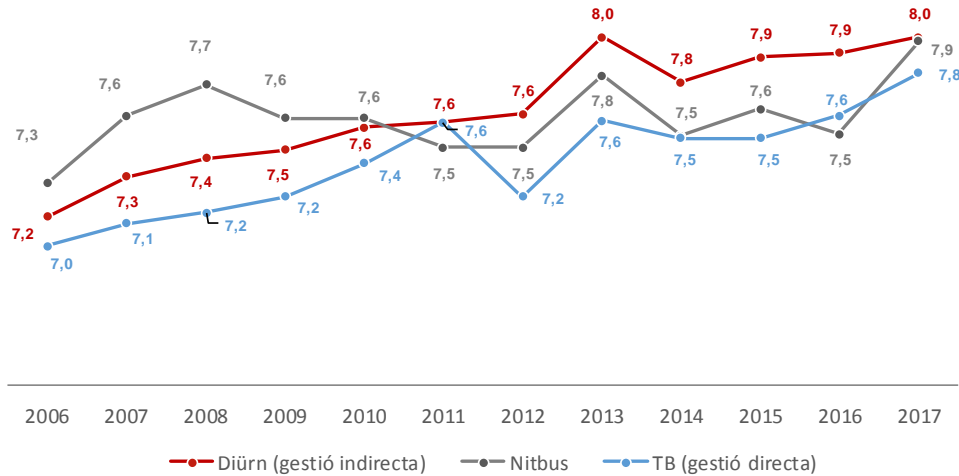
Font:ATM i diferents operadors.

78. Satisfacció dels serveis de transport públic col·lectiu

Valoració del servei d'autobusos de l'AMB. Diürn (gestió indirecta), Nitbus i Transports de Barcelona (gestió directa), 2006-2017

Valoració del servei. Servei de metro (Ferrocarrils Metropolitans de Barcelona), 2006 -2017

Font: AMB.

Font: TMB.

El servei d'autobús continua essent, en termes generals, millor valorat que el servei de metro.

En 2017 augmenta lleugerament la valoració del servei d'autobús diürn gestionat indirectament per l'AMB, amb un valor de 8,0, superior a la valoració del servei de Transports de Barcelona (se situa en 7,8). La valoració del Nitbus incrementa notablement la seva valoració amb quatre dècimes respecte l'any 2016. És el servei amb major millora respecte 2016.

La valoració del servei de metro augmenta una dècima respecte l'any anterior.

79. Flota dels serveis d'autobús metropolitans segons tipus de carburant

→SIMBA

Flota operativa segons tipus de carburant de Transports de Barcelona, 2016-2017

Flota disponible	TB (gestió directa)				Variació 2017-2016	
	2017		2016		Absolut	%
Gasoil	419	41,6%	452	45,9%	-33	-7,3%
Gas natural comprimit	378	37,5%	372	37,8%	6	1,6%
Híbrids	207	20,5%	156	15,9%	51	32,7%
Elèctric	4	0,4%	4	0,4%	0	0,0%
Total	1.008	100,0%	984	100,0%	24	2,4%

Font: TMB.

En el darrer any s'han incrementat els autobusos híbrids en el servei de TB (51 vehicles més) i s'han reduït els dièsel (en 33 unitats). En el cas de la flota destinada als serveis de gestió indirecta, s'ha mantingut bastant estable respecte el 2016 (només s'han incorporat dos vehicles dièsel en els serveis diürns).

Actualment, el pes dels autobusos híbrids i elèctrics és del 20,9% en la flota de TB, del 3,1% en el servei diürn metropolità i del 3,2% en el nocturn.

Flota operativa segons tipus de carburant del servei d'autobús metropolità (gestió indirecta AMB) en horari diürn, 2016-2017

Flota disponible	Diürn (gestió indirecta)				Variació 2017-2016	
	2017		2016		Absolut	%
Dièsel/ Biodièsel	496	96,9%	494	96,9%	2	0,4%
Híbrids (dièsel-elèctrics)	16	3,1%	16	3,1%	0	0,0%
Total	512	100,0%	510	100,0%	2	0,4%

Font: AMB.

Flota operativa en horari nocturn segons tipus de carburant, 2016-2017

Flota disponible	Nitbus				Variació 2017-2016	
	2017		2016		Absolut	%
Dièsel/ Biodièsel	120	96,8%	120	96,8%	0	-
Híbrids (dièsel-elèctrics)	3	2,4%	3	2,4%	0	-
Elèctrics	1	0,8%	1	0,8%	0	-
Total	124	100,0%	124	100,0%	0	-

Font: AMB.

80. Abonats i demanda del servei Bicing

Característiques del servei Bicing, 2017-2016

	Viatges		Variació 2017-2016	
	2017	2016	Absolut	%
Estacions	420	420	0	0,00%
Bicicletes	6.000	6.000	0	0,00%
Abonats	106.688	102.353	4.335	4,24%
Milers de viatges	14.155	14.253	-98	-0,69%

Font: web Bicing.

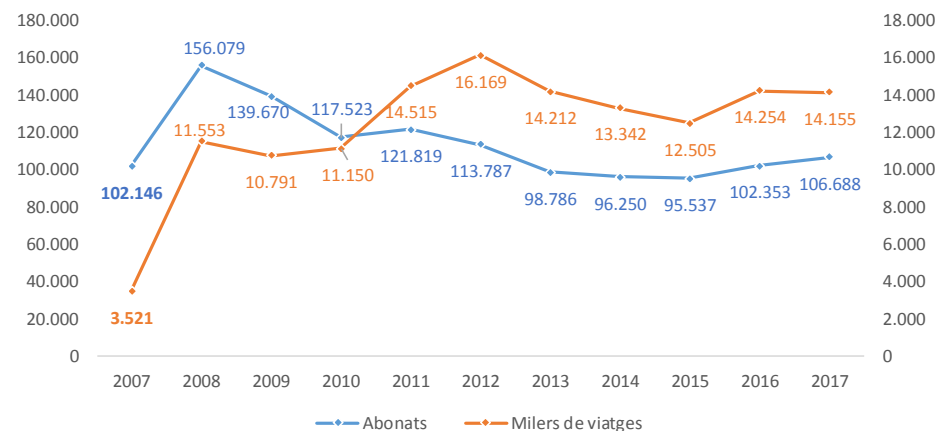
80

Entre els anys 2016 i 2017 s'ha donat un increment del nombre d'abonats al servei del Bicing (4,24%), però el nombre de viatges realitzats ha disminuït lleugerament (-0,69%).

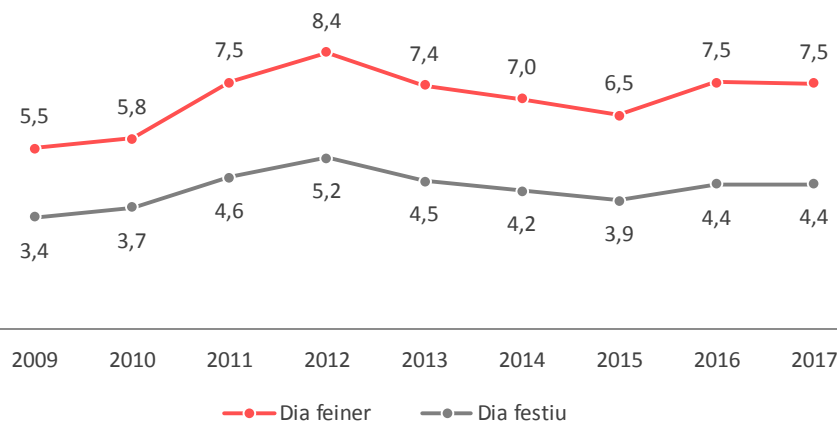
La mitjana d'usos per bicicleta i dia es manté igual que l'any 2016, tant en dia feiner com festiu (7,5 i 4,4 respectivament).

→SIMBA

Abonats al servei de Bicing i milers de viatges, 2007-2017

Mitjana d'usos per bicicleta i dia del servei Bicing, 2009-2017

Font: BSM i web Bicing.

81. Abonats i demanda del servei Bicibox

Característiques del servei Bicibox, 2017-2016

	2017	2016	Variació 2017-2016	
			Absolut	%
Mòduls	156	156	0	0%
Places d'aparcament	1.729	1.729	0	0%
Usuaris registrats	9.890	7.718	2.172	28%

Font: AMB.

El servei d'aparcament Bicibox l'any 2017 té 9.890 usuaris registrats, que suposen un increment del 28% respecte l'any anterior.

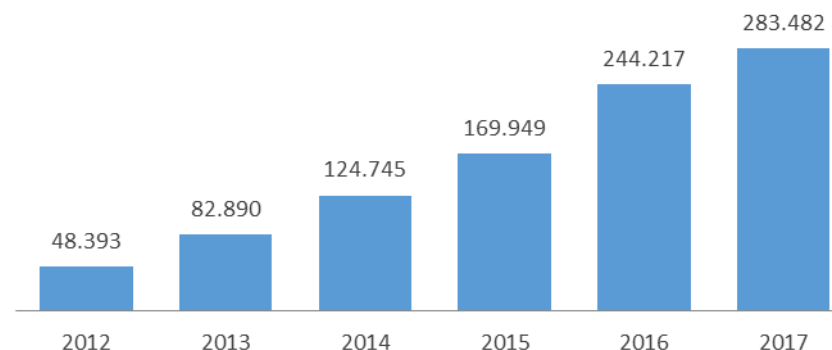
El nombre de mòduls i de places d'aparcament, s'ha mantingut estable el 2017 respecte 2016.

El nombre de bicicletes estacionades ha incrementat notablement el 2017, en un 16,1%. S'ha passat de 244.217 l'any 2016 a 283.482 el 2017.

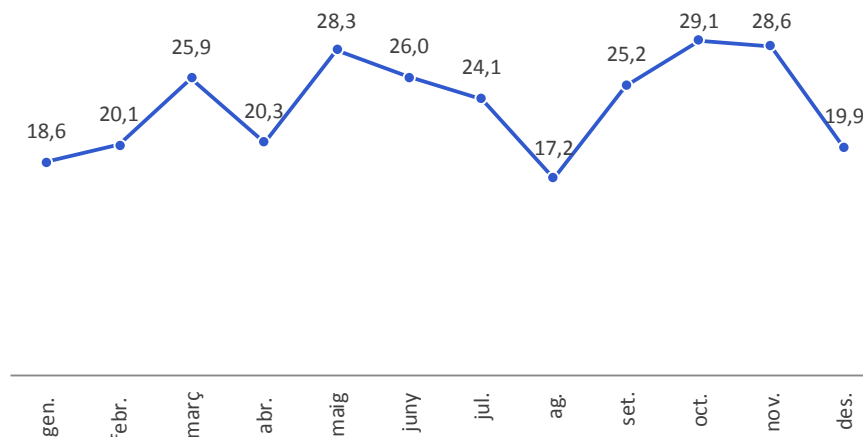
Pel que fa la distribució de bicicletes estacionades per mesos durant l'any 2017, els mesos amb major activitat han estat l'octubre i el novembre. En canvi, els mesos de gener, abril i desembre (els quals coincidiren en períodes de vacances i de més fred) són els mesos amb menys bicicletes estacionades al servei Bicibox.

→SIMBA

Bicicletes estacionades del servei Bicibox, 2012-2017

Bicicletes estacionades (milers) del servei Bicibox per mesos, 2017

Font: AMB.

82. Llicències de taxis segons combustible

Llicències de taxi segons tipus de combustible, 2005-2017

	Gasoil	Altres (híbrids, GLP, etc.)	Total	Gasoil	Altres (híbrids, GLP, etc.)	Total
2005	10.177	168	10.345	98%	2%	100%
2006	10.263	106	10.369	99%	1%	100%
2007	10.272	96	10.368	99%	1%	100%
2008	9.837	543	10.380	95%	5%	100%
2009	9.637	755	10.392	93%	7%	100%
2010	9.329	1.089	10.418	90%	10%	100%
2011	8.783	1.651	10.434	84%	16%	100%
2012	8.325	2.163	10.488	79%	21%	100%
2013	7.948	2.553	10.501	76%	24%	100%
2014	7.538	2.961	10.499	72%	28%	100%
2015	7.378	3.118	10.496	70%	30%	100%
2016	7.160	3.347	10.507	68%	32%	100%
2017	6.780	3.710	10.490	65%	35%	100%

Font: Institut Metropolità del Taxi.

Actualment, hi ha 10.490 llicències de taxi gestionades per l'IMT. En el darrer any s'ha produït un descens total de 17 llicències. Pel que fa al tipus de carburant, el gasoil és el que més ha disminuït, 380 llicències menys en relació l'any 2016 (-5,3%). Les llicències de taxis híbrids han augmentat en 276 (+10,3%). Les llicències de gas natural són les que han experimentat major creixement relatiu (54%).

D'entre els vehicles que realitzen el servei de taxi, el gasoil continua sent el combustible majoritari l'any 2017: un 65% dels vehicles funcionen amb aquest combustible. No obstant això, el seu pes relatiu en el total de la flota ha disminuït notablement deixant pas a altres combustibles alternatius, que enguany representen el 35% de la flota (l'any 2007 eren el 2%).

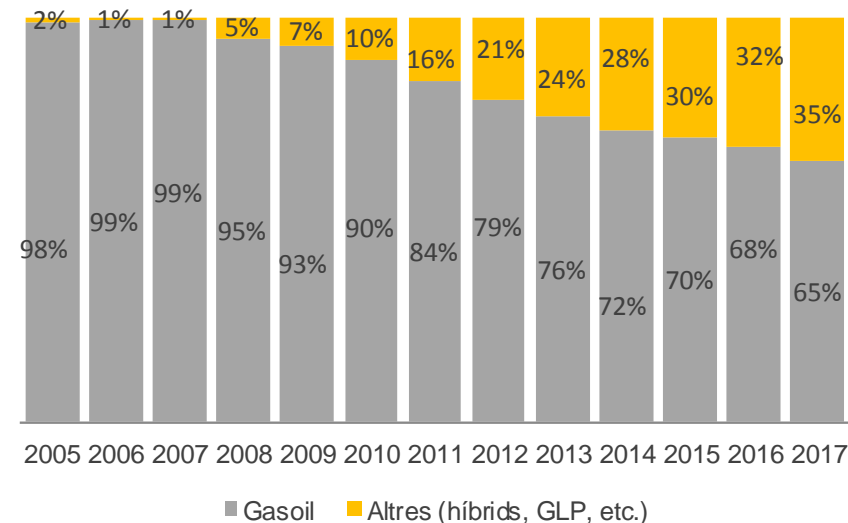

Llicències de taxis segons tipus de combustible, 2017 i 2016

Tipus de carburant	2017		2016		Variació 2017-2016
	Absolut	%	Absolut	%	
Gasoil	6.780	64,6%	7.160	68,1%	-380
Híbrids	2.953	28,2%	2.677	25,5%	276
GLP-Autogas	639	6,1%	607	5,8%	32
Gas natural	94	0,9%	37	0,4%	57
Elèctric	24	0,2%	26	0,2%	-2
Total	10.490	100,0%	10.507	100,0%	-17

Font: Institut Metropolità del Taxi.

Llicències de taxis segons combustibles, 2005-2017

Font: Institut Metropolità del Taxi.

83. Passatgers i mercaderies per via marítima

→SIMBA

Passatgers i tones mogudes al port de Barcelona, 2016 i 2017

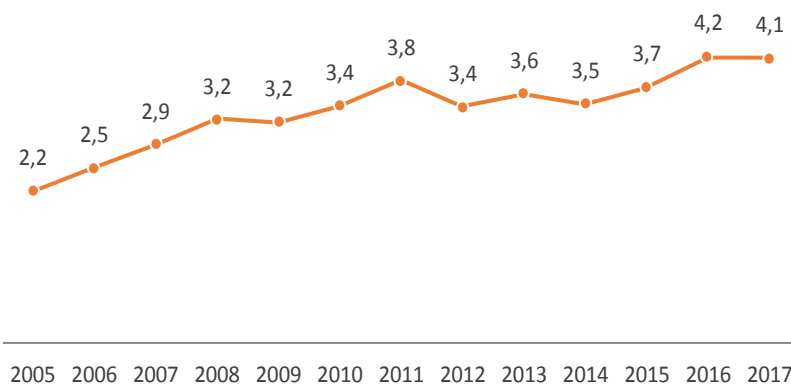
	Ferries línia regular		Variació 2017-2016	
	2017	2016	Absolut	%
Ferries línia regular	3.283	3.135	148	4,72%
Passatgers desembarcats	708.135	633.735	74.400	11,74%
Passatgers embarcats	716.617	640.495	76.122	11,88%
Total passatgers	1.424.752	1.274.230	150.522	11,81%
	Creuers turístics		Variació 2017-2016	
	2017	2016	Absolut	%
Creuers turístics	778	758	20	2,64%
Passatgers desembarcats	719.871	776.610	-56.739	-7,31%
Passatgers embarcats	720.512	773.601	-53.089	-6,86%
Passatgers en trànsit	1.271.864	1.133.288	138.576	12,23%
Total passatgers	2.712.247	2.683.499	28.748	1,07%
	Tones (milions)		Variació 2017-2016	
	2017	2016	Absolut	%
Port de Barcelona	60,07	48,57	11,50	23,68%

Font: Port de Barcelona i Ministerio de Fomento.

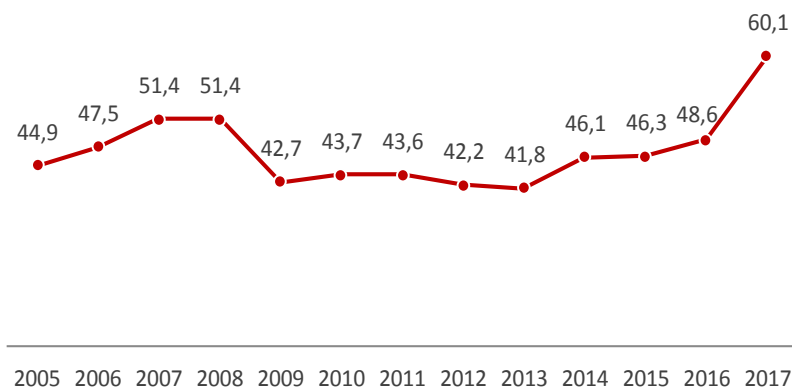
El Port de Barcelona manté pràcticament el nombre de passatgers respecte l'any anterior. La majoria de passatgers (2,7 milions de passatgers) provenen de creuers turístics. El nombre de passatgers embarcats i desembarcats són els únics que han disminuït respecte l'any anterior.

Les tones de mercaderies mogudes al port de Barcelona l'any 2017 (60,07 milions), suposen un increment del 23,68% respecte el 2016 i confirma la tendència a l'alça del sector des del 2013, superant ja els valors de l'any 2007 i 2008 i assolint així un rècord històric.

Passatgers al port de Barcelona (milions de passatgers), 2005-2017

Tones mogudes al port de Barcelona (milions de tones), 2005-2017

Font: Port de Barcelona.

84. Passatgers i mercaderies per via aèria

Passatgers i tones mogudes a l'aeroport de Barcelona-el Prat (milers de tones), 2016-2017

	Passatgers		Variació 2017-2016	
	2017	2016	Absolut	%
Nacional	12.713.493	11.802.680	910.813	7,7%
Internacional	34.540.201	32.328.386	2.211.815	6,8%
Total Aeroport Barcelona-el Prat	47.253.694	44.131.066	3.122.628	7,1%
	Tones (milers)		Variació 2017-2016	
	2017	2016	Absolut	%
Nacional	6,99	6,52	0,46	7,1%
Internacional	149,12	129,29	19,83	15,3%
Total Aeroport Barcelona-el Prat	156,11	135,82	20,29	14,9%

Font: Ministerio de Fomento.

L'aeroport del Prat ha incrementat el nombre de passatgers i tones mogudes el darrer any (7,1% i 14,9%, respectivament).

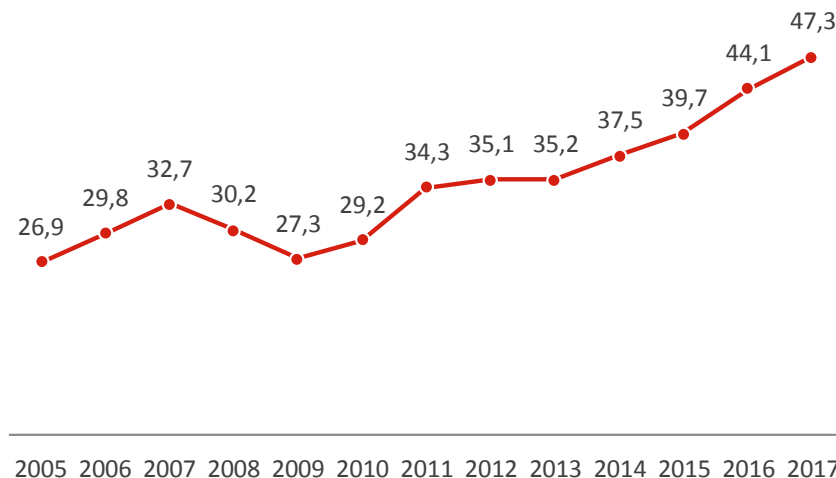
Els passatgers internacionals representen el 73% del total de passatgers de l'Aeroport del Prat.

Les tones mogudes de mercaderies als mercats internacionals suposen el 96% del total.

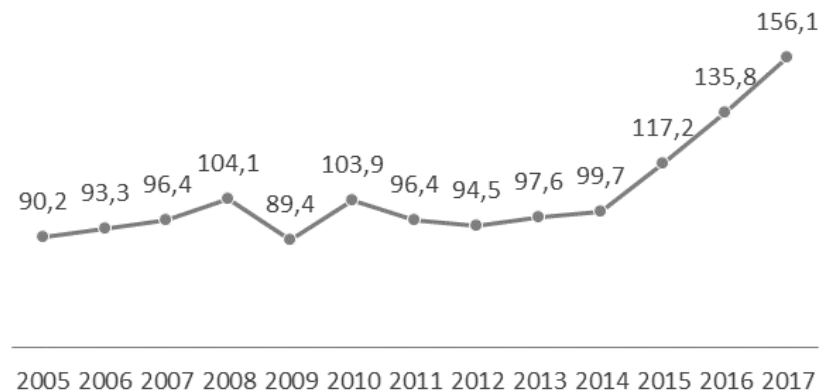
L'aeroport de Barcelona-el Prat incrementa de manera interrompuda el nombre de passatgers des de l'any 2010. El nombre de tones mogudes ha crescut de forma molt significativa, des de l'any 2014.

Passatgers a l'aeroport de Barcelona-el Prat (milions de passatgers), 2005-2017

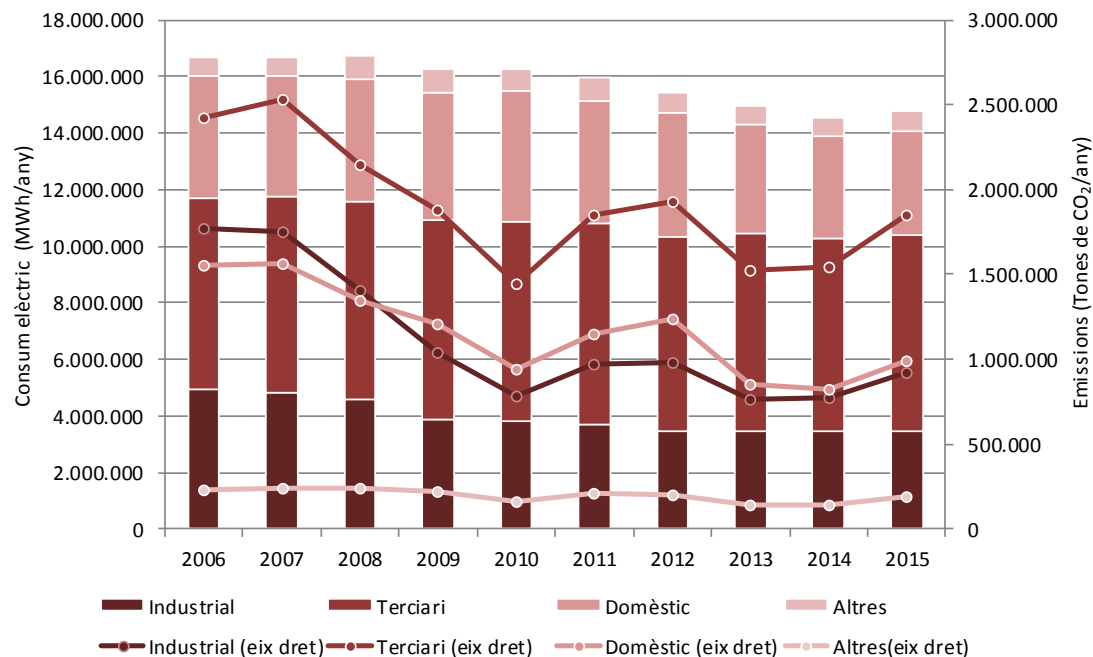
Tones mogudes a l'Aeroport de Barcelona-el Prat (milers de tones), 2005-2017

Font: Ministerio de Fomento.

85. Consum elèctric per sector i emissions de CO₂ associades

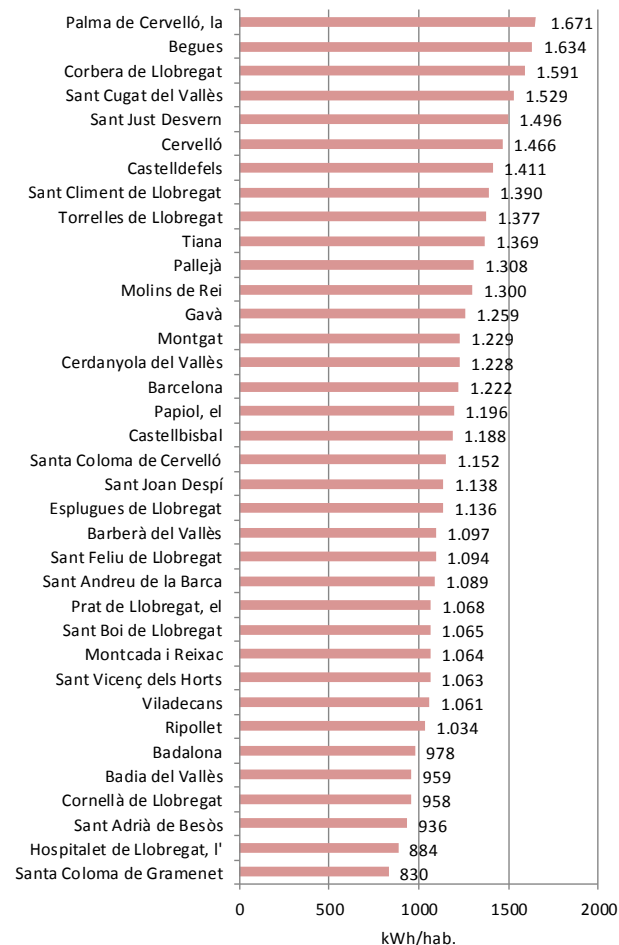
Consum elèctric per sector i emissions de CO₂ associades a l'àmbit de l'AMB, 2006-2015

Nota: Les emissions de CO₂ s'han calculat utilitzant el mix elèctric peninsular, sèrie històrica de REE.
Font: Institut Català de l'Energia i REE.

Des del 2001, el consum elèctric del conjunt de l'AMB va incrementar-se a raó d'un 3% anual fins a assolir un màxim històric de 16.691 GWh l'any 2007. Des d'aleshores s'observa una tendència a la baixa, que es manté fins a 2014. En 2015, però, el consum elèctric augmenta un 2%. Les emissions de CO₂ associades han anat fluctuant, en funció del mix elèctric. El 2015 augmenta la generació d'energia elèctrica amb carbó i cicles combinats, principalment per contrarestar la menor producció hidràulica i eòlica, cosa que té com a conseqüència un repunt de les emissions de CO₂. Quant a la distribució del consum elèctric i de les emissions de CO₂ associades per grans sectors, el sector terciari és el que té un pes més important. Cal remarcar que a partir del 2008 el sector domèstic es posa per davant de l'industrial. Finalment, existeixen grans diferències quant al consum domèstic per càpita d'electricitat entre els municipis de l'AMB.

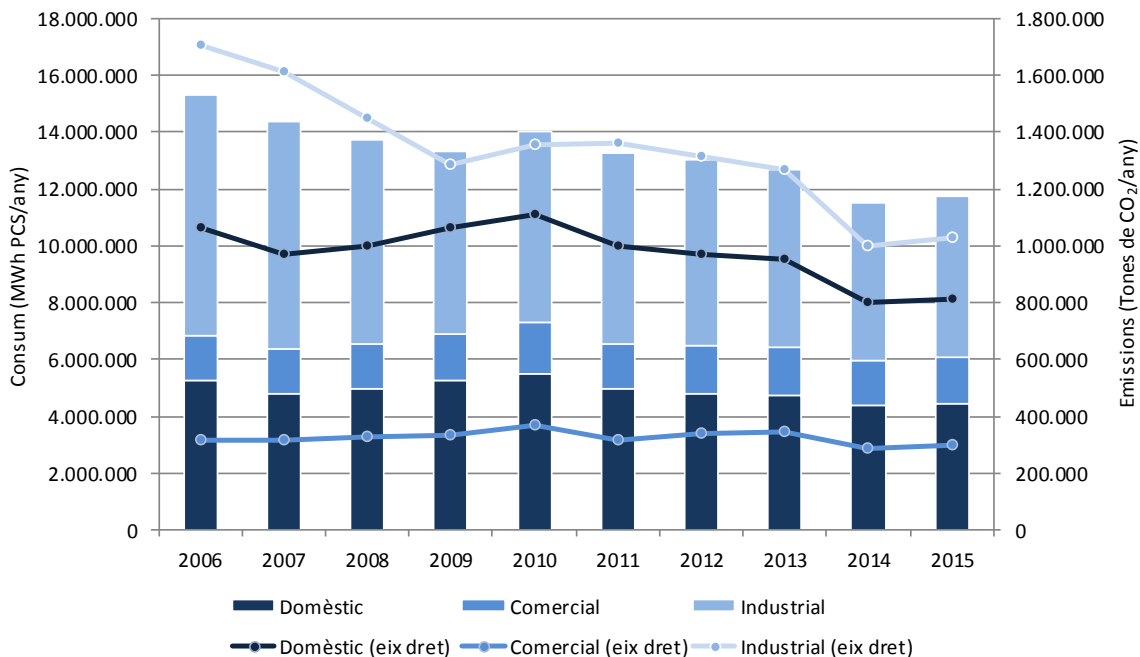
Consum domèstic d'energia elèctrica per habitant als municipis de l'AMB, 2015

Font: Institut Català de l'Energia.

86. Consum de gas natural per sector i emissions de CO₂ associades

Consum de gas natural per sector i emissions de CO₂ associades a l'àmbit de l'AMB, 2006-2015

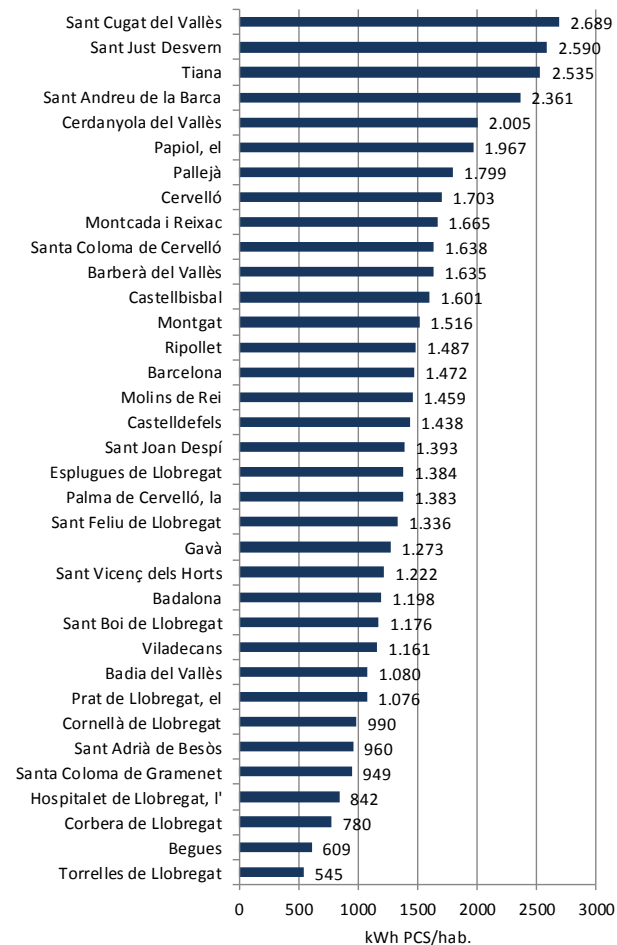
Nota: No s'inclouen els consums de les centrals de producció d'energia elèctrica en règim ordinari. Les emissions de CO₂ del consum de gas natural s'han calculat a partir dels factors d'emissió publicats a la Guia Pràctica per al càlcul d'emissions de gasos amb efecte d'hivernacle de l'Oficina Catalana de Canvi Climàtic.

Font: Institut Català de l'Energia i Oficina Catalana de Canvi Climàtic.

El consum de gas natural al conjunt de l'AMB, i les emissions de CO₂ associades, han anat disminuint des de l'any 2005. Tanmateix, les dades de 2015 apunten cap a un trencament d'aquesta tendència, amb un augment del consum de tots tres sectors. Històricament, el sector industrial és el que té consums més elevats, tot seguit pel sector domèstic (les llars). Quant a les emissions de CO₂ per grans sectors, cal remarcar la important disminució de les emissions del sector industrial al període estudiat (-40%), i respecte dels altres sectors. Per últim, hi ha força diferència en el consum domèstic per càpita de gas natural entre els municipis de l'AMB. El 2015, on més es consumeix, es consumeixen 4 cops més que en aquells on menys es consumeix.

→SIMBA

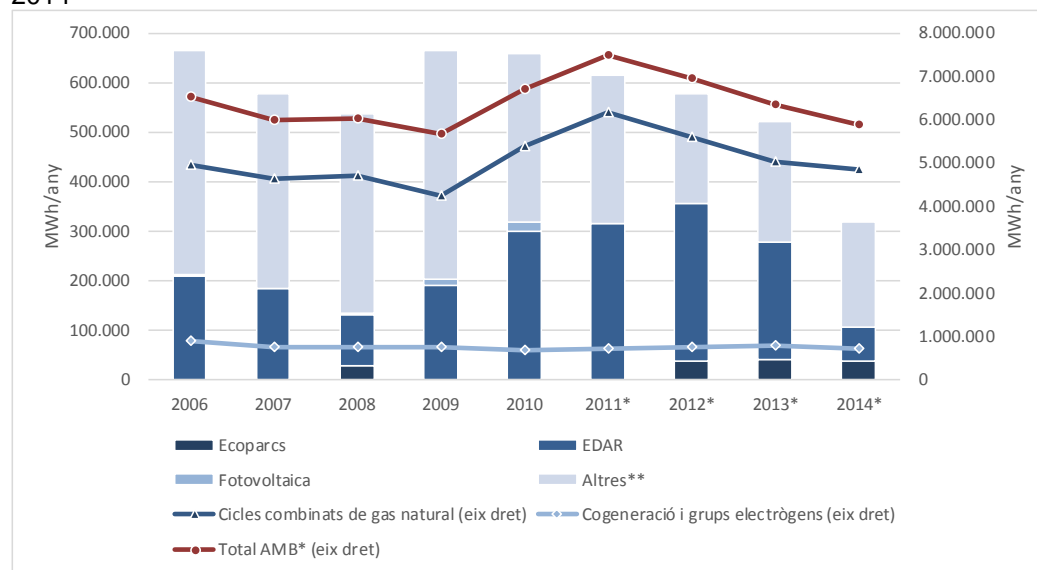
Consum domèstic de gas natural per habitant als municipis de l'AMB, 2015

Font: Institut Català de l'Energia.

87. Producció d'energia elèctrica

Producció bruta d'energia elèctrica per forma de generació a l'àmbit de l'AMB, 2006-2014

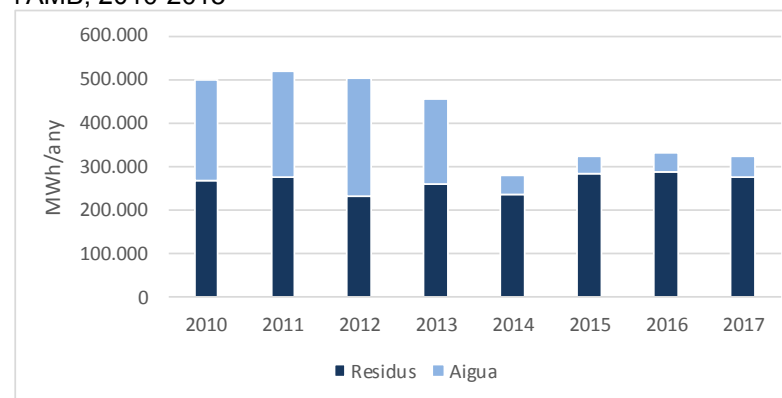
Notes: (*) Les dades del total de producció bruta dels anys 2011, 2012, 2013 i 2014 són incompletes perquè no es disposa de la informació referent a les instal·lacions fotovoltaïques. (**) La categoria 'Altres' inclou: abocadors, centrals tèrmiques convencionals de servei públic, biomassa forestal, eòlica, hidràulica, residus industrials no renovables, residus industrials renovables i RSU, a més de fotovoltaïca en el període 2011-2014.

Font: Institut Català de l'Energia.

Des de l'any 2006 s'han imposat les centrals de cicles combinats de gas natural, el que ha fet augmentar considerablement la generació d'energia elèctrica a l'AMB, que arriba a un màxim durant l'any 2011, i disminueix d'aleshores ençà. L'any 2014, darrer any amb dades disponibles, representa un 82% de la producció d'energia elèctrica. En canvi, el conjunt de l'AMB presenta una fracció molt baixa d'energies renovables. En 2014 un 1% de l'energia generada prové d'EDARs i un 0,6% d'Ecoparcs. Per últim, cal remarcar que les dades de producció d'energia en instal·lacions fotovoltaïques arriben fins al 2010, i que els anys 2009 i 2010, anys de màxima producció d'electricitat de fotovoltaïques, es van generar 14.000 MWh (0,2% de la producció total d'electricitat) i 16.980 MWh (0,3%), respectivament.

Dades més detallades sobre la cogeneració d'energia elèctrica a les instal·lacions de gestió de residus i d'aigua de l'AMB, mostren un descens acusat de la producció a partir del 2014, especialment a les instal·lacions de gestió de l'aigua. En canvi, sí que ha augmentat lleugerament la producció d'energia elèctrica a les instal·lacions de gestió de residus.

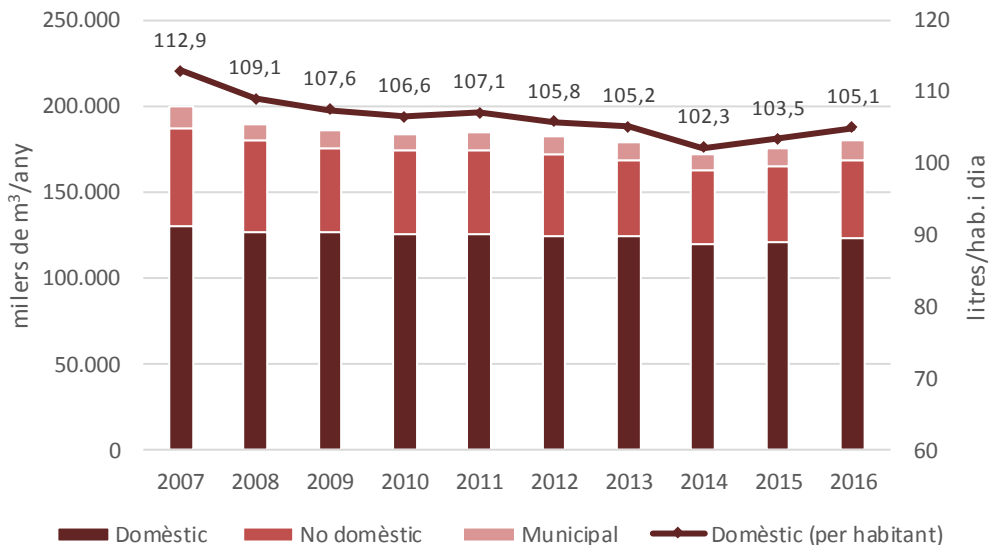
Cogeneració d'energia a les instal·lacions de residus i d'aigua de l'AMB, 2010-2015

Font: AMB.

88. Consum d'aigua per sector i per habitant

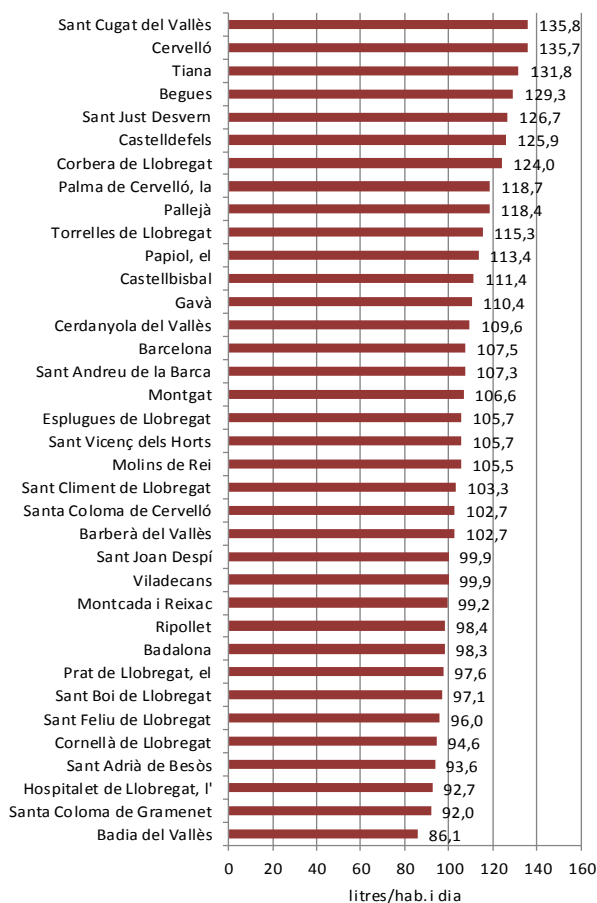
Consum d'aigua facturada per sector (domèstic, no domèstic i municipal) i consum domèstic d'aigua per habitant a l'àmbit de l'AMB, 2007-2016

Font: AMB.

El principal contribuent al consum total d'aigua facturada als municipis de l'AMB és el sector domèstic, és a dir, el consum realitzat pels residents als seus habitatges (al voltant del 65%). En el període 2007-2014 s'observa una disminució generalitzada del consum d'aigua dels diferents sectors. Les reduccions més importants s'han donat als sectors 'no domèstic' i 'municipal'. Les dades dels darrers dos anys apunten a un trencament de la tendència a la baixa, amb un augment del consum de tots tres sectors, tot i que l'augment més important s'ha donat en els usos municipals (20%). El consum domèstic d'aigua per habitant segueix la tendència general a la baixa, amb un lleuger trencament de la tendència l'any 2015, que continua el 2016 (105,1 litres per persona i dia). Els valors per als diferents municipis són relativament baixos, propis de models urbans compactes, i ben diferents dels models urbans dispersos de baixa densitat on els usos exteriors, com piscines i jardins, són més presents.

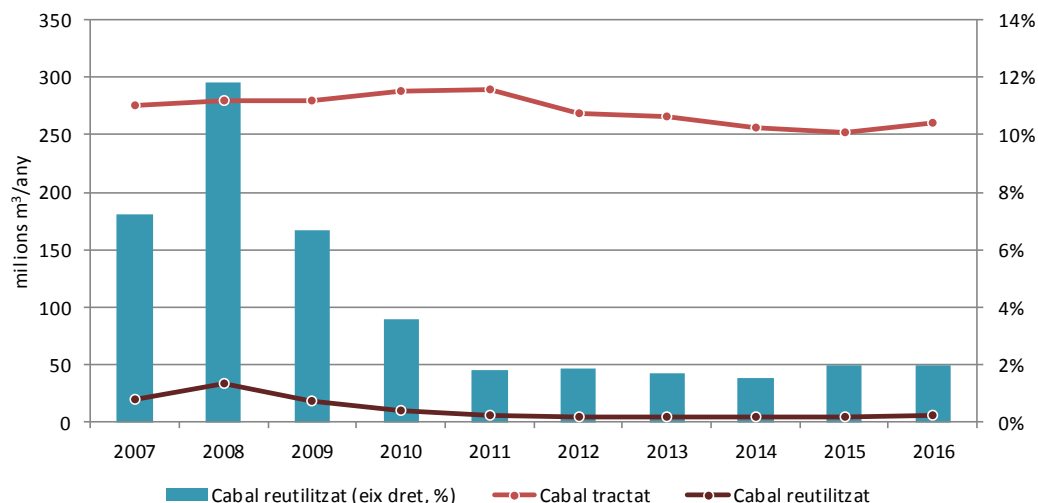
Consum domèstic d'aigua per habitant als municipis de l'AMB, 2016

Font: AMB.

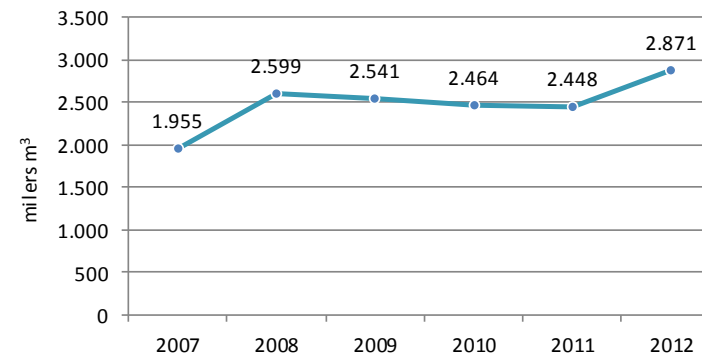
89. Sanejament i aprofitament de l'aigua

Volum d'aigua tractada i reutilitzada a l'àmbit de l'AMB, 2007-2016

Font: AMB.

Consum d'aigua freàtica per a usos municipals a l'àmbit de l'AMB, 2007-2012

Font: AMB.

La reutilització consisteix a donar nous usos a l'aigua una vegada s'han aplicat processos de tractament, anomenats de regeneració, que permeten aconseguir la qualitat adient per reutilitzar-la per a usos no potables. El volum total d'aigua reutilitzada va arribar al màxim (33.154.332 m³) el 2008, any que va estar marcat per la pitjor sequera ocorreguda a Catalunya en els darrers setanta anys. A partir d'aquest any el volum total d'aigua reutilitzada ha anat disminuint. L'any 2016 el volum d'aigua reutilitzada va ser de només 5.159.801 m³, és a dir, el 2% de l'aigua tractada a les EDAR.

En referència al consum d'aigua freàtica per a usos municipals, després de diversos anys amb una certa estabilitat, l'any 2012 es recupera l'extracció d'aigua del subsòl per a usos municipals; concretament, s'experimenta un augment del 17% respecte de l'any anterior, amb un total de 2.870 milers de m³ extrets. L'any 2012, els municipis que van extreure més aigua del subsòl per als seus usos municipals van ser Barcelona i Molins de Rei, i encara n'hi ha 14 municipis que no extreuen aigües freàtiques per utilitzar-les per a usos municipals.

90. Pobresa energètica i hídrica

Llars en risc de pobresa hídrica i energètica a l'àrea metropolitana de Barcelona en funció de la seva situació de pobresa, 2011 i 2016

	2011			2016		
	Total llars					
	Llars	% del total de llars	Despesa mitjana declarada(€/any)	Llars	% del total de llars	Despesa mitjana declarada(€/any)
Pobresa hídrica ⁽¹⁾	103.944	8,3%	474	116.089	8,9%	490
Pobresa energètica ⁽²⁾	92.096	8,3%	1.439	93.487	7,4%	1.182
Ambdues conjuntament ⁽³⁾	62.454	5,0%	1.686 ⁽⁴⁾	65.028	4,9%	1.360
	Llars en risc de pobresa ⁽⁴⁾					
	Llars en risc de pobresa	% del total de llars	Despesa mitjana declarada(€/any)	Llars en risc de pobresa	% del total de llars	Despesa mitjana declarada(€/any)
Pobresa hídrica ⁽¹⁾	87.496	7,0%	402	95.720	7,3%	345
Pobresa energètica ⁽²⁾	70.283	5,6%	1.200	88.489	6,8%	1.157
Ambdues conjuntament ⁽³⁾	56.851	4,6%	1.512	63.357	4,8%	1.338

Notes: (1) El llindar de despesa declarada d'aigua és del 3% de la renda disponible. (2) El llindar de despesa declarada d'energia és del 10% de la renda disponible, i inclou l'electricitat i el gas natural i altres combustibles. (3) Les llars que superen el llindar del 3% per la factura d'aigua i del 10% per la de l'energia. (4) Les llars en risc de pobresa es defineixen com aquelles llars amb ingressos inferiors al 60% de la renda mitjana (de l'àmbit de referència), i es calcula a partir de les dades de l'Enquesta de Condicions de Vida'. S'han considerat els 36 municipis de l'AMB com a àmbit territorial de referència.

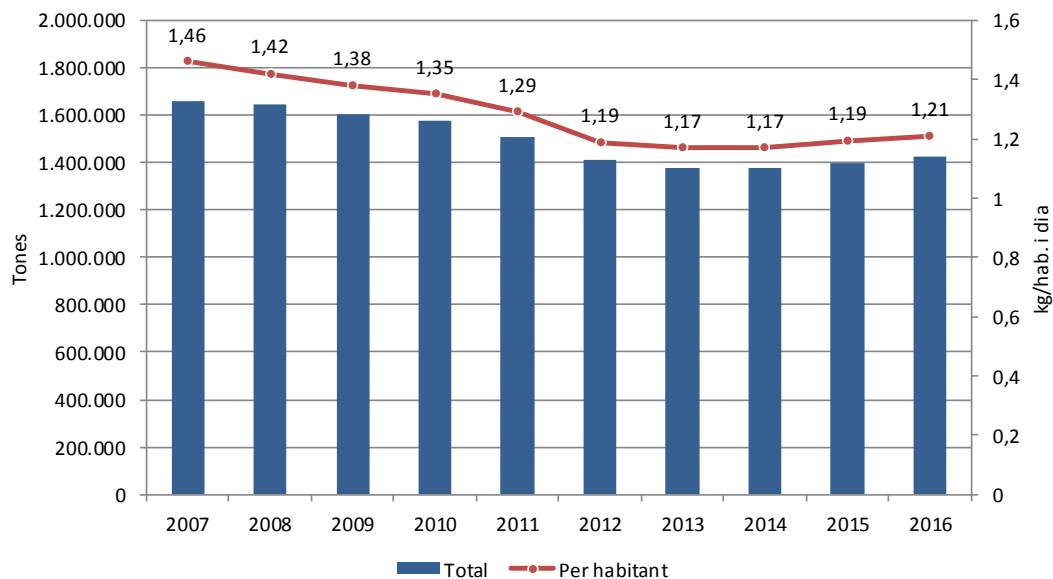
Font: IERMB a partir de l'ECVHP 2011 i de l'ECV 2016.

A l'àmbit de l'AMB, segons l'Enquesta de Condicions de Vida, l'any 2016, les llars que poden tenir dificultats per pagar la factura de l'aigua estan al voltant de les 116.000 llars, i representen un 8,9% del total de llars, un percentatge superior a les que poden estar patint situacions de pobresa energètica (93.500 llars; un 7,4% del total de llars), per l'elevat cost del servei d'energia en relació al total dels ingressos (>10% de la renda disponible). La majoria d'aquestes llars són llars en risc de pobresa. Així doncs, les llars pobres que podrien estar patint situacions de pobresa hídrica, energètica i ambdues conjuntament, l'any 2016, representarien un 7,3%, un 6,8% i un 4,8% de la població total, respectivament. Les dades també mostren que les llars en aquestes situacions de pobresa hídrica i/o energètica han augmentat en el període d'estudi (2011-2016)

Es constata, a més a més, que l'electricitat és el subministrament bàsic que suposa una càrrega econòmica més gran per a les llars que ja es troben en risc de pobresa. Tot i això, les llars en situació de pobresa hídrica superen el nombre de llars amb pobresa energètica utilitzant els llindars del 3% i del 10%, respectivament.

91. Generació de residus municipals

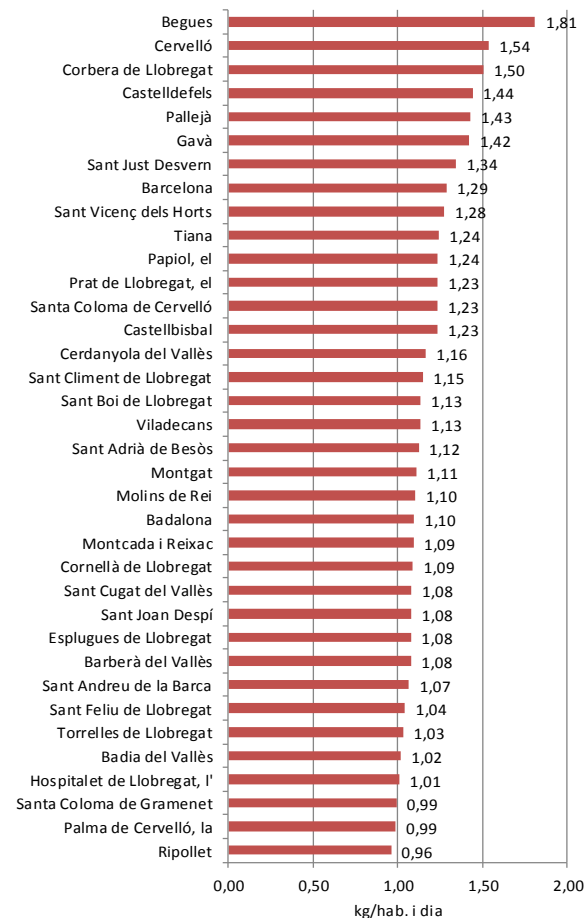
Generació de residus municipals a l'àmbit de l'AMB, 2007-2016

Font: AMB.

Al conjunt de l'AMB la generació de residus municipals ha disminuït des de l'any 2007, arran de la crisi econòmica, i mostra uns valors més o menys estables d'aleshores ençà entorn d'1.400.000 tones i 1,18 kg per habitant i dia. Tanmateix, el 2015 ja s'observa un lleuger repunt tant en la generació de residus municipals totals com per càpita que es manté durant el 2016. Quant al detall per municipi, s'observen diferències notables. A Begues es genera gairebé el doble de residus per habitant i dia que a Ripollet, a La Palma de Cervelló o a Santa Coloma de Gramenet. No obstant això, més de la meitat dels municipis metropolitans (prop del 64%) tenen una generació de residus d'entre 1-1,20 kg per habitant i dia.

Generació de residus municipals per habitant als municipis de l'AMB, 2016

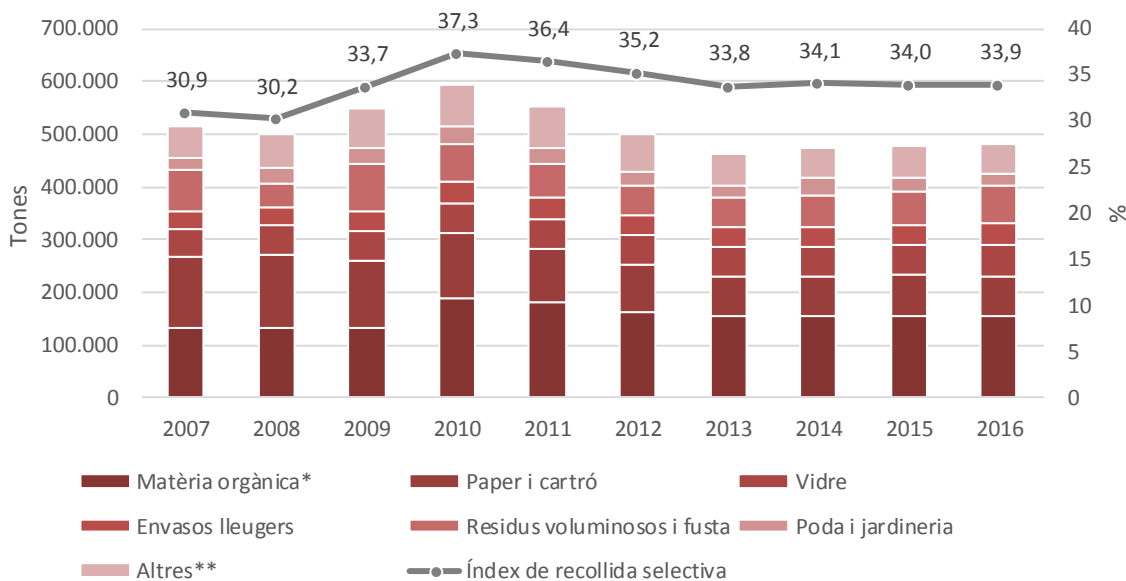

Font: AMB.

92. Recollida selectiva de residus municipals

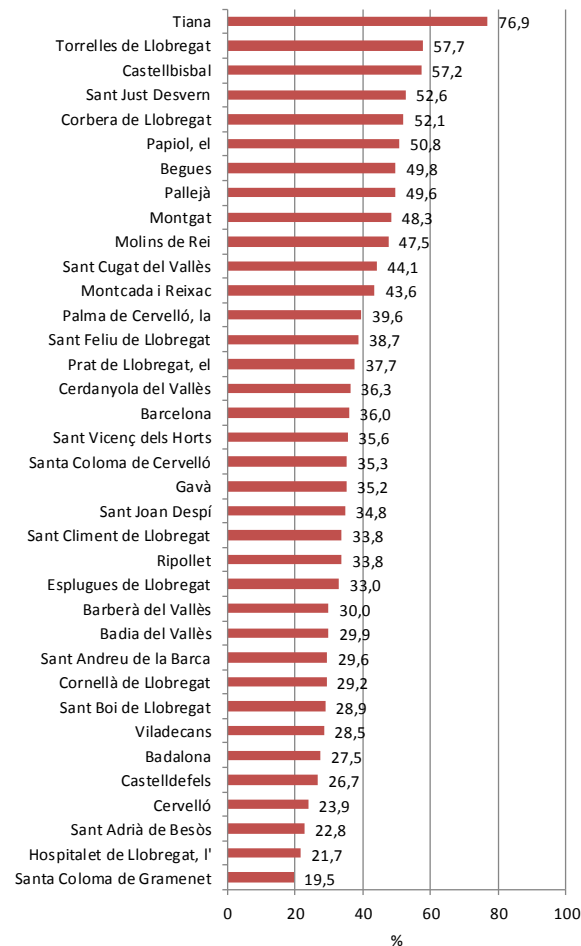
Recollida selectiva de residus municipals a l'àmbit de l'AMB, 2007-2016

Notes: Les dades de recollida selectiva del vidre, paper i cartró i envasos s'obtenen de la suma d'aquestes fraccions, recollides mitjançant les diferents procedències: comercial, domiciliària i deixalleries. (*) L'autocompostatge, que s'ha considerat el 2012 per primera vegada, s'ha inclòs en la tipologia 'Matèria orgànica'. (**) La categoria 'Altres' inclou: inclou els residus d'aparells elèctrics i electrònics (RAEE), piles, medicaments, tèxtils, runes i altres residus especials i de deixalleria.
Font: Agència Catalana de Residus.

L'índex de recollida selectiva de residus municipals és la proporció dels residus urbans que se separen i es recullen de manera selectiva per al seu posterior reciclatge. La recollida selectiva augmenta des de l'any 2000, i arriba al màxim l'any 2010 arran del desplegament de la recollida de matèria orgànica i l'ampliació del nombre de punts verds (deixalleries). Des de 2013 la recollida selectiva s'estabilitza entorn del 34% del total de residus recollits. Si s'analitzen les dades municipi a municipi, es poden observar grans diferències. Per exemple, a Tiana, on hi ha implantat el sistema 'Porta a Porta', en 2016 es recull selectivament el 77% dels residus municipals, mentre als municipis de Santa Coloma de Gramenet, L'Hospitalet de Llobregat o Sant Adrià de Besòs només se separa al voltant d'un 20% dels residus.

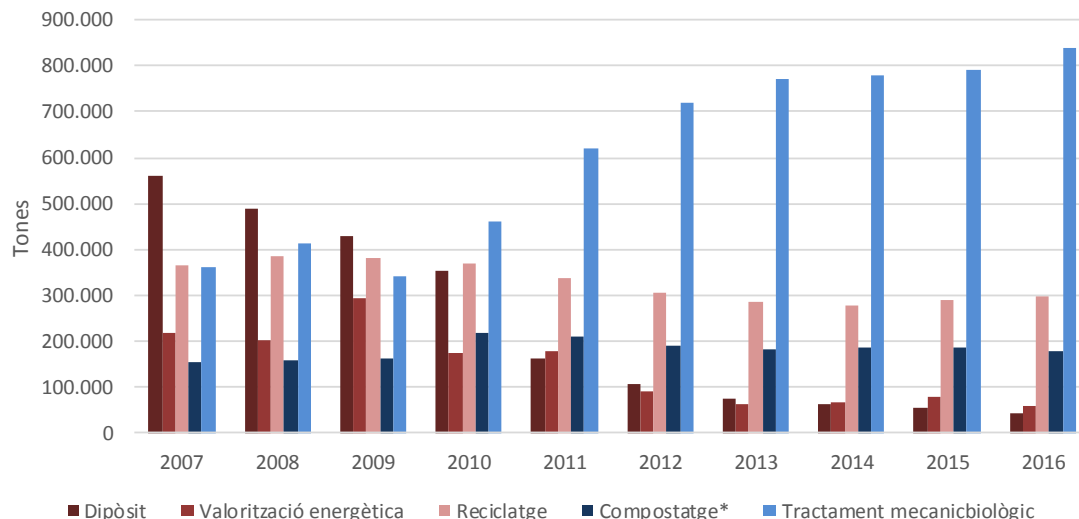
Índex de recollida selectiva de residus municipals als municipis de l'AMB, 2016

Font: Agència Catalana de Residus.

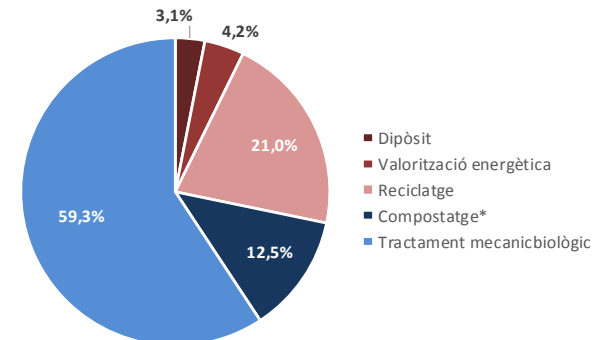
93. Destí dels residus municipals

Destí dels residus municipals a l'àmbit de l'AMB, 2007-2016

Nota: (*) La categoria 'Compostatge' inclou la fracció orgànica i la fracció vegetal.
Font: AMB.

Destí dels residus municipals a l'àmbit de l'AMB, 2016

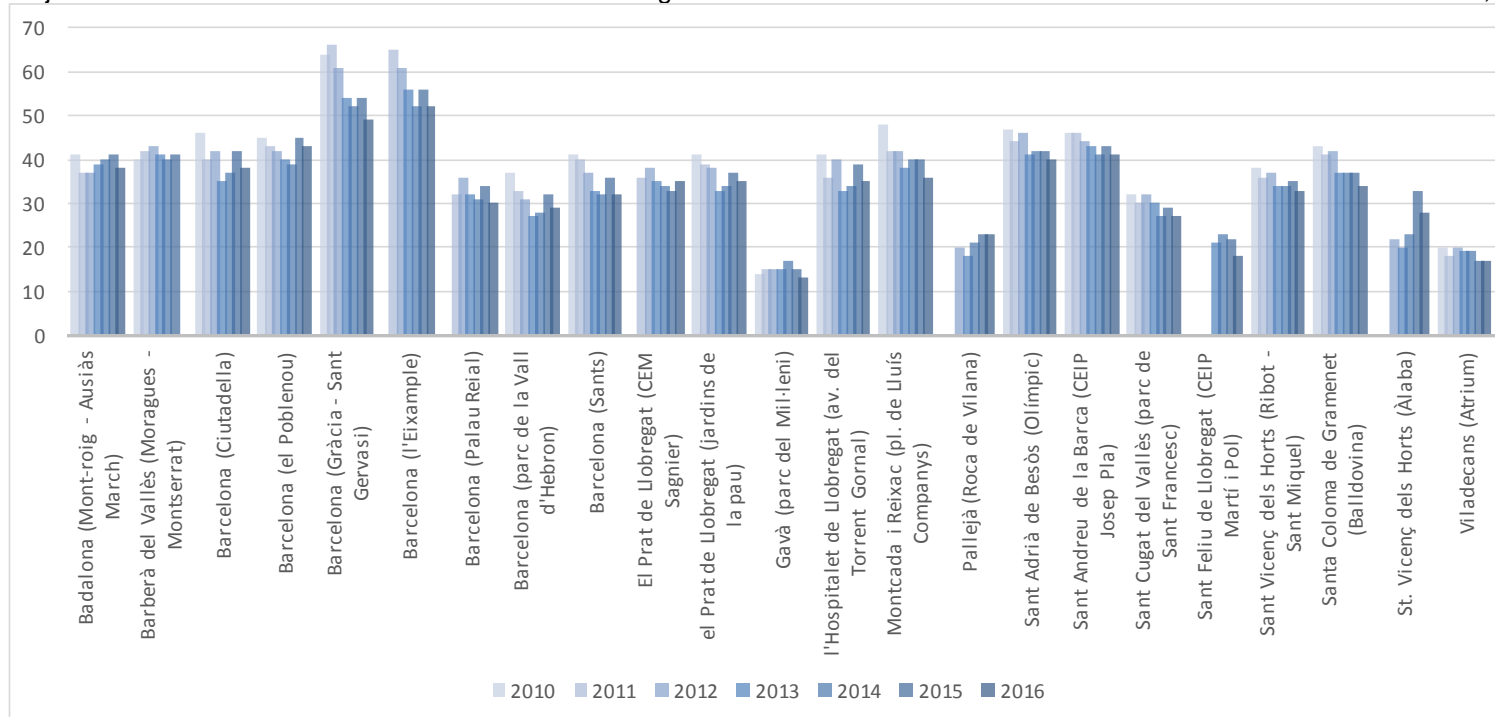
Nota: (*) La categoria 'Compostatge' inclou la fracció orgànica i la fracció vegetal.
Font: AMB.

Durant el període 2007-2016 s'ha donat un canvi substancial en el destí primari dels residus municipals al conjunt de l'AMB, tot passant d'una majoria (45%) de residus enviats a dipòsits controlats a principis dels anys 2000, a una majoria que s'envien als Ecoparcs metropolitans. En aquests, es realitza el tractament mecanicbiològic de la matèria orgànica recollida selectivament i de la fracció resta (abans de la deposició final) per augmentar, posteriorment, la proporció de residus valoritzats en els darrers anys. Així doncs, l'any 2016, un 59% dels residus van als Ecoparcs, un 21% es reciclen, un 13% es composten, un 4% se sotmeten a processos de recuperació d'energia i la resta van als dipòsits controlats. En relació a l'any anterior, continua augmentant el pes dels residus orgànics que són tractats als Ecoparcs, la valorització material (reciclatge i compostatge) i energètica dels residus municipals, i disminueix la fracció que va als dipòsits.

A l'hora d'interpretar les dades de valorització i deposició controlada s'ha de tenir en compte que aquestes proporcions podrien ser superiors, ja que no es comptabilitza la quantitat de residus resultants del tractament mecanicbiològic, els quals podrien acabar en un d'aquests destins.

94. Qualitat de l'aire de NO₂

Concentració mitjana anual de NO₂ a les estacions de la Xarxa de Vigilància i Previsió de la Contaminació Atmosfèrica de l'àmbit de l'AMB, 2010-2016

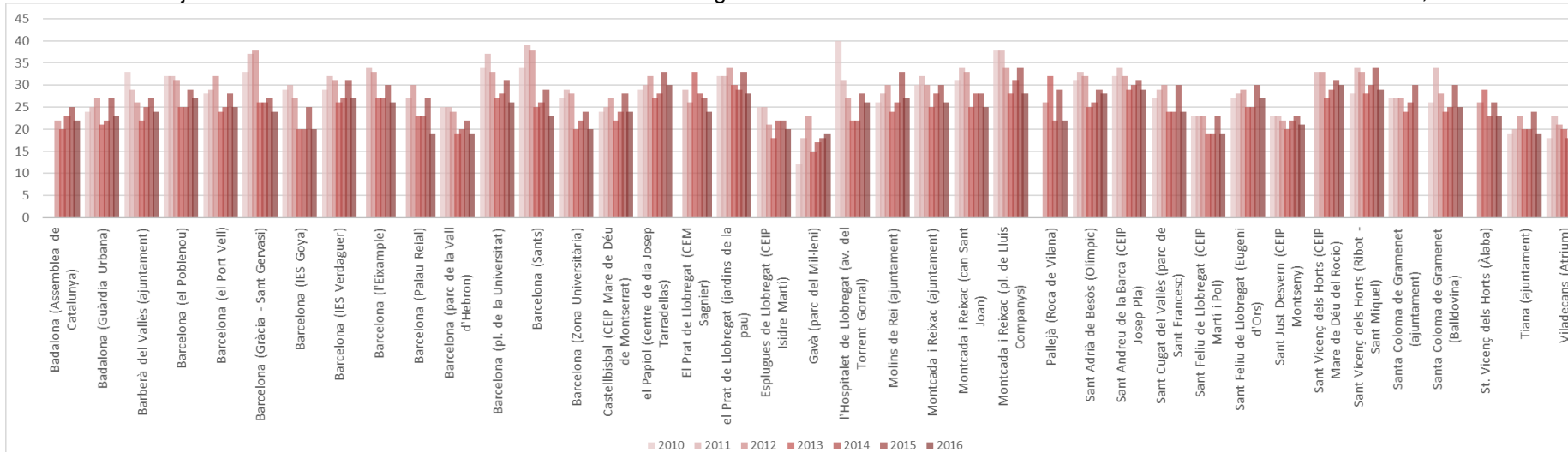
Font: Departament de Territori i Sostenibilitat. Direcció General de Qualitat Ambiental.

Els nivells de concentració dels contaminants locals (mitjana anual) com l'NO₂ ha experimentat una evolució paral·lela al cicle econòmic, amb nivells molt elevats en els anys de bonança, una disminució durant la crisi. L'any 2015 es va veure un repunt en pràcticament totes les estacions de control de la contaminació, en canvi, el 2016 descendeixen de nou. Durant l'any 2010 un 48% de les estacions analitzades superaven els límits establerts per la legislació europea (40 µg/m³ de mitjana anual). L'any 2013 ho feien un 22%, i el 2016 ho fan el 17%. Les estacions que registren valors més elevats són les estacions de trànsit de Gràcia-Sant Gervasi i l'Eixample de Barcelona.

95. Qualitat de l'aire de PM₁₀

→SIMBA

Concentració mitjana anual de PM₁₀ a les estacions de la Xarxa de Vigilància i Previsió de la Contaminació Atmosfèrica de l'àmbit de l'AMB, 2010-2016

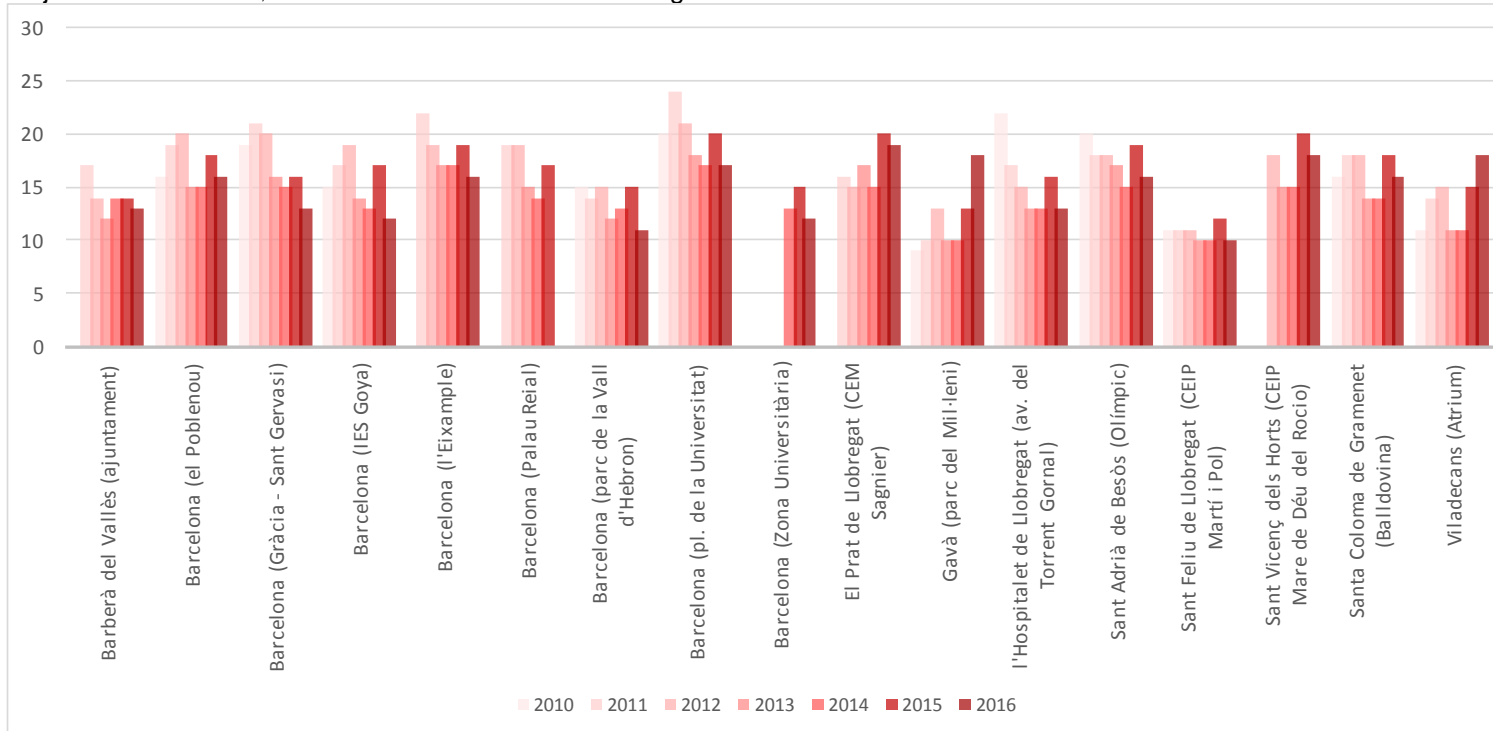
Font: Departament de Territori i Sostenibilitat. Direcció General de Qualitat Ambiental.

Les concentracions mitjanes anuals de partícules en suspensió de diàmetre inferior a 10 micres (PM₁₀) de l'any 2015 trenquen la tendència de disminució progressiva i mostren un repunt en la majoria d'estacions de control de la contaminació del territori de l'AMB. En canvi, el 2016 els valors mostren una disminució. En aquest cas es partia de valors propers als 40 µg/m³ (límit establert per la normativa europea) i actualment en cap cas se supera aquest llindar.

Per exemple, l'any 2009 se sobrepassava el límit establert per la legislació europea (40µg/m³) en el 16% de les estacions de l'AMB analitzades. A partir d'aquest any no se supera el llindar de referència de la UE en cap estació. Tanmateix, sí que superen els nivells de referència de l'OMS (20 µg/m³) en gairebé totes les estacions durant el període estudiat. En concret, el 2016 el 79% de les estacions sobrepassen els 20 µg/m³ de mitjana anual. La resta es queden al límit (uns 19 – 20 µg/m³ de mitjana anual).

96. Qualitat de l'aire de PM_{2,5}

Concentració mitjana anual de PM_{2,5} a les estacions de la Xarxa de Vigilància i Previsió de la Contaminació Atmosfèrica de l'àmbit de l'AMB, 2010-2016

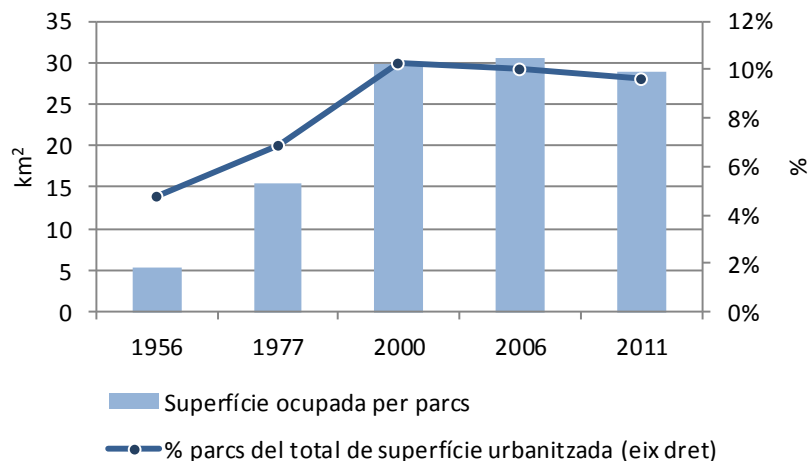
Font: Departament de Territori i Sostenibilitat. Direcció General de Qualitat Ambiental.

La concentració de partícules en suspensió de diàmetre inferior a 2,5 micres (PM_{2,5}), les més perjudicials per a la salut humana, mesurada a partir de les estacions de control de la contaminació, també mostra una tendència a la baixa des del 2011 i d'augment els dos darrers anys, 2015 i 2016. Especialment en 2015 s'observa un fort repunt. Hi ha algunes estacions, però, on les concentracions van en augment durant tot el període analitzat. Aquest és el cas de les estacions d'El Prat de Llobregat (CEM Sagnier), Gavà (Parc del Mil·lenni), Sant Vicenç dels Horts (CEIP Mare de Déu del Rocío) i Viladecans (Atrium). Durant el període analitzat, la concentració de PM_{2,5} no ha superat en cap de les estacions el valor límit de 25 µg PM_{2,5}/m³ establert per la UE, però sí que s'ha superat a totes les estacions el límit de 10 µg PM_{2,5}/m³ establert per l'OMS.

Les estacions amb uns nivells de concentració de PM_{2,5} més elevats són Barcelona (Plaça Universitat), l'estació d'El Prat de Llobregat, la de Sant Adrià del Besòs i la de Sant Vicenç dels Horts.

97. Verd urbà

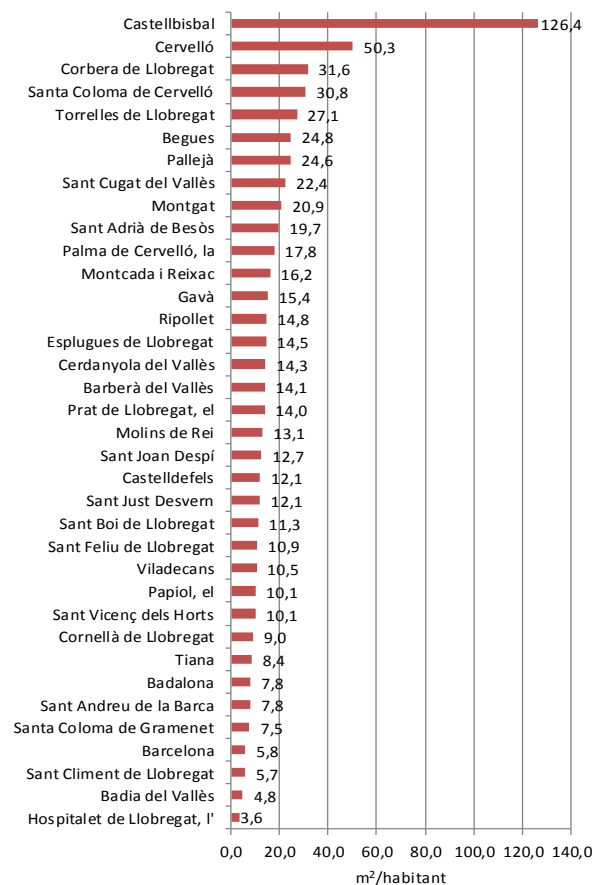
Evolució de la superfície dedicada als parcs (verd urbà) a l'àmbit de l'AMB; 1956, 1977, 2000, 2006, 2011

Notes: El verd urbà dins del terme municipal de Barcelona no inclou l'espai forestal del parc de Collserola. A la resta de municipis, la categoria Parc pot incloure altres categories com sistemes d'espais lliures, parcs forestals, etc.
Font: AMB.

Al conjunt de l'AMB, la superfície dedicada als parcs urbans, que havia augmentat fins llavors, es manté constant en un 10% de la superfície total urbanitzada a partir de l'any 2000. Quant al detall per municipi, en 2011 el municipi amb més superfície verda per habitant és Castellbisbal, amb 126,4 m² per habitant. El segueixen Cervelló, Corbera de Llobregat i Santa Coloma de Cervelló. D'altra banda, els municipis amb menys superfície de parcs per habitant (<10 m² per habitant) són municipis, bé amb una densitat de població i nivells de saturació urbana força elevats, bé amb espais oberts. L'Hospitalet de Llobregat, Badia del Vallès, Barcelona (no inclou el parc de Collserola), Santa Coloma de Gramenet, Badalona o Cornellà de Llobregat pertanyen al primer grup, mentre que Sant Climent de Llobregat i Tiana estan al segon.

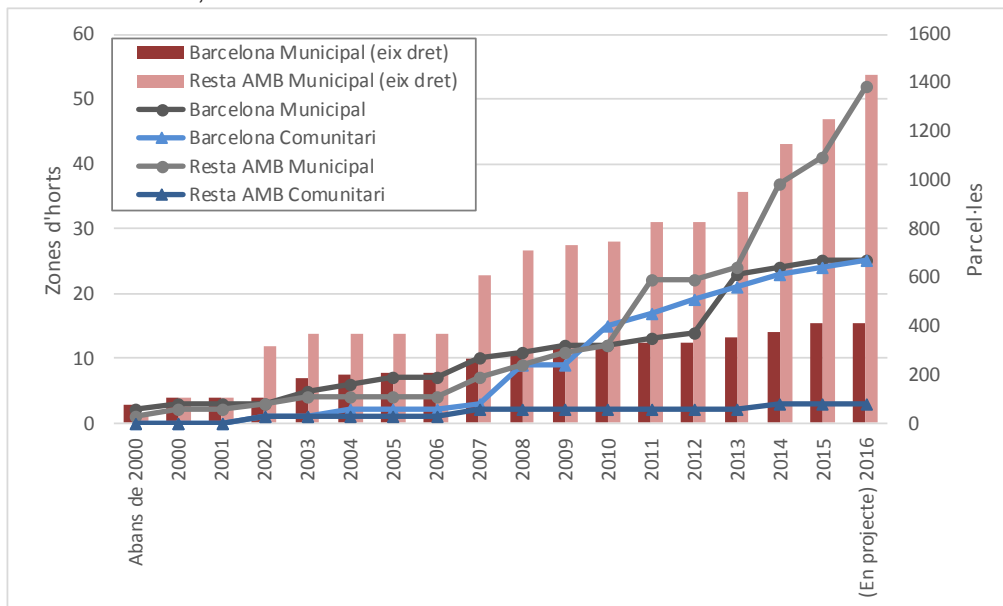
Superfície dedicada als parcs (verd urbà) als municipis de l'AMB, 2011

Font: AMB.

98. Agricultura urbana

Zones d'horts municipals i comunitaris i nombre de parcel·les als horts municipals a l'àmbit de l'AMB, 2000-2016

Nota: La categoria 'Horts municipals' inclou les zones d'horts del Pla Buits.
Font: IERMB.

El municipi de Barcelona va ser el primer a posar en funcionament zones d'horts municipals, i va continuar fent-ho durant la primera dècada del s. XX. El ritme d'implantació del conjunt de la resta de municipis pel que fa a les zones d'horts municipals ha augmentat en els darrers anys, amb la previsió que se superi les del conjunt de Barcelona en anys propers.

Pel que fa al nombre de parcel·les individuals en zones d'horts municipals, es veu com al conjunt de l'àmbit metropolità s'ha donat un augment gradual des de l'any 2000. En aquest sentit, Barcelona no és capdavantera en el nombre de parcel·les, sinó que ho és el conjunt de la resta de municipis de l'AMB.

Arran de la crisi econòmica, i influenciats pel moviment del 15-M, comencen a sortir noves experiències d'horts comunitaris principalment al municipi de Barcelona.

Zones d'horts municipals i nombre de parcel·les als municipis de l'AMB, 2015

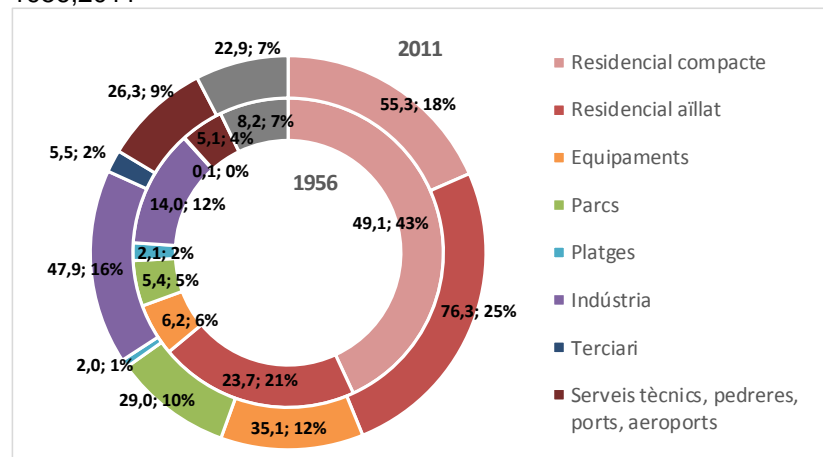
Nom Àmbit	Nombre de zones	Nombre de parcel·les
Badalona	2	79
Badia del Vallès	1	0
Barberà del Vallès	1	215
Barcelona	24	379
Begues	1	14
Castellbisbal*	--	--
Castelldefels	--	--
Cerdanyola del Vallès	1	8
Cervelló	1	43
Corbera de Llobregat	--	--
Cornellà de Llobregat	3	165
Esplugues de Llobregat	--	--
Gavà	--	--
Hospitalet de Llobregat, l'	1	40
Molins de Rei*	--	--
Montcada i Reixac	2	19
Montgat	1	81
Pallejà*	--	--
Palma de Cervelló, la	--	--
Papiol, el	1	23
Prat de Llobregat, el	2	158
Ripollet	1	70
Sant Adrià de Besòs	2	22
Sant Andreu de la Barca	1	40
Sant Boi de Llobregat*	1	48
Sant Climent de Llobregat	--	--
Sant Cugat del Vallès	2	26
Sant Feliu de Llobregat	1	1
Sant Joan Despí	2	56
Sant Just Desvern	1	33
Sant Vicenç dels Horts	--	--
Santa Coloma de Cervelló*	--	--
Santa Coloma de Gramenet	3	32
Tiana	1	60
Torrelles de Llobregat	--	--
Viladecans	--	--
Total AMB	56	1612

Nota: (*) En projecte.

Font: IERMB.

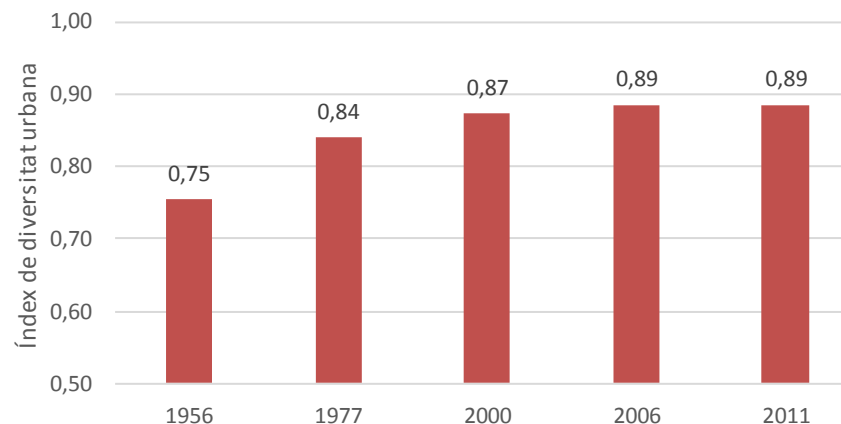
99. Diversitat urbana

Distribució dels usos urbans del sòl a l'àmbit de l'AMB (km² i %); 1956,2011

Font: IERMB a partir de dades de l'AMB.

Evolució de l'índex de diversitat urbana a l'àmbit de l'AMB; 1956, 1977, 2000, 2006, 2011

Nota: L'indicador de diversitat urbana es calcula amb la fórmula de Shannon. L'índex contempla la quantitat d'usos urbans presents a l'àrea d'estudi (riquesa) i la quantitat relativa d'usos urbans de cadascuna d'aquestes tipologies (abundància). Els valors oscil·len entre 0 i 1. L'índex de diversitat urbana és més elevat quant més usos urbans diferents hi hagi i més diferents siguin entre ells.

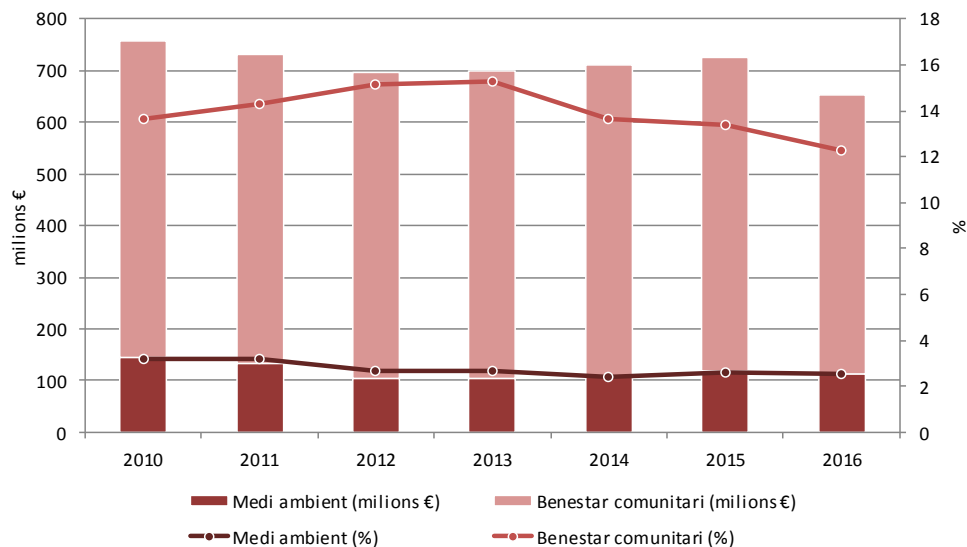
Font: IERMB a partir de dades de l'AMB.

L'ocupació del sòl per a usos urbans a l'àrea metropolitana de Barcelona ha augmentat de forma considerable al període 1956-2006, i ha passat de 113,6 km² el 1956 a 300,3 km² el 2011. La distribució dels usos urbans en aquest període també ha sofert canvis importants. L'any 1956, predominaven els usos residencials: residencial compacte (el 43%) i residencial aïllat (el 21%). En canvi, l'any 2011, es redueix el pes relatiu del sòl residencial, especialment el residencial compacte, i apareix l'ús terciari o comercial, abans quasi marginal, així com l'aeroport i d'altres serveis tècnics, etc. En termes absoluts, el sòl industrial també experimenta un increment substancial i passa d'ocupar 14,0 km² en 1956 a ocupar-ne 76,3 km² en 2011, la majoria dels nous desenvolupament es donen en polígons industrials especialitzats a les perifèries urbanes. Per últim, els equipaments, els parcs i les platges passen d'ocupar 13,8 km² en 1956 a ocupar-ne 86,3 km² en 2011, que en conjunt suposa el 29%. Aquests canvis, però, ocorren de forma progressiva. Els canvis en els usos del sòl urbans en aquest període han fer augmentar l'índex de diversitat urbana del conjunt de l'AMB, que passa de 0,75 el 1956 a 0,89 les darreres dècades. Aquest fet reforça el caràcter mixt i complex que caracteritza les ciutats mediterrànies.

100

100. Despesa municipal ambiental segons el pressupost total liquidat

Despesa municipal en medi ambient i benestar comunitari total a l'àmbit de l'AMB, 2010-2016

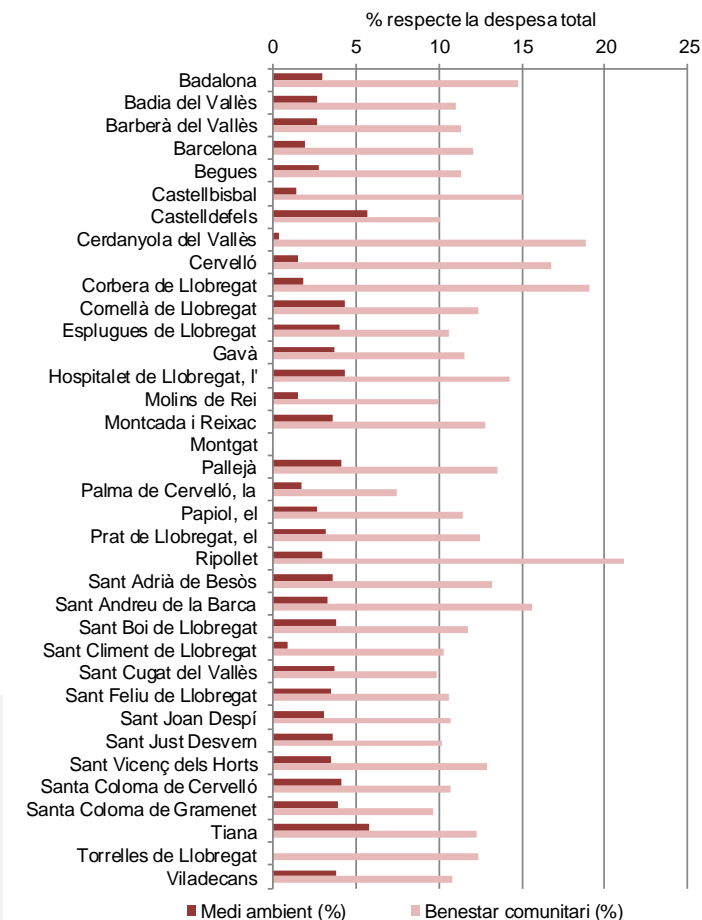

Notes: El pressupost del subprograma de medi ambient, que apareix per primer cop dins de les estadístiques de despesa municipal l'any 2010, inclou les despeses en administració general del medi ambient, parcs i jardins, protecció i millora del medi ambient, i altres actuacions relacionades amb el medi ambient. El subprograma de benestar comunitari inclou el sanejament, l'abastament i la distribució d'aigües, i la recollida, l'eliminació i el tractament de residus, entre altres serveis de benestar comunitari.

Font: MINHAP.

Al conjunt de l'AMB la despesa municipal total en medi ambient disminueix un 28% fins al 2012 i augmenta un 9% d'aleshores ençà. En termes relatius a la despesa total tampoc s'arriba als valors que hi havia el 2010. En canvi, la despesa en benestar comunitari, més elevada que la de medi ambient, disminueix un 3% en el període 2010-2012 i un 9% fins al 2016. El motiu d'aquesta segona davallada és que la inversió ha caigut l'any 2016 un 11% respecte de l'any anterior, fins als 541 milions d'euros; la xifra més baixa de tota la sèrie temporal. Quant al detall per municipi, s'observa una gran variabilitat. El 2016, els municipis que més destinen al programa de medi ambient, entorn d'un 6%, són: Tiana i Castelldefels. D'altra banda, els que més destinen a benestar comunitari, entorn d'un 20%, són: Ripollet, Corbera de Llobregat i Cerdanyola del Vallès.

Despesa municipal en medi ambient i benestar comunitari respecte a la despesa total als municipis de l'AMB, 2016

Font: MINHAP.

